

100000/22

חנן בר און

התכתבות אברהם

ציונים למחצית השנייה למשפחה חסידית, רמת גן, רמת השרון
למחצית השנייה למשפחה חסידית, רמת גן, רמת השרון
(כחלק מפרויקט חסידות רמת גן, רמת השרון)

נפתח: 22.2 1984

נסגר: 19.3 1984

שם תיק: משנה למנכ"ל ח. בר-און - ארה"ב - התכתבות

מספר תיק: חצ-7066/4

מספר דפוס: 000b426

מספר תיק: 3-312-3-5-5

תאריך הדפסה: 15/12/2018

100000/22

ארכיון המדינה

משרד ראש הממשלה

טופס מראה מקום להוצאת תעודות יחידות*

חטיבה מס': 130-2
מיכל מס': 7066 חב
תאריך התעודה: _____
שם מחבר התעודה: _____
שם הנמען: _____
סוג התעודה (סמן ✓ במקום המתאים):

11/2/84

26/2/84

28/2/84

5/3/84

7/3/84

10/3/84

19/3/84

מכתב ☒

מברק ☒

תזכיר או מיזכר ☐

דין וחשבון או זכרון דברים משיחה או דיון ☐

פרוטוקול של שיחה, דיון או ישיבה ☐

הטופס ימולא בשני עותקים. העותק הירוק יוכנס לתיק במקום התעודה שהוצאה;
העותק הלבן יצורף לתעודה שהוצאה.

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

המשרד

ארכיון

ס ו ס ס : ס נ ד ק

דפ...! בתוך... דפים

סוג בטחוני...?

דחיפות...?

תאריך וז"ח 19.1530 מרץ 84

מס' מברק... 367

אל: מצפ"א

מהיום (19.3) מצי"ב הראיון המלא
CBS - face the nation אחמול (18.3)

366 בהמשך לשלבו
של המלך חוסיין ב-

הראל
3

4	1	2	2	1	2	1	1	3
אליכ	אליכ	הסכור	אלה	יזי	אלכס	אלדן	אלדן	שהח
אליכ	אליכ	הסכור	אלה	יזי	אלכס	אלדן	אלדן	שהח
אליכ	אליכ	הסכור	אלה	יזי	אלכס	אלדן	אלדן	שהח

367
16
MS. STAHL: Welcome to FACE THE NATION. I'm Lesley Stahl.

King Hussein of Jordan seems to have slammed the door for now on President Reagan's diplomatic efforts in the Middle East. He told The New York Times that the U.S. has no principles, and is so one-sidedly pro Israel that it can no longer serve as a Middle East broker. Why the unusually harsh criticism at this time? We'll ask King Hussein who will be with us from Amman, Jordan.

Should the U.S. pressure Israel into concessions? We'll ask former Secretary of State, Henry Kissinger. This week's dilemma in the Middle East, an issue facing the nation.

ANNOUNCER: From CBS News, Washington, FACE THE NATION, with White House Correspondent Lesley Stahl.

(Announcements.)

MS. STAHL: President Reagan and his foreign policy team were thrown off guard by King Hussein's caustic remarks to The New York Times. Just before the interview President Reagan appealed to American Jews to support arm sales to Jordan. Administration officials considered that a politically courageous move in this election year, and were stunned by what they saw as Hussein's lack of gratitude.

MR. JOHN HUGHES: There are certainly aspects of the King's remarks with which we disagree, and clearly we disagree with the suggestion that the United States is unprincipled.

MS. STAHL: The King's public rebuff of U.S. proposals in the Middle East angered many in Congress, where support for the sale of Stinger anti-aircraft missiles to Jordan seems to be fast eroding.

.. /

367
2/16
We'll be talking with King Hussein later in the broadcast.

With us now from New York is former Secretary of State Henry Kissinger.

Dr. Kissinger, thanks for being with us this morning.

DR. KISSINGER: Glad to be here.

MS. STAHL: King Hussein seems to have stunned and embarrassed the Ronald Reagan White House by his remarks to The New York Times. Why do you think he chose such a public forum to openly criticize the administration at this point in time?

DR. KISSINGER: I think the King is in an extremely difficult position because for him entering the negotiations, whatever the ultimate outcome, will expose him to pressures from all of the radical Arab states in the area. So while I thought that some of his remarks were, perhaps, unnecessarily harsh, he wanted to disassociate himself, in my view, before he became exposed through a lot of publicity to the charge that he might enter negotiations in which he really had no confidence, and required a protection in which I'm afraid he no longer believes.

MS. STAHL: Well, what does this say about the status of the United States in the Middle East and, therefore, I suppose, around the world?

DR. KISSINGER: Well, I think with the withdrawal of American forces from Beirut, however explicable it is, will force everybody in the area to reassess their position. I think the radicals now believe that they have achieved a victory, but as the Lebanese situation evolves, they will undoubtedly -- the Syrians

... /

will undoubtedly find that the complexities of Lebanon are not peculiar to Americans, but they will face them as well. The Israelis will have -- they are not, obviously, radicals, but the Israelis will have to reassess their position, and all of the other states, being brought face-to-face with reality, will have to find a new pattern.

As far as the United States is concerned, I think it is absolutely imperative that we do nothing until we are sure we can succeed with it, and therefore I believe a pause in diplomatic effort while everybody reassesses the situation would be highly desirable.

MS. STAHL: Well, that does seem to be what the administration is doing. We're told they have no new initiatives. We're told our mediators have all left the area, and you agree with what they're doing then, absolutely nothing?

DR. KISSINGER: Well, absolutely nothing, I think we should do an internal study of where we want to go. I think we ought to have private discussions with some of the parties. I do not believe that we should re-enter the diplomatic arena until we are sure that we can succeed in what we are proposing, because otherwise the decline in our credibility will lead to a situation where areas that are not directly affected by the Arab-Israeli -- by conflict, such as in the Persian Gulf, where their willingness to resist the pressures that are building up there is going to be affected.

MS. STAHL: Now, what about King Hussein's central criticism, that we are so one-sidedly pro Israel that we have lost our credibility in the region? Do you think we should come out and publically

pressure Israel more than we have to stop the settlements?

DR. KISSINGER: I don't think there's any point in the United States taking any abstract theoretical position for or against anybody until we can relate it to a complete negotiating program in some -- in some foreseeable outcome. In the past our friendship for Israel could be used as an advantage. In the past it was possible to tell the moderate Arab States at least, and even Syria, that we alone were in a position to bring about Israeli concessions, not necessarily by pressure, but by the fact that Israel would take us more seriously than almost -- than anybody else. So I don't take that argument as his real argument. I think his real concern is the decline in the American ability to influence events as shown by -- as shown by Lebanon, and his fear that if he agreed to end the negotiation, he would become the target of all the frustrations of the radical Arab world at a time when Syria has achieved a considerable prestige due to Lebanon.

MS. STAHL: Now, if the United States does nothing, isn't there a possibility that the Soviet Union will move in, say, to a vacuum, and isn't that really what our whole policy has been all about for the past more than 10 years, to keep the Soviets out of the region?

DR. KISSINGER: But doing nothing is better than failing, and I'm not saying we should do nothing forever. If the Soviet Union moves actively into the area, it will face the same problem that I've just described for the United States, in even more acute form. The Soviet Union has no diplomatic capacity to bring about any solution, and if it encourages a military conflict. it has to

calculate that its surrogates ^{there} are going to be with friends there, are going to be, in all likelihood, militarily not as strong as Israel, with which we have friendly relations. So for the Soviet Union to run a high risk cause in the Middle East would be -- would be a rather reckless adventure, and I think -- I don't say we should do nothing. I say we should assess the situation, we should design a strategy, we should try to re-establish a belief in our ability to effective ends, and I don't think we should re-enter negotiations until we have an agreement in principal with the parties, not of the precise outcome, but on the outlines of what we're trying to do.

MS. STAHL: This sounds like a policy that suits Ronald Reagan's campaign plans, to sort of forget the Middle East until after the election. Make sense to you?

DR. KISSINGER: It may suit President Reagan's campaign plans, but I -- it above all -- it, above all, suits the national interests. I -- I think to call for negotiations in the abstract, when the two sides have totally different views as to what the outcome should be, is bound to lead to a stalemate, and that is against our national interests.

MS. STAHL: What happens if Congress rejects the sale of arms to Jordan? Is that another disaster for American policy or not?

DR. KISSINGER: Well, I -- I would suspect that Hussein will start buying Soviet arms, or start playing ^{with} the purchase of Soviet arms. But I frankly would like -- would prefer it if the whole situation were assessed in an integrated way before we make any final decisions, but my suspicion would be that Hussein will buy

7/16 367

6

MS. STAHL: Now, what about Assad? You -- you spent many, many hours negotiating with him. What is his motivation? Is he just trying to --

DR. KISSINGER: You know, I have -- I have prayed to God for Assad. He is a tough Syrian nationalist. He is using the Soviet Union, and the Soviet Union is using him, but I do not believe that he is a Soviet surrogate. He is a -- he is actually an extremely interesting man to talk to, but he's a cold-blooded, brutal calculator, and he has assessed the situation in Lebanon more or less to his benefit, and correctly. His ambition is to create a -- to be the leader of Arab nationalism, and to have no settlement occur that he -- in which he does not participate.

MS. STAHL: We are fast running out of time. Do you think the situation for the United States is salvageable, or --

DR. KISSINGER: I think it is salvageable, but it requires enormous discipline; it requires that we think through where we are going to go, and that we do not engage in ad hoc pieces that try to fix -- to fix an immediate situation. We need some long range plan.

MS.-STAHL: Thank you, Dr. Kissinger, for being with us this morning.

We will be back with an interview with Jordan's King Hussein.
(Announcements.)

MS. STAHL: Earlier today we spoke with King Hussein from Amman, Jordan about relations between his country and ours.

Your Majesty, King Hussein, thank you very much for being with us on FACE THE NATION this morning. In an interview you gave

this week to The New York Times, you said that the United States is unprincipled, that we've lost our credibility, and that the United States can no longer act as an honest broker in the Mideast. What made you decide to lash out, so bitterly, at this point in time against the Reagan Administration?

KING HUSSEIN: To begin with, I did not lash out against the Reagan Administration as such. I lashed out, if that is the right expression to use, against an evolving situation in the United States over many years. I don't think that anyone could claim to be more of a friend in this area to the United States, or more of a believer in the fact that, as far as we saw it, we had principles that we are proud to uphold, and ideas that we strove to uphold in this world, and because of friendship between us. But unfortunately, we have seen an erosion of the United States' position in regard to the major issue in this area, the cause of instability in it, root cause of instability, the Arab-Israeli issue over the years. I suggest that the United States' position has changed, certainly in the eyes of all in this area, on the Arab side, and this is to my very deep regret.

MS. STAHL: Could you explain that a little further?

KING HUSSEIN: It has done so -- Okay, I will. The situation is not one that I could attribute to the Administration. I certainly have the highest respect for the President. I personally get along with him very, very well. I respect him as a man. I respect him as a man of principle, as a man of courage. In fact his initiative was a courageous one, and I have said that. But it

seems that on the American scene there are other considerations, and there are other pressures, and therefore, there is no clear policy. There is not the ability to maintain a clear line. Let's take the question of settlements. We had a draft resolution of the Security Council. It was shot down by an American veto. Settlements in the occupied territories is a very clear issue. These settlements are illegal.

MS. STAHL: Now, if Prime Minister Shamir of Israel announced today that he would freeze the building of settlements, would you then agree to talk to the Israelis? Would you go to Israel? Would you go to a third country and open negotiations?

KING HUSSEIN: The settlements stopping is not all that we are seeking. It is something that must happen. But on the other hand, the Israeli attitude, as far as I'm concerned, is that what is yours is mine, and we'll negotiate unconditionally about everything else. The principle is -- is a matter -- the equation as a whole is total withdrawal for total peace of occupied territories.

MS. STAHL: Have you decided --

KING HUSSEIN: When they say that this territory is theirs, then there is nothing that we can do, nothing to talk about.

MS. STAHL: Have you decided not to negotiate with the Israelis? It sounds as though you are not willing right now to say the settlements stop, I'll talk to them.

KING HUSSEIN: Settlements stop and that is all? What about the Palestinians, for example? We are in a position where we need the Palestinians to be a party to any progress towards a solution.

...

10
16 367

9

The Palestinian problem is a problem that we're trying to deal with. And we in Jordan are trying our very best to put our act together to cooperate. Jordanians and Palestinians, who face the same problems, the same challenges, the same threats, and to have the objective of establishing peace in this area. Yet, the Israelis refuse to give these Palestinians a chance to move, to express themselves.

MS. STAHL: You say that you have great admiration for Ronald Reagan --

KING HUSSEIN: Yes.

MS. STAHL: -- and you complained that he would do nothing in an election year, and yet he went before an American Jewish audience and appealed for the arms sales for your country, before this group in an election year, and the very next day you came out and said that the United States was unprincipled, and basically attacked his policies. Why did you choose to do that the very next day after he did what he considered a politically courageous move?

KING HUSSEIN: This is not a response to any statement that the President might have made, but speaking of principles. The very issue of Jerusalem and the removal of the capital, or the establishment of Jerusalem as a capital of Israel, in this period of time, I questioned have / our American friends throughout the United States. Is this an issue based on principal, or is it just an election ploy?

MS. STAHL: But it's not President Reagan.

KING HUSSEIN: This is the kind of situation that we are -- no, no, I'm not talking about President Reagan, and I did not attack President Reagan.

MS. STAHL: Well now, you know, you've given this interview, and I assume from what you're saying that you are hoping to influence American public opinion. But it seems at least in Congress that what you've done is producing a backlash, that it's backfiring on you, and that Congress may not give you the arms sales because of the interview you gave to The New York Times.

KING HUSSEIN: I made it very clear before when this whole issue was discussed of our legitimate needs for our own self defense, that if this issue was to become a sordid one, where the dignity of my country was in jeopardy, then thank you very much, we don't need the arms. We need them very, very badly, but not at this kind of price, and we have been pulled about sufficiently enough in this way that if the price is really, for the dignity of Jordan to be affected, then it's too big a price for us to pay in this way.

MS. STAHL: Well, we also hear that the interview has so angered the Administration that it may not even fight for the arms sales.

KING HUSSEIN: Well, prior to my interview, our assessment was that it didn't have much of a chance in any event because of the very strong influences of Israel and the Israeli lobby in Washington.

MS. STAHL: Does -- what will Jordan do now? Would you -- would you go now to the Soviet Union for arms, assuming it does fail?

KING HUSSEIN: As far as our legitimate needs to defend ourselves, if you turn us down, we are not going to remain exposed to danger. We will look anywhere, and wherever we can get our needs we will try to secure them.

-./

12
16 367

11

MS. STAHL: Including possibly the Soviet Union?

KING HUSSEIN: Well, i. that ever happens, if we ever have to go that far, I hope that it will be clear that we are doing it because of an attitude that we face in Washington, and I hope that, morally speaking, Washington will realize that it will not have any right to ask us why we got arms from anywhere else in the future, based on what position we might see develop and evolve in the near future.

MS. STAHL: Let me ask you something. Given the reaction and the way your comments have been interpreted in Washington, do you have any regrets about what you told The New York Times?

KING HUSSEIN: No. I believe I was frank, honest and candid. I've been accused of being too polite at times. I don't think I was impolite. I was factual, and if that is something to regret, I don't know what -- why I should regret it. I believe that, let's say, wait another year. With things deteriorating as they are, and there isn't much hope for any of us in this area, and the United States loses a lot. It was a time that requires us to be frank and open with our friends, and I did just that.

MS. STAHL: Is it -- is it true that the United States, at this moment in time, has no role in the Middle East, at this point?

KING HUSSEIN: The choice is that of the United States. It has always been the choice of the United States as to whether it will - wants to exercise a role or not. It can, obviously, more than any in the world, but not as the ally of Israel, not as a mediator, but as a superpower that adheres to principles, and

...

13
16 367

12

respects its commitments. Then there is a whole area where the United States can play a very, very major role in helping all move towards the establishment of peace in this area.

MS. STAHL: I'm going to ask you a very tough question, and I -- I hope you'll be very candid with us.

KING HUSSEIN: Sure.

MS. STAHL: How -- how confident are you that if Syria does make a move against your country, whether it's an actual invasion or some kind of terrorist threat, that the United States would fully, one hundred percent, back you up?

KING HUSSEIN: We've never asked the United States to come and fight our battles, or anyone in the world, but we have sought to enhance our capabilities to defend ourselves against all threats, and I believe that this country, and the people of it, of Jordan, have enough guts to stand up and do their best in the face of any threat.

MS. STAHL: So you wouldn't count on --

KING HUSSEIN: We have a problem. We have a problem.

MS. STAHL: The New York Times reporter who interviewed you described you as being in a state of "political despair." Are you that discouraged about the situation?

KING HUSSEIN: I am discouraged in many respects. I'm particularly discouraged over one very important area. I believe that the Palestinians, the silent majority, is not silent any more. The body that matters is in the occupied territories, in the West Bank and in Gaza. I'm very discouraged with the determination by

by Israel, and the lack of ability, obviously, by others, to influence Israel, to permit these people to express themselves. This is very vital if we are to move towards addressing the problems clearly, and I believe I find an identity of interest, apparently, between two extremes, Israelis on the one hand, and those that don't want a solution, on the Arab side, in preventing Palestinians from voicing their opinions or expressing themselves, and this is a very, very distressing situation that we do face.

MS. STAHL: King Hussein, we're running out of time. One last fast question. Do you want to negotiate with the Israelis?

KING HUSSEIN: I want, certainly, to make my fullest contribution to the establishment of peace. I realize we have to address that through a negotiation at some stage, but we want the kind of conditions, the foundations on which we can -- we can conduct meaningful negotiations.

MS. STAHL: But would you like to negotiate with them? Do you want to? Is that your goal? I know we're running out of time.

KING HUSSEIN: Well, obviously, we want -- we want a solution to the problem, and we already realize Israel is there, but -- we accept that, but we want our rights, and we want a basis for negotiations, and we can't find it so far.

MS. STAHL: Your Majesty, thank you very much for being with us this morning.

KING HUSSEIN: You're so welcome.

MS. STAHL: We'll be right back with some editorial comments.

(Announcements.)

15
16 367

14

MS. STAHL: Here are some editorials on King Hussein's bitter attack on U.S. policy in the Middle East. Le Monde in Paris calls the Hussein statements the biggest setback yet for Mr. Reagan's Presidency. American policy in the area has shown the total confusion and incredible inconstancy of leaders in Washington.

The New York Daily News says that Hussein has finally buried the Camp David Accords, and that Reagan should pull the plug now, no more arms for Jordan until it comes off the fence.

The Los Angeles Times says there has been no major change in our policies, and concludes that Hussein's stance insulates him for now from the slings and arrows, and worse, of his radical Arab enemies. Self-interest is the most powerful motivating force.

Richard Straus of the Middle East Policy Survey says Americans should understand Hussein's difficult position.

MR. RICHARD STRAUS: What we're asking him to do is to act in the short term in a way that will cause him all sorts of problems with the radical Arabs, and also problems within his kingdom, and it's a very risky venture.

MS. STAHL: Wolf Blitzer of the Jerusalem Post is critical.

MR. WOLF BLITZER: King Hussein and other moderate Arabs are still waiting for the United States to do their dirty work for them. They want the United States to very, very strongly lean on Israel, to pressure Israel into making unilateral concessions. They are refusing to sit down right now and negotiate with Israel around a bargaining table.

MS. STAHL: Cartoonist Steve Kelley of the San Diego Union

16
16 367

15

imagines a news conference where the President and Secretary of State announce a major change in Middle East policy. (Pictorial illustration.)

I'm Lesley Stahl. Have a good week.

ANNOUNCER: FACE THE NATION has been sponsored by IBM.

FACE THE NATION, with White House Correspondent Lesley Stahl, was produced by CBS News, which is solely responsible for the selection of today's guests and topic.

This broadcast originated from Washington, D.C.

*

עגירות ישראל - וועינגטון

אל: המשורד

סדרה

ט ו פ ס
דף.....מתוך.....2
סוג בטחוני.....גלוי
דחיפות.....מידי

תאריך וז"ח 16000..19.מרץ 84

מס' מברק.....375

מצפייא

הארט

להלן הודעתו הפומבית.

ערן

שהח נגד האנש גלוי

CARY HART 3/14/84

375

For ten years in the U.S. Senate I have maintained an unbroken record of support for the security and vitality of the Democratic State of Israel. Unlike any other candidate currently in the race for the Democratic nomination for president, I have never waivered in my support in any economic, political or military issue before our nation that affected the strength of the U.S.-Israeli special relationship.

As others in our nation, indeed others who now run for President, supported and encouraged the sale of America's most potent warplane, the F-15, to an Arab state still in a state of war with the state of Israel, I steadfastly objected to this sale. Unlike others in the race for the presidency, I was against the sale of jets to Saudi Arabia in 1978 -- in public and in private. And, unlike others now in this race, I have no apologies to make in this issue. Unlike others in this race I have never attacked, or been accused of attacking the leadership of the State of Israel. Unlike others in this race, no leaders of Israel have ever accused me of betraying their confidence or their trust. A Hart Presidency would establish Israel as the fundamental linchpin of U.S. foreign and strategic planning in the Middle East. Friends of Israel have no reason to doubt this. Unlike others, I have never let Israel or her supporters down in times of crises, and I never will.

Through the years, I have always supported Israel's right to make her own internal political decisions and have respected her right, like every other nation on earth, to locate her capital anywhere in the nation. As I said last year at a conference of Jewish leaders in Washington, "I support the traditional position of Israel on Jerusalem and I believe that that should be a strong commitment of this country." I intend to maintain my position of support for Israel's decision to locate her capital in Jerusalem. If elected President, I would move the U.S. embassy to West Jerusalem. Attachments of other cultures to the holyplace of Jerusalem should of course be respected, as Israel has carefully and sensitively done since 1967. Our actions would seek to promote peace, not fuel old enmities.

INT K

XXX

סגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

ארכיון

ס ו ש ס

דף...מחור...דפים

סוג בטחוני סודי

דחיפות

תאריך וז"ח 191400 במרץ 84

מס' מברק 376

מצפ"א. שלכם 596.

הצהרות המלך חוסיין בראיון לניו-יורק טיימס ובטלוויזיה האמריקאית.

להלן הערכה ראשונית

1. המניעים.
2. החוצאות.
3. הצעות.

המניעים

1.1 - המניע שקבע את עיהוי ההצהרות היא העובדה שהממשל הגיש לקונגרס את ההודעה על מתן נשק לירדן, לרבות הסטינגרים והוא היה סבור שהצהרה קיצונית תהווה לחץ לאישור העיסקה.

1.2 - העובדה שהנשיא ריגן לא הסס להעלות נושא זה ולהדגיש את שאיפתה של ירדן לשלום בפני כנס של 2000 מנהיגים צעירים של המגבית דרבנה את המלך להשתמש בלשון בוטה נגד ישראל.

1.3 - בגלל כשלון הממשל האמריקאי בלבנון והנצחון הסורי, סבור היה אולי המלך שהממשל זקוק "להראות שרירים" בניהול המדיניות במזה"ת ע"י העברת ההחלטה בנושא הנשק בקונגרס.

1.4 - לאור מצבה של ישראל - סבור היה המלך שישראל לא יכולה להרשות לעצמה משבר מרחיק לכת עם הממשל האמריקאי (דוגמת המאבק על האיואקס) - ועל כן יעילות הלחץ שלו תהיה כיום גדולה יותר מאשר בימים כתיקונם.

1.5 - אינני מתייחס לשיקולים הבינערכיים שדרבנו לצאת בהצהרות אלה כיום כשברור שבין השיקולים הללו גם הרצון להיראות תקיף ביחס לישראל ובתביעות הפרו-פלשתינאיות.

1.6 - יתכן והמלך - בהיותו משוכנע שאין כל סיכוי לעיסקה הסטינגרים לעבור בקונגרס רצה להוכיח על ידי כך נאמנותו לקו הערבי הקיצוני.

1.7 - מאחר והמלך לא זכה להיענות חיובית מהנשיא בקשר להעברת החלטה במועביט נגד ההתנחלויות - לא ראה נזק בוסף במתקפה רבתי על הממשל.

תוצאות

2.1 - התגובה לדבריו הבוטים הייתה בדרך כלל שלילית הן בין חברי הקונגרס והן בממשל ובעתונות.

2.2 - העובדה שהוא הצהיר במשתמע שגם אם תוקפאנה ההתנחלויות הוא לא ינהל מו"מ עם ישראל חיצוקה את עמדתנו ואת טענתנו שההתנחלויות אינן גורם הקובע סיכויי ההסדר במזה"ח.

2.3 - על אף הלחץ של המראיינת, לא אמר המלך שהוא עשוי לפנות לבריה"מ - אם כי היה רמז דק שבדקים לכך - והדבר התפרש כסחטנות.

2.4 - הצהרות חוסיין הוכיחו לחלק מדעת הקהל שאין להבדיל בין מדינות מתונות למדינות קיצוניות בעולם הערבי שעה שדנים ביחסן לישראל. כי בנוסף לאכזבה שנגרמה ע"י דברי חוסיין, אין לשכוח את האכזבה העמוקה שנגרמה בגלל פעילוהה של ערב הסעודית שזכתה אף היא למאמרים ביקורתיים ביותר. (ערב הסעודית פעלה כסוכן של סוריה וסייעה למזימת אסאד בהשגת ביטול הסכם ה-17 במאי).

2.5 - יש להניח שדברי חוסיין לא יביאו לתנופה חדשה לתכנית ריגן מה-1 בספטמבר 82 אלא להיפך הם יסייעו להכנסת תכנית זו להקפאה עמוקה. דבריו הוכיחו שאין לו שום כוונה לנהל מו"מ עם ישראל (על אף האיתותים הישראליים החיוביים בהתרת השתתפות אישי יו"ש במושב הפרלמנט הירדני).

2.6 - יתכן מאד ובגלל הצהרות חוסיין יימנע הממשל מלהסיר את הצעת הסטינגרים מסדר היום של הקונגרס כדי לא ליצור רושם שהוא נכנע ל"לובי היהודי" - נקודה מרכזית בטעוני חוסיין.

הצעות

3.1 - לעניות דעתי עלינו להביע בכל הזדמנות במגעים הן בקונגרס והן עם הממשל צער עמוק על כך שדברי חוסיין מחזירים את מחוגי השעון אחורה ושעל אף הרושם שמתעורר מזמן לזמן שיש סיכוי להסדר או למו"מ עם ירדן, הרי שדברי המלך מוכיחים שדבר לא השתנה בעולם הערבי ושאינן שום רצון לבהל מו"מ לשלום לטובת כל האוכלוסיה של המזה"ח.

(44)

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

דף 1 מתוך 3 דפים

סיווג בטחוני: סודי

דחיפות: _____

תאריך וז"ח: 191300
מס. מברק: 9188/ה

לשימוש
פח'
הקשר

אזהרה

אל: ממישראל ורשינגטון דע: משהב"ט

433 599

רוזן. דע: שהב"ט

דלהלן תשובתו של שהב"ט למכתבו של מזכיר המדינה מה-4 לפברואר, המקור יגיעכם בדיפי
הקרוב.
(קשר נא העבירו הרצ"ב)

לשכת בר-און

לדע רדע גל מלם מרפא קלמז מאל רם אלן ריזה שלטמ
למזאם שלטמ רובינשטן וליזאב אילאז

תאריך: 19.3.84 השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: באילא אישור המנכ"ל: 11

2188/10

2/3

Tel-Aviv, March 18, 1984

The Honorable
George P. Shultz
Secretary of State
Washington, D.C.
U.S.A.

Dear George,

I have only now gotten around to answering your letter of February 4 regarding the economy of Judea, Samaria and Gaza.

I would first like to emphasize again the vast development that has taken place in these areas since June 1967 in all spheres of life. In fact, a revolution has taken place in Judea, Samaria and the Gaza District in the welfare and improved standard of living of their inhabitants. A considerable contribution to this revolution has been made by local initiative and capital, naturally with the encouragement and guidance of the Government of Israel.

For example, since 1967 more than 1500 industrial and other enterprises were established in Judea, Samaria and Gaza by local investors, with the assistance of the Government of Israel, and this has contributed to more than tripling the GNP in the two areas during that period (more than 9% per year). These new enterprises have been instrumental in opening new markets for products from Judea, Samaria and the Gaza District, and have brought about an impressive growth in exports, from about \$20 million in 1968 to about \$270 million in 1982.

Local entrepreneurs have also played a major role in bringing about fundamental changes in the agricultural sector that resulted in a significant growth in agricultural export, from some \$17 million in 1968 to about \$140 million in 1982.

Another sector in which private enterprise has been prominent is that of construction, which is a direct proof of the improved quality of life of the inhabitants of the areas. In 1981, the beginnings of construction amounted to 780,000 square meters, as compared to only 130,000 square meters in 1970. In Gaza, construction rose from 17,000 square meters in 1970 to 396,000 square meters in 1981.

2188/n

3/3

-2-

The same applies to all spheres of life, which shows that a wide range of investment opportunities are open to investors from Judea, Samaria, and the Gaza District.

I am pleased to be able to inform you that in our daily work in these areas, we continue to cooperate with some of the voluntary agencies that are active there, and also maintain good relations in this connection with your Embassy staff in Israel.

George, the more deeply we go into the subjects on the agenda in Judea, Samaria and Gaza, the more we realize that the main problems in these areas are not socio-economic, but political ones. In certain cases, we witness the fact that socio-economic subjects are being used to further political objectives. However, there is one outstanding socio-economic problem, which is that of the refugees. The problems of the Palestinian refugees have been neglected for decades, precisely because they are socio-economic problems, and for the sole purpose of using these people to further the political objectives of other elements.

The Government of Israel has been investing considerable efforts and resources in this field since the early '70s, and we have seen impressive results. We shall continue to help these refugees in Judea, Samaria and Gaza to get out of this "refugee circle", and shall welcome any assistance from the United States in this regard, since huge investments are required.

Finally, I appreciate your interest in this subject and your good intentions, and I hope we can continue to have a fruitful dialogue on these matters.

Sincerely,

Moshe Arens
Minister of Defense

משרד החוץ-מחלקת הקשר
שמו

6058

**

יציא

**

**

**

אלי: וושי, נד: 567, מ: המשרד
רח: ר, סג: ש, תא: 180384, רח: 1130
נד: גיויס סמאר

אנדר

שמו/רגיל

רוון . מדום.

גיויס סמאר שלכם 306.

האם ניתן להביא לידי כך שהחששות של גיויס על סעודיה תועבר
לעתונאים גרמניים בוויינגטון?

בר און.

מפ: שהח, מנכל, ממנכל, מצפא, סופות, אירא, ר/מרכו, ממד

九、

1984-1985

[illegible]

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: י"ד באדר ב' התשמ"ד

18 במרץ 1984

מספר:

(9)

ש מ ר

אל : מר אליהו לנקין, השגריר, קייפטאון
מאת: לשכת המשנה למנכ"ל

הנדון: התפתחויות פוליטיות בין דרא"פ לשכנותיה
מכתבך מ-5.3.84

תודה על הדיווח המפורט לגבי ההתפתחויות הפוליטיות בין דרא"פ לשכנותיה. ההתפתחויות האחרונות בזירה הפוליטית של דרום היבשת מצביעות על שינוי מרחיק לכת ביחסי מדינות האיזור והמדינה הגדולה, החזקה והעשירה, שינוי שיתכן ויהיו לו השלכות לגבי מדינות נוספות, אולי דוגמת זימבבואה.

מבחינתנו חשוב לעקוב אחרי ההתפתחויות וזאת כדי לבחון ולדעת באיזו צורה נוכל להפיק הועלת מהמצב החדש, מכאן שדיווחיך חשובים ונודה על המשך קבלתם.

אני מסכים עמך ששיחורורו של המיסד המרכזי של ארגון סוואפו טויבו-יא-טויבו היה צעד מפתיע ומרשים ולבטח עמדו לנגד עיני ממדרא"פ שיקולים פוליטיים מובהקים ולא דוקא ענין הומניטרי גרידא. אם המטרה שמאחורי שחרורו היתה מגמה להחליש את מעמדו של ניומה הרי כפי שאתה גם כותב, איכזב האיש את הציפיות.

בסיכום, אנו עדים להתפתחויות מרכזיות ומרעישות מבחינת מערכת היחסים הפוליטית של דרא"פ עם שכנותיה ואולי קצת מוקדם עדיין להעריך את התוצאות אם כי כבר מעכשיו ניתן לראות שיש בהתפתחויות האחרונות כיוון חיובי ומייצב.

ב ב ר כ ה,

נתן מרון

העתק: מא"פ

מר מאיר פדן, השגרירות, פרטוריה

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

א. ח. ח.

משרד החוץ
ירושלים

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

יד' נאדר ב' התשמ"ד

18 במרץ 1984

אל : המנכ"ל
ר' ממ"ד

תשומת לבכם לחומר הר"ב ובמיוחד לקטעים המסומנים על הדיונים על מצרים
וירדן בועדת החוץ של בית הנבחרים בקשר לסיור בישראל. נדמה לי שאין
צורך בפרושים.

רצוי שגם תראו את הדווח על הדיונים בעניין אפריקה בכלל וזאיר בפרט.

כידוע ה- Congressional Quarterly הינו פרסום פרטי ללא כל גושפנקא רשמית.
השבועון הוא בעל הפשעה ונחשב כפרסום המדויק ביותר של דיוני הקונגרס - הוא
בלתי תלוי ובדרך כלל אינו משקף לא דעת הממשל ולא דעת חברי הקונגרס אלא משמש
כאספקלריה בלבד.

ב ב ר כ ה,

חנן כר-און

העתק: היועץ המשפטי
מנהל מצפ"א

The remaining \$2 billion is for U.S.-backed guaranteed loans that carry market interest rates. Those loans would be counted as part of the budget starting in fiscal 1986. Congress will write the aid bill for that year in 1985.

Fascell said his proposal was needed "for obvious reasons — deficit problems, election problems and just getting a bill through."

In 1985, he said, Congress "certainly won't be under the pressure politically" as in 1984, and so may be more able to take actions that appear to be increasing foreign aid.

By adopting his proposal, Fascell admitted, "we haven't saved anything realistically, but we have saved the bottom line" in the foreign aid bill.

The committee also made \$253.5 million in real cuts from Reagan's overall military aid proposal. The biggest item was a \$160 million reduction, to \$114 million, in the request for a reserve fund to write off military loans that countries cannot pay back on time. The committee also cut 10 percent from Reagan's \$874.5 million request for the Military Assistance Program, which provides grants to enable other countries to buy U.S. arms, and 10 percent from the \$60.9 million request for the International Military Education and Training program, which provides U.S. training for officers from foreign countries.

Asia

The postponement of \$60 million in military aid to the Philippines was the most hotly contested issue in the committee's public deliberations. But even though some Republicans condemned the action, it was clear that the votes were there to do it.

Solarz, sponsor of the proposal and chairman of the Subcommittee on Asian and Pacific Affairs, rounded up support from key Republicans, including ranking subcommittee member Joel Pritchard of Washington.

Reagan had asked Congress to approve \$95 million in economic aid and \$85 million in military aid for the Philippines in 1985. The money was to be the first installment on a five-year, \$900 million aid package in conjunction with a new agreement that allows the United States to continue using two major military installations in the Philippines: Clark Air Force Base and the Subic Bay Naval Base.

Solarz proposed shifting the 1985 aid allocation to \$155 million in economic aid and \$25 million in military

aid grants — in effect postponing by a year \$60 million in military aid.

The Asian and Pacific Affairs Subcommittee approved that plan on Feb. 28. After debate, the full Foreign Affairs Committee the next day rejected, by voice vote, an amendment by Gerald B. H. Solomon, R-N.Y., to reverse the subcommittee action.

Solomon said there was a danger that the Philippine public, especially groups opposing President Ferdinand E. Marcos, could "misread" the Solarz proposal as abandonment of the government there. "It is important for us to maintain an even keel" in our relations with the Philippines, he said.

Solarz said his "modest, responsible" proposal would accomplish two main purposes: It would speed up economic assistance to the Philippines, a country "hovering on the brink of bankruptcy"; and it would "send a signal to the Philippine people and the Philippine government" that the United States wants a return to democracy and more respect for human rights in that country.

Approval of \$85 million in military aid — a \$60 million increase over the 1984 level — "would be an endorsement of the government of the Philippines that has lost the support of its own people," Solarz said.

The Foreign Affairs Committee ratified its Asian Affairs subcommittee's denial of Reagan's request to remove China from the list of communist countries barred from receiving U.S. aid. Instead, the president would be given authority to take that step if he reported to Congress that doing so was in the U.S. national interest. Although Reagan has not proposed giving China direct U.S. aid, Congress denied his requests to take China off the blacklist in 1982 and 1983. (1982 Almanac p. 160)

Middle East

In a blunt demonstration of the power of the Israeli lobby, the Middle East subcommittee drafted, and the full Foreign Affairs Committee approved, a series of provisions boosting aid to Israel and warning Egypt and Jordan that they must talk peace with Israel. Taken together, the provisions made the foreign aid bill one of the most pro-Israel documents to emerge from Congress in recent years.

Even so, committee sources said the provisions were substantially watered down from proposals that had been considered in private meetings among Democrats on the Middle East

subcommittee. According to those sources, subcommittee Chairman Lee H. Hamilton, D-Ind., convinced his colleagues to drop such suggestions as cutting aid to Egypt in retaliation for withdrawing its ambassador to Israel.

The subcommittee's most concrete action was to boost economic aid to Israel to \$1.1 billion in 1985, from the \$850 million that Reagan had requested and the \$910 million that Congress had approved for 1984.

The full committee approved that proposal without debate, along with Reagan's request for \$1.4 billion in military grants to Israel. Israel currently receives \$1.7 billion in military aid, but must repay half of it.

In an amendment by Mel Levine, D-Calif., the committee earmarked \$400 million of the military aid for work on Israel's new "Lavi" fighter plane, including up to \$150 million for research and development in the United States and at least \$250 million to buy parts and research services in Israel.

Both panels approved Reagan's request for \$1.175 billion in military grants and \$750 million in economic aid for Egypt. The panels agreed to two policy statements that took both Egypt and Jordan to task:

- A "sense of the Congress" statement that all U.S. aid to Egypt "is provided in expectation" that Egypt will "support and fulfill the provisions" of the 1978 Camp David accords and the 1979 peace treaty between Israel and Egypt. Egypt withdrew its ambassador to Israel in 1982 to protest the Israeli invasion of Lebanon. The Egyptian refusal to return the envoy has angered Israel and many of its supporters in Congress.

- An outright ban, starting in fiscal 1985, on sales to Jordan of "advanced" weapons, including aircraft and new anti-aircraft systems, unless the president certifies to Congress that Jordan "is publicly committed to the recognition of Israel" and agrees to peace negotiations with Israel under the terms of the Camp David accords and U.N. resolutions that guarantee Israel's right to exist. The ban also would apply to any military aid that would enable Jordan to buy advanced weapons from the United States. The most immediate effect of any such ban would be to stop the bulk of a pending sale to Jordan of "Stinger" anti-aircraft missiles. The House committee had approved a similar ban in last year's aid bill (HR 2992), but that ban would not have affected the Stinger sale. (Jor-

dan arms, *Weekly Report* p. 304)

The Middle East subcommittee also approved, and the full committee ratified, an amendment by Levine putting into law a longstanding U.S. policy banning direct negotiations or contact with the Palestine Liberation Organization (PLO).

The Levine provision would go beyond U.S. policy, however, by banning any negotiations by any government official or person acting on behalf of the U.S. government. Such a provision would have prohibited the recently revealed series of meetings in 1981-82 between PLO officials and John E. Mroz, a consultant for the State Department.

The only subcommittee action that could have been interpreted as critical of Israel was weakened by the full committee. The subcommittee had adopted an amendment by Ed Zschau, R-Calif., stating that the United States was giving aid in the Middle East "with the expectation that all the recipient countries shall pursue policies to enhance the peace process, including giving consideration to all peace initiatives by the president and others."

Lobbyists for the American Israel Public Affairs Committee (AIPAC) opposed that amendment, saying it would force Middle Eastern countries to consider all "peace" plans — even those advocated by the Soviet Union or the PLO. The lobby also said the amendment would force Israel to heed Reagan's September 1982 "peace initiative," which the Israeli government has staunchly opposed because it calls for Palestinians to assume eventual control of the West Bank of the Jordan River in association with Jordan.

With AIPAC's support, the committee on Feb. 29 modified Zschau's amendment to state that U.S. aid should encourage countries in the region to "pursue policies that enhance the peace process," based on the U.N. resolutions and the Camp David accords. Israel accepts the U.N. resolutions and the Camp David accords.

Africa

One of the most dramatic indications of the Foreign Affairs Committee's effort to achieve a bipartisan consensus was the agreement by its subcommittee on Africa to avoid contentious issues that had helped doom the aid bill in 1983. That nine-member panel has perhaps the sharpest ideological split of the full committee, with subcommittee Chairman Howard

Assistance to Africa has been a particularly sensitive issue, even though the amounts are relatively small.

Wolpe, D-Mich., on the left and ranking Republican Solomon on the right. Issues involving African countries have been particularly sensitive, even though the amounts of aid money are relatively small.

In 1983, Solomon objected bitterly to the subcommittee's proposed cuts in military aid for Zaire, Morocco and Tunisia and its suggested restrictions on the use of economic aid for those and other nations. But this year, the subcommittee made some of the same proposals, watered down others and accepted some Solomon recommendations — all to avoid disputes.

Wolpe said both he and Solomon recognized "that the bottom line is the importance of passing foreign assistance legislation," and so they each accepted compromises. He also acknowledged that Fascell "asked the subcommittee chairmen where possible to limit the points of contention."

In the past, Zaire was the most contentious issue on the subcommittee. Wolpe and other liberals have sought to put as much distance as possible between the United States and Zaire's President Mobutu Sese Seko,

while Solomon and other conservatives have tried to preserve the administration's program of limited aid to Mobutu's government.

In 1983, the subcommittee slashed Reagan's \$10 million request for military aid to Zaire to \$4 million, prompting Solomon to charge that the panel was abandoning a valuable U.S. ally. This year, the subcommittee cut Reagan's \$15 million military aid request to \$4 million. The panel also cut economic aid to Zaire from \$15 million to \$5 million — a concession by Wolpe, who had wanted to provide no economic aid because of charges that Mobutu has corruptly used past economic aid from the United States.

A similar trade-off occurred on aid to Morocco. Wolpe agreed to provide all but \$10 million of Morocco's \$50 million in military aid as a low-interest loan because the administration had slashed its request to that amount from \$90 million asked in the fiscal 1984 budget. Wolpe also accepted Reagan's proposed \$8 million increase in economic aid for Morocco.

Other major compromises:

- Zimbabwe — where Wolpe agreed not to press for economic aid above Reagan's \$15 million request.

- Tunisia — where Solomon agreed to accept a transfer of \$7 million to economic aid from military aid.

- Mozambique — where Wolpe agreed not to earmark specific aid amounts because relations between that country and the Reagan administration have improved in recent months, as Wolpe and other liberals in Congress long have advocated.

Wolpe's subcommittee approved Reagan's request for \$75 million as the first installment on a new five-year, \$500 million "economic policy initiative" program for Africa. The program is designed to provide special aid to five to 10 nations each year that encourage economic growth by adopting free-market economic policies.

Although he has voiced skepticism about the program, Wolpe supported it when the administration agreed to notify the subcommittee in advance of the countries and specific projects to receive the aid. This procedure would enable the panel to object and possibly force changes.

The administration also accepted a Wolpe demand that the special aid be targeted not just to economic growth, but to "growth with equity" so that the poorest people in the recipient countries would get direct benefits, as well as the merchant classes. ■

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

המשרד

ליו"ר מילן

ס ו פ ס
דף...1...מתוך...3 דפים
סוג בטחוני. שמור.....
דחיפות...בהול.....
תאריך וז"ח 0930.16. מרץ 84
מס' מברק.....321

אל; לשכת בראון

לשלכם 534.

מצ"ב ראיון חקסיין כפי שפורסם ב"ניו יורק טיימס" אחמול (15.3).

תשובות

2 2 1 2 2 1 2 2 1
למח מל מל מל מל מל מל מל מל מל

-2-

2...97...מחור...ד.ס.י

.....גיוס בטחוני

.....דחיות

.....תאריך דיווח

.....321...מס' חברה

174

Excerpts From Interview With the King of Jordan

Special to The New York Times

AMMAN, Jordan, March 14—Following are excerpts from a transcript of an interview today with King Hussein of Jordan, as recorded by The New York Times:

HUSSEIN: The whole situation is hopeless because it just appears more clearly than ever before that the United States has forsaken its position as a superpower and as a moral defender of the world. It has forsaken its position as a nation that stands by its word and its commitments. It has chosen to disqualify itself as the sole force in the area that could help us all move towards a just and durable peace. The U.S. is not free to move except within the limits of what Aipac, the Zionists and the State of Israel determine for it.

Q. Was it the American withdrawal from Lebanon that persuaded you that the U.S. was no longer reliable as an honest broker?

A. It is a series of events. Lebanon is part of that series. What it has cost the United States is its credibility. There have been a series of factors in the past, since 1963, really. But if you consider the recent past, first, the President's initiative of Sept. 1: it was destroyed, as was U.S. credibility, by Israel's rejection of it. This was followed by Israel's settlement activity, which was intensified and which was a direct answer to the President's initiative. This was followed by the Lebanese situation, in which they continued, and still continue to be the occupiers of Lebanese territory. This was followed most recently by their attempts to implement a plan to reallocate people in the occupied territories to the Jordan Valley in what appears to be a final step towards pushing them across the river, consistent with their claim that the Palestinian problem is a problem of people, not the land. In addition, there is a plan to implement Israeli land laws on the rest of the occupied territories.

Lapse of Palestinian Rights

Through all of this and for the last 17 years, Israel has denied Palestinians living under occupation all of their human rights or the rights to express themselves in freedom.

The U.S. looks at us and speaks of direct negotiations being the only way out, while we don't know what the U.S. position is.

We see things in the following way: Israel is on our land. It is there by virtue of American military and economic aid that translates into aid for Israeli settlements. Israel is there by virtue of American moral and political point to the point where the United States is succumbing to Israeli dictates.

It's obvious that this being the case, there is no way by which anyone

should imagine it would be possible for Arabs to sit and talk with Israel as long as things are as they are.

As far as the United States is concerned, the question that is posed is: is the United States able to elevate itself to the status of a superpower? To live up to its commitments and its frequent pronouncements of being even-handed? We don't see it happening. We obviously can't deal with the United States as an ally of Israel or as a mediator.

The United States asserts that its present plan is valid, but is it really? Israel has rejected it; Israel has changed conditions on the ground to the point where it almost makes no sense. We have another year of an election campaign in the United States; contenders must appeal for the favors of Aipac and Zionism and Israel. Even this year has seen such drastic changes on the ground that within a year, any fragments of hope left of achieving a peaceful solution to the problem will be destroyed. So this is where we are, and that's why I say it's hopeless.

Working With U.S. Failed

Q. What are the implications of what you're saying?

A. The implications are that as far as I'm concerned, the positions we have adopted over the years, of trying to establish a dialogue with Washington and the United States, of trying to contribute to the creation of a more balanced approach to the problem, which is in the interests of all of the parties to this conflict, have failed.

You obviously have made your choice and your choice is Israel and support of Israel. That being the case, there is no hope of achieving anything.

In point of fact, we have given more than we have taken. We sought peace in the area; we were ready to try to

work with the Reagan plan. Israel was the force that rejected it, that did not wish peace, yet we are portrayed as if we are the party that is opposed to peace. Apart from being unjust, it is also incorrect.

Role in Talks Rejected

Q. Does this mean that you will not participate in any American-sponsored or American-brokered negotiations with Israel?

A. Not the way things look, no. One has to be a realist. It has cost us a lot. U.S. credibility has suffered, but so have those who have believed in the United States. The possibility of having a meaningful policy, of your standing up and defending meaningful principles have also suffered.

We were sincere and honest, and we tried our best. But I can't see anything happening except further deterioration of the situation. We worked for progress in this area, that's all I can say.

Q. What options does this leave you,

where does Jordan turn now?

A. Jordan has always been on its own. We have no strategic alliance with the United States; it has no treaty with the Soviet Union. It has a just cause it has been defending and will continue to do so: the Arab identity, the Arab cause. But we face formidable threats that threaten not only oil in this area but world peace. We have stood against all attempts at polarization in this area and will continue to do so, but it seems again that there are two sides that are working for polarization. Israel on one side and some of the Arabs on the other. As I see it, there is more commonality between these two allegedly opposing sides.

Q. Do you mean Syria?

A. I mean those who work for polarization on all sides, including the United States.

Silent West Bank Majority

Q. So what happens to efforts to put together a so-called moderate Arab coalition?

A. Jordan and the Palestinians will continue to work together to secure our relations on a foundation of trust and common clarity of vision. But as I have said time and time again, it is ridiculous that Israel gives itself the right to question the right of these liv-

ing under occupation to come and meet with us here, or even meet with the P.L.O. As far as I can understand, when we look at the possibility of a P.N.C. meeting, perhaps very shortly, it is ironic that you have two sides that are preventing the previously silent majority, which isn't silent anymore, from expressing themselves. Israel on one hand and others in Syria

who will not participate in the talks — they are preventing the people who really matter from expressing themselves.

Jews in the Soviet Union — the whole world is up in arms that they do not have the right to move, to Israel in particular. Well, they are Soviet citizens and part of the state. The United States has protested vigorously. But people who are not Israeli, who are under occupation, should they not be permitted to voice an opinion about anything, about what should happen to them? And remember, these are Jordanian citizens, or those for whom Egypt is responsible.

A Soviet Role

Q. What would have to change to renew the possibility of direct talks with Israel by Jordan and some Palestinians?

A. Jordan and the Palestinians are one team. And we will work together on all fronts. But as for any negotiations, since the United States keeps its current policies, it certainly should not have the right to deny others to be present at any new negotiations. That's why I think the Soviets have the right to be there.

But if both superpowers are taking the position of alliances with some of the belligerents, namely Israel on one hand and Syria on the other, then obviously, they alone probably can't make a contribution to the solution, particularly when they themselves do not have any meaningful relations at this time. Maybe since this is the case, the picture should be broadened. Maybe the five permanent members of the United Nations Security Council should be parties, plus all of the parties to the conflict.

Q. Including the P.L.O.?

A. Yes, of course.

A Double Standard

Q. But then is there no one now in a position, neither the U.S. nor the Soviet Union, who can be an honest broker or mediator?

A. No, least of all the United States.

Q. What about the impact of the United States withdrawal from Lebanon on your thinking, especially since you told me the last time I saw you that the Americans should not withdraw without a change on the ground?

A. I would rather not comment. I have a final thought: I am very concerned about the United States and its double standard everywhere. The saddest point for me is that I've always believed values and courageous principles were an area that we shared. I now realize that principles mean nothing to the United States. Short-term issues, especially in election years, prevail. This is the saddest thing that one can experience. I continue to believe that principles matter. If they don't, that's even more disastrous for us all.

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: יא' באדר ב' התשמ"ד

15 במרץ 1984

מספר:

אורה

אל : מר אליהו לנקין, השגריר קיפטאון
מאת: לשכת המשנה למנכ"ל

הנדון: דברי הגנרל אלכסנדר הייג

מכתבך מ-24.2.84

רב תודות על הדיווח המעניין ביותר מדברי מזכיר מחמ"ד לשעבר אלכסנדר הייג. גם המשנה למנכ"ל קרא את הניר בעניין רב. דבריו בהחלט מעניינים וגלויים ביותר אם כי לא כל מה שאמר האיש מדויק ונדמה שניסה גם להרשים באידה לא פחותה. לגבי האמור בסעיף 2 שהייג היה קרוב להשלמת הסכם בין ישראל לסוריה שבעקבותיו היו מגיעים לשלום בלבנון, עד כמה שידוע לי, לפחות עניין זה איננו מדויק. זו רק דוגמה אחת שמשקפת שלא כל מה שנאמר מתיישב עם העובדות. מעניינים ביותר גם הערכותיו לגבי אנשי ממשל מרכזיים.

מ ב ר כ ה
נחן מרד

49

אוריאל

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד.

ט 1 8 8 5 7 7 3

דף... מתוך... 6 דפים

גלוי

סוג בטחוני

רגיל

דחופות

תאריך וז"ח 1700 15 מרץ 1984

314

מס' מברק

ממנכ"ל מצפ"א.

STATE DEPARTMENT BRIEFING -- MARCH 15, 1984

KING HUSSEIN INTERVIEW IN NEW YORK TIMES

STATEMENT:

Of course we differ with some aspects of King Hussein's assessment of the situation and of American policy. As President Reagan made clear in his address to the United Jewish Appeal Tuesday night, the United States is supportive of Jordan's security. And continues to uphold the views outlined in the President's September 1 initiative for Arab-Israeli peace. Including our position on the status of Jerusalem and on settlements.

American support for Jordan has taken the form not only of security assistance but also action in times of stress. The King's remarks do point to some serious problems we now face. The forces of extremism and terrorism are complicating the situation in the region, increasing the risks to moderate who contemplate joining the peace process.

This bears out the President's concern that American constancy and American credibility are crucial to hopes for peace. The Congress shares in this responsibility to ensure that the United States is a steadfast and reliable friend of all those who are interested in peaceful solutions. This applies to Jordan.

For over three decades the United States has followed a consistent and principled policy of promoting Arab-Israeli negotiations. Both sides must know that there is no possibility of progress toward peace in the absence of negotiation. The President's 9/1 initiative was and remains our most realistic, workable and promising approach to a solution. Backing away from negotiation, even temporarily, does nothing for the Palestinian cause.

The United States has had, does have, and will always have a strong friendship with Israel. This too is a policy the United States has followed consistently for over three decades. The progress made since 1973 shows that this friendship is fully compatible with successful Arab-Israeli negotiations.

President Reagan remains ready as before to offer our support and assistance whenever the parties in the area are ready to step forward. We repeat: there

ס 7 3 2 ס 1 8 2
 ד... 6... מתוך 2... ד...
 סווג בשחונני
 דחפנות
 תאריך וז"ח
 314... מברק

עגירות ישראל - וועינגטון

אל:

is no possibility of progress without negotiation. Five wars in 36 years have made clear the futility of violence. The parties in the region must recognize that only with their effort and commitment can real progress be achieved.

IN RESPONSE TO QUESTIONS:

--(Are you still hopeful that Jordan will join peace process?)--We continue to hope that, of course. This is a disappointment. But as the President said when he announced his initiative, this would be a long-term commitment on the part of the United States.

--(Is US making any direct contact with the King to put this message through?)--I don't know what Ambassador Vitsos' schedule, our Ambassador in Amman was today. He sees the King frequently. He may have seen him this morning, I can't tell you.

--(Did this come as a surprise?)--I think the administration regrets the timing. But I have to say that we have had certainly our ups and downs in the Middle East and the participants in the process have from time to time exuded pessimism and then you have gone to the other end of the cycle, perhaps not optimism but less than pessimism, so I think you have phases. Obviously the King is in a pessimistic phase.

--We were not aware that he was going to make this statement.

--(Isn't this a terrible thing to hear from a "friend" of the US?)--As I said, there are certainly aspects of the King's remarks with which we disagree, and clearly we disagree with the suggestion that the U.S. is unprincipled.

--(What prompted him to have this feeling?)--I suppose he's drawing on an apparent lack of progress.

--(Does this make any difference on US plans to push Stinger sale?)--No change on that.

--(Logistic Force?)--That's of course a classified program, but the administration will continue to move forward on that.

--(What impact do you think it will have on getting these 2 projects through Congress?)--Have to wait and see. As we have said, we think the Congress has a role to play in our relations with moderate Arab states,

ס 7 1 8 ס 2 1 8
ד...מחור...ד...דמים

.....טווג בטחוני

.....דחיסות

.....תאריך וז"ח

314.....מס' מברק

עגירות ישראל - ווסינגטון

אל:

as well as with Israel. The Congress is part of this decision-making process.

--(Did he know ahead of time what the President intended to say in his speech to the UJA?)--I'm not sure what the sequence of that was. I know in the New York Times there is some reference by the King to the President's remarks. But I'm not quite sure when he knew the substance of those.

--(Was the Secretary in touch with the President on this?)--I'm not sure whether the Secretary talked with the President this morning, but the Secretary has been, today, as always, in touch with the White House.

--(Both Hussein and Israel received advance texts according to Kol Israel--Is that a normal procedure?)--They may have done so. I don't know what is normal, it certainly isn't abnormal for an important address by the President, you might want to tell various people he is making an address. I would say the President's speech was an important speech.

--(What is so significant about the timing of Hussein's remarks?)--The point that we are trying to make is that the President has strongly defended Jordan in his UJA speech, had restated his positions on settlements and on the Embassy in Israel, and I guess the timing was less than ideal.

--I do think that others besides the United States have some responsibility to work toward peace in the Middle East. I think Arabs and Israelis are clearly going to have to be involved as we have suggested in our statement here. The United States can be helpful. I think it's a record over 30-plus years indicates that it has tried to be helpful. That is what our foreign policy is based on: The desire to bring peace and stability to the area. But to suggest that only the U.S. can achieve peace in the Middle East seems to me to be rather fanciful.

--I think the President was re-stating his policy in the Middle East.

--(Allegations on settlements-UN and asking Palestinians to attend PNC?)

--We, as we traditionally do, are not going to get into the question of diplomatic correspondence or who said what to whom. So, on the question of the UN vote, don't have anything for you, and I don't have anything for you on the question of movement on the West Bank. Except to say that in general we support the principle of freedom of movement.

ס 1 8 2
 ס 3 7 5
 ד 9 4 מתוך 6 דפים
 ס 1 0 6 בטחוני
 דחיצות
 תאריך וז"ח
 314 מס' מברק

עגירות ישראל - ורשינגטון

אל:

--(Is Hussein facing risks?)--Yes. I think the direction from which the risk comes has been obvious for some time. You had extremist movements at work in the Middle East. You have had government terrorism as the Secretary has termed it. And I think it is quite clear the kind of people that we have been talking about.

--(Do you think interview done as form of insurance for Hussein?)--I don't know, I'll leave that to you to analyze the King's motives.

--(Pressure put on Arabs to join peace talks, while Israel rejected it?)--I think we have tried to work, clearly, to use whatever influence we have with Israel. And we have tried to use our influence with the moderate Arab states. I don't think pressure is a good word. Pressure in the diplomatic area does not seem to take a great dividend in the Middle East. I think the US has tried to be persuasive and helpful. Tried to facilitate the kind of dialogue and the kind of negotiation that clearly has to take place.

--("Jerusalem bill" ended hope for Jordan?)--Clearly the problem with which some of the programs are faced in Congress that affect Jordan, certainly did have an influence on what King Hussein said.

--(Congressional actions are in conflict with US policy in Mideast?)--The administration has clearly set forth its program and has certain initiatives with regard to Jordan. And insofar as Congress or certain elements in Congress are taking a contrary view, obviously that is a difference of opinion and is not in accord with our view of how the policy of the US should move forward. But that is an internal debate.

--(Do you see this as parallel to abrogation of 17 May?)--I don't want to analyze Jordanian motivation. But if you are asking me is it a fact that a great deal of Soviet weaponry has been moved into Syria and must Jordan be concerned about that, I presume the answer would be yes, but I think you would have to ask the Jordanians.

--(Hussein's statement aimed more at Damascus than Washington?)--No, I'm not suggesting that. I'm just drawing your attention to certain realities in the area. If we all together look at some of the realities of the situation, one of the realities is a great flow of offensive weaponry into Syria from USSR,

ט ו י ט ט ו י ט
 5.97... מחור... 6... דפיס
 סווג בטחוני
 דחיפות
 תאריך וז"ח
 314... מס' מברק

עגירות ישראל - וועינגסטון

אל:

and I presume that other countries in the area, including Jordan, are concerned about that.

--(Reagan initiative--what now?)--Well, I think we continue to exercise the fortitude and the endurance which the President predicted when he announced his initiative. Nobody pretended at that time that it would be easy, and nobody pretends that it is particularly easy right now. But the President did offer a set of ideas. He did pledge to move in a constructive direction. And these ideas do move us in a constructive direction. I can't answer your question as to how long it takes. But I think the President has made clear that he is going to stick with it for a very simple reason: there isn't a very attractive alternative to negotiation. The only alternative to negotiation in the Middle East is sliding down that slippery road to war. That is not something that the US is willing to accept.

--(US pro-Israel and Soviets pro-Syrian?)--That is one of the aspects of his remarks with which we disagree. Particularly involving the Soviet Union which has hardly been a helpful or constructive influence in the Middle East. Don't believe that that would be movement in the direction of stability or progress.

--There have been various expressions about the President's initiative by various countries. (Grade) does change from time to time, but we have to keep working to bring the key parties together.

--(US can no longer be "honest broker"?)--Don't think that is really borne out by the facts. There has been no glossing over what the King has said. But also I don't think the King has shut the door on the prospect of ultimate negotiations. Maybe a matter of timing, but as Sec. Shultz has pointed out, certainly a large number of countries and individuals in the Middle East want to keep talking to the United States and keep pleading with the United States not to give up on the area. And not to reduce its sense of commitment.

--(Reevaluate people or policies?)--I don't think so. I think obviously there is constant discussion in the State Department in all of the geographic areas in which we are interested and that process goes on. Obviously there has been a lot of discussion about the Middle East.

ס 7 ק ס
ד...6...מתוך...דטים

סווג בסחונני

דחיות

תאריך וז"ח

314 מס' מברק

סגירות ישראל - וושינגטון

אל:

--(Role for Soviet Union?)--Don't see any prospect of generating any great enthusiasm on the part of this administration for that. And as I say, the reason for that is the record of the Soviet Union in the area. You have to ask yourself if what the Soviets have been doing is conducive to peace and stability.

--(How would you reconcile US policy on Stinger & J.L.P. and Hussein's remarks?)--As I said, with some aspects of what the King said, we disagree. But the importance of Jordan is clear-cut. The program that we were recommending before was a good one, don't see any reason to change that point of view. It's needed.

--(Would you agree that in an election year the chances of anything happening are slim?)--We will keep engaged and see how the engagement proves up.

-- Those in the Arab world who have moved in the direction of peace from time to time have not had easy going and have been threatened, as we well know in Lebanon, the Secretary has told the story of the Lebanese colonel who was sitting at his desk and got the telephone call urging him to leave the army. If he did not return to his confessional group, his son would be shot one hour hence, one hour hence his telephone rang and he got the word that his son had been shot and was in the hospital. The path of peace is not easy.

--(Are you aware of any threats to King Hussein?)--I think we would have to let Jordan speak to that. I don't think the concept of subversion and terror would be particularly new in Jordan, as in a number of other Arab countries.

תחנות.

and P. Mc

על ידי ארצות ערב וסודאן

אוריג

עגירות ישראל - וושינגטון

אל:

המשרד

ס ו ס ס
ד.פ.ל...מחור...דפים
סוג בטחוני. גלגל...
דחיפות...מיידי...
תאריך וזיח. 15.1600. מרץ 84
מסי מברק... 300

אל: ממנכ"ל, מצפ"א

Today Show—NBC

רצ"ב דברי מקפליין הבוקר (15.3) ב-

הרמל

ממנכ"ל 3
מנכ"ל 1
מנכ"ל 1
מנכ"ל 2
מנכ"ל 1
מנכ"ל 4

RADIO TV REPORTS, INC.

$\frac{2}{4}$

300

4701 WILLARD AVENUE, CHEVY CHASE, MARYLAND 20815 (301) 656-4068

FOR EMBASSY OF ISRAEL

PROGRAM Today Show

STATION WRC TV
NBC Network

DATE March 15, 1984 7:00 a.m. CITY Washington, DC

SUBJECT Robert C. McFarlane

JANE PAULEY: As we've been reporting, Jordan's King Hussein dealt a blow to United States peace efforts in the Middle East -- saw in the New York Times that the United States has lost its credibility as a mediator.

In our Washington studio this morning is President Reagan's National Security Adviser, Robert McFarlane. He is joined by NBC News White House correspondent Andrea Mitchell.

And good morning, Mr. McFarlane.

ROBERT C. MCFARLANE: Good morning, Jane. How are you.

PAULEY: I'm fine.

Is America's role as a peacemaker in the Middle East effectively finished?

MCFARLANE: No, I don't think so. I believe that everybody that has been involved understands that making peace in the Middle East has never been an easy, predictable undertaking. Many states reject peace with Israel as a matter of policy. Otherwise there are threats of terrorism, Islamic fundamentalism, and all of these things influence the timing and pace and what you can do.

ANDREA MITCHELL: Mr. McFarlane, you've been waiting for so many years now for King Hussein to join the Reagan initiative. Doesn't this mean the Reagan peace plan of '82 is effectively dead?

MCFARLANE: I don't think that's true, Andrea. The

OFFICES IN: WASHINGTON D.C. • NEW YORK • LOS ANGELES • CHICAGO • DETROIT • AND OTHER PRINCIPAL CITIES

Material supplied by Radio TV Reports, Inc. may be used for file and reference purposes only. It may not be reproduced, sold or public, demonstrated or exhibited.

risks that King Hussein faces are very real. It's a matter of giving him the confidence that he can rely upon our backing and support to overcome those risks -- make it worthwhile.

MITCHELL: You've just proposed a major military package, the Stinger missiles, as well as the rapid deployment force for Jordan -- in fact, it was in trouble on the Hill -- the President went to a Jewish audience the other day and talked about it. Now it looks as though it will never be passed. What more can we do for Hussein, and why did he do this now?

McFARLANE: No doubting that it surely makes it a lot more difficult.

I think to understand it you have to look at matters from King Hussein's perspective. The situation within the Palestinian community is still in substantial turmoil. The situation that he faces security-wise vis-a-vis terrorists, vis-a-vis neighbors is very tense. I think he reached the conclusion that the aggregation of those problems: Palestine on the one hand, other threats on the other made the timing wrong from his perspective. But it's not to say we can't overcome that with time.

MITCHELL: Was the strategic agreement -- the military agreement with Israel a mistake?

McFARLANE: No, I don't think it was. I think...

MITCHELL: That would upset Hussein, primarily.

McFARLANE: Well, I think at bottom that for the United States to acknowledge and begin doing things with Israel that we had done with Arab states for years was a bit overdrawn in terms of its implications. We follow a policy that serves our security interests.

MITCHELL: Isn't this the price we're paying for making a military commitment to Lebanon and then not living up to it -- the loss of credibility -- loss of faith.

McFARLANE: Well, I think that, too, is portrayed in that light without realizing the very substantial gains that were made. Getting the PLO out of Lebanon. Removing a condition which had led to at least two conflicts was important. Keeping Israel and Syria from another war was important.

MITCHELL: Quickly turning to just a couple of other topics. Central America. Why are we not saying more about Roberto D'Aubuisson, and what if he wins the elections? According to a senior former Salvadoran official, he directs the death squad.

McFARLANE: Well, I think that for the same reason that we wouldn't take very easily foreign critics identifying one candidate or another in our primaries.

The fact is that the democratic process, which is playing out in El Salvador is impressive. The United States is pleased, when that election's over, the Salvadorans will have chosen and will live with the decision.

MITCHELL: Just quickly. There was a West German opposition leader the other day -- the reports that there had been secret summit talks in Moscow between us and Gromyko. True or false?

McFARLANE: That's just not so. We look to solve problems and to make some headway in the relationship. I think we can.

MITCHELL: Thank you very much, National Security Adviser McFarlane. Back to you, Jane.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4945

NSI

ידי

NSI

NSI

NSI

5/10

אל: ווט, נר: 474, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 150384, וח: 0900
נד: רמספלד

סודי/מיד

רוון

לואיס ספר היום שהוחלט בווינגטון על פרוק משלחת רמספלד.
החלטה זו לא תתפרסם אך קיימת נמיה לוותר בתקופה הקרובה על
שיגור שליחים מיוחדים למוהת ולהסתמך על היצוג הדיפלומטי
הרגיל שקיים בלאו הכי באזור

ההסוס מלשוח שליחים מיוחדים הגיע עד כדי כך שעכבו נסיעה
שגרית של מרפי למפרץ, נסיעה בה עמד גם לבקר בבידות אחרות
כולל בישראל שמה הדבר יתפרש כיוזמה אמריקאית חדשה

לידיעתכם

בר און

תפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכו,רס,אמן,מצפא,ממד

0177

12H

2504

10

10

10

MC: 1140 12: 404, B: 0000
FD: 0, 05: 0, 00: 102021, 70: 0000
12: 0000

11/1

0177

0177

1140 12: 404, B: 0000
FD: 0, 05: 0, 00: 102021, 70: 0000
12: 0000

1140 12: 404, B: 0000
FD: 0, 05: 0, 00: 102021, 70: 0000
12: 0000

0177

0177

1140 12: 404, B: 0000
FD: 0, 05: 0, 00: 102021, 70: 0000
12: 0000

SS3
Tel Aviv

March 16, 1984

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

I have been asked to convey to you the
enclosed message from Secretary Shultz.

With warmest personal regards,

Sincerely,

Samuel W. Lewis
Ambassador

222

ed all

March 11, 1944

His Excellency
The President
of the United States
Washington, D.C.

Dear Mr. President:

I have just been to meet for the
first time the President of the United States.

With warmest personal regards

I am, Sir,

Sincerely,
Ambassador

1/3
7-78
March 15, 1984

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

Thank you for your letter which was relayed by Ambassador Rosenne on March 12. Like you, I appreciated the opportunity for a frank and helpful exchange with Misha when he was in Washington two weeks ago. That discussion, like your letter and our ongoing consultations in Israel and here, have been invaluable to us as we have examined our policy options for the months ahead.

You know that I fully share your regret that the Government of Lebanon decided to cancel the May 17 Agreement. I have stated repeatedly -- both publicly and privately -- that the Agreement represented the only agreed formula for ensuring both Israel's withdrawal from Lebanon and Israel's security interests in a manner consistent with Lebanese sovereignty. Those who prompted the rejection of the Agreement must now bear the responsibility to find an alternative formula. Let me be as foursquare as I can about it. The protection of Israel's northern border from terrorist attacks has long been a major U.S. policy objective, and it continues to be all the more important in the light of recent events. I assure you the United States will not be among those voices seeking to reward Syria by calling for unilateral Israeli withdrawal from Lebanon.

The U.S. wants to continue consulting as closely as possible with Israel on ways to best provide for Israel's security. As Misha and I discussed, conflict between confessional groups in Southern Lebanon could well pose a direct threat to Israeli security. We well understand that Israel's own position toward the situation in Southern Lebanon reflects that reality.

As the same time, the U.S. has long supported UNIFIL's contribution to peacekeeping in Lebanon. In our view,

553

- 2 -

UNIFIL can play a stabilizing role in Lebanon as well as serve as a valuable resource for possible future peace-keeping in various parts of Lebanon. This is a possibility we believe we must continue to explore. Meanwhile, we will support an extension of the UNIFIL mandate when it next expires in April. You may be assured, however, that we understand your views on this question and will keep them fully in mind as we continue to review what is clearly an evolving situation.

One subject on which there should be no doubt, Mr. Prime Minister, is our unwavering determination to coordinate and cooperate with Israel in the fullest possible sense. The President made this clear in his speech on March 13. I want to make it clear again today. As you urged, the United States intends to remain constructively engaged in support of its friends in the region. Our purpose is a steady one, and I fully agree that any differences in view on the peace process should not affect either our overall relationship of confidence and friendship or our visible cooperation. We regard the Egyptian-Israeli Treaty as a cornerstone of peace and security in the region and remain more determined than ever to bring the full promise of Camp David to fruition.

Sincerely yours,

/s/

George P. Shultz

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5267

** *1X

סודי

**

**

**

אל: בון , נושא , נד: חורם 2016 , מ : המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 150384 , נח: 1600
נד: בקור קוהל בארהב

16/7/16

סודי/מיד

בן ארי דע דוון

בקור קוהל בארהב

התקשר פלאטן ואמר ששולץ העלה את נושא הנשק לסעודיה עם קוהל
בארוחת הבוקר ב-5 דנא. שולץ אמר לקוהל שלמרות וארהב לא רוצה
להתערב בשקוליה של רפיג הרי ברצוננו לציין שכאשר ארה"ב מחליטה
אם להענות או לא להענות לבקשת נשק ממדינה ערבית היא לוקחת
תמיד בחשבון את דאגותיה של ישראל והאינטרסים הבטחוניים שלה
נבידי פלאטן היה רק דווח קצר יחסית ולכן לא ידע מה נאמר
בדיוק ע"י שולץ בנקודה זו אך פלאטן הוסיף שהתרשם מהדווח
ששולץ הסביר דאגותיה של ישראל במונח הרחב.
קוהל השיב לדברים אלה באומרו שממדפיג טרם החליטה בכל הסוגיה
וממשיכה לבדוק את הנושא. הבטיח לשולץ שכאשר תהליך החשיבה
 שלהם יתקדם ישוב ישוחח על כך עם ארה"ב

בר און

תפ: שהח,רהמ,שהבס,מנכל,ממנכל,ר/מרכי,רם,אמן,טמד,מצפא,
סופות,אירא,אירב,יגד,הסברה

FORMS 10/11/16

2016

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4807

** יצא

**

**

**

שמו

אל: נוש, בון, נר: חנום 987, מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 140384, וח: 1530

5/10
27

שמו/רגיל

רון

דע: בן ארי - בון

דלהן מבוך:

אל: המטנה למנכ"ל, מצפ"א

דע: לשכת שה"ח, אירופה 1

מאת: השגריר - בון/בן ארי

בוסל באכה"ב. בהמשך לשלנו 93 מה-12.3
1. מקור נוסף במשרד החוץ שמעתי שלא היה בביקורו של קוהל
בארה"ב ובר שיכול היה לשנות עמדתו או ועתו בענין מבירת נשק
לשעבודיה.
2. ה"שפילגלי" של השבוע בכתב: "ההצלחה הסכינה שהיתה לבוסלי,
היה בענין בצומ נשק לשעבודיה ונאת מבלי שקוהל ניהל משא ומתן.
שוד בסוף פברואר אמר נאש ממעלת ישראל יצחק שמיר בנכחם לבונה
מאיימת למנשר שגם ארה"ב מתנגדת לעסקה, מכיו המכונה במשרד
הסנף מאייר-לונדון אבל שטע מעמיתו האמריקני, כיציד ברא -
אלו הסתייגויות, כך הסבר האמריקני - אלו הכי אנשים נאת
בעצמו".

3. האם הגיע מידע ממכונות שלנו?

עד כאן.

FORM 5
על 336067
10.82

משרד החוץ-מחלקת הקשר

האם הגיע לאנניבס אינה שטרא מיוע?

בשג' אנה' יב באו נאמר שם טכס שטעו, במיוסד ששוב ליווא נאם
ליווא של 'השפילגל' יש על מה להסמך.

בר-און.==

פ: ממנכל, מצפא, 1910, אירא

זוהי

טופס מברק צפ-1

42
משרד החוץ - מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 1 דפים

סודי

סיווג בטחוני:

מיון

דחפוט:

141700

תאריך וזיח:

10136

מס. מברק:

לשימוש
מח'
הקשר

אל:

341

458

ממשרד וושינגטון

ל

תפוצה: ושיאון, אג"ת

השגריר.

ירדן: א. הגישה לישראל
ב. עניינים פרקטיים הנוגעים לישראל וירדן.

1. להלן עיקרי פגישה שזומנה על-ידי הח"מ ב-13.3 עט פלאטן הציר בשגארה"ב כדי להעלות נושאים הקשורים בירדן בתחומים המדיניים והפרקטיים-טכניים כמבואר להלן. השתתפו מצדנו: קידר, בקר, שוקרון וסידס, מצד ארה"ב: קורצר.

2. ירדן וגישתה כלפי ישראל.

א. בפתיחה ציינתי כי ישראל שואפת לדיאלוג עם ירדן, דבר שהובע פעמים רבות. ארה"ב מצדה רואה בירדן גורם "מתון" ומבקשת מישראל לנהוג מתינות בתגובותיה כלפי ירדן, כגון בעניין עסקות הנשק האמריקניות. ואולם, בהתנהגותה של ירדן כלפי ישראל, בראש וראשונה בפן הפומבי, ישנה עוינות והסתה כנגד ישראל בצורות שונות. דוגמה לכך היא ההתנהגות שגרירי ירדן כלפינו באו"מ. דוגמאות אחרות הן בתעמולה אנטישמית ואנטי-ישראלית בעתונות הירדנית (הובאו דוגמאות מחומר שהועבר לנו ע"י מט"ד, של קריקטורות בנוסח "שטירמר", של הסתה ותעמולת כזב בקשר לפיגוע באל-אקסא ועוד). מבחינה זו איננו מוכנים לקבל הסברים שיגרתיים מן הסוג של "אל תשימו לב להתבטאויות פומביות הנעשות לצרכים ערביים". מה שאומר הממשל הירדני לאוכלוסייתו ולעולם הוא אינדיקטור משמעותי, ואנו מתיחסים לכך ברצינות.

ב. דוגמה בולטת לרעה במיוחד היא בקשר למי הירמון. כידוע מתנהלים מגעים בנושא זה בין מומחים ישראלים וירדנים, על מי מנוחות. לפיכך נדחמנו לצפות בטלויזיה הירדנית בסימפוזיון פומבי גדול, על "ישראל והא"י הערביים", בהשתתפות גורמי חוץ, שבו לא אחר מאשר הנסיך חסן תקף בצורה חמורה את ישראל.

ג. הוספתי כי דעתנו שעל ארה"ב, המבקשת מאתנו מתינות כלפי ירדן, לפעול גם אצל ירדן בעניינים אלה. האמריקנים רשמו לפנייהם את הדברים. (הערה: השיחה נתקיימה כמובן לפני נאום הנשיא ריגן מ-13.3).

3. א. פלאטן העיר בעניין מי הירמון כי עמדו לפנינו אלינו בקשר לבקשה הירדנית למדידת מים עונתית שטרם נענתה. האמריקנים ערים להתנגדותנו לשימוש בצינור אונטס"ו ע"י הירדנים ונראה בעיניהם הפתרון, שהועלה באורח

2/..

זכ"ל

תאריך: השולח: אישור מנהל המחלקה: אישור המנכ"ל:

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל:

דף 2 מתוך 3 דפים

סיווג בטחוני:

דחיפות:

תאריך וזמן:

לשימוש
במח'
הקשר

מס. מברק: 103' A

- 2 -

בלתי פורמלי על-ידינו, של קביעת יום חודשי קבוע למפגשים; ואולם באשר להודעות חריגות סבורים האמריקנים, וזו הצעתם, שכל צד ישתמש ב"צנור" הנוח לו, ירדן תוכל לפנות דרך אונטס"ו ואנו נשיב, אם נרצה, דרך הצל"א למשל. האמריקנים מעדיפים שלא לשמש בעצמם צנור בעניין זה ולגלות מעורבות יתר, שכן הדבר יגלוש גם ללחץ לקבוע עמדה בשאלות מהותיות שבה איננו רוצים. טרם פנו לירדנים לבדוק האם נכונים הם לפתרון זה. אמרנו כי נעביר את ההצעה, אך הטעמנו כי יש בחוגים הישראליים התנגדות גדולה לשימוש בצנור האו"ם.

ב. פלאטן ביקש להדגיש את הדחיפות בנושא זה בשל הבצורת המשפיעה קשה בירדן וכנראה יהיו לה גם השלכות בישראל.

הערה: נודה אם גורמי צה"ל יתנו דעתם לנ"ל.

4. אגני החמצון שבונה ירדן ליד אילת.

א. נושא זה העלינו בעקבות פניית עיריית אילת ובדיקה עם מנהל השירות לאיכות הסביבה במשרד הפנים, שחייב פניה לאמריקנים. אילת טובלת אקולוגית (מפגעים לאוכלוסיה ולתיירות) ממפעל השפכים הנוכחי שלה שמצפון לעיר, ולפיכך היא בונה מפעל חדש אגזא של אגני חמצון במרחק כ-15 ק"מ צפונה מן העיר, בהוצאה כספית של 30 מליון דולאר. ואולם, ירדן בונה עתה אגני חמצון משלה (הנמצאים במחצית הבניה) מול האגנים הישראליים הנוכחיים, דבר הצופן סכנות אקולוגיות שפורטו ע"י שוקרון על פי תדרוך של הרשות לאיכות הסביבה, ובכללן זיהום אויר, ריחות, יתושים, זיהום מי הים, על ההשלכות לאוכלוסיה ולתיירות. מובן כי האינטרס הירדני, הנוגע לעקבה, צריך להיות דומה לשלנו ואנו מבקשים הרחקת האגנים צפונה. המפעל נבנה עם סיוע AID.

ב. פלאטן ציין כי כל פרויקט הכולל סיוע AID מחייב מחקר אקולוגי, והבטיח לבדוק אם נעשה מחקר זה, מה היו תוצאותיו ומה ניתן לעשות.

5. צנור הנפט עיראק-עקבה

א. הח"מ העלה נושא זה בצינור כי פנייתנו כרגע היא במישור אקולוגי-טכני ולא כמסר ממשלתי פורמלי (הטעון אישור הדרג המדינה). בלא להביע כרגע עמדה בקשר לעצם הצינור, מודאגים אנו מן הסיכון לזיקת הים ע"י הצינור שיעביר כמויות נפט אדירות לעקבה (האמריקנים התעניינו בכמויות הנפט העוברות בצנור שלנו מאילת). קיום כמויות כאלה, אפילו לא תארע חלילה תאונה או קטסטרופה בלתי צפויה כגון שריפה או כתם שמן, מחייבת תכנון

3/..

תאריך: _____ השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ אישור המנכ"ל: _____

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

דף 3 מתוך 3 דפים

אל:

סיווג בטחוני:

דחיפות:

תאריך וזי"ח:

מס. מברק: 1013 } לשימוש
מח'
הקשר

- 3 -

joint contingency plan, לרבות מגעים והסדר ברור מראש, העברת מידע וקייזר;
שיטות למניעת זיהום בין שתי המדינות. דבר זה אינו יכול להיעשות
כשתארע תקלה חלילה, ויש הכרח בקביעה מראש של כל הנחיות ע"י דיאלוג
ממוסד. גם דברים אלה נאמרו בעקבות בירור עם מנהל הרשות לאיכות הסביבה.

ב. שוקרון הזכירה כי קיימת מסגרת משותפת של אמנת ג'דה מ-1982 למניעת זיהום
בס סוף, שגובשה במסגרת ALESCO (האגוד הערבי לחינוך) ובחסות
אונ"פ, אך ישראל (וכן מצרים) לא הוזמנה להשתתף הגם שהיא מדינה חופית
(אש"פ חתום על האמנה). פלאטן הזכיר כי להלכה ניתן היה לחשוב על מעבר
הצנור בישראל או במצרים והסכמנו לדבריו, אך הדגשנו כי המינימום צריך
להיות דיאלוג והסדר עם ירדן לגבי הסכנות בעקבה. הח"מ הזכיר כי אנו
מעוניינים בדיאלוג בעניינים מעין אלה וגם באשר לתעלת הימים הצענו זאת,
ולא זכינו אלא להשמעות ירדניות.

ג. לשאלת פלאטן השבנו כי אין לנו ספק שהגורמים הישראליים הנוגעים בדבר
יהיו מוכנים לדיאלוג כזה.

6. פלאטן אמר כי יעביר הנושא לנציגי ארה"ב בירדן כדי לנסות לקדם.

7. לאחר מכן התיחסנו לענייני ארה"ב-אש"פ (ראה דיווח בקר בנפרד).

רובינשטיין

שהחל מהא שמהלך מנהל המחלקה
ר/מ"כ. מנהל רס אין מ'נכ"ר

תאריך: 14.3.84 השולח: א. רובינשטיין אישור מנהל המחלקה: אישור המנכ"ל:

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

י' באדר ב' התשמ"ד
14 במרץ 1984

שמור

אל : השגריר וושינגטון
מר עודד ערן, וושינגטון

הנדון: העברת שגרירות ארה"ב לירושלים

לואיס העיר היום בשיחה שהיוזמה הקונגרסיונלית עשדיה להפך לבעיה קונסטיטיונלית קשה ביותר. אם היוזמה תעבור בקונגרס יש להניח שהנשיא טייל ווטו. אין להוציא מכלל אפשרות שהקונגרס יעביר אז את החוק בפעם השניה אך במקרה זה אין להוציא מכלל חשבון שהנשיא יסרב למלא אחרי החוק תוך טעון כי כל היוזמה חורגת מסמכויות הקונגרס.

לידיעתכם.

ב ב ר כ ה,

חנן בר-און

העתק: היועץ המשפטי
מנהל מצפ"א

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

י' באדר ב' התשמ"ד
14 במרץ 1984

המשנה למנהל הכללי

סודי

אישי

אל : היועץ המשפטי

לואיס מסר לי בצורה בלתי פורמלית ואישי שהרב כהנא שלח לו לפני כמה ימים מברק בבקשה להתקבל על דליו. לואיס סרב והפנה אותו לראש המדור הקונסולרי בשגרירות.

כהנא נפגש הבוקר עם האיש ותבע ממנו התערבות השגרירות האמריקאית נגד האסור שארבעת האמריקאים האסירים בקשר להתנקשות באוטובוס יוכלו להפגש עם העורך דין שלהם. ר/המדור הקונסולרי בשגרירות אמר לכהנא שאין זה ענינה של השגרירות אלא מענינה של הקונסוליה בירושלים ועל כהנא לפנות לקונסוליה כאן. ללואיס לא היה ידוע באם כהנא עשה זאת.

עם זאת העיר לואיס שהוא מתרשם שכהנא ינסה להפעיל גורמים ציבוריים בארה"ב על מנת למחות נגד פוטבית בארה"ב נגד האסור שחל לע"ע על האסירים להפגש עם עורך הדין שלהם.

יש לציין שלואיס הביע פליאה על כך שלבית משפט ישנו האפשרות להטיל איסור מעין זה.

אני מציע שנתעניין בנושא על מנת שנדע את העובדות במקרה וזה יהפך לבעיה צבורית בארה"ב.

ב ב ר כ ה,

חנן מדיאן

העתק: מנכ"ל

מנהל מצפ"א

מנהל בטמ"ח

סגירות ישראל - וושינגטון

ס ו ס ס
דף... מתוך... דפים
סוג בטחוני...?

אל: המשרד

ארה"ב

תאריך וז"ח 1530.14.84
מס' מברק... 277

מצפ"א

אשיף-ארה"ב

להלן מכתבו של מקפרייין לכושביץ בנדון. שימו לב להבדל בתנאים המוצבים לקיום שיחות. מתוך מידע פנימי, המכתב נכתב מתוך רצון לספק את בושביץ, ולכן למרות שהושמט התנאי של 242 ו-338 הוכנס התנאי של החנצרות מהטרור.

338
ערן

מח 3
מח 1
מח 1
מח 2
מח 1
מח 4

277

$\frac{2}{2}$

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON

March 8, 1984

$\frac{2}{2}$

Rudy
Dear Senator Boschwitz:

Thank you very much for your recent note regarding U.S. contact with the PLO and Palestinian refugee statistics. Please rest assured that there has been no change in the U.S. commitment not to negotiate with the PLO, unless that organization formally recognizes Israel's right to exist and disavows terrorism. It is indeed tragic that the PLO bureaucracy remains more interested in its own survival, as opposed to improving the quality of life of the people whom the PLO purports to represent.

With warm regards,

Sincerely,

Bob

Robert C. McFarlane

The Honorable
Rudy Boschwitz
United States Senate
Washington, D.C. 20510

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2971

נכנס

דף 1 מתוך 2
עומק 10 מתוך 30
סודי ביותר

חל: המשרד, נר: 226, מ: 111
רח: ר, סג: מ, תא: 130384, זח: 0930
נד: רוון-איגלברגר

סודי ביותר/רגיל

חל: מנכ"ל, ממנכ"ל, בנצור

הנדון: פגישת השגריר עם איגלברגר

ביום ה-12.3 בשעה 18.00 נפגש השגריר עם איגלברגר ביוזמתנו
נכחו: מרפי, רפאל, צ'מברלין וסיבל.

השגריר: מסר לאיגלברגר איגרת ראש הממשלה למוכיר המדינה.
איגלברגר: הגיב שמדובר באיגרת מעולה והוא יעבירה מייד
למוכיר. אך הוסיף הערה שלגבי יוניפיייל יתכן ועמדת ממארה'ב
לא תהיה כה חד משמעית כפי שעמדת ישראל מתבטאת באיגרת. ארה'ב
תצטרך לשקול אולי ניצול כח בינלאומי כלשהו.
איגלברגר הגיב שאין ספק שארה'ב לא תקרא לנסיגה חד צדדית
ישראל.

השגריר: ביקש להעלות נושא מכירת הטורפדות ואיגלברגר הגיב
שהנושא בבדיקה.

השגריר: העלה ציטוטים מהעתונות הירדנית ומרדיו בגדאד על
הכוונה לפעול לבטול ק.ד. תוך מספר חודשים. הוסיף שבלי להכנס
לנכונות ידיעות אלו המדאיג הוא שמדינות המכונות 'מתונות'
רואות זאת כתנאי לשלוב מחדש של מצרים בעולם.

איגלברגר: הגיב שביטול הסכם ק.ד. פירושו סיום מוחלט של סיוע
אמריקאי למצרים והמצרים יודעים זאת. הוסיף גם ששה לכנות
עיראק כמדינה מתונה.
השגריר: אך הממשל הוריד את עיראק מרשימת המדינות התומכות
בטרור.

איגלברגר: השיב שמדובר בנושא שונה לחלוטין, חזר לנושא מצרים
וציין שגורבאל מרבה להתייחס לשאבה ומדגיש שנושא זה חשוב

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 2
עותק 10 מתוך 30
סודי ביותר

ביותר למצרים

השגריר: חור על חשיבות שיפור היחסים בין מצרים לישראל וציין
בהקשר זה שהודאגנו כאשר בקונגרס נאמר שהחזרת השגריר הינו
הצעד המינימלי שמצרים יכולה לעשות.

מרפי: כאשר אמרתי זאת בקונגרס ציטטתי רק את מה שהמצרים
אומרים לא אמצי זאת כגישתנו.

השגריר: ניקט לקבל ההסבר שהובטח בנושא השיחות עם אש"ף.

האגלברגר: אכן אנו חייבים לכם הסבר, קיבלתי נייר מה- MEA

אך הוא לא סיפק אותי ביקשתי מהם להכין נייר חדש. העלה נושא

העובדות השגרירות לירושלים. הסביר שזה יביא לנוק עצום ביחסי

ארה"ב עם העולם הערבי ומאידך לא יביא לשינוי מהותי ביחסי

ארה"ב-ישראל. הדבר ישפיע לרעה על תהליך השלום. ארה"ב תצטער

מאד אם ישראל תמשיך להתעקש בנושא.

השגריר: ציין את האבסורד בקיום השגרירות בתי"א, את התקדים

של מרח ברלין ואת העובדה שגם לפי עמדת ארה"ב אין עודדין על

מערב ירושלים.

האגלברגר: השיב רק שאין אפשרות לשנות דעתם.

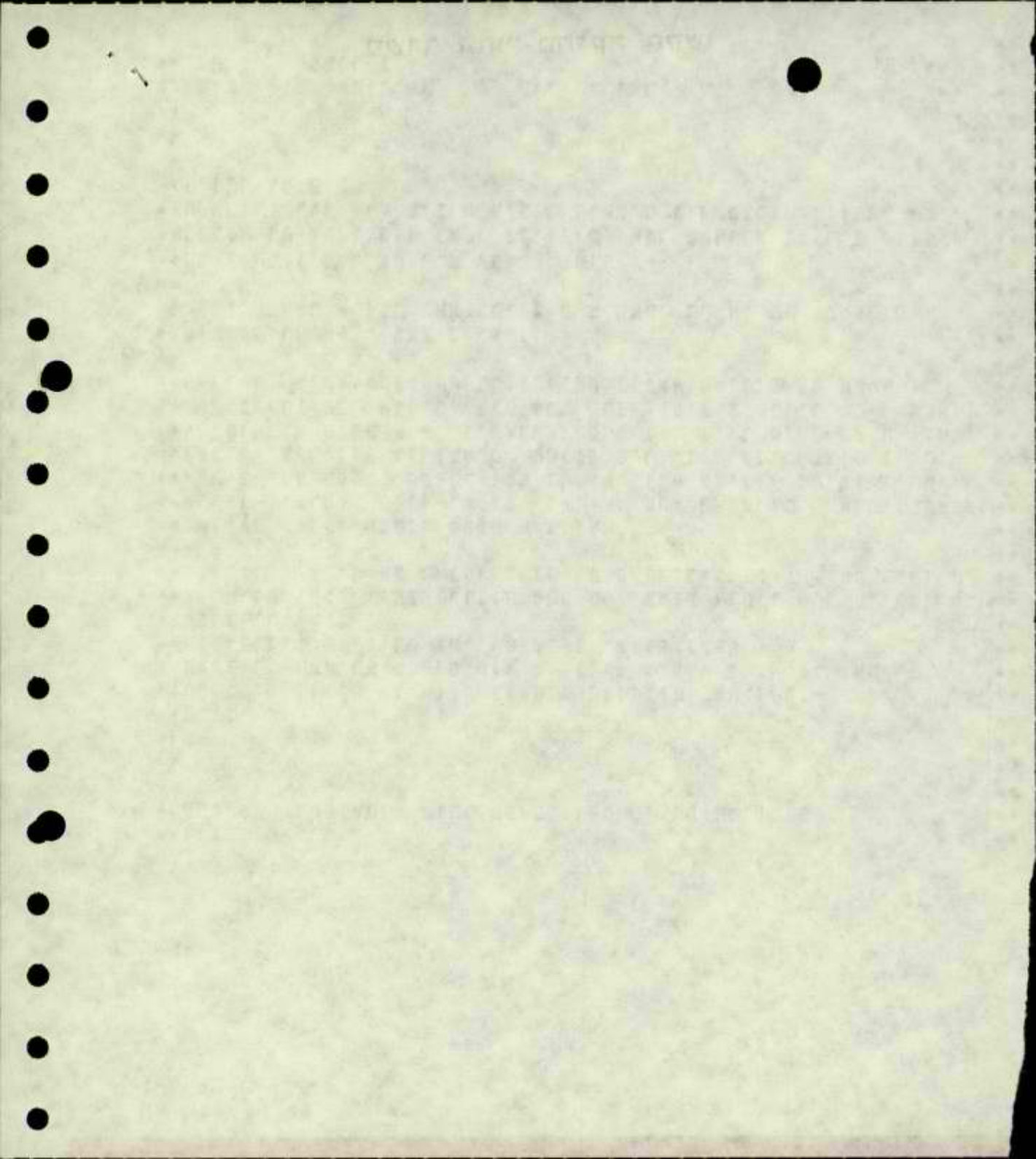
השגריר: התייחס לנאום הנשיא וביקש שיעשה מאמץ שלא תהייה

התרחבות דווקא על אותם נושאים השנויים במחלוקת.

סיבל =

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמן, מצפא,

רובינשטיין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2972

נכנס

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

סודי ביותר

דף 1 מתוך 1

עו"ת 26 מתוך 26

אל: המשרד, נר: 227, מ: 111
דח: ר, סג: מ, תא: 130384, זח: 1000
נד: המורפדות

שורה

סודי ביותר/רגיל

אל: מ. מדון - משהביט

דע: ממנכ"ל - בר און

בן יוסף - משין ניו יורק
הנדון: עיסקת המורפדות

נאמר לי במחמ"ד שאגף אסיה הסכים לאשר את המכירה והכדור
יחזור עכשיו לפנטגון. מרם קבלנו הודעה רשמית על כך.
נגייסנו לפני כן את צירי הייל וידידים אחרים והשגריר העלה
זאת עם איגלברגר.

סיבר

תפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפא, ר/מרכז, רס, אמן

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2984

1010

סודי ביותר

מתוך 2

דף 1

מתוך 30

עומק 10

אל: המשרד, נר: 228, מ: 1010
 דח: מ, סג: מ, תא: 130384, רח: 1000

ארה

סודי ביותר/מיד

אל: מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפ"א.
 הקואליציה היהודית (מקס פישר, פוקס, קליין וגורדי וקס)
 נפגשים היום עם הנשיא לפני נאומו בוועידת המגבית.
 נפגשתי הבוקר עם גורדי וקס ותדרכתי אותו לקראת השיחה. ביקשתי
 שיתייחסו לנקודות הבאות:

1. המו"מ בין ארה"ב לאש"פ פוגע באופן רציני באמינות
 ההסכמים שארה"ב חתומה עליהם.

2. ההפרות המצריות של הסכם השלום לא גונו במידה מספקת ע"י
 ההבית הלבן, דבר שמעורר רושם במצרים שניתן להפר הסכמים עם
 ישראל.

3. הדביקות בתכנית דיגן (שהיא NON-STARTER) מכבידה על
 תהליך השלום כי היא אינן לצפות שמדינה ערבית כלשהי תסכים
 לממשו שהוא פחות מתכנית של ארה"ב.

4. בנושא ירושלים - הבעיה העקרונית שבמחלוקת היא לא מקום
 ההמצאות השגרירות אלא מי מוסמן לקבוע היכן בירתה של מדינה
 כלשהי וישראל לא יכולה בשום אופן להסכים שהיא תהיה המדינה
 היחידה בעולם שאסור יהיה לה לקבוע מקום בירתה. מפליא מאד
 לראות שארה"ב נרתעת בפני איומים ערביים כי גם במהלך המו"מ
 עם מצרים איימו מדינות ערב על ניתוק קשרים עם ארה"ב ושימוש
 במעשי טרור. אם היינו מסכימים להיכנע לאיומים אלה הרי שלא
 היה קיים היום חוזה שלום עם מצרים.
 גורדי וקס הבטיח להעלות הנושאים ולדווח אחרי הפגישה. אחה"צ
 עומדת קבוצה זו להיפגש עם הנשיא.

רוון.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

דף 2 מתוך 2
עותק 10 מתוך 30

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכי, דם, אמן, מצפא,
רובינשטיין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

נכנס

דף 1 מתוך 1

סודי ביותר

מתוך 10

עותק 6

מל: המשרד, נר: 223, מ: נ
דח: ב, סג: מ, תא: 130384, וח: 1000
נד: נאום רייגן

נר 35 פר ווט

סודי ביותר/בהול

מל: מנהל מצפ"א

דע: מנכ"ל

ממנכ"ל

שגריר - וושינגטון (העבר)

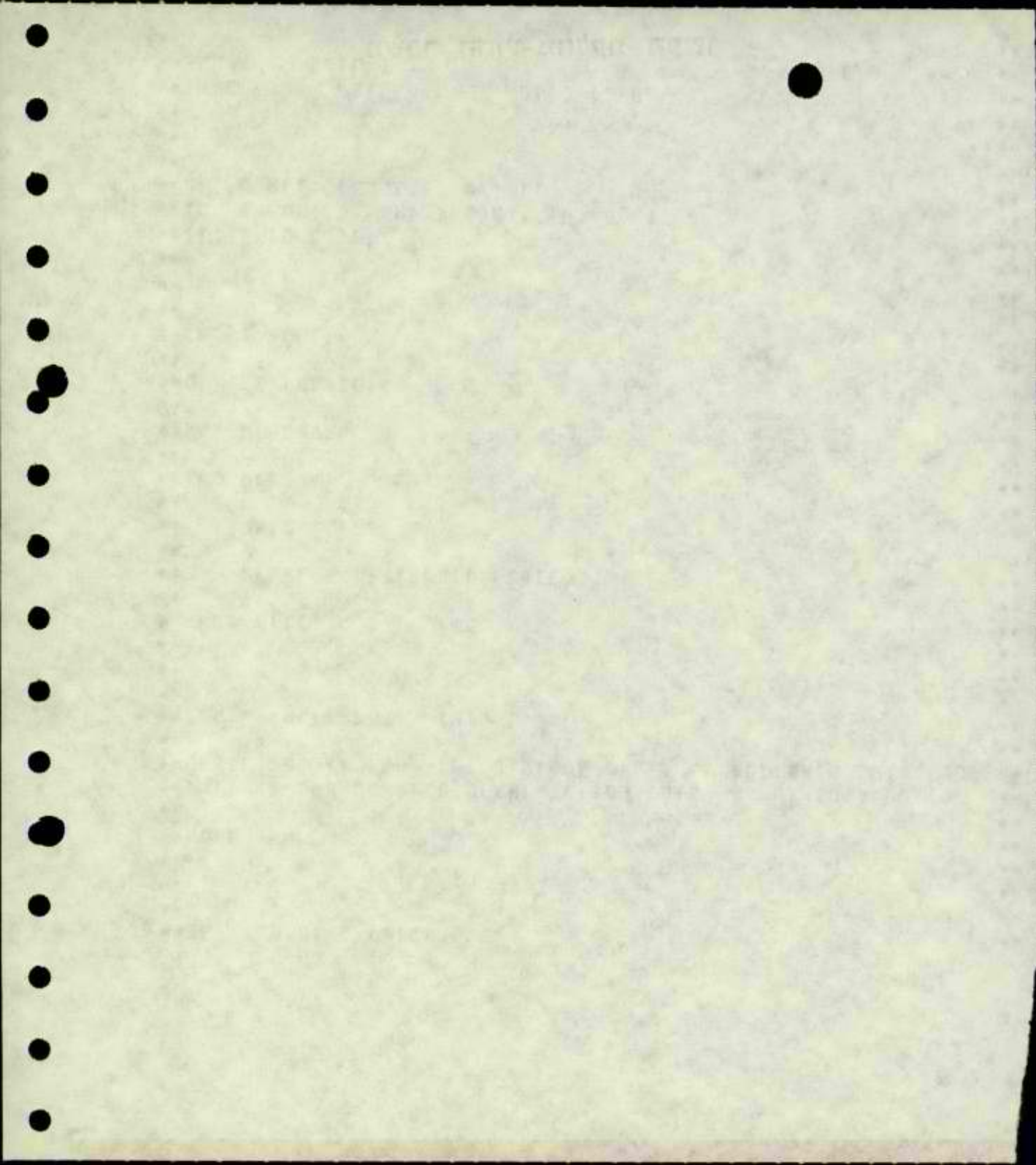
מאת: קונביל ניו יורק

בהמשך לשלנו 222 - נאום רייגן

המקור מסר לי אמט שגורס מוסמך הודיע לו שהנושאים המדויגים
שהיו במיוסא הראשונה הוצאו מהנוסח הסופי של הנאום של היום.

לביא.==

תפ: טהח, מנכל, ממנכל, מצפא

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

סל-5

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

המשנה למנהל הכללי

ט' באדר ב' התשמ"ד
13 במרץ 1984

אל : מנכ"ל משהב"ט
ר' אג"ת

יתכן ותמצאו עניין בר"ב.

ב ב ר כ ה,

חנן כר-און

העתק: אל"מ חנן ארון

ANTI-DEFAMATION LEAGUE

OF B'NAI B'RITH

823 United Nations Plaza
New York, N.Y. 10017

11 JAN 1984

MEMORANDUM

To: International Affairs Committee
From: Abraham H. Foxman
Date: January 24, 1984
Subject: Big 50 Press Survey: U.S.-Israeli Strategic Agreement

The recent U.S.-Israeli strategic agreement concluded by President Reagan and Israeli Prime Minister Shamir has drawn comment from 30 of the 50 U.S. daily papers with the largest circulations.

Fifteen (50%) of the 30 papers commenting voiced support for the agreement. Thirteen papers (43.3%) opposed the agreement, and two papers (6.7%) did not express an opinion. The margin of support among the papers commenting, therefore, was razor-thin and it is worth noting that 20 of the 50 papers with the largest circulations in the country did not even comment on the agreement.

The attached Big 50 Press Survey, prepared by Yehuda Hilewitz under the supervision of Jerome Bakst, director of the Research and Evaluation Department, provides the details.

AHF:saj
Attachment

cc: Middle Eastern Affairs Committee
ADL Regional Offices
B'nai B'rith District Secretaries
AHFLL

BIG 50 PRESS SURVEY:

THE U.S.-ISRAEL STRATEGIC AGREEMENT

In two days of meetings in Washington, D.C., on November 28 and 29, 1983, President Reagan and Israeli Prime Minister Yitzak Shamir launched an expanded U.S.-Israeli partnership for strategic and military cooperation. The two leaders agreed on major steps to improve mutual relations, particularly in military matters. The measures announced closely paralleled the strategic cooperation agreement reached by President Reagan and former Prime Minister Menachem Begin in September, 1981. That accord was scrapped two months later after Israel moved to apply Israeli law to the Golan Heights. Relations between Israel and the U.S. cooled even more after Israel launched "Operation Peace for Galilee" in June, 1982.

The impetus for closer U.S.-Israeli ties was the situation in Lebanon, where both sides have been bloodied by Syrian-backed terrorism. At the urging of Secretary of State George Shultz, the administration reached the conclusion that a special political and military relationship with Israel could convince Syria that it could not win domination of Lebanon through military means, help the U.S. extricate itself from the Lebanese conflict with its heavy toll of U.S. Marine casualties, and check the spread of Soviet influence in the Middle East (as was the intent of the 1981 agreement).

Mr. Reagan and Mr. Shamir announced that a joint U.S.-Israeli military committee would be established to coordinate military planning, joint maneuvers and the stockpiling of U.S. equipment in Israel. In addition, administration officials indicated U.S. willingness to make concessions to Israel, including: increasing the amount of military aid that Israel would not have to repay; resuming the shipment of cluster bombs cut off during the war in Lebanon; permitting the use of U.S. funds for development of Israel's Lavi fighter; and negotiating a free-trade agreement between the two countries.

The U.S. requested several concessions from Israel, including: Israel's reversal of its rejection of President Reagan's September 1982 peace initiative; greater Israeli flexibility on the implementation of the May 1983 troop withdrawal agreement, i.e., a partial, unilateral Israeli withdrawal from southern Lebanon; Israeli acceptance of closer U.S. military ties with "moderate" Arab countries; and a halt in the rapid expansion of settlements on the West Bank. However, no major Israeli concessions were announced.

Israeli officials reportedly restated their opposition to the Reagan peace plan, and to U.S. arms sales to Arab countries considered friendly to the U.S., such as Egypt, Jordan and Saudi Arabia. And Prime Minister Shamir declared that Israel remained committed to the "full implementation" of the May 1983 agreement, including a side letter specifying that Israeli forces would not have to withdraw without a simultaneous withdrawal of Syrian and Palestinian forces.

Lebanese President Amin Gemayel met with President Reagan in Washington a few days after Shamir. He had come to Washington with an urgent plea for the U.S. to help solve the Lebanon problem and find a new formula for withdrawal of

Israeli troops. President Reagan, however, underscored his commitment to Israel and reaffirmed U.S. backing of the May agreement.

The new agreement between the U.S. and Israel drew immediate criticism from Arab states. The criticism came not only from Syria, which had opposed U.S. and Israeli policies in Lebanon, but also from Arab states traditionally considered friendly to the U.S., such as Saudi Arabia, Jordan and Egypt.

The Findings

Among the 50 American daily newspapers with the largest circulations, there was editorial comment from 30 papers, or 60%. Word of the impending agreement between the U.S. and Israel had broken prior to the actual announcement of the accord, and several papers commented as the news broke.

Among the 30 papers commenting, 15 papers (50%) praised the new agreement between the two countries. Another 13 papers (43.3%) were not in favor of the new strategic agreement between Israel and the U.S. Two papers (6.7%) did not voice any opinion on the agreement.

Praise For The Agreement

The 15 papers* which had words of praise for the new agreement felt that both parties had much to gain from the new pact. A strengthened Israel, it was felt, would be of benefit to the U.S. It would be a sign to Syria that the U.S. would remain firm in its policies in Lebanon -- a peaceful settlement of the Lebanese situation, and the removal of all foreign troops from Lebanon. Some papers saw in the agreement an opportunity for the U.S. to withdraw its Marines from Beirut. Some papers applauded the renewal of a close, warm relationship between the two friends. Several papers said that the agreement indicated that the U.S. realized that Israel was its only trustworthy ally in the Middle East. Some papers, however, noted that some sore points between Israel and the U.S. remained, such as Israel's settlements policies on the West Bank.

* In the East: The New York Times, New York Daily News, New York Post, Wall Street Journal, USA Today (Washington, D.C.), Boston Globe and the Newark Star-Ledger.

In the South: The Atlanta Constitution, Dallas Morning News and the Dallas Times Herald.

In the Midwest: The Columbus Dispatch, Cleveland Plain Dealer and the Detroit News.

In the West: The Los Angeles Herald Examiner and the Arizona Republic (Phoenix).

In the East, the Newark Star-Ledger observed:

"Whatever coolness had developed between the United States and Israel seems to have been warmed away by two days of productive talks between President Ronald Reagan and Prime Minister Yitzhak Shamir.

"The intransigence of the Jordanians, the bellicosity of the Syrians, and the ineffectiveness of the Egyptians and Saudis in resolving the agony of Lebanon surely must have disillusioned Mr. Reagan in his effort to end the internecine Arab turmoil in the Middle East. . . .

"The military cooperation, the cluster bombs and the trade pact are strategic gains for Israel. But the U.S., too, is the beneficiary of an Israel that is strengthened economically and militarily. And a stronger Israel is almost certain to advance Mr. Reagan's cause (and Israel's dream) of peace in the Mideast.

"Differences, of course, still exist between the United States and the lonely outpost of democracy in the Mideast. Israel's West Bank settlements, U.S. insistence on selling arms to the Arabs, and the future of the Palestinians are some of the issues on which there is lingering disagreement.

"The Reagan-Shamir talks, however, herald a return to the golden days of mutual respect and appreciation, and the beginning of a new era of cooperation and understanding. Like an old pair of shoes, the long friendship has been made more comfortable by the stress and strain of hard use."

The Boston Globe said:

"As Prime Minister Yitzhak Shamir and Defense Minister Moshe Arens arrive for talks with President Reagan and other American officials, relations between the United States and Israel are experiencing a strong warming trend. There are strong, sound reasons for the significant improvement in relations

"The desperately sad situation in Lebanon also works to bring the two countries closer together. After the deaths of 239 Marines and after months of Syrian diplomatic intransigence, the U.S. government and public opinion can better understand Israel's tough stance toward the Syrians last year. American policymakers would actually welcome a renewal of that toughness in order to press the Syrians to be more amenable and to strengthen the political position of President Amin Gemayel

"The Reagan Administration is learning what Israel already knew, which is that force is important in the Mideast but that shrewd diplomacy is even more important."

The New York Times said:

". . . this American turning toward Israel does suggest that President Reagan and Secretary of State Shultz have absorbed some important lessons of recent Middle East diplomacy: Saudi Arabia, for all its wealth and 'moderation,' is a weak reed. . . . Jordan's King Hussein will not risk his throne for anything more than informal coexistence with Israel. . . . Syria will not soon be pushed or negotiated out of Lebanon. . . . Israel will not again take heavy casualties except in defense of its territory. . . . The Soviet Union will have influence in the Middle East so long as there are Arabs who covet its arms. . . . Lebanon is not a coherent society that peacekeeping troops, or any other kind, can make into a viable nation.

"The immediate effect is to shrink America's Middle East agenda to the search for an exit from Beirut. In Secretary Shultz's succinct summary, this comes down to ascertaining whether Syria is content with a Lebanese 'half-loaf' - vast influence over a society that is nonetheless allowed to appear sovereign and stable.

"If the Syrians lust for more than that, the cost to their forces in Lebanon is to be significantly raised, with more demonstrations of firepower, as in recent days, by America's offshore armada and Israel's air force.

"Not a bad plan for a weak hand. . ."

In the South, an Atlanta Constitution editorial captioned "U.S.-Israeli talks promising" said in part:

"The most promising issues on their agenda are the amount of U.S. assistance, our military and diplomatic coordination in Lebanon and the broader meaning of the opportunities and obligations inherent in new military links -- whether, for instance, Haifa will become a maintenance port for the U.S. Sixth Fleet or whether the United States will cache medical supplies and weapons in Israel for contingency use by American forces in the Middle East. . . .

". . . there is a growing consensus that a stronger U.S.-Israeli partnership is essential to emphasize the inevitability of the Jewish state -- with the intent of moving Arab leaders off the dime on sticking-points ranging from Syria's refusal to withdraw its troops from Lebanon to Jordan's unwillingness to enter into talks over the future of the West Bank. . . .

"The interest that the United States and Israel share in a Lebanon able to govern itself is best sustained by sticking firmly with the sensible Israeli-Lebanese agreement. The pact equally discourages any temptation Israel might

eventually feel to oversee a partition of that unhappy country and forces Syria to hesitate from acting on its manifest desire to rip off a large part of Lebanon for itself."

The Dallas Times Herald said:

"Although this week's meetings between President Reagan and newly elected Israeli Prime Minister Yitzhak Shamir produced no historic breakthrough, they seemed to suggest the possibility of a new era of cooperation between the two countries directed at finding peaceful solutions to problems in the Middle East.

"Mr. Shamir, of course, shares many of the political experiences and beliefs of his predecessor, Menachem Begin. But U.S. officials are hoping that the new head of Israel will chart his own independent course, one that will produce more flexible policies toward forcing Syrian troops out of Lebanon and establishing a Palestinian homeland.

"During their meetings, Prime Minister Shamir and President Reagan agreed to develop closer military ties between their two countries. This increased cooperation presumably is aimed at discouraging the Syrians from remaining in Lebanon, but it could prove risky if it means the U.S. will be holding military exercises with Israel so near a Soviet client state

"We suspect that Prime Minister Shamir shares President Reagan's frustrations in dealing with the Syrian leader. Both allies will have to work closely to prescribe the right mix of carrots and sticks to get Syrian forces out of Lebanon."

In the Midwest, the Cleveland Plain Dealer declared:

"In dealing with the Arab nations, the Reagan administration's problem is that even America's allies are seriously flawed. Either they lack backbone, as in the case of King Hussein of Jordan or President Amin Gemayel of Lebanon, or they are ambiguous in their definition of friendship, as is the case with Saudi Arabia. Thus it is not surprising that for now, the United States has once again decided to throw its lot in with Israel. . . .

"All of this sends a message to Syria that the United States, in spite of Syrian bellicosity and intransigence, will not shift from its commitment to bring about the withdrawal of all foreign forces and to secure Lebanon as a home-ruled country at peace with Israel and its other neighbors.

"As for this country's restated support for Israel, it may be that some Arab countries were under the impression that the United States, in its anxiety to be even-handed and build

friendship with the Arabs, would water down its commitments to the point where Israel might be vulnerable to attack. Obviously that is not the case.

"So the dice are being rolled again. As always, overconfidence or a misreading of the situation could produce a military confrontation that would in a very short time bring the United States and the Soviet Union, Syria's benefactor, face to face in the region. But America's goals are not only morally defensible; they offer a blueprint for peace and economic stability. The risk must be taken."

The Detroit News observed:

"President Reagan and his team have rightly been low key about the implications of what's taking place in Lebanon. They want to keep diplomacy alive in the hopes of working out a peaceable arrangement. This hasn't prevented the administration's critics from confusing this lack of bold rhetoric and strident goal-setting with an absence of goals.

"The goals are quite clear: Get Syria and Israel out of Lebanon. The Israeli pullback hasn't been matched by a Syrian pullback. Quite the opposite: The Syrians are openly supporting the civil war against the Gemayel government and building up their own positions. Having failed to persuade the Syrians to act reasonably so far, the Reagan administration has been moving toward a more partisan position. They may be at odds with the spirit of 'peacekeeping,' but it's not at odds with the goals that the peacekeeping force enunciated when it first went into Lebanon. Those goals are as valid as ever. . . .

"We think. . . a large number of the U.S. forces could be pulled back to the fleet offshore; others could be attached to the Lebanese forces in advisory capacities. The aid package and military-political arrangements with Israel should be sufficient to persuade Jerusalem that we recognize the threat and can be relied upon to add whatever strategic power is needed to contain it, if U.S. help is indeed needed.

"More U.S. blood doubtless will be shed, but the idea is to prevent an even more dangerous confrontation in the future. The consequences of walking away from Lebanon are simply too staggering to contemplate, and politicians of every stripe should stop trying to score small points off an unpleasant situation. But the administration shouldn't hesitate to drop the fiction that we are some sort of neutral force in the region. The 7,000 Soviet troops in Syria aren't neutral, and Syria's leaders, who have demonstrated a high capacity for brutality not only in Lebanon but within their own country, aren't neutral.

"The choices may not be good, but there are choices. Making those choices is what leadership is all about. This time of testing, which sooner or later confronts every American administration in foreign affairs, will do much to define Mr. Reagan's place in history. We hope he will choose statesmanship over political expedience."

In the West, the Arizona Republic, commenting even before the Shamir meeting with President Reagan, had qualms about the wisdom and workability of a formal pact between Israel and the U.S. Commenting again several weeks later, the Republic criticized those Arab leaders who had come out against the new U.S.-Israeli strategic agreement. The paper declared:

". . . Arab leaders who persist in publicly criticizing the United States for having strong ties with Israel merely reveal an ignorance of reality, an inability to accommodate to the shifting dynamics of the Middle East and, frankly, a certain hypocrisy about who is responsible for stirring the pot in that region.

"This is 1983, not 1948, when Israel was created. Israel is there to stay, and the relationship fashioned between the United States and Israel over nearly four decades will remain.

"Any Arab leader who genuinely believes that the United States will abandon the relationship, or renege on its support -- even when sharply rebuked by pro-American Arab states -- underestimates U.S. commitments, misjudges U.S. domestic unity, and seriously underrates the strategic importance of Israel to the United States in the Middle East."

The Los Angeles Herald Examiner echoed the words of the Arizona daily. The paper observed:

"In Tunisia, Foreign Minister Caid Essebsi denounced the new U.S.-Israeli strategic cooperation agreement by saying the Arabs would prefer taking Soviet aid and thus somehow 'stopping Israel' to accepting closer U.S.-Israeli ties. It is instructive that this remark came not from Syria or Algeria, but from Tunisia, a member in good standing of the 'moderate' Arab camp. And what prompted it? A cooperation agreement that is perfectly consistent with 35 years of U.S. policy toward Israel and does not threaten Arab nations.

"Perhaps the Arabs are justly skeptical that the accord will achieve its stated objective of encouraging Israel to be more helpful in Lebanon and on the West Bank. But skepticism is one thing and outright hostility another. More and more, one suspects that the last thing the Arab 'moderates' really want is a more flexible Israel, for then the Arabs might have little choice but to recognize -- publicly, without qualification and at long last -- Israel's right to exist."

Opposition to the Accord

The 13 papers* which expressed disapproval of the new strategic agreement between Israel and the U.S. felt that Israel got by far the better part of the deal while the U.S. gained nothing. Some papers noted that there were no concessions from Israel. Several papers were concerned that the U.S. would sink even deeper into the Lebanese morass by increasing its military presence. Other papers worried about the risk of a U.S.-U.S.S.R. military confrontation. Some papers were particularly unhappy about the U.S. air raids against Syrian and Syrian-backed positions in Lebanon just days after the announcement of the new U.S.-Israel strategic agreement. (Two American warplanes were shot down during these raids.) Several papers noted that the U.S. was in danger of losing its reputation as an even-handed and impartial participant in the Middle East by taking sides with Israel. A few papers felt that President Reagan, in announcing the agreement with Israel, was, among other things, engaging in an election ploy for 1984. Several papers indicated that the U.S. should remain strongly committed to the defense of Israel, but not at the expense of other U.S. interests in the Middle East.

Several papers indicated their unhappiness with the agreement in the titles of their editorials: "A Risky Agreement;" "Go slow on accord with Israel;" "Israel gained, but did U.S.?" and "Soft Bargain."

In the East, the Washington Post observed:

"The Israelis seem little interested in doing anything in Lebanon these days except cutting their losses on a timetable of their own choosing. But this stage of the mess is Israel's doing, and Israel has a responsibility to help American diplomacy clean it up, at least for so long as the United States still has heart for the job. That doesn't mean more war: great care must be taken not to furnish Syria pretexts for further violence. It means not holding Beirut to early fulfillment of the overly ambitious May 17 Israeli-Lebanese normalization agreement. It means not manipulating the Lebanese players for narrow Israeli advantage. It means being ready to take other steps to serve the requirements of Lebanese sovereignty.

* In the East: The Washington Post, Philadelphia Daily News, and the Buffalo Evening News.

In the South: The Miami Herald and the Memphis Commercial Appeal.

In the Midwest: The Indianapolis Star, Chicago Tribune, Chicago Sun-Times, Milwaukee Journal, Kansas City Times and the Des Moines Register.

In the West: The Los Angeles Times and the Oregonian (Portland, OR).

"There is much heady talk these days of new forms of 'strategic cooperation' between the United States and Israel. One part of the talk reflects the two countries' apprehension that the Syrians or their Lebanese clients may take their restraint as a signal that it's okay to do something rash. Another part seems to be a rationale for the aid, in ever greater amounts and on ever more generous terms, that Israel seeks in Washington. But there are definite limits to what cooperation is feasible. The United States has it in mind to stand up to Moscow and Israel to stand up to the Arabs. There is not that much overlap.

"This may be a poor moment to expect further progress on an Israeli-Palestinian settlement. But it is a good moment to remind Israel that it should not be taking advantage of the common distraction to take steps -- we mean further settlements in the West Bank -- that will make it even harder to make progress later. Israel is into a settlements program estimated to cost \$30 billion over a decade -- 10 years' worth of American aid at the current rate. Mr. Shamir may not be ready to thank Mr. Reagan for the economic largess and political license that make possible Israel's tightening of its grip on land it promised to leave open to negotiation. Can Mr. Reagan bring himself to say a word about it?"

In a subsequent editorial, coming after the U.S. air attack on Syrian positions in Lebanon, the Post said:

"Let us start by trying to say just what happened over the weekend. President Reagan had sent Israeli Prime Minister Shamir home with broad and suggestive promises of military cooperation. As though to dramatize the new tie, Israeli planes at once hit guerrilla targets in Lebanon. As though to reply, the Syrians opened fire on American reconnaissance planes. Mr. Reagan then sent American warplanes on their first raid ever against an Arab government's forces. Syria responded by having its Lebanese clients fire at the Marines. American ships shot back.

"The point is: political gestures have military consequences. Mr. Reagan knitted up the American-Israeli tie to show the Syrians and Soviets that he is serious about removing foreign troops from Lebanon. But the Syrians may have taken it as evidence that he had endorsed Israel's designs on Lebanon as reflected in the May 17 American-brokered Israeli-Lebanese normalization agreement. By conducting reconnaissance and extracting a price for the Syrian attempt to obstruct it, President Reagan was doing what his duty to his men and national prestige require him to do. But he was also getting deeper into the Lebanese morass. . . .

"There can be no illusions about Syria, which has an unmistakable predatory streak. It bears an undeniable share of the responsibility for the American deaths in Lebanon.

President Assad's illness has conceivably produced a hard-liners' gridlock among his would-be successors.

"But Syria is not at war with the United States. It has a centuries-old traditional position in Lebanon and, the Lebanese grant, it has security and political interests there. Unlike Israel and the United States, which remain under pressure to trim their exposure, it is in a position to remain a permanent part of the political furniture. As for its supposed resistance to deal-making, Syria could yet join with Israel in another of the limited hard-headed security arrangements that these two countries have made in the past. No Lebanon solution is possible without the consent if not the active cooperation, of its two neighbors."

The Buffalo Evening News put it this way:

"Beyond. . . welcome gains, however, the announced results of the meetings did not contain breakthroughs on such knotty problems as restoring an independent, sovereign Lebanon, where U.S. Marines are part of a multinational peacekeeping force, Israel's settlement policies on the West Bank or its rejection of President Reagan's 1982 peace initiative for a Jordan-Palestinian federation in exchange for secure Israeli borders. Disappointingly, the Shamir government indicated no flexibility on either the settlements issue or the Reagan peace plan. . . .

". . . the goal of a withdrawal of all foreign troops from Lebanon will require creative diplomacy that has so far proved elusive. With U.S. Marines there as peacekeepers, exposed and vulnerable, it is important that the stalemate not drift on forever.

"No doubt the discussions with Prime Minister Shamir this week, as well as those with Lebanese President Amin Gemayel, reviewed diplomatic options to break this worrisome deadlock. We hope they did and that progress was made. If an effective strategy is being forged to break this deadlock, however, it is not yet visible."

In the South, the Miami Herald captioned its editorial "A Risky Agreement." The paper said:

"Israel has everything to gain from the enhanced 'strategic cooperation' agreements negotiated this week in Washington, but what's in it for the United States. Israel gets a better aid package. Israel gets a closer military relationship with the world's strongest military power.

"What does the United States get? Heightened risk of direct military involvement in the bloodfest of Middle East sectarian strife -- that's what. What's more, if worse comes to worst, this change in the role of U.S. military forces in the

Mideast increases the risk of direct U.S.-Soviet military confrontation there. That serves no one's interest anywhere.

"No objection is lodged here to closer U.S.-Israeli ties. No reservation whatsoever diminishes the unshakable U.S. commitment to assure Israel the means to survive and to flourish as a special U.S. ally. In serving that goal, however, the United States must take care not to jeopardize its other vital interests. . . .

"The 'strategic cooperation' approach joins America with Israel and omits the multinational force. This plan seems unlikely to extricate the Marines from Lebanon. To the contrary, it seems destined to assure a continuing direct U.S. military presence there.

"Leave aside the worrisome diplomatic consequences this may have on other key U.S. allies in the region, such as Jordan and Egypt. Disregard for the moment that Israel refuses even with this understanding to halt its settlements in the West Bank. Viewed simply in military terms alone, there is much to object to in this plan.

"As Syria's military might grows, the likelihood of eventual war with Israel can only expand. The United States must assure that Israel could win such a war. If U.S. troops are involved directly, however -- as this agreement implicitly threatens -- it would be the first time that either superpower's troops dared to risk direct involvement in the powderkeg of the Middle East. Remember that there are some 7,000 Soviet technicians in Syria. Imagine the possible consequences if U.S. forces attacked them.

"The risks are stark. Washington should be devising ways to extricate U.S. forces from the Middle East, not stumbling farther into the darkness there."

In the Midwest, the Chicago Sun-Times raised a question in the title of its editorial on the Reagan-Shamir talks. It said: "Israel gained, but did U.S.?" The paper's answer said in part:

"To the strategic benefit of both sides against the threat of the Soviets and their Syrian clients in the Mideast, the two men agreed on a higher degree of military coordination that is expected to lead to joint planning and maneuvers and the stockpiling of U.S. arms in Israel for use by American forces in an emergency.

"The rest of the benefits will accrue largely to Israel -- consideration of improvements in the already generous U.S. military and economic aid program and of tariff concessions to stimulate Israeli exports.

"In return, Reagan failed -- perhaps didn't even try -- to get Israel to relax its opposition to his peace plan of 1982, a freeze on Jewish West Bank settlements and the sale of sophisticated U.S. military equipment to moderate, pro-American Arab states like Jordan and Saudi Arabia.

"U.S. open-handedness was compelled by the growing power of Syria in chaotic Lebanon (a product of Israel's misguided invasion of Lebanon) and probably enhances by the recognition among Reaganites of the importance of the Jewish vote in a presidential election year."

Also in Chicago, the Tribune said that the deal Prime Minister Shamir obtained in Washington was one "that many U.S. states would envy, although it's hard to imagine what the Illinois National Guard would do with cluster bombs." The paper observed:

"So what are the limits and concessions on Israel's side in the Shamir-Reagan deal? Well, it appears that there was very little Israeli quid for the U.S. quo. Mr. Shamir refused to go along with a U.S. proposal to set up a Jordanian rapid deployment brigade to deal with possible emergencies on the Arabian Peninsula, a plan that was scuttled by Israeli opposition a few weeks ago. Nor were there any Israeli concessions on West Bank settlements, and there were none on President Reagan's Middle East peace plan.

"There weren't even any stipulations attached to the economic aid -- the kind of belt-tightening demands that normally accompany such multilateral assistance as International Monetary Fund loans. That means the Israelis can continue profligate economic policies that have run inflation into three figures, gobbling up the U.S. aid without correcting the underlying problems that made it necessary.

"But surely our Israeli allies are grateful for getting the lion's share of U.S. foreign aid (several times the amount going to the Caribbean basin in our own back yard). Well, not quite. They are grumbling that it isn't enough -- Mr. Shamir says the \$1.275 [sic] arms gift is inadequate. He wants \$1.7 billion.

"All this is supposed to help in resisting Syrian-Soviet inroads in the Middle East. At those prices, it had better work."

The Milwaukee Journal was also unhappy with the new agreement, as it indicated in the title of its editorial, "Go slow on accord with Israel." The Journal declared:

"The 'strategic cooperation' agreement that the U.S. is developing with Israel is questionable. The emerging accord -- a fancy name for military cooperation -- appears one-sided and uncertain of achieving results. It also could damage U.S. influence in the Mideast. . . .

"Among foreigners, the U.S. remains the leading mover in the Mideast. One reason for its clout is its reputation as an honest broker. The Arab world accepts the fact that the U.S. is the guarantor of Israel's existence, but if this country tilts too far in the direction of Israel, it can lose its influence in the Arab world.

"This new arrangement with Israel might do just that. If the U.S. should lose its credibility with moderate Arab states like Jordan, Egypt and Saudi Arabia, the consequences would be dire for everyone, including Israel. The withdrawal of foreign forces from Lebanon is primarily a diplomatic goal, one that should be achieved by political means. An explicit military alliance between the U.S. and any single country in the Mideast is a step that should be taken only reluctantly, and as a last resort. Lebanon is in bad shape, but it's not time for desperate measures yet."

And the Indianapolis Star said:

". . . there are rumors of a sea change in U.S. policy. The United States reportedly has promised 'unprecedented financial, commercial, military and political concessions' to support a major Israeli operation against the Syrians. In return, Israel will pave the way for getting U.S. Marines out before the presidential election next year.

"Granted the rumors may well be totally unfounded. Yet recent events, including last week's meetings between Israeli Prime Minister Shamir and President Reagan and the air raids on Sunday, lend them credence."

In the West, the Los Angeles Times observed:

"However frustrated they may be over Lebanon, U.S. policymakers can hardly believe that a war-weary Israel would be prepared to act as America's military surrogate to force a Syrian withdrawal from that country. They would be kidding themselves, too, if they believed that the present Israeli government, in exchange for closer strategic cooperation, would seriously modify policies that are inimical to America's own interests -- for example, the relentless effort to take permanent control of the West Bank. If in fact such notions are held, they almost surely will fade away when Israel's prime minister and defense minister confer with U.S. officials in Washington this week.

"Common values and shared strategic concerns already make Israel America's most reliable Middle East ally. But Israel is also a country with which the United States has some major differences, like the West Bank issue, and those differences affect other American interests and aims in the Middle East. These include trying to stem the advance of radicalism or anti-American influence in strategically important but

vulnerable Arab states that are now ruled by moderate regimes. That, too, like support for Israel, is a basic part of U.S. policy. The time could come when there are good and even unavoidable reasons for a major shift in that policy. A sense of desperation over Syrian intransigence in Lebanon, while understandable, hardly qualifies as one of those reasons."

The Times captioned a subsequent editorial "Soft Bargain," in which it said:

"The United States does not, of course, have to make excuses to the Arabs or anyone else for its support of Israel, which is as much a matter of self-interest as of sentiment. But promoting the defense and well-being of Israel does not exhaust American interests in the Middle East. There are other interests to be pursued as well, and Israel's opposition to them hardly is helpful. . . .

"It will become more evident as time goes on just how much the United States is contributing militarily and economically to help Israel. What remains obscure and shadowed with doubt is whether Israel on its part will be contributing anything that could help make U.S. diplomatic efforts and political purposes in the Middle East even marginally more effective. After the Shamir visit there is a strengthened relationship, yes. But to suggest that the new arrangement is an example of cooperation may well be stretching the meaning of that word beyond anything that the dictionary intends."

In Portland, the Oregonian said:

"Prime Minister Yitzhak Shamir's White House visit this week was as profitable for Israel as President Amin Gemayel's visit will be barren. Concessions President Reagan granted Israel -- receiving almost nothing tangible in return -- means the White House can offer Gemayel little more than good wishes. . . .

"Donald Rumsfeld, the new chief U.S. Mideast negotiator, will continue to flail away at his task, but Reagan has shifted the essence of U.S. policy in the Mideast from diplomatic intervention to a damage-control mode backed by more military aid to Israel and a heightened U.S. military presence in the region. Combined planning and joint exercises with the Israeli military, prepositioning of U.S. arms in Israel and possible increased use of Haifa as a port for Sixth Fleet operations mean that the United States has crossed a new Rubicon in the Middle East. We are back at Square One."

No Opinion on The Agreement

The two newspapers which did not voice any opinion on the new U.S.-Israeli understanding were the Seattle Times and the San Diego Union.

The Seattle paper compared the visits to Washington of Israel's Shamir and Lebanon's Gemayel. Shamir, the Times said, "represented a substantial boost to his (Reagan's) re-election hopes," while Gemayel "represents a potential pitfall on the campaign trail." The Times said:

"It was easy for Reagan to say yes to most of Shamir's requests. The president knows that an equally election-minded Congress will back him fully on Israeli aid."

The San Diego Union focused its attention on the ongoing violence in Lebanon, saying that "the United States and Israel have raised the stake in Lebanon, where the situation is as confused and dangerous as ever." The paper suggested that if the warring Lebanese factions could not soon settle their differences, the U.S. and its allies should consider withdrawing their forces.

-- Yehuda Hilewitz
Research & Evaluation Department

שגרירות ישראל - ורשינגטון

ס ו פ ס מ ב ד ק

דפ... מתוך... דפים

סדרג בטחוני...?

דחיפות... מיד?

תאריך וז"ח: 131300 מרץ 84

מס' מברק... 277

אל: המשרד

מצפ"א

ראו-נא נאום הנשיא בפני המשמרת הצעירה של המגבית. לתשומת לבכם

לנקודות הבאות:

1. ס/ס

If Israel is ever forced to walk out of the U.N.
the U.S.A. and Israel will walk out together.

2. נשק לירדן

Since the security of Jordan is crucial to the security
of the entire region, it is in America's strategic
interest -- and I believe it is in Israel's strategic
interest -- for us to help meet Jordan's legitimate
needs for defence against the growing power of Syria
and Iran.

Such assistance to Jordan does not threaten Israel,
but enhances the prospects for Mideast peace by reducing
the dangers of the radical threat.

3. התנהלויות

We hope the Government of Israel will understand that
continued settlement activity in the West Bank and Gaza
will make the peace process more difficult.

ס ר פ ס מ ר ק

דפוס 2... מתור 1... דפוס

סדרג בטחוני

לחיפות

תאריך דז"ח:

מס' מברק 233

אל:

4. מו"מ לשלום ומעמד ירושלים

These negotiations will deal with many issues including the status of Jerusalem, voting rights, land use and security.

5. הכרה באש"ף

So long as the PLO refuses to recognize Israel's right to exist and to accept Security Council Resolutions 242 and 338 the USA will neither recognize nor negotiate with the PLO.

בנאום גם הבעת תמיכה במאבקם של יהודי בריה"מ . על רקע מערכת הבחירות המתעצמת כלל הנאום גם נושאים אחרים.

פוקס

233 3/8

THE WHITE HOUSE

Office of the Press Secretary

FOR RELEASE AT 11:30 A.M. EST
TUESDAY, MARCH 13, 1984

TEXT OF REMARKS BY THE PRESIDENT
TO THE YOUNG LEADERSHIP CONFERENCE
OF THE UNITED JEWISH APPEAL

International Ballroom
Washington Hilton Hotel
Washington, D.C.

March 13, 1984

For almost 45 years, the United Jewish Appeal has served as the main fundraising organization of American Jews. Through the agencies it funds, the U.J.A. provides vital social and economic assistance -- including re-settlement, rehabilitation, and development programs -- for Jews in Israel and more than 30 other countries. And through its Young Leadership Cabinet and the Young Women's Leadership Cabinet, the U.J.A. trains hundreds of young men and women for service positions of responsibility around the world. In recognition of your historic task and your great humanitarian achievements, I commend you.

In your lives you must overcome great challenges. I know you draw strength and inspiration from the well of a rich spiritual heritage, from the fundamental values of faith, family, work, neighborhood, freedom, and peace.

Two centuries ago, those values led Americans to build democratic institutions and begin their Constitution with those courageous and historic words, "We the People . . ." Today, our democratic institutions and ideals unite all Americans, regardless of color or creed.

Yet as we enjoy the freedom that America offers, we must remember that millions on Earth are denied a voice in government and must struggle for their rights. They live under brutal dictatorships, or communist regimes that systematically suppress human rights.

Under communism, Jews in particular suffer cruel persecution. Here in our own hemisphere, the communist Sandinista regime in Nicaragua has used threats and harassment to force virtually every Nicaraguan Jew to flee his country.

In the Soviet Union, Jews are virtually forbidden to teach Hebrew to their children, are limited to a small number of synagogues, and cannot publish books of Hebrew liturgy. Emigration of Jews from the Soviet Union has been brought to a near standstill. Prominent Jews like Iosif Begun have been arraigned in mock trials and given harsh sentences. Hebrew scholars like Lev Furman have seen their teaching materials robbed and their homes ransacked. And Jewish dissidents like Anatoly Shcharansky have been put in mental wards or thrown in jail. We must support Soviet Jews in their struggle for basic rights, and I urge all Americans to observe the International Day of Concern for Soviet Jews this Thursday, March 15.

In this world where so many are hostile to democracy, how can Americans best preserve and promote the democratic ideals we hold dear, ideals which are the keys to the golden door of human progress?

-MORE-

283 1/8

Here at home, I believe we can move forward together toward a genuine opportunity society by meeting two important challenges.

First, we must teach tolerance and denounce racism, anti-Semitism, and all ethnic or religious bigotry, wherever they exist, as unacceptable evils. Down through our history, American Jews have been on the front lines in our Nation's great struggles for equal rights. A century ago, the 14th amendment proclaimed the full protection of the law for all. In the fifties and sixties, the struggle for civil rights stirred our Nation's soul. Americans must continue that great tradition, because, even today, vestiges of racism and anti-Semitism remain. Synagogues are vandalized, Jews and others are harassed and mocked, and Nazis and the Ku Klux Klan have attempted to march through black and Jewish neighborhoods. Let us reject prejudice, turn our backs on bigotry, and stand shoulder to shoulder for equal rights.

Our second challenge is to promote economic growth. Throughout history, civil and economic rights have gone hand-in-hand. For centuries, rulers kept Jews down by limiting their occupational choices. In our own country, many blacks suffered from Jim Crow prejudice, denied all but the poorest of jobs. But in a strong, growing economy, all groups have the opportunity to advance through hard work, enterprise, and heart.

Just 3 years ago our Nation was an economic disaster area. Double-digit inflation, record interest rates, huge tax increases, and too much regulation were destroying growth, drying up opportunities, and freezing those at the bottom of our society into a bleak existence of dependency.

That's why economic recovery without inflation was our top priority. We cut taxes, reduced the growth of the Federal budget, eliminated useless regulations, and passed an historic reform called tax indexing. Indexing means Government can never again profit from inflation at your expense.

Today, America's economic engine is pulling this Nation forward again. Inflation is down from 12 percent in 1980 to about 4 percent. And the prime interest rate has fallen by almost half.

New businesses are the biggest innovators and job producers, and from January to November 1983, more than 548,000 companies incorporated. That's nearly half again the yearly rate during the 1970's. It means more jobs and opportunities, so it's no accident that unemployment is down to 7.7 percent, the sharpest drop in more than 30 years. More Americans are holding jobs today than any other time in this Nation's history.

Despite all we've accomplished, we must go forward to new goals to keep the nightmare of inflation from ever coming back. We must enact constitutional budget reforms like the line-item veto and the balanced budget amendment. And to make taxes more simple and fair, and to provide greater incentives to our people, we must press for tax simplification -- a sweeping and comprehensive reform of the entire tax code.

As we move ahead, we're determined to leave no one behind. Under this Administration, more funds go to needy Americans, even after adjusting for inflation, than ever before. And total spending on social programs has increased by \$71 billion during these last 3 years.

I wonder if you, who are intensely committed to social justice and Jewish charity, would join us in questioning the relationship between greater Federal spending and a healthy, prosperous, and growing country. During the sixties and seventies, the Great Society and other Federal programs led to massive increases in

273 ⁵/₈

- 3 -

social spending. Why, at the same time, did the number of Americans below the poverty line stop shrinking? Why did we see a drop in the number of males in the work force, and a huge increase in births out of wedlock?

I believe the answer lies in the firm difference between the New Deal and the Great Society. The New Deal gave cash to the poor, but the Great Society failed to target assistance to the truly needy and made Government the instrument of vast transfer payments, erecting huge bureaucracies to manage hundreds of social programs. The Great Society failed in two crucial respects: It fostered dependence on Government subsidies, and it made the transfer of money from Washington bureaucrats to those in need seem like a mission impossible.

I was a New Deal Democrat. And I still believe today that there is only one compassionate, sensible, and effective policy for Federal assistance: We must focus domestic spending on the poor and bypass the bureaucracies by giving assistance directly to those who need it. We must end dependency, eliminate quotas, and foster a vital, innovative economy that rewards all Americans according to their talent and hard work. If we do, we can enhance our democratic ideals, and we can make America a genuine opportunity society.

To promote our democratic ideals abroad, we must also meet great challenges, and I see three that are paramount.

First, we must keep America strong. During the seventies, the United States made a conscious choice to restrict its military development, fervently hoping the Soviets would respond in kind. During those 10 years, our spending on defense dropped over 20 percent in real terms. We cancelled major weapons programs, reduced our nuclear stockpile to its lowest level in 20 years, and slackened in the training of our armed forces. Between 1968 and 1978, we cut our Navy fleet by more than half.

But far from responding to our good intentions with restraint, the Soviets launched the most massive military build-up in world history. From 1974 to 1980, they outproduced us in practically every category of weapons: 3 times more tanks, twice as many tactical combat aircraft, 5 times more I.C.B.M.'s, and 15 times more ballistic missile submarines. By 1980, total Soviet military investment was more than one-and-a-half times our own.

President Carter's Secretary of Defense, Harold Brown, put it very well. He acknowledged a bitter lesson about Soviet practice in saying, "When we build, they build. When we don't build, they build."

Since taking office, our Administration has made significant headway in rebuilding our defenses and making America more secure. Perhaps you remember the 29th Psalm, in which King David said, "The Lord will give strength to His people; the Lord will bless His people with peace." Today, America once again recognizes that peace and strength are inseparable.

But we've only begun to repair past damage. Make no mistake: If we heed those who would cripple America's rebuilding program, we will undermine our own security and the security of our closest friends like Israel -- and I am not prepared to let that happen. After two decades of military expansion by the Soviet Union and a decade of neglect by the United States, we're struggling, not to regain the superiority we once enjoyed, but simply to restore the military equivalence we need to keep the peace.

A second great challenge is to defend and promote human rights throughout the world. Alexander Herzen, the great Russian writer, warned, "To shrink from saying a word in defence of the oppressed is as bad as any crime . . ." We who are blessed by

-Dore-

23 1/2

the fruits of liberty have a personal responsibility and a moral obligation to speak out in defense of our brothers and sisters. We must not and we will not remain silent.

Our Administration has repeatedly and vigorously protested the persecution of Jews and others by the Soviet Union and other communist nations. We are also using our influence with countries that receive American assistance to give human rights firm support. In El Salvador, we are insisting that the leaders take steps to end human rights abuses. And although El Salvador is far from perfect, we've seen marked progress.

In the United Nations, Iran's representative once called Israel, quote, "a cancerous growth," and Libya's representative has referred to the people of Israel as, quote, "the most vile people upon Earth." This so-called "anti-Zionism" is just another mask for vicious anti-Semitism, and that's something the United States will not tolerate. As I wrote last month to Stanley Blend, the president of the Jewish Federation of San Antonio, "... the lesson of history is overwhelmingly clear. Silence is never an acceptable response to anti-Semitism."

U.N. Ambassador Jeane Kirkpatrick is our leader on this. Let me assure you of one thing about Jeane: She is a very tenacious woman. She has defended Israel and stood up for human rights with persistence and courage. But just so no one gets any ideas, I will be blunt: If Israel is ever forced to walk out of the U.N., the United States and Israel will walk out together.

Standing steadfast with our allies in support of greater economic growth and of peace with freedom is our third great challenge. Our Administration is working to do just that. In Europe, we and our NATO allies have shown the Soviets our willingness to negotiate and our unshakable resolve to defend Western Europe. In the Far East, we are strengthening our ties to the Asian democracies and developing our relations with China. In Central America, we have supported democracy and fostered economic development. And in the Mideast, we have strengthened our relations with a nation close to your heart and mine: the State of Israel.

Israel and the United States are bound together by the ties of friendship, shared ideals, and mutual interests. We are allies in the defense of freedom in the Middle East. The United States was the first Nation to recognize the State of Israel, and, ever since, our support for Israel has remained unflinching. Today, when even our NATO allies vote with us in the United Nations on only some six out of ten votes, the alliance between the United States and Israel is so strong that we vote together more than nine times out of ten.

Since I took office, the U.S.-Israeli relationship has grown closer than ever before in three crucial ways.

First, the U.S.-Israeli strategic relationship has been elevated and formalized. This is the first time in Israel's history that a formal strategic relationship has existed. The new American-Israeli Joint Political-Military Group is working to decide how the U.S. and Israel can counter the threat that growing Soviet involvement in the Middle East poses to our mutual interests. Our cooperation adds to deterrence and improves the prospects for peace and security. The negotiations have been positive, and they are moving forward.

Second, we're negotiating to establish a free trade area between the United States and Israel to launch a new era of closer economic relations between our countries. By substantially eliminating duties and non-tariff barriers between our nations, we will enable American producers to sell and compete in Israel,

273 7
8

- 5 -

while providing Israeli manufacturers unimpeded access to the free world's largest market.

Third, the United States will soon be giving Israel military aid on a grant, not loan, basis. We have restructured our 1985 foreign aid package, and Israel will now receive economic aid totalling \$850 million and a military grant of some \$1.4 billion. This will ensure that Israel maintains its qualitative military edge.

All in all, the friendship between Israel and the United States is closer and stronger today than ever before, and I intend to keep it that way.

In the Middle East as a whole, the United States has three aims. First, we must deter the Soviet threat. As the crossroad between three continents and the source of oil for much of the industrialized world, the Middle East is of enormous strategic importance. Were the Soviets to control the region -- and they have expanded their influence there in a number of ways, notably by stationing 7,000 troops and advisors in Syria -- the entire world would be vulnerable to economic blackmail. Their brutal war against the Afghan people continues with increasing ferocity. We must not allow them to dominate the region.

Second, we must prevent a widening of the conflict in the Persian Gulf, which could threaten the sea lanes carrying much of the free world's oil. It could also damage the infrastructure that pumps the oil out of the ground. We must not permit this to happen.

Third, we seek to go on promoting peace between Israel and her Arab neighbors. In response to the growth of Syrian power and the rise of the Iranian threat, we must help to protect moderate Arabs who seek peace from the radical pressures that have done such harm in Lebanon. Syria is trying to lead a radical effort to dominate the region through terrorism and intimidation aimed, in particular, at America's friends. One such friend, whom we continue to urge to negotiate with Israel, is King Hussein of Jordan.

Today, Jordan is crucial to the peace process. For that very reason, Jordan, like Israel, is confronted by Syria and faces military threats and terrorist attacks. Since the security of Jordan is crucial to the security of the entire region, it is in America's strategic interest -- and I believe it is in Israel's strategic interest -- for us to help meet Jordan's legitimate needs for defense against the growing power of Syria and Iran.

Such assistance to Jordan does not threaten Israel, but enhances the prospects for Mideast peace by reducing the dangers of the radical threat.

This is an historic moment in the Middle East. Syria must decide whether to allow Lebanon to regain control over its own destiny or condemn it to occupation. Syria forced the Lebanese government to renounce the May 17 agreement with Israel precisely because it was a good agreement. Now, those who have chosen this course will have to find other ways to secure the withdrawal of Israeli forces. Arab governments and the Palestinian Arabs must decide whether to reach peace with Israel through direct negotiations. And if Arab negotiators step forward, Israel must decide if she will take the risks necessary to attain the real security that comes only with genuine peace. I have no doubt that, given that choice, Israelis will once again have the courage to choose peace.

I am convinced that the initiative I presented on September 1, 1982, remains the best option for all the parties. It is squarely based on the Camp David framework and U.N. Security Council Resolution 242. It is time for the Arab world to negotiate directly with Israel and to recognize Israel's right to

-more-

exist. We hope the government of Israel will understand that continued settlement activity in the West Bank and Gaza will make the peace process more difficult. Peace can only come about through the give and take of direct negotiations.

These negotiations will deal with many issues, including the status of Jerusalem, voting rights, land use, and security. If there is to be any hope for those negotiations, however, we must preserve our credibility as a fair-minded broker seeking a comprehensive solution. Only the United States can advance this process. We must not undermine our role.

And permit me to reaffirm a longstanding American commitment: So long as the P.L.O. refuses to recognize Israel's right to exist, and to accept Security Council Resolutions 242 and 338, the United States will neither recognize nor negotiate with the P.L.O. Only 2 weeks ago, terrorists planted hand-grenades outside a store on a crowded street in Jerusalem. When they exploded, 21 shoppers and passers-by were injured, some seriously. Yasir Arafat, on behalf of the P.L.O., praised the attack on innocent civilians. He had the gall to call it "a military operation." Terrorism, whether by government or individuals, is repulsive; and peaceful co-existence can never come from indiscriminate violence.

If I could leave you with one thought today, it would be this: Even though in the Middle East and elsewhere, the world seems hostile to democratic ideals, it's the free men and women on this Earth who are making history.

Here in the United States, we've only seen the beginning of what a free and brave people can do. Today, America is leading a revolution even more sweeping than the Industrial Revolution of a century ago. It's a revolution ranging from tiny microchips to voyages into the vast, dark reaches of space; from home computers that can put the great music, film, and literature at a family's fingertips, to new medical breakthroughs that can add years to our lives, even helping the lame to walk and the blind to see.

In Israel, free men and women are every day demonstrating the power of courage and faith. Back in 1948 when Israel was founded, pundits claimed the new country could never survive. Today, no one questions that Israel is a land of stability and democracy in a region of tyranny and unrest.

So this Sunday, as Jews the world over observe Purim, they'll celebrate not only the ancient deliverance of Jews from the wicked, but a modern joy as well -- the miracle of the State of Israel. Permit me to join you and all Jews in your fervent and triumphant affirmation: Am Yisrael Chai!

2NN 5W/1 103N LUN/N LUN ~ ne
JNK ~ 2nce 4nd 2nce 3p

248 2/2 2/2
GARY HART ON JERUSALEM

Statement provided on the record by David Jones (Senate staff) to Steve Rosen on March 13, 1984, to whom it was emphasized that the remarks are intended for publication:

The final status of Jerusalem can only come about through negotiations involving all sides in the issue. I am hesitant to commit my future administration to such a narrow policy that would severely limit my capacity as president in future negotiations. My goal is to encourage this much needed dialogue and work for a negotiated solution to the problem. Should the negotiations provide Israel with the sole responsibility for Jerusalem, then I see no reason why the U.S. could not move its embassy there.

Rosen made a variety of counterarguments (west-vs-east, etc) and called attention to the future controversy that is likely to surround the Senator's position on this issue. Also, its disagreement with the Dan Platforms 1976 and 1980, contrast with Mondale, contrast with majority of Democrats in Senate.

But Jones emphasized that the Senator himself recently reconsidered and reaffirmed this position, and that it is his position for publication.

The 2/2

משרד החוץ-מחלקת הקשר

4229

**

KZ1

10 די

**

**

**

ארה"ב

אל: ווט, נר: 414, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 130384, רח: 1900
נד: ברלי

10 די/מידי

השגריר.

1. פלטן ביקש לראות מ/מנכ"ל לשיחה על עתיד הכח הרב לאומי. נכחו קורצר והחיי"מ. פלטן אמר כי הוחלט בהתייעצויות עם ממשלת לבנון בקשר לעתיד הכרי"ל במגמה להביא להחלטה בחוס ועידת לונדון. פלטן הוסיף שבלי שיש לב לתוצאות ועידת לונדון מגמת ההידברות עם ממשלת לבנון ושותפות ארה"ב לכרי"ל להביא לפירורו של הכח. מיד אחרי הועידה הכוונה של ארה"ב לגרום לפירור הכרי"ל בצורה מסודרת ושקטה ובקול דממה. פלטן הטעים שההחלטה הפורמלית על פירור הכח לא תיפול עד למועד סיום ועידת לונדון אך תתקבל מיד לאחריה וראת כדי למנוע מאמין האפשרות לתבוע את סילוק הכח או שארה"ב תימצא במצב של מתבקשת להתפנות. ארה"ב תדצה לבצע הפינוי הדרגתי ולא בהיקף אחד. על כן יצטומצם בח המארינס ל-200 חייל שיופקו על שמירת מבנה השגרירות כבירות. פלטן הבטיח לעדכנו באשר למהלכים הצפויים עם השלמת המגעים עם צרפת, איטליה וברטניה. מ/מנכ"ל אמר שפירושו של דבר עויבת הצ' האמריקאי את חופי לבנון. פלטן אישר שאמנם כך.

הוסיף כי אין הוא יודע על יסוד מה מניחה ארה"ב שהיא אמורה להתבקש על ידי אמין לפנות כוחה אך ידוע לו כי בידם מידע שברקע דאגתם אפשרות כזו. מ/מנכ"ל עמד על ההשלכות והמשמעות של פינוי י"הצי האמריקאי על האזור ועל ארה"ב ואמירותה. הסורים ידעו עולמות ויחוגו נצחון. פינוי הצי האמריקאי מוכר במימדיו את משרד קובה ב-1963, גם אז נסתלקה מעצמה מידת ההתרחשויות. מ/מנכ"ל הוסיף שהוא נתבקש לחוות דעת היה מציע לארה"ב שתשאר אוניות לחוף לבנון כדי למנוע רושם קשה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

של נמישה, לצלילי חלילה של סוריה. פלטן אמר שהודעתם תצטמצם לפיזור הכל ולא לתנועת הצי אך כמובן שמגבעות סביב ביירות יוכלו לראות האוניות המחרחקות. קורצר שאל האם לפינוי ועיתויו תהיה השפעה על החלטת ישראל על היערכותה מחדש בלבנון. ממנכל השיב שיתכן. אנו עוקבים אחרי המצב ונמנעים מפעולה והיינו מצפים שארה"ב תעשה כמנון. פלטן אמר כי לא ידוע לו מה עמדת צרפת, בסוגיה, ציין שידווח הערות הממנכל אך רמז שההחלטה בענין הפיזור והפינוי כבר נתקבלה ולא ניתנת לשינוי. ממנכל חזר והביע תמיהתו באשר לתבונה שבמהלך ומימד הוחיפות שהוקנה לו. אנו מניחים שועדת לוזן תסתיים בלא כלום וכוונת ארה"ב תחליט עמידותו של אמין בפני תכתיבים נוספים. לשאלת החי"מ אמר פלטן כי בקרוב יחליטו על צוותי האמון. האם יפנו או ישארו עד לגמר מועד תוכנית האימונים.

2. פלטן שאל האם יש בידינו תשובות לשאלותיו של ראמספלד. ממנכל השיב שלאחדות מהשאלות כבר עמתינים לרשימה שראמספלד אמר היה להמציא לנו.

3. פלטן ביקש גם להעלות בלתי פורמלית שאלת הצבת טרנסמיטר בישראל שישרת את רדיו אירופה החופשית. הוכיח שהנושא עלה לפני כשנתיים ואז העלינו את רגשותנו לעניין יהודי ברה"מ' בהקשר זה. עתה נתבקשה השגרירות להעביר חוות דעתה לגבי נכונותה האפשרית של ישראל להסכים לכך. ממנכל אמר שדאגתנו להשפעת הדבר על יהודי ברה"מ' בעינה אך נברר.

בנצור.

תפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רס,אמן,ממד,מצפא,
קידר,לבנון,רובינשטיין,לוברני

משרד החוץ-מחלקת הקשר

110

אל: המשרד, נר: 223, מ: 110
 דח: ר, סג: ס, תא: 120384, וח: 1700
 נד: שיחה-צדלי היל

צדלי
 ✓

סודי/רגיל

אל: - מצפ"א, ממנכ"ל.

משיחה עם צ'דלי היל.

1. מינויו של רודמן לראש מחלקת תכנון מדיני הינו מינוי אישי של שולץ שנעשה לפי המלצתו של היל. עיקר תפקידו של רודמן יהיה כתיבת נאומים.
 2. וליומים הודיע בזמנו לשולץ על השיחה של מרוו עם טרפאת, אך הדבר נאמר בדרך אגב לידיעה, ולא היה כל דיון או החלטה מפורשת של המזכיר להתקדם בנושא.

3. חוסיין דרע כמה תנאים מוקדמים מארה"ב שכללו החלטת מוהבי"ט בנושא התנחלויות ואפשרות של פלשתינאים מהגדה לבוא לשיחות בירדן. בשיחות של חוסיין עם אמריקאים, חוסיין ציין שלפי דעתו יוכל להשיג הסדר רק עם ממעלה בראשות המערך ולא עם הממשלה הנוכחית.

4. המזכיר אכן מתעייף מתפקידו הנוכחי אך לא ירצה לעזוב באוירת כשלוך ועל כן ישאר עד לאחר הבחירות ואולי תקופה מסוימת לאחר מכן.

5. עם הסתלקותו של איגלברגר לא ישאר לישראל מליץ יושר במחמ"ד ואנשי MEA אינם מידידי ישראל, זה נכון גם לגבי מרפי.

6. ארמקוסט הינו מוכשר ביותר אך אינו מבין כלל את נושאי מדיניות או את נושא המאבק מזרח-מערב. אחיו נשיא BANK OF AMERICA ומבאן שולץ הכיר אותו.

7. סם לואיס לא דצה את הגיוב של איגלברגר ומתכוון בנראה לעזוב את השרות.

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

IN RE: [Illegible Name]

Case No. [Illegible]

Filed [Illegible]

at [Illegible]

before [Illegible]

Judge of the [Illegible]

United States District Court for the [Illegible]

District of [Illegible]

and the [Illegible]

Attorney General of the United States

vs. [Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

משרד החוץ - מחלקת הקשר

אל: ממישראל ורשינגטון

טופס מברק צפון

דף _____ מחוד _____ דפים _____

סיווג בטחוני: סודי ביותר

בהול

דחיפות: _____

121730

תאריך וזי"ח: _____

375

מס. מברק: _____

לשימוש
מח'
הקשר

רוזן.

דלהלן מכתב מרה"מ למזכיר שנודה באם תמסור עוד היום, אם ניתן אנו מציעים

שתנסה למסור את המכתב אישית למזכיר או לאיגלברגר, כפי שלמדנו מלבא יתכן

נאום של הנשיא מחר ה-13 דנא בפני קהל יהודי תוך התייחסות לתהליך השלום, יתכן ומסירת המכתב

מרה"מ יוכל עוד להביא לשינוי חיובי יותר בנוסחו של נאום הנשיא,

דלהלן נוסח המכתב:

(קשר נא העבירו הרצ"ב)

לשכת בר-און

מה מרגע שכתבתי לך ג' א/א (2) יוב' (שטיין)
ג' א/א ר"ח אלן

אישור המנכ"ל ח.ד.

אישור מנהל המחלקה:

ח. בר-און

השולח:

12.3.84

תאריך:

ראש הממשלה
THE PRIME MINISTER

Jerusalem

March 12, 1984.

Dear Mr. Secretary,

Minister Arens has reported in detail on his conversation with you and your colleagues. I found much that is encouraging in this frank exchange of views. Nevertheless, I believe it to be useful to set out once again my own thoughts now that President Gemayel, under Syrian coercion, has initiated the cancellation of the May 17 Agreement and has lost control over the management of the affairs of his country. The conclusion is unavoidable that our joint efforts to provide the Government of Lebanon with a chance to exercise its sovereignty over all its territory have failed. As her neighbour, who has suffered so much for so long from Lebanon's inability to control her own destiny, we will have to take steps to ensure the minimal security to which our citizens are entitled.

In the present situation our minimal security requirements can be met only through our direct involvement. We have learned from long and costly experience that peace-keeping forces are ineffectual in the given situation in southern Lebanon. Nor do I believe that the contributing nations would be willing to risk the lives of their soldiers in an endless and costly police operation. In view of the fact that the question of the redeployment of UNIFIL is to be addressed, I wish to state my contention that this force should not be maintained in southern Lebanon and should be deployed north of the line of the security zone, providing its deployment is acceptable to the parties directly involved. We continue to be ready to consider the deployment of an international force between our lines and the Syrian lines in the context of a mutually agreed disengagement of forces arrangement.

Under these circumstances, and after Syria has foiled the hopes for a sovereign Lebanon, few choices are left. We stand, of course, ready at any moment to reinstate the May 17 Agreement and to enter into a meaningful relationship with Lebanon just as we are always ready to enter into negotiations with Syria. We will also endeavour to continue and maintain relations with those of Lebanon's communities and leaders who value their relationship with us. In the south, we will endeavour to reach accommodations with the local population that will ensure security and enable us to deploy the absolute minimal forces necessary to prevent the return of terrorist elements and renewal of attacks on our territory from Lebanon.

March 12, 1984.

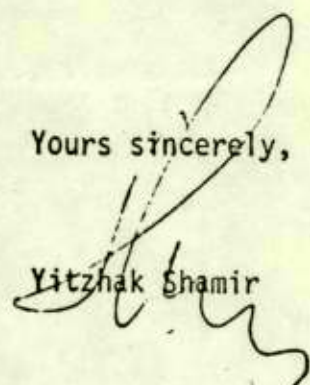
- 2 -

I expect that within a relatively short span of time we will be facing demands for our unconditional withdrawal from Lebanon, irrespective of the unstable situation in Lebanon and the domination of its Government and policy by Syria. I trust that we can count on your support to resist such demands and prevent another victory for Syria.

I am confident as ever, that US-Israel friendship and continuing visible cooperation represent the one element in the Middle East which can, in spite of set-backs, ensure continued stability and hopefully deter the outbreak of hostilities. I believe that differences of views, in particular with regard to the peace process, should not be permitted to become an obstacle to this important cooperation. Together, we can nullify Syria's line that the cancellation of the May 17 Agreement is the harbinger of a similar fate for the Egyptian-Israel Peace Treaty and the Camp David Accords. I believe that the US role in our area is vital because it is constructive and that, in spite of the set-backs, our joint quest for stability and peace will prevail.

With warm personal regards,

Yours sincerely,

Yitzhak Shamir

The Honorable
George P. Shultz
Secretary of State
WASHINGTON D.C.
United States of America

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

ח' באדר ב' התשמ"ד

12 במרץ 1984

משרד החוץ
ירושלים

ארה"ב

המשנה למנהל הכללי

שמור

אל : היועץ המשפטי

הנדון: ארה"ב ואש"פ

מכתבך מה-7 דנא

לעשות

אני מסכים שאין מנוס מלנסות מאמץ נוסף בכוון הדברים שכתבת. שוחחתי
היום עם השגריר בווינגטון. בקשתי את מאיר ללחוץ על איגלברגר למתן תשובה
בנושא וזה למרות שיתכן מאוד שאיגלברגר אמר את אשר אמר תוך תקווה שלא נלחץ
עליהם לקבלת תשובה.

יחד עם זאת אודה באם ר' ממ"ד, מנהל מצפ"א בסיוע פעיל של לשכתך יכינו נייר
טעון פנימי שיוכל לשמש כבסיס מחודש של ה"קייז".

ב ב ר כ ה,

חנן צר-און

העתק: המנכ"ל

יועץ מדיני לרה"מ

ר' ממ"ד

מנהל מצפ"א

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים
ש מ ר

ג' באדר ב' התשד"מ
7 במרץ 1984

אל: המשנה למנכ"ל

הנדון: ארה"ב ואש"פ

- א. כידוע אנו ממתינים עדיין להבהרות שהבטיח איגלברגר לשגריר רוזן בנושא דנן.
- ב. התופעה של חיזור אחר אש"פ חוזרת על עצמה מאז 1975. בימי קרטר, כמובן, היו נסיונות כאלה, כעולה מזכרונות ואנס - Hard Choices, עמ' 188-189, המתארים את הנסיונות דרך הסעודים להשיג הצהרת אש"פ שתאפשר לשוחח עמו חרף התחייבות קיסנינג'ר, מה שאינו מתאר שם והיה ידוע לנו הוא מגעים אחרים ישירים יותר (השגריר בוינה ועוד).
- ג. אין ספק שממשל ריגן, שהתהדר בהצהרות אנטי טרוריסטיות בראשית כהונתו (זכורים דברי ריצ'ארד אלן בעת כהונתו בבית הלבן) נגרר ע"י ה"מומחים" המז"תיים לנסיונות אש"פ פזים ב-1981-1983 כמתואר בהרחבה במסמך המעניין של איפא"ק (נר 3 מ-1.3) שהבריקה השגרירות, לרבות פגישה בינואר 1983 בבית הלבן במחמ"ד עם צוות הכולל אשה (נוהא טדרוס) ממשרדו של ערפאת, שהיא כנראה עתה במשרד משקיף אש"פ לאו"מ.
- ד. הבעיה לדעתי, מעבר לצד המשפטי של הפרת ההתחייבות, שללא ספק אפשר לטעון בשכנוע בעניינה, היא העניין המדיני המהותי, קרי, שישנם אמריקנים שעדיין סבורים שהעניין עם אש"פ רצוי ונחוץ. פלטרו אמר לסיבל השבוע "שלערכתם חופש התמרון של ערפאת מוגבל ביותר, אך... יש כאלה, לרבות המצרים, שטוענים שניתן עדיין לנצל את כוחו הפוליטי של ערפאת". ניתן לחשוד, ולא בכשרים, כי "כאלה" אף גם בממשל.
- ה. אנשים כמו סונדרס, מ"אבות התנועה" בתחומים אלה, ממשיכים בגישה זו (ראה מאמרו ב"ניו-יורק טיימס" 4.3). להזכיר כי סונדרס בתפקידו במחמ"ד הוא זה שאמר בעדות בביה"נ (נר 379 מווש' מ-26.4.79) בנוכחות הנסל היועץ המשפטי כי The U.S. can have direct informal contacts with the PLO without having the prior approval of Israel.
- ו. נדמה לי שצריך לנהל עם האמריקנים סדרת שיחות רציניות לגבי אש"פ (הכרוכה גם ביחס לסעודים בנושא זה ועוד) כדי לנסות לאחוז את השור בקרניו ולהתמקד בצד המהותי. - מדוע אש"פ אינו יכול להיות מעורב בשום דבר מבחינתנו, לא רק בגלל האמנה והטרור אלא גם היעדר אפילו במינימום. נכון שתמיד ישנה שאלת העיתוי, אך היא חלה בראש וראשונה על הצד הפומבי, שאותו יש לשקול לפי נחיות, אם נרצה להפעיל חברי קונגרס וארגונים יהודיים. לפחות קצת דיפלומטי גילוי הפרשה הוא בהחלט עילה טובה כאן ועתה לפעילות.
- ז. בנושא זה הכרח בעיני שנישוב ונצחק לא רק כדי לא להשאיר ספק (עמדתנו ידועה לממשל היטב) אלא בנסיון שכנוע, קשה ככל שהדבר ייראה.

ב ב ר כ ה ,

א. רובינשטיין, סמנכ"ל
היועץ המשפטי

העתק: המנכ"ל
יועץ מדיני לרה"מ
ר' ממ"ד
מנהל מצפ"א

1950

1951

1952

1953

1954

1955

1956

1957

1958

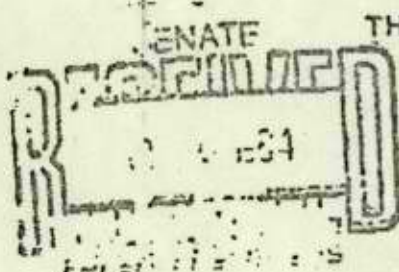
1959

1960

1961

1962

THE SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

March 5, 1984

205 3
205 2
3

Dear Mr. Chairman:

I am deeply concerned that passage of the Moynihan bill to move our Embassy to Jerusalem (S. 2031) would seriously damage our efforts to broaden Arab-Israeli negotiations and achieve a just and lasting peace between Israel and its neighbors.

As Larry Eagleburger so clearly stated before the Senate Foreign Relations Committee on February 23, the issue is not whether we support Israel -- no fair-minded individual can doubt our commitment to its security and well-being. The real question before us is whether a move of the Embassy at this point would further our efforts on behalf of the President's September 1 peace initiative and our overall regional interests. We are convinced that the answer is no on both counts.

A move of the Embassy would be taken as an effort to prejudge one of the key issues which must be freely negotiated between the parties and perhaps fatally damage our credibility as a peacemaker. We must also keep in mind that in the current environment, a move of our Embassy would certainly fan Islamic extremism, possibly inciting a wave of violence against our citizens, diplomats and installations in the region.

I know that many Americans and Israelis alike find this situation very frustrating. Much as I understand and regret this, however, it is plain that trying to relieve this frustration by simply moving the Embassy would generate fresh problems for U.S. interests all out of proportion to the present complaint.

Furthermore, the bill raises very serious separation of powers questions. The location of our Embassy is an exercise of the President's exclusive constitutional responsibilities to conduct diplomacy and to determine the country's recognition policy. The issue involved in this legislation is therefore, in our view, beyond the scope of legislative action.

The Honorable
Charles H. Percy, Chairman,
Committee on Foreign Relations,
United States Senate.

205 ~~405~~ $\frac{5}{3}$
 $\frac{3}{3}$

I sincerely hope that you will use your influence with Committee members to discourage action on this bill. I hope you will encourage them to concentrate their efforts on the broader Peace Process, in which I am convinced we can find answers not only to where we should situate our Embassy, but how Jews and Arabs can find a secure and peaceful future.

Sincerely,

George P. Shultz

✱

משרד החוץ-מחלקת הקשר

5715

נכנס

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

סודי ביותר

2 וך
מתוך 32

1 דף
עומק 9

אלי: המשרד, נד: 264, מ: ני
דח: מ, סג: מ, תא: 120284, וח: 1530
נד: נשק לסעודיה

סודי ביותר/מידי

1005 נר 43

אלי: מנכ"ל, ממנכ"ל.

דע: שגריר ווש (העבר)

שגריר בון (הועבר)=

מאת: קונכ"ל ניו יורק

שיחת וישנייבסקי עם שפרינגר

זה עתה היה אצלי ידידי ארתור כהן, מפיך סדמים שווייצי, וסיפר על שיחתו הטלפונית הבוקר עם ידידו אקסל שפרינגר מברלין. בשיחה זו סיפר שפרינגר שהמפלגה הסוציאל-דמוקרטית ברפ"ג מתנגדת בתקיפות לעיסקת הנשק עם ערב הסעודית וכי גם גורמים פרו-ערביים שוללים את העיסקה ללא קשר להיבט הישראלי. לדברי שפרינגר אמר לו וישנייבסקי, המייצג את העמדה הפרו-ערבית נחוגי האס.פא.דא., שהמפלגה תעשה כל מאמץ להכשיל את העיסקה. הוא גם אמר שהמניע החזק ביותר למען ביצוע העיסקה הוא פראנץ יוזף שטראוס, המעורב בה גם ישירות כגורם מתווך עם רווח הגון. וישנייבסקי גם סיפר ששטראוס קיבל שבעה אחוזים מרווח מתיווך ההלוואה של מיליארד דולר מממשלת בון לממשלת גרמניה המזרחית, אותה סידר - לדברי וישנייבסקי. לדעת שפרינגר, על סמך שיחות שונות שניהל עם גורמים פוליטיים בגרמניה אין סיכוי להכשיל את העיסקה עם ערב הסעודית בעזרת פנייתו של הנשיא רייגן לקנצלר קוהל. הגרמנים ידחו התערבות כזאת - אמר שפרינגר, שהניע תקוותו שניתן להכשילו על ידי פניה

אליה

236667 טל. פורום

משרד החוץ-מחלקת הקשר

**

** **

** **

** **

** **

**

** לדעת הקהל בגרמניה תוך ניצול התנגדותם של הסוציאל-דמוקרטים.

**

** שפרינגר גם סיפר כי ידידיו המקורבים לנשיא מיטראן אמרו

** לו שממשלת צרפת סיפקה לישראל נתונים מדוייקים על סוגי

** וכמויות הנשק שהיא מוכרת ומתכוונת למכור למדינות ערב וכי

** צרפת גם סיפקה לישראל אמלי"ח חשוב ביותר.

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

** לביא.==

**

**

**

**

** תפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,ממנכל,ר/מרכז,רס,אמן,סופות,אירא,

**מצמ

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2545

נכנס

דף 1 מתוך 2
עותק 10 מתוך 28
סודי ביותר

לה

אל: המשרד, נר: 204, מ: וושינגטון
דח: ר, סג: מ, תא: 120384, וח: 1300

סודי ביותר/רגיל

מנכ"ל. ממנכ"ל. מצפ"א.

מפגישה עם מקס פיטר ב-9/3 בביתו.

1. וינברגר מעוניין לבקר בארץ. באשר לתאריך -טרם קבע סופית.

2. 2.1- שולץ מסר לו שאין לו כל כוונה להתפטר. לאחר הנסיון שרכש במשך השנה האחרונה הגיע למסקנה שאי אפשר להיות
EVENHANCED בנושא המוה"ת אלא חייבים להיות בעד ישראל.
2.2- נושא כלכלת ישראל מדאיג מאד את שולץ אך הוא מקוה
שישראל תנקוט בצעדים הדרושים כדי לשפר את המצב.

2.3- שמח מאד עם מכתב התמיכה של רה"מ.

3. משיחה עם איגלברגר.

3.1- קיים בממשל כעס על מובארק בגלל התנהגותו במהלך ביקורו כאן.

3.2- חוסיין עשוי להצטרף לשיחות על פתרון בעית המוה"ת אם כי הפגישה בין חוסיין לערפאת היתה NON - STARTER.

4. ההתדממות של פיטר היא שהיחסים בין שולץ לווינברגר גרועים. הוצאת המרינס נעשתה שלא על דעתו של שולץ. וינברגר מעוניין

לדעת את מקומו של שולץ כמזכיר המדינה. האיש שהגביר את השפעתו לאחרונה הוא סגן הנשיא.

כרונן.

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכ"ל, ממנכ"ל, ר/מרכז, רס, אמן, מצפא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

**
** **
** **
** **
** **
** **
**

סודי ביותר

2 מתוך 2 דף **
28 מתוך 10 עותק **

**
**
**
**
**
**

סגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

לנמענים בלבד

אל: מתכנ"ל / בנצור

דע: י. בן; אהרון - לשכת רוה"מ

הנדון: פגישה עם איגלברגר

בהעדרם של השגריר והציר נקראתי בבהילות לאיגלברגר היום ה-11.2.84

בשעה 14:45. נכחו פנדלטון ורפאל.

איגלברגר בקש מכל הנוכחים לא לרשום.

איגלברגר: כידוע המזכיר והוא ותחילה אף הנשיא התנגדו לצעדים שננקטו ע"י ארה"ב הן לגבי הוצאת הכוחות והן לגבי הסכם 17 במאי. הוא מצטער שכך פעלה ארה"ב אך חיוני עתה להימנע ממצב שאירועים אלו יביאו להידרדרות יחסי ישראל-ארה"ב והישגי בקור שמיר. הוא התייחס במיוחד לשני נושאים:

1. כוח הפריסה הישרדני - הוא מבין כי אנו לא נסכים לסילי סטינגר אך חשוב ביותר שנגיע להסדר לגבי כוח הפריסה. חשיבותו של חוסיין מבחינת ארה"ב ומבחינת ישראל לא פחתה עקב אירועי לבנון. אותם הנמוקים שהצדיקו קיום העסקה נכונים גם היום. ארה"ב תעמוד מאחורי ה SAFEGUARDS ועם בטחונות אלו נראו לנו איכשהוא סבירים לפני שבוע זה צריך להיות נכון גם לעכשו.

2. אמון בהבטחות ארה"ב - כל דבורים מישראל על חוסר אמינות של הבטחות ארה"ב יביא נזק חמור. דיבורים כאלה מטעם ישראל יזקו להד עצום בתוך מדינות ערב וגם בתוך ישראל. אין להעלות על הדעת החלשה בערבויות ארה"ב לישראל. התכחשויות בין ישראל וארה"ב לגבי ה"אשם" בלבנון יגררו אותנו לווכוח מר שיטיל בוץ על שני הצדדים. חשוב עוד יותר עכשו שנפעל יחד.

סיבל: הגבתי שאכן אנו מודאגים. המטר האמריקאי על הסכם 17 במאי פגע בנו קשות. לביקורי חוסיין-מובראק מצטרפים דבורים על פגישות עם אנשי אש"ף. יש חשש שיש כאלו בעיר שירצו להפנות תשומת הלב מלבנון ומהאיום הסורי לנושא יו"ש ויוזמת הנשיא. המשך הידרדרות היחסים עם מצרים בצירוף אפשרות העברת הזרקורים מסוריה ליו"ש אכן אינו מעודד את ישראל.

הצעה איפוא שארה"ב תנסה להתרכז על:

1. דרישה ממובראק להביא לשפור משמעותי ביחסי ישראל-מצרים.
2. התייחסות לא רק ליוזמת הנשיא אלא התייחסות מפורשת לק.ד. אשר הינו כידוע הבסיס המוטבם.

איגלברגר: לגבי מובראק המזכיר מתכוון ללחוץ עליו קשות ביחסי ישראל-מצרים אף כי לא ידוע אם זה יביא לתוצאה מעשית.

סגירות ישראל - וושינגטון

אל:

ס ו ש ס

ד. 91. 2. מחור 2. דפיס

טווג בסחוני

דחיפות

תאריך וז"ח

מסי מברק

לשירות

לגבן אזכור ק.ד. אין כל סיכוי שניתן לעשות זאת עם חוסיין אך הוא
מוכן לנסות להביא להתייחסות מפורשת עם מובראק.
בקש לדבריו ישמרו בטור, במיוחד לגבי הבקורת האישית שלו על התנהגות
החמשל.

סיבל

מה היה משה מלמן מרבה יאריכס (הוא) אין שבה

if the bel. situation goes the Syrian
will.

Pleads with us

press on our hands, on the point
of stabilizing it.

They need our help.

On the point of containment

Schultz + Dan - Responsibility

Solidify - Agreement issues

Washington Times

Hassan

1971

Pres. considering to implement
the evacuation of all the Koreans
within 30 days.

The forces offshore will be authorized
to offer

imposed the reb. which US willing
to do its own operations
To counter artillery from
Syria controlled areas.

I will facilitate the supply
either before or after ops.
in response ~~of~~ to their requests
+ questions.

No direct support of op. + will
not be part of it
Our decision you are neutral
not involving them.

What happened! That over 72 hours the Admin. lost the Congressional house in the course of this they made unwise decision. They have almost paralyzed - the other side of the package

If Admin goes ahead there is a blame

Howe of this affects US commitment to Israel. Gladly

Carry is concerned that if our relationship seems then if we make it more difficult.

ס.ס.ס. ס.ס.ס. ס.ס.ס.
דף... מתוך... דפים

סוג בטחוניסודי. ביותר. (פקסי)

דחיפות.....רגיל.....

תאריך וז"ח. 1130. 10. פבר' 84

מס' מבדק... 230

יחיד

אל: - רוה"מ
ממנכ"ל
רובינשטיין

הנדון: - פגישת השגריר - איגלברגר

היום, נפגש השגריר עם איגלברגר ביוזמתו. נכחו: מרפי, פנדלטון, רפאל, קנטור וסיבל.

השגריר מסר לו מכתב רוה"מ עבור הנשיא.

איגלברגר הגיב כי המכתב מעולה ובמועד מתאים והוא יעבירו מייד לנשיא.

העיר שחיוני שהיה מגע שוטף ותכוף בין ישראל וארה"ב. הוא מציע שאולי ייפגש מידי יום עם השגריר אפילו אם זה רק לרבע שעה. כן הוסיף שהם שוקלים שיגור שליח מיוחד לירושלים אולי המשנה למזכיר דאם.

השגריר העלה החומרה בה ישראל רואה אפשרות בטול ההסכם "17 במאי". ביטולו יעביר מטר חמור ביותר לאויבנו המשותפים. יחליש עוד יותר את אמין ויהווה מסר עדוד לאסאד. מדובר בהסכם ששושר ע"י הפרלמנט הלבנוני והועד ע"י ארה"ב וביטולו יפגע באמינות ארה"ב. בנוסף לעובדה שביטולו יחתור תחת עצמאותה של לבנון לדבר תהיינה השלכות חמורות לגבי אמינות של המשך הכוונה להגיע להסכמי שלום עם מדינות ערב. זאת לאור ההפרות הקיימות כבר בהסכם השלום עם מצרים.

לגבי היחסים עם מצרים אנו יותר ויותר מודאגים.

השגריר ציטט את ההודעה המצרית בזאיר על כוונתם לחתור למדינה פלסטינאית. כן התייחס לכוונת מצרים לכנס ועידה בינלאומית בהשתתפות ערפאת דבר אשר יעודד את אש"פ ואת הטרור הבינלאומי.

התייחס לביקור של חאני אל חסאן והעובדה שהוא מתכוון לערוך פגישות בארה"ב.

השגריר התייחס למאמר בעתון הסעודי אל מג'לה לפיו מזכיר המדינה אישר לשגריר ארה"ב במרוקו להיפגש עם ערפאת ולשגריר ארה"ב בדמשק להיפגש עם לבאדי.

איגלברגר: אני אבדוק אם אכן היו פגישות כאלה אך כבר עתה אני יכול להצהיר בבטחון שלא היה ולא נברא אישור של מזכיר המדינה לפגישות כאלה.

השגריר: בהמשך להידרדרות היחסים עם מצרים יש להזכיר שכנוסף להעדר שגריר אין כלל יחסי מסחר והמנכ"ל שאפי בביקורו בארץ סרב לדון על נושאים בילטרליים.

מובארק עומד להיפגש עם מיטראן טרם נסיעתו לווינגטון ויש להניח שינסה לתאם את היוזמה הצרפתית - מצרית במועבי"ט ע"מ להגישא לכס.

איגלברגר: מובארק לא יוכל לשכנע אותנו בנושא היוזמה הצרפתית - מצרית.

ס ר ס ס כ ר ר
דף 2... מתוך 2... דפים
סוג בטחוני
דחיו ת
תאריך וז"ח
230... מס' מברק

ל:א

השגריר : (ביקש שדבריו אלה יהיו Off the Record). עד עכשיו ישראל נהגה בהתאפקות רבה בתוך ארה"ב בנושא הידרדרות של זחסינו עם מצרים אך יתכן ולא נוכל להמשיך להתאפק. איגלברגר : אנו נשוחח עם מובארק על יחסי ישראל - מצרים אך אני מציע שבכל מקרה תתאפקו עד לאחר הביקור.

השגריר : התאפקנו . גם בביקור הקודם וזה לא הביא לתוצאות.

השגריר העלה עסקת הנשק רפ"ג - סעודיה. ציין שהגרמנים מעריכים שיש כאן "השלמה" אמריקאית עם העיסקה. ישראל כמובן לא יכולה לקבל עובדה שנשק גרמני יופנה נגדנו ע"י מדינות ערב. איגלברגר : אנחנו נעלה זאת עם קוהל. בנוסף לכך פניתי לידיד משותף אשר נפגש עוד היום עם קוהל וביקשתי להעביר לו את המסר שרפ"ג טועה במה שהוא עושה עם סעודיה. אנו הבהרנו לגרמנים שלדעתנו מדובר בטעות מצידם אך כמובן אין אנו יכולים להורות להם לא לעשות זאת.

השגריר העלה נושא סבא"א (דווח בנפרד).

איגלברגר : החייחם למות אדרופוב. סיפר שאין להם מידע על מי ייבחר כיורש. מניחים שהדבר יתבהר כאשר יוודא הרכב ועדת ההלויה. הערכת ארה"ב היתה, כידוע, שהיו מחלוקות רבות בתוך המימטר הטוביטי וכי מחלוקות כאלו תמשכנה.. לשאלת השגריר העיר שלא היו כל מגעים בין ארה"ב והטוביטיטים בנושא הלבנוני, אך היו מגעים לצרפתים עם הטוביטיטים.

לשאלה נוספת של השגריר השיב שיהתכן וחהיה פגישה משולשת מובארק - חוסין וחנשיא אך לא ידונו שם על "תכנית שלום חדשה" למזה"ת.

השגריר : סיים שהמסרים שהערבים חשבו שקלטו על ערעור החמיכה בק.ד. כבר הביאו לתוצאות חמורות ביותר באיזור ואסור לאפשר להם להאמין במצב כזה.

סכסכ
ל

למה זה שחבס מנס גלנס גלנס גלנס גלנס
גלנס (9) גלנס גלנס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3341

יציא

10 די

מל: וואש, נר: 330, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 110384, יח: 1600

א. פ. ד.

מיד/10 די

רוזן- לנמען בלבד.

אני מניח שתמצא אפשרות להעמיד את מורפי על הדימוי שדבריו
בעדותו בסנס יצרו כאילו שהוא כולכן הממשל מודה עם העמדה
המצרית שהחזרת השגריר המצרי היה המינימום שהמצרים יכלו לעשות
אחרי סברה ושתילה.
בר-און. =

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, מצפא

NO. 148, LT: 012, 0 : 68877
 10-0, 08: 0 3M: 44014, 70: 0024

671-5011

FILE - CLASS LIST

ALL INFORMATION CONTAINED HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 09-10-2001 BY SP8 CJC/MLG (C) (P) (U)
REASON FOR DECLASSIFICATION: 25X CJCL (U)
AUTHORITY: E.O. 12958, SECTION 1.4
DATE OF REVIEW: 09-10-2001

DE 8607, 8617, 8627, 8637

ירושלים, ז' באדר ב' התשמ"ד
11 במרחץ 1984

סודי ביותר
ט י ד י

א ל : השנכ"ל
היועץ הטדיני לרה"מ

מצא נא ר"ב סיוטה שניה של האגרת המוצעת של רה"מ לשולץ.
לאור הידיעה מנפתלי לביא שהנשיא עומד כנראה לשאת נאום ביום ג' בפני
קהל יהודי שהנדשא המרכזי בו חנו תכנית רייגן, אני ממליץ לשגר את האגרת עוד
מחר בבוקר על מנת שמאיר רוזן יוכל למסור אותה עוד מחר.
אני מציע לבקש את מאיר שישתדל למסור את האגרת אישית לשולץ (או לאיגלבורגר)
ושבשיחה יבקש רסון מירבי בהתבטאויות שמא יפתחו פערים גדולים מדי בין העמדות
האמריקאיות לבין עמדותינו.
רצוי שמאיר יצביע בדבריו על דברי חדאס חטוען שהמטרה הנאה היא בטול
הסכמי ק.ד. וכו'.
יתכן שהאגרת של רה"מ עוד עשויה להשפיע על נסוחו של נאום המוכנן של
רייגן.

ב ב ר כ ה,

חנו בר-און

העוק: היועץ המשפטי

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Dear Mr. Secretary,

Minister Arens has reported in detail on his conversation with you and your colleagues. I found much to be encouraged with in this frank exchange of views, nevertheless I believe it to be useful to set out once again my own thoughts now that President Gemayel, under Syrian coercion, has initiated the cancellation of the May 17th Agreement and has lost the last vestiges of control over the affairs of his country. I cannot but come to the conclusion that the attempt to provide Lebanon with a chance to exercise its sovereignty over all its territory has failed. We, as her neighbour, who has suffered so much for so long by Lebanon's inability to control her own destiny, cannot but come reluctantly and sadly to the conclusion that we will have to take steps to ensure the minimal security to which our citizens and those of our neighbouring States are entitled.

You know how long and hard we laboured in order to arrive at an agreed solution, alas an agreed solution is not within our reach. I do not believe that our minimal security requirements can be met by any force except by ourselves. The experience of peace-keeping forces in an environment where no agreement between sovereign parties exists, does not seem to us a solution to which we could entrust the lives of our citizens. Nor do I believe that the contributing nations would for long be willing to risk the lives of their soldiers in an endless and costly police operation. [It is in the light of these considerations that I believe that when the question of the redeployment of UNIFIL will be considered that force should be deployed north of the line of the security zone which we will have to control.]

Under those circumstances, and after Syria has foiled the hopes for a sovereign Lebanon, few choices are left. We on our part will have to look for solutions to our security, which means that we will engage in our search for the minimal security required in the South. We stand, of course, ready at any moment to reinstate the May 17th Agreement and to enter into a meaningful relationship with Lebanon just as we are always ready to enter into negotiations with Syria. It is not us who have cancelled the Agreement. We will also endeavour to continue and maintain relations with those of Lebanon's communities and individuals who continue to see value in their relationship with us.

Knowing the ways of the world, I imagine that we will witness within a relatively short span of time political attacks against us, and in various international fora demands for our unconditional withdrawal from southern Lebanon. I trust that we can count on your political and diplomatic support to resist such unjust demands and not hand Syria an easy victory.

I am certain that even in these difficult times, US-Israel friendship and continuing visible cooperation represents the one element in the Middle East which can, in spite of set-backs, ensure continued stability and hopefully deter the outbreak of hostilities. I am certain that differences of view, in particular with regard to the peace process, should not be stressed in these difficult days. The perception ^{that} both both of our countries are determined not to reinforce Syria's line that the cancellation of the May 17th Agreement is the harbinger of a similar fate befalling the Egyptian-Israel Peace Treaty and the Camp David Accords is, I believe, essential. I believe that the role of the US in the area is vital because it is constructive and in spite of the vilification by which both our countries are beset, this basic American constructiveness will prevail.

With warm personal regards,

סגירות ישראל - וושינגטון

אל:

המשרד

ט ו ט ס ט ב ד ק

דף... מתור... דפים

ווג בטחוני... גלילי גינתר (פקס)

דחיפות... גלילי

תאריך וז"ח. 10.1200. פבר' 84

מס' מברק... 231

10/10/84

אל - ממנכ"ל, מצפ"א

הנדון :- תכנית הנסיך באנדר

להלן נוסח התכנית כפי שנמסרה לי ע"י רובין רפאל.

ס י ב ל

[Signature]

למה יבג שגבס גנא גלילי גלילי (2) גלילי גלילי
לבית שטין קיביר זבנין
1 1 1

TOP SECRET

$\frac{2}{2}$

231

To the Geneva Conference Number Two to agree on the following methods:

1. Implementing the security agreement.
2. Cancelling the May 17 agreement.
3. Security arrangements in the south that guarantee the withdrawal of Israel.
4. Agreements on internal reforms.
5. Agreement with Syria to withdraw its forces from Lebanon.
6. The adoption of the ^{PRINCIPLE} proposal of simultaneous withdrawals, with the withdrawal of all non-Lebanon forces in a period of time not to exceed three months after reaching the framework for the security arrangements with Israel. The exception to these withdrawals are forces belonging to the United Nations.
7. Considering this agreement a total agreement with all its elements as a package deal and that Syria would commit to implementing the part that concerns her and to help in implementing the other parts and that Saudi Arabia will work from its side to assist in that also.
8. Formation of nation leaders government to implement the above.

SECRET

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי

2929

**

יזא

**

**

**

א/ס
י

אל: ווט, נר: 287, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 090384, וח: 1500
נד: קהיליה

מידי/סודי

דון

בשיחה בין אבנר למנכ"ל הפוראופ בולרד, אמר בולרד שיייתכן
שבמפגש החדשי של שרי החוץ שמתקיים בשבוע הבא תמסר הודעה בשם
הקהיליה בנושא לבנון יי.
מניח שראיתם את הודעת ממבריאניה אחרי ההסכם שבה הגדירו בין
השאר את ההסכם במכשול (OBSTACLE). יש להניח שכל הודעה
שה-10 יפרסמו לא יכולה אלא לתת עידוד כלשהו לסורים. לאור זה
נראה לנו שחשוב שארה"ב תפעל למנוע פרסום ההודעה. במצב כפי
שהוא כיום אין כמעט סיכוי שה-10 יביעו צער על ביטול ההסכם
וידברו בנימה דומה לזו שארה"ב, מכאן שעדיף מכל הבחינות שלא
יפרסמו דבר.

בר-און

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכ"ל, ממנכ"ל, ר/מרכי, רם, אמן, מצפא, סופות,
אירא, אירב, משופ, לבנון, ממד

017

124

2082

44

44

44

44

100 110 120 130 140 150 160 170 180 190 200 210 220 230 240 250 260 270 280 290 300 310 320 330 340 350 360 370 380 390 400 410 420 430 440 450 460 470 480 490 500 510 520 530 540 550 560 570 580 590 600 610 620 630 640 650 660 670 680 690 700 710 720 730 740 750 760 770 780 790 800 810 820 830 840 850 860 870 880 890 900 910 920 930 940 950 960 970 980 990 1000 1010 1020 1030 1040 1050 1060 1070 1080 1090 1100 1110 1120 1130 1140 1150 1160 1170 1180 1190 1200 1210 1220 1230 1240 1250 1260 1270 1280 1290 1300 1310 1320 1330 1340 1350 1360 1370 1380 1390 1400 1410 1420 1430 1440 1450 1460 1470 1480 1490 1500 1510 1520 1530 1540 1550 1560 1570 1580 1590 1600 1610 1620 1630 1640 1650 1660 1670 1680 1690 1700 1710 1720 1730 1740 1750 1760 1770 1780 1790 1800 1810 1820 1830 1840 1850 1860 1870 1880 1890 1900 1910 1920 1930 1940 1950 1960 1970 1980 1990 2000 2010 2020 2030 2040 2050 2060 2070 2080 2090 2100 2110 2120 2130 2140 2150 2160 2170 2180 2190 2200 2210 2220 2230 2240 2250 2260 2270 2280 2290 2300 2310 2320 2330 2340 2350 2360 2370 2380 2390 2400 2410 2420 2430 2440 2450 2460 2470 2480 2490 2500 2510 2520 2530 2540 2550 2560 2570 2580 2590 2600 2610 2620 2630 2640 2650 2660 2670 2680 2690 2700 2710 2720 2730 2740 2750 2760 2770 2780 2790 2800 2810 2820 2830 2840 2850 2860 2870 2880 2890 2900 2910 2920 2930 2940 2950 2960 2970 2980 2990 3000 3010 3020 3030 3040 3050 3060 3070 3080 3090 3100 3110 3120 3130 3140 3150 3160 3170 3180 3190 3200 3210 3220 3230 3240 3250 3260 3270 3280 3290 3300 3310 3320 3330 3340 3350 3360 3370 3380 3390 3400 3410 3420 3430 3440 3450 3460 3470 3480 3490 3500 3510 3520 3530 3540 3550 3560 3570 3580 3590 3600 3610 3620 3630 3640 3650 3660 3670 3680 3690 3700 3710 3720 3730 3740 3750 3760 3770 3780 3790 3800 3810 3820 3830 3840 3850 3860 3870 3880 3890 3900 3910 3920 3930 3940 3950 3960 3970 3980 3990 4000 4010 4020 4030 4040 4050 4060 4070 4080 4090 4100 4110 4120 4130 4140 4150 4160 4170 4180 4190 4200 4210 4220 4230 4240 4250 4260 4270 4280 4290 4300 4310 4320 4330 4340 4350 4360 4370 4380 4390 4400 4410 4420 4430 4440 4450 4460 4470 4480 4490 4500 4510 4520 4530 4540 4550 4560 4570 4580 4590 4600 4610 4620 4630 4640 4650 4660 4670 4680 4690 4700 4710 4720 4730 4740 4750 4760 4770 4780 4790 4800 4810 4820 4830 4840 4850 4860 4870 4880 4890 4900 4910 4920 4930 4940 4950 4960 4970 4980 4990 5000 5010 5020 5030 5040 5050 5060 5070 5080 5090 5100 5110 5120 5130 5140 5150 5160 5170 5180 5190 5200 5210 5220 5230 5240 5250 5260 5270 5280 5290 5300 5310 5320 5330 5340 5350 5360 5370 5380 5390 5400 5410 5420 5430 5440 5450 5460 5470 5480 5490 5500 5510 5520 5530 5540 5550 5560 5570 5580 5590 5600 5610 5620 5630 5640 5650 5660 5670 5680 5690 5700 5710 5720 5730 5740 5750 5760 5770 5780 5790 5800 5810 5820 5830 5840 5850 5860 5870 5880 5890 5900 5910 5920 5930 5940 5950 5960 5970 5980 5990 6000 6010 6020 6030 6040 6050 6060 6070 6080 6090 6100 6110 6120 6130 6140 6150 6160 6170 6180 6190 6200 6210 6220 6230 6240 6250 6260 6270 6280 6290 6300 6310 6320 6330 6340 6350 6360 6370 6380 6390 6400 6410 6420 6430 6440 6450 6460 6470 6480 6490 6500 6510 6520 6530 6540 6550 6560 6570 6580 6590 6600 6610 6620 6630 6640 6650 6660 6670 6680 6690 6700 6710 6720 6730 6740 6750 6760 6770 6780 6790 6800 6810 6820 6830 6840 6850 6860 6870 6880 6890 6900 6910 6920 6930 6940 6950 6960 6970 6980 6990 7000 7010 7020 7030 7040 7050 7060 7070 7080 7090 7100 7110 7120 7130 7140 7150 7160 7170 7180 7190 7200 7210 7220 7230 7240 7250 7260 7270 7280 7290 7300 7310 7320 7330 7340 7350 7360 7370 7380 7390 7400 7410 7420 7430 7440 7450 7460 7470 7480 7490 7500 7510 7520 7530 7540 7550 7560 7570 7580 7590 7600 7610 7620 7630 7640 7650 7660 7670 7680 7690 7700 7710 7720 7730 7740 7750 7760 7770 7780 7790 7800 7810 7820 7830 7840 7850 7860 7870 7880 7890 7900 7910 7920 7930 7940 7950 7960 7970 7980 7990 8000 8010 8020 8030 8040 8050 8060 8070 8080 8090 8100 8110 8120 8130 8140 8150 8160 8170 8180 8190 8200 8210 8220 8230 8240 8250 8260 8270 8280 8290 8300 8310 8320 8330 8340 8350 8360 8370 8380 8390 8400 8410 8420 8430 8440 8450 8460 8470 8480 8490 8500 8510 8520 8530 8540 8550 8560 8570 8580 8590 8600 8610 8620 8630 8640 8650 8660 8670 8680 8690 8700 8710 8720 8730 8740 8750 8760 8770 8780 8790 8800 8810 8820 8830 8840 8850 8860 8870 8880 8890 8900 8910 8920 8930 8940 8950 8960 8970 8980 8990 9000 9010 9020 9030 9040 9050 9060 9070 9080 9090 9100 9110 9120 9130 9140 9150 9160 9170 9180 9190 9200 9210 9220 9230 9240 9250 9260 9270 9280 9290 9300 9310 9320 9330 9340 9350 9360 9370 9380 9390 9400 9410 9420 9430 9440 9450 9460 9470 9480 9490 9500 9510 9520 9530 9540 9550 9560 9570 9580 9590 9600 9610 9620 9630 9640 9650 9660 9670 9680 9690 9700 9710 9720 9730 9740 9750 9760 9770 9780 9790 9800 9810 9820 9830 9840 9850 9860 9870 9880 9890 9900 9910 9920 9930 9940 9950 9960 9970 9980 9990 10000 10010 10020 10030 10040 10050 10060 10070 10080 10090 10100 10110 10120 10130 10140 10150 10160 10170 10180 10190 10200 10210 10220 10230 10240 10250 10260 10270 10280 10290 10300 10310 10320 10330 10340 10350 10360 10370 10380 10390 10400 10410 10420 10430 10440 10450 10460 10470 10480 10490 10500 10510 10520 10530 10540 10550 10560 10570 10580 10590 10600 10610 10620 10630 10640 10650 10660 10670 10680 10690 10700 10710 10720 10730 10740 10750 10760 10770 10780 10790 10800 10810 10820 10830 10840 10850 10860 10870 10880 10890 10900 10910 10920 10930 10940 10950 10960 10970 10980 10990 11000 11010 11020 11030 11040 11050 11060 11070 11080 11090 11100 11110 11120 11130 11140 11150 11160 11170 11180 11190 11200 11210 11220 11230 11240 11250 11260 11270 11280 11290 11300 11310 11320 11330 11340 11350 11360 11370 11380 11390 11400 11410 11420 11430 11440 11450 11460 11470 11480 11490 11500 11510 11520 11530 11540 11550 11560 11570 11580 11590 11600 11610 11620 11630 11640 11650 11660 11670 11680 11690 11700 11710 11720 11730 11740 11750 11760 11770 11780 11790 11800 11810 11820 11830 11840 11850 11860 11870 11880 11890 11900 11910 11920 11930 11940 11950 11960 11970 11980 11990 12000 12010 12020 12030 12040 12050 12060 12070 12080 12090 12100 12110 12120 12130 12140 12150 12160 12170 12180 12190 12200 12210 12220 12230 12240 12250 12260 12270 12280 12290 12300 12310 12320 12330 12340 12350 12360 12370 12380 12390 12400 12410 12420 12430 12440 12450 12460 12470 12480 12490 12500 12510 12520 12530 12540 12550 12560 12570 12580 12590 12600 12610 12620 12630 12640 12650 12660 12670 12680 12690 12700 12710 12720 12730 12740 12750 12760 12770 12780 12790 12800 12810 12820 12830 12840 12850 12860 12870 12880 12890 12900 12910 12920 12930 12940 12950 12960 12970 12980 12990 13000 13010 13020 13030 13040 13050 13060 13070 13080 13090 13100 13110 13120 13130 13140 13150 13160 13170 13180 13190 13200 13210 13220 13230 13240 13250 13260 13270 13280 13290 13300 13310 13320 13330 13340 13350 13360 13370 13380 13390 13400 13410 13420 13430 13440 13450 13460 13470 13480 13490 13500 13510 13520 13530 13540 13550 13560 13570 13580 13590 13600 13610 13620 13630 13640 13650 13660 13670 13680 13690 13700 13710 13720 13730 13740 13750 13760 13770 13780 13790 13800 13810 13820 13830 13840 13850 13860 13870 13880 13890 13900 13910 13920 13930 13940 13950 13960 13970 13980 13990 14000 14010 14020 14030 14040 14050 14060 14070 14080 14090 14100 14110 14120 14130 14140 14150 14160 14170 14180 14190 14200 14210 14220 14230 14240 14250 14260 14270 14280 14290 14300 14310 14320 14330 14340 14350 14360 14370 14380 14390 14400 14410 14420 14430 14440 14450 14460 14470 14480 14490 14500 14510 14520 14530 14540 14550 14560 14570 14580 14590 14600 14610 14620 14630 14640 14650 14660 14670 14680 14690 14700 14710 14720 14730 14740 14750 14760 14770 14780 14790 14800 14810 14820 14830 14840 14850 14860 14870 14880 14890 14900 14910 14920 14930 14940 14950 14960 14970 14980 14990 15000 15010 15020 15030 15040 15050 15060 15070 15080 15090 15100 15110 15120 15130 15140 15150 15160 15170 15180 15190 15200 15210 15220 15230 15240 15250 15260 15270 15280 15290 15300 15310 15320 15330 15340 15350 15360 15370 15380 15390 15400 15410 15420 15430 15440 15450 15460 15470 15480 15490 15500 15510 15520 15530 15540 15550 15560 15570 15580 15590 15600 15610 15620 15630 15640 15650 15660 15670 15680 15690 15700 15710 15720 15730 15740 15750 15760 15770 15780 15790 15800 15810 15820 15830 15840 15850 15860 15870 15880 15890 15900 15910 15920 15930 15940 15950 15960 15970 15980 15990 16000 16010 16020 16030 16040 16050 16060 16070 16080 16090 16100 16110 16120 16130 16140 16150 16160 16170 16180 16190 16200 16210 16220 16230 16240 16250 16260 16270 16280 16290 16300 16310 16320 16330 16340 16350 16360 16370 16380 16390 16400 16410 16420 16430 16440 16450 16460 16470 16480 16490 16500 16510 16520 16530 16540 16550 16560 16570 16580 16590 16600 16610 16620 16630 16640 16650 16660 16670 16680 16690 16700 16710 16720 16730 16740 16750 16760 16770 16780 16790 16800 16810 16820 16830 16840 16850 16860 16870 16880 16890 16900 16910 16920 16930 16940 16950 16960 16970 16980 16990 17000 17010 17020 17030 17040 17050 17060 17070 17080 17090 17100 17110 17120 17130 17140 17150 17160 17170 17180 17190 17200 17210 17220 17230 17240 17250 17260 17270 17280 17290 17300 17310 17320 17330 17340 17350 17360 17370 17380 17390 17400 17410 17420 17430 17440 17450 17460 17470 17480 17490 17500 17510 17520 17530 17540 17550 17560 17570 17580 17590 17600 17610 17620 17630 17640 17650 17660 17670 17680 17690 17700 17710 17720 17730 17740 17750 17760 17770 17780 17790 17800 17810 17820 17830 17840 17850 17860 17870 17880 17890 17900 17910 17920 17930 17940 17950 17960 17970 17980 17990 18000 18010 18020 18030 18040 18050 18060 18070 18080 18090 18100 18110 18120 18130 18140 18150 18160 18170 18180 18190 18200 18210 18220 18230 18240 18250 18260 18270 18280 18290 18300 18310 18320 18330 18340 18350 18360 18370 18380 18390 18400 18410 18420 18430 18440 18450 18460 18470 18480 18490 18500 18510 18520 18530 18540 18550 18560 18570 18580 18590 18600 18610 18620 18630 18640 18650 18660 18670 18680 18690 18700 18710 18720 18730 18740 18750 18760 18770 18780 18790 18800 18810 18820 18830 18840 18850 18860 18870 18880 18890 18900 18910 18920 18930 18940 18950 18960 18970 18980 18990 19000 19010 19020 19030 19040 19050 19060 19070 19080 19090 19100 19110 19120 19130 19140 19150 19160 19170 19180 19190 19200 19210 19220 19230 19240 19250 19260 19270 19280 19290 19300 19310 19320 19330 19340 19350 19360 19370 19380 19390 19400 19410 19420 19430 19440 19450 19460 19470 19480 19490 19500 19510 19520 19530 19540 19550 19560 19570 19580 19590 19600 19610 19620 19630 19640 19650 19660 19670 19680 19690 19700 19710 19720 19730 19740 19750 19760 19770 19780 19790 19800 19810 19820 19830 19840 19850 19860 19870 19880 19890 19900 19910 19920 19930 19940 19950 19960 19970 19980 19990 20000 20010 20020 20030 20040 20050 20060 20070 20080 20090 20100 20110 20120 20130 20140 20150 20160 20170 20180 20190 20200 20210 20220 20230 20240 20250 20260 20270 20280 20290 20300 20310 20320 20330 20340 20350 20360 20370 20380 20390 20400 20410 20420 20430 20440 20450 20460 20470 20480 20490 20500 20510 20520 20530 20540 20550 20560 20570 20580 20590 20600 20610 20620 20630 20640 20650 20660 20670 20680 20690 20700 20710 20720 20730 20740 20750 20760 20770 20780 20790 20800 20810 20820 20830 20840 20850 20860 20870 20880 20890 20900 20910 20920 20930 20940 20950 20960 20970 20980 20990 21000 21010 21020 21030 21040 21050 21060 21070 21080 21090 21100 21110 21120 21130 21140 21150 21160 21170 21180 21190 21200 21210 21220 21230 21240 21250 21260 21270 21280 21290 21300 21310 21320 21330 21340 21350 21360 21370 21380 21390 21400 21410 21420 21430 21440 21450 21460 21470 21480 21490 21500 21510 21520 21530 21540 21550 21560 21570 21580 21590 21600 21610 21620 21630 21640 21650 21660 21670 21680 21690 21700 21710 21720 21730 21740 21750 21760 21770 21780 21790 21800 21810 21820 21830 21840 21850 21860 21870 21880 21890 21900 21910 21920 21930 21940 21950 21960 21970 21980 21990 22000 22010 22020 22030 22040 22050 22060 22070 22080 22090

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2084

1101

דף 1 מתוך 3
עומק 10 מתוך 30
סודי ביותר

מל: המשרד, נר: 180, מ: וושינגטון
דח: ר, סג: מ, תא: 090384, וח: 1400
נד: אשפ-ארהב

סודי ביותר רגיל

מל: ממנכ"ל, מצפ"א

מאת: ערן

חש"פ-ארהב

להלן הנייר שהובן ע"י איפא"ק.

U.S. - P.L.O. CONTACTS DURING THE REAGAN ADMINISTRATION

U.S. - PLO CONTACTS USING AMERICAN INTERMEDIARIES:
THE HROZ MISSION- 50 MEETINGS BETWEEN HROZ AND ARAFAT
BETWEEN AUGUST 1981 AND JUNE 1982. VELIOTES AND CLUVERIES
WERE THE ADMINISTRATION CONTACTS.
THE KISSINGER MEETING- HENRY KISSINGER MET WITH AHMED
SIDQI DAJANI (MEMBER OF PLO EXECUTIVE COMMITTEE) IN RABAT,
MOROCCO- NOVEMBER 28, 1983 AND DISCUSSED REAGAN PLAN.
THE CARTER MEETING- JIMMY CARTER MET WITH AHMAD SIDQI
DAJANI AND HABIL SHAATH IN CAIRO, EGYPT IN FEBRUARY 1983.
THE AMES CONTACTS-ROBERT AMES(CIA'S MIDDLE EAST RESEARCH
CHIEF) MET WITH UNNAMED PLO OFFICIALS (PROBABLY IN BEIRUT)
FROM 1976 UNTIL HIS DEATH IN APRIL 1983. FROM JULY 1982
ON HE ACTED AS PLO CONTACT MAN ON THE REAGAN PLAN.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3 710 2 97
 30 710 10 710

**U.S.-PLO CONTACTS USING PALESTINIAN INTERMEDIARIES:
 **HASSIB AL-SABBACH- MET WITH NATIONAL SECURITY ADVISER
 **JUDGE CLARK IN 1982. (AL -SABBACH IS A PALESTINIAN
 **MILLIONAIRE BANKER AND SHIPPING MAGNATE WHO HAS SERVED AS
 **AN INTERMEDIARY FOR ARAFAT) -MET WITH NATIONAL SECURITY
 **ADVISER MCFARLANE IN FEBRUARY 1984.
 **KHALID KHALIDI- MET WITH JUDGE CLARK TOGETHER WITH
 **AL-SABBACH (KHALIDI IS REPORTEDLY A MEMBER OF THE
 **PALESTINE NATIONAL COUNCIL).
 ** THE DISTURBING PATTERN OF PLO VISITS TO WASHINGTON
 **S
 **SINCE JULY 1982 A HIGH PLO OFFICIAL HAS ACCOMPANIED ARAB
 **STATESMEN WHO HAVE COME TO WASHINGTON TO DISCUSS THE
 **ARAB-ISRAELI CONFLICT. ALTHOUGH THEY HAVE NOT MET DIRECTLY
 **WITH U.S. OFFICIALS THEY HAVE TRANSMITTED MESSAGES THROUGH
 **INTERMEDIARIES- SOMETIMES USING THE ARAB STATESMEN,
 **SOMETIMES USING OTHER INTERMEDIARIES (AL-SABBACH, KHALIDI,
 **EDWARD SAID ?).
 **

**DATE	ARAB STATESMEN	PLO
**OFFICIAL		
**JULY 1982	SAUDI FM SAUD,	
**OCTOBER 1982	SYRIAN FM KHADDAM	KHALED EL-HASSAN
**EL-HASSAN	KING HASSAN OF MOROCCO	KHALED
**DECEMBER 1982	AND ARAB LEAGUE DELEGATION	
**EL-HASSAN	KING HUSSEIN OF JORDAN	KHALED
**FEBRUARY 1984	KING HUSSIN AND	
**EL-HASSAN	PRESIDENT HUBARAK	HANI

本
本
本
本
本
本
本
本
本

本
本
本
本
本
本
本
本
本

3 71מ 3 97
30 71מ 10 97מ

****תפ: שהח, דהח, שהבט, מנכ, ממנכ, ד/מרכו, דס, אמן, מצפא,
לובינשטיין

ליהודים

ירושלים, ה' באדר ב' התשמ"ד
9 במרץ 1984

ס ו ד י

א ל : שמונה קונסולרית
מנהל מצפ"א

הנדון: כושים עבריים
למברקם 270 לושינגטון

אני מאד ממליץ להציע לכלול בדברים ששר הפנים עומד להשמיע בכנסת בענין זה הצהרה חד-משמעית כי לראייתנו וטפולנו בכת אין כל נימה גזענית. אני ממליץ כ"כ לכלול בדברים שיושמעו ע"י שר הפנים אמירה בזכות יחסים טובים בין שחורים ליהודים וקריאה לסובלנות הדדית.

אסור לשכוח שלדברי שר הפנים עשויים להיות הדיס נרחבים למדי בארה"כ דזה בתקופת שנת הבחירות ויחסים מתוחים השוררים בין כה וכה בין יהודים ושחורים.

יחד עם זאת, אני מציע שתנסו להשיג מלונדון ופאריס חומר רקע על המתיחות שהתורה כנראה בין אנגליה לצרפת בקשר לטגבלות חסורות שהצרפתים כנראה חטלו על כניסת שחורים בעלי נתינות בריטית לצרפת. קראתי בעיתונות כאילו הצרפתים לא אפשרו כניסתם לצרפת של מאות שחורים בעלי נתינות בריטית מתוך חשש שישתקעו בצרפת. כנראה שהצבריים חגיעו לידי כך שהבריטים נאלצו לשגר לפאריס שר במשרד הפנים חבריטי לנחול מו"מ.

ב ב ר כ ה,

חנן בר-און

הערה: המנכ"ל
היועץ המשפטי
יועץ מדיני לרה"מ

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR
FROM: SAC, NEW YORK

SUBJECT: [Illegible]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible text block]

[Illegible]

[Illegible]

Very truly yours,
[Illegible Signature]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2603

יציא

1071

אל: ווא, נר: 270, ט: המשרד
דח: ר, סג: ט, תא: 080384, יח: 1600
נד: כושים עבריים

סודי/רגיל

השגריר

כושים עבריים. לשלכם 13.

שר הפנים קיים התייעצות עם צמרת משרדו וצמרת המשטרה בנידון
ובקרום יוחלט על שורה של צעדים לטיפול שרשי בבעייה. ליריעתך
האישית הגישה היא לפעול לחומרה בעקבות מידע מדאיג אודות
פעולותיהם של בני הכת בארץ ובארהב. השר ימסור בקרום הודעה
בכנסת, אותה תוכל לצרף לטיעונים שהכינה בימנו מצפא. שולחים
ברייף גם מאמר מאטלנטה המוסר על תעמולה שעושה איש כושים
עבריים מהארץ לעלית כושים לישראל.
מנהל קונסולרית - מצפא==

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, מצפא, רובינשטיין, משפט, קונס, שרהפנים
תח: מרקוביץ משפנים

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

ט ר פ ט ר פ

דפוס... 1... בתור... 4... דפים

סוג בטחוני... גלוי...

דחיפות... רגל...

תאריך וזי"ח... 8.3/1715

מס' מברק... 1715

5/10/75

✓
(מח)

ממנכ"ל - מצפ"א - מצרים

דע: שג. קהיר. - 54 - 15/10/75
דברת / אוצר

סיוע 85 - ישראל - מצרים - ירדן

היום נערך Hearing בחדר ועדת החוץ של הסנט. נכחו מרפי, תיסיה (פנטגון) ולאנגמייד מ-א.י.ד. להלן-פרק השאלות והתשובות. העדויות הכתובות תשלחנה בדי"פ.

1. סיוע לישראל.

בושביץ פתח ואמר שלישאל בעיה של החזר חובות. קרוב לודאי שועדת החוץ תעלה להם את סכום הסיוע הכללי מעבר לבקשת הממשל. ביקש הערכת מרפי לסיכוי לשיפור כלכלי. מרפי ענה ששוחחו עם שר האוצר שהתווה את התוכניות במסגרת התקציב. זה נראה בעיני הממשל כצעד ראשון אבל חייבת להיות גם מדיניות מוניטרית ומדיניות שכן. הממשל רואה בבקשתו תרומה חשובה, כלכלית ופוליטית. הממשל מודאג מהשפעה של העלאה לישראל על הסיוע למדינות אחרות.

בושביץ ענה שגם הוא מודאג ולכן יעלו סה"כ הסיוע. כבר בעבר פנתה הועדה לממשל שלא יגיש הצעות שיביאו למצבים כאלו.

ביידן אמר שלפני שנתיים הציע תיקון באשר ליחס בין הסיוע הכלכלי והחזר החוב השנתי. קשה להבין כיצד יכולה לעמוד ישראל בנטל הבטחוני ובאותה עת גם להקפיד על החזר החוב. התיקון עבר בוועדה בקול אחד והוא מתכוון להציעו שנית.

לאנגמייד ענה ישירות שיכולת החזר החוב היא בעיה בינלאומית וזו שאלה עקרונית - האם יש לצפות שהמדינות המקבלות הלוואות תוכלנה גם להחזירן. מתוך הסתכלות על בעייתה של ישראל הוא יכול לומר שהיא בעיית תקציב ולא בעיית מאזן תשלומים. התל"ג גדל רק באחוז או שניים בשנים האחרונות ואילו הצריכה הפרטית ב-5 או 6 אחוז. ישראל יכולה וצריכה להגביר היצוא.

ביידן אמר שהוא מסתכל על הבעיה מנקודת ראות של ארה"ב שכן ישראל היא נכס בטחוני ולכן רצוי לסייע לה לעמוד במעמסה הבטחונית. הוא מבקש ניתוח מפורט של הבעיה הכלכלית לדו"ח המלא על הישיבה. הוא מבקש גם לדעת מדוע הוריד הממשל את הסיוע מ-910 ל-850 מיליון.

לאנגמייד ענה שמנקודת ראות הממשל זו אותה בקשה כאשתקד היינו 785 מיליון, כשלהם הם מוסיפים 65 מיליון דולר לקרנות הדו-לאומיות.

2. הסיוע למצרים ושאלת השיוויון בסיוע.

סנטור מתיאס שאל מדוע לישראל ניתן הסיוע כמענק כספי ואילו למצרים במסגרת מימון חוכניות. לאנגמייד ענה שבעבר ניתן הסיוע למצרים לשיקום תעלה סואץ או מכירת מוצרי מזון ואילו לישראל זו היתה העברה כספית מבנק מרכזי אחד למשנהו. מתיאס שאל האם ההבדל בין הבקשה של 850 מיליון דולר סיוע כלכלי לישראל ו-750 למצרים יוצר בעיות. לאנגמייד ענה שלמעשה זה הבדל קטן בין 785 ו-750, שכן ה-850 לישראל כוללים 65 לקרנות דו-לאומיות.

מתיאס אמר ששניא מצרים מדבר Rough equivalancy כמתחייב מהסכמי קמפ דייוויד האם זו גם דעת הממשל.

מרפי אמר שיש מחלוקת מה בדיוק הובטח במסגרת ק.ד. והאם באמת הכוונה לאותו סכום. עמדת הממשל שלא היתה התחייבות כזו.

מתיאס שאל מדוע יש הבדל בגודל החזר החוב של ישראל (מיליארד, לערך, השנה) ומצרים (חצי מיליארד, לערך, השנה). לאנגמייד ענה שזה נובע מכך שמצרים לא קיבלה F.M.S עד 1975. לדבריו החזר החוב פחות מעיק על מצרים כי לה יש השנה למשל עודף במאזן התשלומים.

סנטור סרבנס אמר שאם אמנם קיימת הנחה שיש צורך בטיפול שווה במצרים ובישראל האם אין נכון להגיד שיש גם צורך למלא אחרי ק.ד. בצורה שווה, כי הרי זה לא קורה שכן לישראל שגריר במצרים ואילו למצרים אין שגריר בישראל. מרפי ענה שהם מפצירים בשני הצדדים למלא אחרי ק.ד. הסכם זה is alive and well. מדברים רבות על שלום קר אך היריה האחרונה בין שתי המדינות נורתה לפני עשר שנים. קיימת רמה גבוהה של חילופי דעות בעבר לצינורות השגרתיים. שר ישראלי ביקר אשתקד במצרים. מנכ"ל משה"ח הישראלי ביקר במצרים ועמיתו המצרי החזיר ביקור בישראל. שר התמי"ת הישראלי עומד לבקר במצרים, תיירים ישראליים רבים מבקרים במצרים. נכון אמנם שיש גם בעיות במילוי ההסכם אך בסיסו מוצק.

סרבנס המשיך ואמר שבעוד שלמצרים הוגדל המענק ב-FMS מ-465 ל-1175 מיליון דולר היינו ביותר מפי שניים, לישראל הוא הוגדל רק מ-850 ל-1.4 ביליון היינו בפחות מפי שניים. נכון שיש רצון להמוך במצרים אך בדרך שהיא ממלאת אחרי ק.ד. נוצרת דאגה. מרפי ענה שהוא מבין דאגת הסנטורים. מצרים הוציאה השגריר בג'סטטה מינימלית אחרי סברה ושתיילה. המנהיגות והעם במצרים נשארים נאמנים לק.ד. אך ק.ד. אינו יכול להתפתח כהסכם בילטרלי. לבנון הפרה את הקולוגיה שבו הוא מתפתח. המצרים אמרו שהשגריר

ס ו פ ס
ד.פ. 3.... מתוך... דפים
סוג בטחוני
דחיפות
תאריך וז"ח
מס' מברק

אל:

יוחזר כאשר תהיה נסיגה ישראלית אם כי הוסיפו אח"כ גם את בעיית טאבה. ישראל מצרים וארה"ב נאמנות (dedicated) ל.ד. אך אי אפשר לראותו במנותק מהאירועים באיזור.

מתיאס אמר שהעלה שאלת השגריר עם מובראק ואם כי אינו יכול לצטט תשובתו הוא יכול לאפיינה כחיובית. מרפי אמר שגם הממשל לא הסתיר דעתו בנושא ממובראק. בוטביץ אמר כי לנקודה זו חשיבות רבה שכן אחרי ביטול הסכם ה-17/5 עלול להיווצר לחץ על מצרים לבטל את התחייבויותיה ושאלת החזרתו של השגריר מקבלת משנה חשיבות. מרפי אמר כי בסה"כ ממלאים הצדדים אחרי ק.ד. אף כי הוא מעריך את הסימליות שבנוכחות השגריר. סרבנס שאל האם אפשר לראות את העדר השגריר כחריגה מאופי היחסים בכללותם ומרפי ענה כי לשני הצדדים טענות ויש צורך לטפל בהן במגע ישיר ביניהן. לצורך זה יש אגרות ומפגשים והוא רואה בכל תהליך נמשך. סרבנס סיים פרק זה באומרו כי אם מתבקש שיפור בתנאי הסיוע הוא צריך להעשות במסגרת התקדמות מקבילה במילוי הסכמי ק.ד.

3. תיסיה סירב להכנס לשאלת כוח הפריסה הירדני באומרו שהוא מסווג. בתשובה לשאלתו כיצד מתכוונת ירדן לממן ה"סטניגר" ענה מרפי שירדן עדיין לא החליטה. לשאלת ביידן מדוע זקוקה ירדן לנשק זה אמר תיסיה כי בכל עסקת נשק הם מביאים בחשבון את השיקול של בטחון ישראל. לשתי המדינות קו גבול ארוך ובטוח. לירדן איום רציני מצד סוריה והיא זקוקה להגנה מפני סכנה זו. ה"סטניגר" לא יכניס מערכת חדשה לאיזור ונצוים כבר אלפי טילי 7-5A. איום סורי על ירדן הוא גם איום על ישראל. ירדן חזקה היא לתועלת ישראל. ביידן אמר שהוא ביקר את הממשל הקודם ואת הממשל הנוכחי על הנאיביות בציפיה שחוסיין יצטרף לתהליך השלום. מה ההיגיון מאחורי המאמר היום ב"ניו-יורק טיימס". מרפי ענה שעם כל הכבוד לעיתון אין כל חדש בנסיון להדק יחסי וושינגטון-ישראל, וושינגטון-ירדן. כאשר נפסקו השיחות באפרייל אשתקד היה זה ברור שלמר עראפת לא היתה תמיכה בארגונו. המלך חוסיין לא יכול היה לעשות הצעד לבדו בשל החשש לאובדן תמיכה כלכלית ובשל אי יכולתם לדבר קלם הפלשתינאים. הוא ממשיך לחפש דרך יחד עם היו"ר עראפת. המלך חושב שהזמן אוזל. צריכה להיות תמיכה גם מארה"ב וגם מישראל. (לגבי התוצאות הצפויות). ביידן חזר ואמר שזו ציפיה חסרת בסיס שכן אף נותרו הרבה "סאדאטים" בעולם ועם כל הכבוד שהוא רוכש לחוסיין אין הוא מצפה שהמלך יכנס לתהליך המו"מ. כאשר פורסמה תוכנית רייגן נאמר שהמלך יכנס לתהליך תוך 48 שעות.

ט ו פ ס
 דף... ש... בתוך... דפים
 סווג בטחוני
 דחיות
 תאריך וז"ח
 מסי מברק

4. לבנון

ביידן שאל מה אירע לנשק הצב"ל שנפל לידי הקבוצות השונות היסיה ענה שבעזרת הישראלים הם החזירו 12-14 טנקים. לשאלת ביידן מה עמדתה הרשמית של ארה"ב לגבי ביטול ההסכם חזר מרפי על כך שהם מצטערים על הביטול וכי מי שביטלו צריך למצוא סידורים תחליפיים שיביאו ליציאת ישראל. לשאלת ביידן מי אלו, אמר מרפי שאלו הם הסורים וקבוצות מסויימות בלבנון.
 לשאלת ביידן אם צפויה עתה נסיגה ישראלית לגבול, אמר מרפי שיש חמימות דעים בישראל עם הדרך בסידורי בטחון אך לא הוחלט איך.

1837
 ער

מה אמר אלוס קימה גלויס רובינשטיין ה/א/ס
 מה אמר רם אלן במה אלוס במה רובינשטיין

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

ד' באדר ב' התשמ"ד

8 במרס 1984

המשנה למנהל הכללי

סודי

מיד

אל : המנכ"ל

אני מציע לשקול את קו הטעון המדיני הבא לעבר האמריקאים לאחר ארועי השבועות האחרונים.

המגמה של ארה"ב ושל ישראל ביחד חייבת להיות לנסות ולהקנות לארצות ערב את התחושה שלמרות התבוסה שהמדינות האמריקאית (והישראלית) נחלה בלבנון הרי סוריה איננה בעלת עצמה בלתי מוגבלת. אם עד כה (לפחות מאז 1982) יכלו לטעון שבלעדי סוריה לא ניתן היה להגיע לפתרון כלשהו הרי כיום המצב הוא הפוך דהיינו שבלי ישראל והסכסע עמה לא ניתן להגיע לתזוזה כלשהיא לפחות לא בדרום. כיום האחריות לנסות ולמצוא את המכנה המשותף הנמוך ביותר בין הסיעות הלבנוניות היא בידי הסורים ועליהם לנסות ולמצוא את הפתרונות לכך. חלק מהפתרונות האלה (אמנם לא כולם) לא יתכנו ללא ישראל. מכאן שה-POSTURE המדיני של ישראל ושל ארה"ב חייבת להיות לתקופת מה לנסות ולהדגים אחדות מדיניותם אך לא לנסות ולמצוא פתרונות מדיניים.

אותו הדבר נכון להרבה מובנים גם בסוגיה הירדנית.

אם הנ"ל נכון הרי עלינו לנסות ולשכנע את האמריקאים לנהוג לפי הדברים כנ"ל אך עליהם לנסות ולשכנע את האירופאים, ויתר מדינות המערב, לחדול ברגע זה מהחפוש אחרי פתרונות ו/או הצהרות מילוליות כגון אלה שהם מתכננים בפסגת ה-10 הבאה.

עלינו במקרה כזה גם לא להגיב יתר על המידה לבקורו העתידי של אליאב הסובייטי בדמשק.

מאידך יהיה על האמריקאים לנסות ולשכנע את המצרים שגם להם אין ברגע זה ברירות רבות אלא להיות דבקים לחוזה השלום על כל אשר משתמע מזה.

ב ב ר כ ה,

חנוך-און

העתק: היועץ המשפטי

ר' ממ"ד

צ. קידר

יועץ מדיני לרה"מ

שגרירות ישראל - ורשינגטון

אל:

המשרד

א (הר)

ס ר פ ס
דף...1...מתוך...2...דפים
סוג 'בסחובי'...סמור
דחיפות...רגיל
תאריך וז"ח. 1800. 7. 84.
מס' מברק...148

אל :- מצפ"א

סטנדר

להלן טיוטת מכתב לנשיא שחצא בחתימת פקוד, בוטביץ, דומיניצי (רפ.) פל, ג'ונסטון ודיקסון (דמ.).

עיון

מח א/א 3
מח א/א 1
מח א/א 2
מח א/א 1
מח א/א 1
מח א/א 3
מח א/א 5

United States Senate

WASHINGTON, D.C. 20510

March , 1984

President Ronald Reagan
The White House
Washington, D.C. 20500

Dear Mr. President:

We are writing to express our opposition to the proposed sale of Stinger anti-aircraft missiles to Jordan and Saudi Arabia. We feel that this sale raises serious foreign policy concerns and is contrary to the interests of the United States.

The United States refused to sell advanced weaponry to Egypt until President Sadat agreed to a peace treaty with Israel. This precedent should be followed for Jordan as well. To date, King Hussein has not agreed to conduct direct peace negotiations with Israel.

The Stinger is a considerable technological improvement over the Redeye missile. This shoulder-launched missile is capable of hitting enemy aircraft from the front as ~~they~~ ~~attack~~ as well as from the rear. The Stinger will be the front line missile for NATO for years to come. Accordingly, we are concerned that a compromise of Stinger technology would reduce the protection our troops would have against potential enemies, whether in Europe or other parts of the world. Despite the best intentions of the present governments, these advanced weapons could fall into the hands of our enemies, including the many terrorist groups that work against America's interest.

We strongly urge that you reverse your decision to sell Stinger missiles to Jordan and Saudi Arabia. U.S. interests in the region would be better served by promoting successful peace talks between Israel and her Arab neighbors. We feel the sale of large numbers of missiles could escalate the Middle East arms race and add to the danger that Jordan and Saudi Arabia may be drawn into a wider conflict in the region.

Cordially,

Packwood
Boschwitz
Domenici

Pell
Ghrston
Dixon

148 $\frac{2}{2}$

שגרירות ישראל - וושינגטון

אלו המשרד

ט ו פ ס

ד.ף.ל. מתוך...2...דפים

סוג בטחוני...סנדז...

דחיפות...הגלל...

תאריך וז"ח...7.1745...

מס' מברק...מס'...

א/ה

אל :- ממנכ"ל - מצפ"א

גרי הארט

שלשה חברי בית הנבחרים ברמן וקסמן ולוין. החליטו לצאת מחר, בתמיכה במועמד לאור הערכתם שמונדייל לא יוכל לזכות במינוי וגם אם יזכה בו לא יוכל לנצח את ריגאן. (יקימו חסיבת עיתונאים בבקר).

השלושה נפגשו עם הארט בבירמינגהם, אלבמה, אמש ולהלן שיחתם :

1. הארט אמר כי ידידותו לישראל אינה מוטלת בספק. נכון שהוא לא יזט פעולות בטנט אך קשה מאד לדבריו להתחרות בידידי ישראל מובהקים כקנדי ואחרים.

2. ק.ד. לדבריו היא התכנית היחידה שבה יחמוך כל עוד הצדדים להסכם רוצים בו. תקף את תכנית ריגאן על רקע זה.

3. אמר שמתנגד לאשיף ולניהול שיחות עימו. כל עוד זה לא יכיר בישראל ולא יקבל החלטות 242 ו-338.

4. מתנגד למכירות נשק למדינות ערב שאינן מכירות בישראל. יחוש לעזרת ישראל אם תהיה במצוקה צבאית אך מקווה שלא ישראל תפתח במלחמה.

5. אמר שאם יהיה נשיא ותתעורר אידו שחיא אי הבנה עם ישראל לא ימתין/רבות ויהיה בקשר ישיר עם מנהיגי ישראל.

6. לא היה מוכן להתחייב להעלות הסיוע לישראל מדי שנה אך היה חיובי בגישתו כלפי צרכיה של ישראל.

7. הארט אמר שאין לו יועצים למדה"ת. (נקב בשם של טד סורנסן ומוכן לקבל שמות).

הערכה : שלושת הקונגרסמנים יצאו בהרגשה שגישתו של הארט חיובית ושאלו עדוד דווקא מתרשמו בענין הסיוע כי היא מצביעה לדעתם על כך שתשובותיו כנות. לדבריהם הוא יכול היה להעריך מדוע ביקשו הפגישה עמו ויכול היה, לאור הצלחותיו האחרונות, לשלח מעל פניו עם תשובות פחות חיוביות.

כדי "להשלים" את התמונה רצ"ב מכתבו של הארט בענין העברת השגרירות לירושלים.

ערו

מחלקת המידע והקשר עם הקונגרס

GARY HART
CHAIRMAN

146 ²/₂

COMMITTEES
ARMED SERVICES
ENVIRONMENT AND PUBLIC WORKS
BUDGET

United States Senate

WASHINGTON, D.C. 20510

February 1, 1984

Mr. Arnold Spicandler
Zionist Organization
of America
Northfield Rd. & North Ave.
New Rochelle, New York 10804

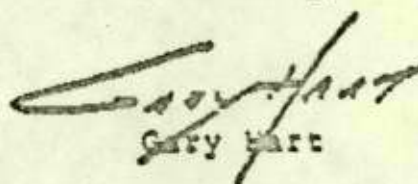
Dear Mr. Spicandler:

Thank you for contacting me concerning the status of Jerusalem. I appreciate your interest in this matter.

I believe that any resolution of the status of Jerusalem can only come about as the result of negotiations involving all sides of the issue. Furthermore, I feel we should encourage this much needed dialogue. I don't think it would be appropriate for the United States to prejudice the outcome by taking a position in favor of any one side. This would only limit the United States' ability to foster open negotiations. Should negotiations involving all parties provide Israel with the sole responsibility for Jerusalem, then I see no reason the U. S. should not move its embassy there.

Again, thanks for sharing your thoughts on this sensitive issue. Let's keep in touch.

Sincerely,

Gary Hart

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל: המשרד

10/11/57

ס ר פ ס
דף... 6... מתוך... דפים
סוג בטחוני... גלוי...
דחיפות... רגיל
תאריך וזי"ח 1800 7 מרץ 84
מס' מברק... 149

אל :- מצפ"א

אטיף - ארה"ב

רצ"ב הטקסט המדויק של דברי שולץ בוודעת החוץ של הסנאט.

14/3/57
ע ר ו

סה"א 3
ג/א 1
ג/א 2
ג/א 1
ג/א 4
ג/א 1
ג/א 3
ג/א 5

2/22/89

149 2/6

83

1 Senator Boschwitz: The meetings Mr. Secretary with the
2 PLC, certainly were surprising to me, the ~~the~~ number of
3 them. I would like to ask if they are going on today, and if
4 you feel they are consistent with our relationship with
5 Israel. Do you believe that negotiations, even if desirable,
6 with the PLC, WOULD BE PRODUCTIVE WHEN they would not accept and would not bargain
7 during a period of relative strength from the standpoint of
8 their organization. Is there a purpose to dealing with them
9 now in any event, now that they are in a much weakened
10 position? Are those contacts continuing today? Are they
11 consistent with the relationship with Israel? What is your
12 judgment and opinion with respect to that?

13 Secretary Shultz: Well, there is nothing, as has been
14 described in the papers, going on today. As I have looked at
15 the record of those meetings, what was talked about in
16 private was identical with what was talked about in public,
17 and if it proved anything, it was that the constant refrain
18 that we hear that if only we would sit down with the PLO and
19 talk with them, everything would start falling into place is
20 simply not the case.

21 Of course, there are numerous discussions by remote.
22 That is, practically every Arab leader that comes to the
23 United States or that you run into has a message and wants to
24 carry a message, and so on, and the volunteers not only in
25 this field but in every field of diplomacy, we have thousands

149 $\frac{3}{6}$

1 of volunteers who will conduct things, so the problem is not
 2 with the communications system. There is lots of
 3 communication. The problem is in the content, and I feel
 4 myself, before any discussions with the PLO should take
 5 place, that content should change as we have specified.

6 Senator Boschwitz: ~~WERE~~ ^{WERE} the meetings of the type that too
 7 place in your judgment consistent with our expressed
 8 ~~relationship~~ ^{UNDERSTANDING} with Israel?

9 Secretary Shultz: Well, as I understand, the
 10 understandings that we had with Israel about that, this was
 11 not inconsistent with it, although no doubt it is surprising
 12 to everybody. I think, however, that the episode is one that
 13 perhaps everyone can learn a little bit from in terms of what
 14 was accomplished and what was not accomplished.

15 Senator Boschwitz: The lack of accomplishment?

16 Secretary Shultz: The lack of accomplishment.

17 Senator Boschwitz: Mr. Secretary, I believe tomorrow we
 18 will have ~~hearings~~ ^{ON THE JERUSALEM ISSUE} and I do not know if you are going to be
 19 here for them or not.

20 Secretary Shultz: I spend all my time in hearings. If
 21 am not in this Committee, I am in some other Committee.

22 Senator Boschwitz: Perhaps in the Budget Committee. But
 23 I knew I would see you here today. ~~Well, yesterday, morning~~

24 ~~our embassy to Jerusalem, that is what~~ I would like to ask
 25 you about ^{THE PROPOSAL TO MOVE OUR EMBASSY}
^{TO JERUSALEM.}

149 $\frac{4}{6}$

1 Secretary Shultz: I believe Ambassador Eagleburger will
2 be testifying about that.

3 Senator Boschwitz: Do we have relations with any country
4 other than the state of Israel where that country has stated
5 that its capital is this city ^{AND} where we say, no, no, we cannot
6 have our embassy ~~there~~ ^{THERE}, but it must ~~be in another city~~ ^{BE IN ANOTHER CITY}. Is
7 there any other example of that in the world?

8 Secretary Shultz: I do not believe there is. On the
9 other hand, this is a special case, and you are very familiar
10 with it, I know.

11 Senator Boschwitz: I am very familiar with it, but it
12 seems to me that one of the essential acts of sovereignty is
13 not only protecting one's own borders, but also choosing the
14 site of a capital city. It is not quite clear to me why we
15 should not recognize the choice that the Israelis have made
16 that this is their capital city, ^{INSTEAD OF} ~~and that we make~~ ^{ING} a different
17 choice for them, in effect.

18 What is the rationale? And are we going to continue to
19 pursue that rationale? Or will we recognize that the
20 Israelis have a right to make such a choice?

21 Secretary Shultz: I think the rationale is that
22 Jerusalem is a city that is occupied by Israel as a result of
23 the war way back in 1967, and the U.S. position historically
24 has been right from the outset that the status of these
25 territories should be determined by negotiation, and

145 ou
5
6

1 therefore until there is a negotiation that settles the
2 matter, we prefer to have our embassy where it is in Tel
3 Aviv.

4 I might say that is the choice of most other countries as
5 well.

6 Senator Boschwitz: I understand that. On the other hand,
7 the Israelis might be very willing to negotiate, but they
8 have no negotiating partner. Are they therefore being held
9 hostage, or are those negotiations being perhaps even
10 prevented by our saying that we are waiting for the
11 negotiations to occur, until after they occur? What is the
12 purpose of negotiating in that case?

13 Secretary Shultz: Well, there are all sorts of reasons
14 why we do not have the kind of negotiations going on that we
15 would like to see going on. I have become all too familiar
16 with those reasons. They fundamentally have to do with the
17 opposition of Syria to what we think of as the peace process,
18 and their ability to influence others, and at the same time
19 we do have one country that has negotiated a peace treaty
20 with Israel, Egypt.

21 We have another that negotiated an agreement, not a peace
22 treaty, with Israel, namely, Lebanon. And I believe that is
23 an agreement that we should stand by. If the parties wish to
24 do something different with it, that is their business, but
25 as far as we are concerned, it is a worthy agreement, and we

1 would like to see King Hussein enter the peace process, and
2 we, of course, have been struggling hard to bring that
3 about.

4 But Jerusalem, as we all know, is one of the most
5 important and most sensitive issues in any such negotiation.
6 I might say that we hold that there should be a unified
7 Jerusalem, not a divided Jerusalem.

8 Senator Roschwitz: Mr. Secretary, I know that you have
9 time constraints, and so I would yield to Senator Dodd.

10 The Chairman: Thank you very much indeed.

11 Senator Dodd: I understand that Secretary Schneider and
12 Mr. McPherson will be able to stay on, Senator Dodd.

13 Senator Dodd: Thank you, Mr. Chairman. I understand
14 that, and I apologize for running late here, but I assume
15 most of my questions have already been covered in earlier
16 questions. However, let me run over a couple of particular
17 ones.

18 The Chairman: Would you lift the microphone so that we
19 could better hear you, Senator Dodd?

20 Senator Dodd: Yes.

21 One has to do with the statistics that we have been
22 reading about with regard to reenlistment rates in El
23 Salvador. The statistics, at least as they have been
24 reported, are fairly low for reenlistments, particularly
25 among the troops that we have trained. Now, they may be

עגרידות ישראל - וושינגטון

אל: ה מ ש ר ד

ת. ר. ס. ה. מ. ר. ל. ק.
 דה 1 חתור 3 דהח
 סווג בטחוני... גלוג...
 דחיפות... רגזל...
 תאריך וז"ח... 7.3/1530...
 מסי' מברק... 127...

4216

כלכלית

רצ"ב הערכת מכון הנפט האמריקני על אפשרות הפסקת זרימת הנפט מהמפרץ.

קבי-טל

6.5

$\frac{1}{5} \quad \frac{1}{3} \quad \frac{1}{4} \quad \frac{1}{1} \rightarrow \frac{1}{2+1+1} \quad \frac{1}{1} \quad \frac{1}{2} \quad \frac{1}{1}$

American Petroleum Institute
1220 L Street, Northwest
Washington, D.C. 20005
202-682-8128

127 2/3

response

R-280

February 28, 1984

Q. How much oil passes through the Strait of Hormuz at the Persian Gulf? What would happen to the United States and its allies if this oil were shut off?

A. During recent months almost 8 million barrels of oil a day traveled through the Strait of Hormuz at the mouth of the Persian Gulf. That is roughly 20 percent of free-world production. A cutoff of the oil flowing through the Strait would represent a much larger percentage reduction in the noncommunist world's oil supply than the 1973-1974 Arab oil embargo or the cutoff in 1979 following the Iranian revolution.

Consumers in industrialized nations would be profoundly affected by a cutoff of 8 million barrels a day whether or not they imported directly from the Persian Gulf. For example, Western Europe and Japan -- more directly dependent on Persian Gulf oil than the United States -- would need to look elsewhere for sources of oil, if passage through the Strait were affected over an extended period. Under those circumstances, that search would put pressure on world oil supply and prices. As a result, Americans would share in the supply problems and higher prices during an extended cutoff, despite the United States' relatively small share of oil from the Persian Gulf.

Background

According to the most recent annual data available (1982), the United States obtained 716 thousand barrels of oil a day from the Persian Gulf -- nearly 5 percent of total U.S. oil needs and nearly 14 percent of total U.S. oil imports. [During the three most recent months of 1983 for which data are available -- October through December -- Persian Gulf oil represented about 14 percent of total U.S. oil imports.]

By comparison, nearly two-thirds of Japan's oil needs and over a third of Western Europe's oil needs were met by Persian Gulf oil. Together, in 1982, Japan and Western Europe relied upon the Persian Gulf for over 7 million barrels of oil a day -- about 2.9 million barrels a day for Japan and 4.3 million barrels a day for Western Europe.

Most of this oil is shipped by ocean tanker through the Strait of Hormuz and thus would be affected by any disruption of shipping through the Strait. Disruptions could be caused by

122 33

attacks on tankers, by mining of the Strait, or by other means. Based on estimates from Petroleum Intelligence Weekly, about 85 percent of Persian Gulf oil exported to consuming countries in 1983 traveled through the Strait of Hormuz. The remaining 15 percent -- about 1.3 million to 1.5 million barrels a day -- was transported by pipelines to ports not on the Persian Gulf.*

The amount of oil flowing through the Strait of Hormuz represents roughly 20 percent of the non-communist world's oil production. A cutoff of that oil would, therefore, represent a reduction in free world oil production approximately 2 to 3 times as large as either the 1973-1974 Arab oil embargo or the reduction in 1979 in the aftermath of the Iranian revolution.

Furthermore, the loss of Persian Gulf oil could not be easily replaced by other sources. Based in part on published production and capacity data from the U.S. Central Intelligence Agency, it is estimated that producing nations outside the Persian Gulf collectively have the capacity to increase daily production by about three million barrels a day within a reasonable time period. And, an additional one million barrels a day could be channeled through the Saudi Arabian pipeline to the Red Sea. That additional production, if it did materialize, would still leave the world with a reduction of about four million barrels a day. Smaller reductions in world oil supplies during the Arab oil embargo and after the Iranian revolution each triggered large increases in the world price of oil.

Finally, a cutoff of Persian Gulf oil could lead directly to some reduction in oil supplies available to Americans because of United States participation in the International Energy Agency (IEA) oil-sharing agreement. Under this agreement, the United States and other participating nations would share crude oil when the IEA group as a whole, or any individual member country, suffers a 7 percent or more shortfall in oil supplies. A cutoff in Persian Gulf oil has the potential to exceed a 7 percent shortfall; and, thus, the United States could be asked to share some of its oil with other nations participating in the IEA agreement.

* One pipeline transported about 700 thousand to 800 thousand barrels a day of Iraqi oil and another pipeline carried 600 thousand to 700 thousand barrels a day of oil produced in Saudi Arabia.

- שמור -

7 במרץ, 1984

חתימה

אל: השגריר

מאת: הרי קני-טל

הנידון: גארי הארט

מתוך שיחה עם כריס גרסטן, המנהל הפוליטי
של איפאייק (מרכז נושא בחירות)

1. ללא ספק גארי הארט צובר תנופה ניכרת בניו אינגלנד. עם זאת רק אחרי ה-Super Tuesday ניתן יהיה לקבוע האם מונדייל מחוסל או לאו. יצויין כי למונדייל עדיין יתרון ניכר במספר הצירים לוועדה.

2. ביום ג' הקרוב יתקמו קאוקוסים ו-primaries ב-10 מדינות. על סמך משאלי דעת קהל ושיחות רבות עם פעילים פוליטיים התמונה שהתגבשה אצל גרסטן לגבי התוצאות הינה כדלקמן:

א' - מסצ'וסט גארי הארט ינצח בהפרש גדול.

ב' - רוד איי לנד-למונדייל יתרון קטן, אולם ייתכן כי התנופה של הארט בניו אינגלנד תשפיע בסופו של דבר גם כאן.

ג' - אלבמה המאבק נטוש בין גלן לבין הארט.

ד' - ג'ורג'יה זהו מבצרו של מונדייל בדרום משום שהוא יקבל תמיכה מהנשיא קרט.

ה' - פלורידה מונדייל מוביל, אולם הארט סוגר מאחור. במדינה זו נועד תפקיד מרכזי לקול היהודי. בדיקה מראה כי אלה היושבים על הגדר נוטים להצטרף למחנה הארט. כנראה שהתוצאה תוכרע בדרום פלורידה ובה ריכוז היהודים גדול. המורשה לארי סמית יתגייס באופן פעיל לסייע למונדייל.

ו' - נבדה-הארט ינצח.

ז' - האוואי-היתרון הינו למונדייל.

ח' - ושינגטון מונדייל צריך לנצח במדינה בה אחוז חברי האגודים המקצועיים

גבוה מאד. עם זאת, הארט גילה תמיכה רבה בכל תכניות בנית הצי

וזה גורם מרכזי בהצבעה במדינה זו.

ט' - אוקלהומה הארט ומונדייל רצים צמוד וכל אחד יכול לנצח.

י' - דמוקרטים בחו"ל מונדייל ינצח.

3. אם הארט ינצח ב-6 מירוצים מתוך 10 הנ"ל מונדייל מחוסל. אם הנצחון של הארט יהיה יהיה ב 3-5 מרוצים, המרוץ עם מונדייל יימשך זמן ממושך ויתכן שיהיה למונדייל Slow death. כדי שמונדייל יישאר בעל סיכויים טובים לקיים מספר רב של צירים עליו לנצח בפלורידה, ניו-יורק, פנסילבניה.

4. למונדייל עדיין יתרון על פני הארט בתחום הכסף והארגון. הארט מאפיל על מונדייל בתקשורת האלקטרונית. ה- negative campaign של מונדייל כנגד הארט לא נשא פרי עד כה. מונדייל תוקף את הארט מהשמאל וטקטיקה זו^א תועיל בהיות הארט בעל דעות שמאליות ברורות בשורה של נושאים. כך למשל התקפות מונדייל על הארט בנושא ה-nuclear freeze לא יערערו את דימויו של הארט כאישיות המצדדת בצמצום נשק אסטרטגי.

5. בנושאי מזה"ת יודגש כי הארט לא נקט עמדה בנושא ירושלים. נושא זה יכול לסייע למונדייל באם יחליט שזו הדרך לנגח את הארט באיזורים עם ריכוזים גדולים של יהודים (דרום פלורידה למשל). עם זאת, יהסס מונדייל מלצאת פומבית כנגד הארט בנושא זה משום שיריבו יוכל אז לטעון כי מונדייל ממשיך להיות שבוי בידי קבוצות אינטרס (יהודים). יצוין כי טקטיקה זו הצליחה עד כה להביך את מונדייל ולדחוק אותו לעמדה אפולוגטית.

6. גרסטן סבור שעל הקהילה היהודית להמתין לתוצאות ה-Super Tuesday. לקהילה יכולת רבה לגייס כספים במהירות רבה אולם יש להמתין עם הזרמה מאסיבית עד שיווצרו תנאים מתאימים. יצוין כי 18% מכלל הכסף שעמד לרשות הארט (250,000 מתוך 1.8 מיליון דולר) בא מהיהודים וזה אחוז דומה לזה של מונדייל וקרנסטון. הקהילה היהודית בדנבר קרובה מאד לגארי הארט. בין היהודים הבולטים הקרובים להארט הינם לין קטלר (בעלת דעות שמאליות, תומכת איתנה בישראל), לארי בראונשטיין, טולץ האב והבן (דנבר). במטהו של הארט מצוי אדם בשם Holum שהינו מקורב במיוחד להארט עוד מימי מערכת הבחירות של מק-גוברן. לנ"ל דעות דומות לאלו של סנטור

- 3 -

אבורזק (מראשי הלובי הערבי - אמריקני).

7. גרסטן סבור שאם יתברר כי הארט הינו ה- front runner על הקהיליה היהודית להתרכז בנושא המינויים (מי האנשים שימלאו הפונקציות המרכזיות בממשל אפשרי שלו).

8. על אף הרקורד המושלם של הארט בעניינינו טרם הוסר החשד שהארט נמצא בשמאל של הקשת הפוליטית האמריקנית. בנושאי חוץ משמעות הדבר הינה ראיית בעיות העולם לא במושגים של תחרות בין המזרח למערב אלא כחיכוך בין העולם המתועש לבין העולם השלישי. הארט מייחס חשיבות רבה לסוגיית זכויות האדם ופניו מופנות לעבר העולם השלישי (מבחינה זו דומה יותר לקרטז מאשר לריגאן).

9. כאמור לא ביקר הארט בישראל על אף שהקהיליה בדנבר המליצה זאת בפניו. בראשית השנה החליט לצאת לביקור באמריקה במקום לסייר בישראל.

בברכה

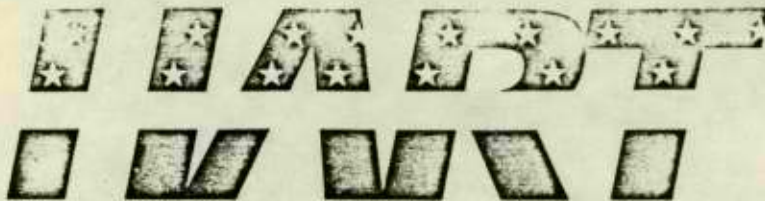
הרי קני-טל (1.1)

העתק: -ממנכ"ל

-מצפ"א

-ממ"ד

-מר א. אידן, כאן

225 4th Street, N.E.
Washington, D.C. 20002
202/ 675-9000

UNITED STATES SENATOR GARY HART ON THE ISSUES

ISRAEL

Ever since his first election to the Senate in 1974, Senator Gary Hart has consistently raised his voice on behalf of Israel. For the past eight years, he has compiled a solid record of support on issues of vital concern to the American Jewish community. Whether it was opposition to the sale of sophisticated arms to Arab states, support for American military and economic aid to Israel or speaking out on the plight of Soviet Jewry, Senator Hart has never hesitated to reflect his deep commitments.

In recognition of his ability and interest in issues close to the hearts of supporters of Israel, Senator Hart has addressed major American Jewish gatherings around the U.S. in the past few years. At the New York Israel Bonds Dinner in 1981, he said:

"I don't need to tell you why Israel is a good investment for those who care about Israel. As a member of the Senate Armed Services Committee, I know investing in the security of Israel is a sound, sensible, and strategic investment for those who care about the United States."

At a fundraising dinner for the American Israel Public Affairs Committee in Los Angeles, Senator Hart stated:

"Alone among the nations of the Middle East, Israel offers strategic value, military sophistication, political stability, and deep ties of tradition and emotion. If that's not a strategic asset to our own national security, I don't know what is."

And speaking to the 1982 UJA Young Leadership Cabinet's Washington Conference, the Senator summed it up with:

"Israel and the United States share the dream of freedom and nationhood. We share the vision that stirred John Kennedy, and Robert Kennedy, and Martin Luther King; the vision that took Raoul Wallenberg to Budapest and may sustain him still; the vision that Golda Meir carried from the United States to make the desert bloom. This is the vision of all who care about peace in the world."

Together we can sustain our dream while we seek a Middle East at peace with itself. For with peace, Israel will not only survive, it will prosper. And as it does, our own nation will be increasingly secure."

Senator Hart has made it clear where he stands both by his voice and his vote in the Senate. He has:

- * voted against the original sale of F-15s to Saudia Arabia and against the sale of AWACS and offensive equipment;
- * consistently voted for foreign aid legislation to Israel and sought modern equipment for her armed defense forces;
- * initiated a resolution to disapprove a sale of offensive fighter bombers and ground-to-air missiles to Jordan, which has been co-signed by fifty Senators from both parties;
- * cosigned and cosponsored all major Senate letters and resolutions in support of Israel and has affirmed that Israel should be the cornerstone of U.S. Middle East policy;
- * traveled to the USSR and met with Soviet Jews refused the right of emigration;
- * deplored the condemnation of Israel when it destroyed an Iraqi nuclear reactor, and criticized the Reagan Administration's hold on delivery of F-16s in retaliation;
- * initiated a successful effort to stop all U.S. purchases of crude oil from Libya due to its support for the terrorism of the PLO.

Senator Hart has earned a reputation as a staunch friend of Israel and as a consistent supporter of issues of interest to the Jewish community.

Presidential hopeful Hart is a friend of Israel

By MORRIS J. AMITAY

WASHINGTON — One of the more prominent newcomers in the Democratic Presidential sweepstakes for 1984 is Senator Gary Hart of Colorado. Hart, 45, who was elected in 1974 and reelected in 1980, first came to national attention as campaign manager of Senator George McGovern's 1972 Presidential campaign. But unlike McGovern, whose views on the Middle East dismayed supporters of Israel, Hart has been a consistent friend. He has made his mark as an early and ardent advocate of reducing U.S. dependence on imported oil, and is also an influential member of the Armed Services Committee.

Hart regularly votes for foreign aid bills containing substantial sums for Israel and has described U.S. support for Israel as a "moral and strategic commitment."

Hart was a cosigner of the Senate Letter of '76, and opposed both the F-15 and Awacs sales to Saudi Arabia. He has not missed many opportunities to speak out on behalf of Israel during Senate initiatives, and was one of few to publicly express understanding for Israel's destruction of the Iraqi nuclear reactor last year. More recently, he initiated a letter to President Reagan opposing an anticipated arms sale to Jordan, and issued a supportive statement regarding Israel's military operations in Lebanon. However, he has publicly expressed his concern over Israeli responsibility for the killing of civilians in the refugee camps in Lebanon.

In sum, Hart has a strong record of support — and a future in national politics extending beyond 1984. As of now, his prospects for the 1984 nomination are rated behind those of Mondale and Glenn. But if Jimmy Carter in 1976 taught us anything — its that no horse is too dark!

Democratic Presidential hopeful Sen. Gary Hart of Colorado has a strong record of support for Israel.

**INSIDE
WASHINGTON**

משרד החוץ-מחלקת הקשר

** 3536

** ** נכנס

** **

** **

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**

**MEM CON OF MEETING WITH ROBERT MCFARLANE, NSC ADVISER,
**WHITE HOUSE, 1 FEBRUARY, 1984.

**

**PRESENT: MCFARLANE, KEMP, BREAGER, MIL. ASSISTANT, DINE,
**INDYK

**LEBANON: DINE DETAILED THE WAYS IN WHICH AIPAC WAS
**SUPPORTING THE ADMINISTRATION. HE HAD GONE ON PUBLIC
**RECORD ON TWO OCCASIONS BUT THE BEST HE COULD DO WAS TO
**NEUTRALIZE THE JEWISH COMMUNITY- IT WASN'T POSSIBLE TO
**MOBILIZE THEM ON THIS ISSUE. 'WE WILL GIVE YOU SOME
**PUBLIC SUPPORT BUT WE DON'T HAVE AN ARMY ON THIS ISSUE.'
**THE ADMINISTRATION SHOULD EMBRACE THE CONGRESSIONAL
**RESOLUTION IF IT IS BENIGN AND HAS NO DATE-CERTAIN. IT
**SHOULD ALSO MAKE MORE OF THE ISSUE OF STATE-SUPPORTED
**TERRORISM.

**MCFARLANE SAID THAT HE UNDERSTOOD THE DOWN-SIDES AND RISKS
**INVOLVED IN SUPPORTING THE ADMINISTRATION AND HE DID
**APPRECIATE IT. THE PRESIDENT FELT STRONGLY ABOUT KEEPING
**THE MARINES THERE AND BELIEVED THAT TERRORISM HAD TO BE
**STOOED. WITHDRAWAL WOULD ENCOURAGE TERRORISM AND WEAKEN
**ISRAEL'S SECURITY. THE U.S. WAS TRYING TO PLAY CATCH-UP
**IN THE WAR AGAINST TERRORISM AND WAS COOPERATING WITH

דף 1 מתוך 4
עוֹתָק 9 מתוך 34 סודי ביותר

מל: המשרד, נד: 89, מ: וושינגטון
ר: ר, סג: מ, תא: 060284, רח: 1000
נד: שיחה

סודי ביותר/רגיל

ממנכ"ל, מצפ"א

רצ"ב סיכום השיחה של מק-פרלן עם מוס דיין (איפא"ק).

לכ"ס
5.7.84

356667, תד, תאריך ושעות: 12:00

7.83

משרד החוץ-מחלקת הקשר

**

** **

** **

** **

**

**THOSE COUNTRIES WHO HAD EXPERTISE-THE EUROPEANS AND
**ISRAEL.

**

**HE BELIEVED THAT THE PROSPECT FOR WAR BETWEEN SYRIA AND
**ISRAEL WAS VERY HIGH BECAUSE THE SYRIANS WERE SO
**CONFIDENT. IT WAS IMPORTANT TO AVOID THAT BY FINDING A WAY
**TO GET THE SYRIANS TO DISENGAGE FROM THE UPPER METH AND
**HELPING THE ISRAELIS WITHDRAW FROM THE SOUTH. ASSAD'S
**MOTIVES WERE ENTIRELY CYNICAL-HE HOPED TO LOP OFF A PIECE
**OF LEBANON AND KILL SOME OF HIS SUNNI POPULATION AS WELL.
**THE ADMINISTRATION NEEDED TO EXPLAIN HOW HIGH THE STAKES
**WERE. WE WERE LIKELY TO SEE A WAR THAT WOULD LEAD TO HIGH
**ISRAELI CASUALTIES.

**HE FELT RUMSFELD WAS MAKING HEADWAY AND WAS GETTING GOOD
**SUPPORT FROM SHAMIR AND KINCHE. THE ISRAELIS WERE WORKING
**HARD TO NUDGE JUMBLATT INTO RECONCILIATION AND TO COOL
**GEMAYEL DOWN AND PERSUADE HIM THAT RESORTING TO FORCE WAS
**NOT IN HIS INTERESTS.

**AS FOR EMBRACING THE CONGRESSIONAL RESOLUTION, MCFARLANE
**FELT THE ADMINISTRATION WOULD HAVE TO FIGHT IT IF IT
**DIDN'T TIE THE WITHDRAWAL OF US FORCES TO THE WITHDRAWAL
**OF ALL FOREIGN FORCES. THE PRESIDENT IS COMMITTED AND IS
**NOT GOING TO BACK DOWN.

**STRATEGIC COOPERATION: MCFARLANE SAID THAT THE JPNG
**MEETING WAS VERY GOOD AND SHOWED REAL PROMISE. HE EXPECTED
**THE MIL-MIL TALKS TO PRODUCE REAL PROGRESS.

**

**DINE EXPLAINED THE PROBLEMS THAT SECRECY WAS CREATING IN
**THE JEWISH COMMUNITY- ALL THE PEOPLE SAW WAS A NEW ARMS
**DEAL TO JORDAN. HE SAID THAT AIPAC WAS TRYING TO PLAY IT
**LOW-KEY ON THE JLP BUT THE LACK OF POSITIVE NEWS WAS A
**PROBLEM.

**MCFARLANE REPLIED THAT THE DISCUSSIONS WORK BETTER IF
**THEY'RE NOT IN THE PUBLIC EYE. IT WAS NECESSARY TO AVOID
**CREATING OPPORTUNITIES FOR PEOPLE TO 'THROW SAND IN THE
**PETROL TANK'. BUT HE UNDERSTOOD THE PROBLEM AND FELT THAT
**BOTH THE ADMINISTRATION AND THE EMBASSY SHOULD TRY TO PUT
**OUT THE WORD. HE UNDERTOOK TO TRY TO COME UP WITH

136967 70 ח"כ צבי הנדל ורעות 24 FORMS

****תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מדכו, דס, אמן, מצפא,
רובינשטיין, קידר, לבנון

אל: וושינגטון

דף 1 מתוך 5 דפים

סיווג בטחוני: שמור

דחיפות:

06/700

תאריך וזיח:

155

מס. מברק:

לשימוש
מח'
הקשר

ארכיון

נתניהו. למברקים 570 מ-30 בינואר 9 מ-1 בפברואר ו-69 מ-3 בפברואר. PVO.

להלן סיבומינו:

1. כוונתנו לפעול ל"החייאת" הקונסורציום העומד בפני התארגנות מחדש. ניפגש כאן בשבוע הבא עם סילביה הסנפלד ואחרים מראשי הארגונים החברים בקונסורציום המגיעים לכינוס ועידת הנשיאים. לאחר שנסכם עימם נתבקש פניה שלכם לאיגלברגר ואנשיו לתמיכה ולזירוז התהליך.
2. במקביל פועלים להגשה ל-AID לאישור כ-PVO של המרכז לחקר ההתישבות ברחובות, מטפל בכך אהרון עופרי.

GOVERNMENT CORPORATION

3. בודקים כשירותו של "האיגוד הישראלי לשיתוף בי"ל" שהוא

למועמד ל-PVO, אם יאושר יהיה צינור זה אולי הנוח ביותר.

4. "קרן איינשטיין" בשיקגו פועלת עצמאית ומגישה עצמה כמועמדת ל-PVO. כמו כן פועלת כנ"ל

BEIT ISRAEL MEDICAL CENTER

בעיקר לצורך פעולות משותפות איתנו בתחום הרפואה בליבריה ובמדינות אפריקניות אחרות, המגיעים איתם באמצעות ראובן הילל בניו יורק.

5. אנו נמצאים במגע עם אורט, עימם דיבר גם נשיא המדינה. הם כבר PVO רשום ופעיל מזה שנים ובעל יוקרה רבה ב-AID. המגמה להגיש באמצעותם תכנית פעולה רחבה יותר שתכלול גם פרויקטים של מש"ב, כשאורט תשמש לצורך זה כ"צינור" עבורנו.

6. לגבי הפעילות של חבר הקונגרס ברמן. הנושא נמצא בדיון אצלינו (מזכרו של ברי שוחס מ-1 בפברואר), המעניין הוא שלא חוזר לא, מדובר בתוספת ל-E.S.F. אלא בתוספת מיוחדת לתקציב AID שתוקצה במפורש לפעילות במדינות פיתוח המשותפת לארה"ב וישראל. לא ברור לנו - בשלב זה - האם יוזמת ההצעה היא ברמן או שהיא תוצאה של שיחות אנשיו עם הממשל. שוחס טוען כי דרוש לשם כך PVO - ולכן יש, לדבריו, להקימו לפני מועד ה-22/2.

MARKUP

אם יוחלט לעודד יוזמה זו יהיה חשוב לדעת האמנם דרוש לכך PVO בדחיפות כזו, לנו נראה שאם זו אמנם חקיקה מיוחדת, אפשרית הקצאת הסכום גם למש"ב או לחילופין ל"איגוד" - ואם לאו ל-PVO קיים או בשלבי הקמה. כאמור, נבריקן החלטתנו בנושא זה בנפרד.

2/..

תאריך: השולח: "י" ת"ש אישור מנהל המחלקה: "י" ת"ש אישור המנכ"ל: "י" ת"ש

3/5 155

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM
International Cooperation Division

משרד החוץ
ירושלים

Jerusalem, 6 February 1984

Mr. Barry Schochet
Attorney at Law
Manatt, Phelps, Rothenberg & Tunney
1200 New Hampshire Avenue, N.W.
Suite 200
Washington, D.C. 20036

Dear Barry,

Your memos of Jan. 27 and Feb. 1 to Ben Netanyahu reached us at a time ripe for decisions. Your thoughts, concerns and comments were as always welcome input and are very appreciated. We discussed your views and arrived at some decisions which will follow. But I should first share with you some of our considerations.

Essentially we agree that a U.S. based PVO is preferable, and in fact, this has been our goal from the start. It is clear that the main PVO with which we will work should have ample political clout.

Where we differ is on the question of the decentralizing effect of more than one PVO. The advantages of having more than one outweigh the risk of the AID playing one against the other, which I think is minimal. The existing Jewish PVO's all compete with each other on channelling aid to Israeli institutions of their choice. This will not be the case with PVO's with which we will link up for aid to third world countries.

We are thinking of one main PVO, with any other PVO being a marginal addition that will give us some added options, but should not really detract from the political strength of the main PVO.

For the main PVO we consider as most suitable the Consortium for Community Self Help, already existing registered PVO, in which participate six Jewish organizations, representing a large constituency and strong lobbying ability. This consortium was established in 1979 for the declared purpose of development assistance (not for Israel), but worked independently of us and it does not have much achievements to show AID to justify new grants, so it is faltering now. But we can put them back on their feet.

- 2 -

This PVO has all that you suggest one should have, and the added benefit of being already there, and having a ready administrative structure as well.

I am really convinced that this is our best choice. I am very sceptical about our ability to set up a completely new PVO, made up of individuals we still have to find, raising the seed money to get it started and run, getting it through all the procedures of registering, and all this in a hurry. In the end the question remains: will such a new group have greater political clout than the consortium? I doubt it.

The Settlement Study Center is another story. Consider it an experiment. They are a worth while institution with which we work and we want to help them, and it can serve as an added option for special cases. We may likewise experiment with the Israel Association for International Development, an Israeli non-profit Government established corporation, as a Third Country PVO. None of these should detract anything from the potential of the Consortium as our central U.S. based PVO. These two organizations actively engaged in development assistance could also be beneficiaries of the Consortium's or other PVO funds, and even as such it would be good to have them recognized as legitimate PVO's in their own right. It will open for them new doors.

The Albert Einstein Peace Prize Foundation is another case. YThis is a non-sectarian group, eager to work with us. It represents another constituency and widens the circle of our friends. Anyway, they are in advanced stages of negotiating a pending project with Egypt, with us and with AID and will want to do their own thing, so they best find their own way of getting AID money and will likely end up a PVO anyway. I see no reason not to involve them in more projects of interest to us. And again, this should detract nothing from the potential of the Consortium.

By the way, I told Bill Swartz about you, but I did not think I should send him to burden you with his inquiries. I am glad that you found each other. It could be useful if his organization will appoint you as their Washington rep.

../3

Now, as regards the new idea of a \$20 m. addition to AID budget for 1985, I too think that this is doable. If I understand correctly, this is different from a previous notion of an addition to ESF granted to Israel, about which you had certain misgivings. Some of our people also had valid objections to the previous idea, but the new one sounds better. I would favor it. But at this stage we cannot act on it. This is a matter for decision at higher level and may take some time.

My question at this time is whether we really need to provide a recipient PVO for this addition. If this is special legislation why can't the funds be transferred to us directly? Of course it will be earmarked for Development Assistance to third countries. Direct transfer will also limit AID's potential bureaucratic obstacles. If, after all a PVO is imperative by Feb. 22. I don't exclude that we can reactivate the Consortium on even such short notice. I do not believe that we can get any other PVO through all the procedures in such a short time.

But all these thoughts can be only tentative, pending a decision that we go for the Berman Staff idea, which we do not have.

So, the decisions for now are:

1) We will discuss with the organizations constituting the Consortium the possibility of their group being the channel for major AID funding. Upon their agreement, and perhaps some restructuring of their consortium, we will go to Eagleberger for his help in getting the scheme in motion.

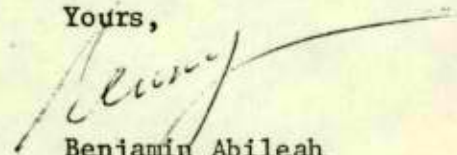
This can be done soon, as the leadership of the relevant organizations will be in Jerusalem the week of Feb. 12th for the Presidents Conference meeting.

2) Separately we will submit application for registration of the Settlement Study Center and see what happens.

3) Bill Swartz has our blessings to proceed with registration as soon as he is ready.

I want to thank you again for all your efforts so far. All the best

Yours,

Benjamin Abileah

1295

צא

משרד החוץ-מחלקת הקשר

10 די

אל: ווט, נר: 175, מ: המשרד
דח: ר, סג: ס, תא: 060384, יח: 1200
נד: אשפ

10/15
הר

סודי/רגיל

100

האם שמעת כבר מאיגלברגד הסבריו כפי שהוא הבטיח על מגעי
מחמד' - אשפ?

בר 100

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, מצפא, ר/מרכו, ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

3503

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

נס

סודי ביותר

מתוך 3

מתוך 8

דף 1

עותק 6

אל: המשרד, נר: 69, מ: קהיר
דח: ב, סג: מ, תא: 060284, זח: 1545

סודי ביותר-בהול

אל: ממנכ"ל ח. בראון- לעיניו בלבד
מסיון קהיר

1. קרוליין, היועץ בשגר' ארה"ב כאן העביר אלי הנייר דלהלן,
שהוגש על ידם למשרד החוץ המצרי. הנייר הוגש למצרים לאחר
שנתקבלו איתותים מערפאת במסעו האחרון, ואיתותים אלה הועברו
לאמריקאים ע"י המצרים.

2. קרוליין אמר לי, שהוא מוסר לי המכתב באופן פרטי תוך שהוא
מצייין, כי צטט: לא ראית ולא קראת הדברים. גמר צטט. אודה על
הקפדה מלאה בנקודה זו מהטעמים הנוראים.

3. להלן הנוסח:

FEBRUARY 2, 1984

THOUGHTS ON ENCOURAGING WIDER ARAB PARTICIPATION IN THE
MIDDLE EAST PEACE PROCESS

WHILE THE U.S. REMAINS WILLING TO UNDERTAKE A DIALOGUE
WITH THE PLO IF ITS WELL-KNOWN TERMS ARE MET, IT IS KEENLY
AWARE THAT SUCH A DEVELOPMENT WOULD BE A MAJOR PLUS FOR
THE STATUS OF ARAFAT AND HIS ORGANIZATION. AT THE SAME
TIME, THE U.S. DOES NOT SEE HOW SUCH A MOVE ON ITS PART AT
THIS JUNCTURE WOULD SERVE TO ENCOURAGE KING HUSSEIN IN HIS
FORTHCOMING DEALINGS WITH ARAFAT. ACCORDINGLY, THE U.S.
WOULD CAUTION AGAINST UNREALISTIC EXPECTATIONS ABOUT THE
PROSPECT OF AN EARLY CHANGE IN ITS ATTITUDE TOWARD THE

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

2 דף 3 מתוך 8
עונת 6 מתוך 8

**PLO.

**THE U.S. WOULD ALSO CAUTION AGAINST EXPECTATIONS REGARDING
**THE FEASIBILITY OF TRAVEL BY WEST BANKERS AND GAZANS TO
**PLO- SPONSORED GATHERINGS SUCH AS THE UPCOMING PALESTINE
**NATIONALS COUNCIL MEETING AT ALGIERS, THE U.S. WILL
**CONTINUE TO ENDORSE THE PRINCIPLE OF FREEDOM OF TRAVEL.
**HOWEVER, IT IS SIMPLY NOT IN THE CARDS THAT ISRAEL WOULD
**ALLOW SUCH TRAVEL FOR THE PURPOSE OF LENDING SUPPORT TO
**ARAFAT. U.S. EFFORTS IN THIS AREA CAN BETTER BE FOCUSED
**ON ALLOWING WEST BANKERS AND GAZANS TO TRAVEL TO AMMAN IN
**ORDER TO SUPPORT KING HUSSEIN WHEN ARAFAT GOES THERE-- AND
**EVEN THAT WILL BE AN UPHILL BATTLE WITH THE ISRAELIS.
**MORE TO THE IMMEDIATE POINT, THE U.S. QUESIONS ARAFAT'S
**CURRENT TRAVELS TO AFRICA AND THE MIDDLE EAST, AND THE
**SUPER-STAR ATTENTION HE RECEIVES IN VARIOUS CAPITALS, AS
**NOT LIKELY TO ENCOURAGE HIM TO CONSIDER AS HIS FIRST
**PRIORITY THE NEED TO DEAL REALISTICALLY WITH KING HUSSEIN.

**IN SUM, THE U.S. PROCEEDS FROM THE FOLLOWING BASIC
**PROPOSITIONS:

**--THE ONLY REALISTIC WAY TO GIVE NEW IMPETUS TO THE PEACE
**PROCESS IS THROUGH THE EARLY ENTRY OF JORDAN (PREFERABLY
**WITH PALESTINIAN PARTICIPATION) INTO NEGOTIATIONS WITH
**ISRAEL.
**--THAT OBJECTIVE IS BEST SERVED AT THIS JUNCTURE BY MOVES
**WHICH WILL ENHANCE KING HUSSEIN'S STRENGTH RELATIVE TO
**(AND INDEED, WHERE POSSIBLE, AT THE EXPENSE OF) ARAFAT.
**--THOSE WHO HAVE THE TRUE INTERESTS OF THE PALESTINIANS AT
**HEART SHOULD FACILITATE KING HUSSEIN'S ENTRY INTO PEACE
**NEGOTIATIONS. ALL WHO HAVE INFLUENCE WITH ARAFAT SHOULD
**USE IT TO THAT END.
**--ARAFAT'S ONLY REALISTIC OPTION FOR ACCOMPLISHING
**ANYTHING FOR THE PALESTINIAN PEOPLE IS THROUGH HUSSEIN.
**ARAFAT AND THE PALESTINIANS SHOULD BE UNDER NO
**ILLUSIONS ON THIS POINT.
**--ANYTHING THAT SERVES TO DELAY AND DISTRACT ARAFAT AND
**THE PALESTINIANS FROM THE NECESSARY ASTEP OF

משרד - החוץ - מחלקת הקשר

סודי ביותר

3	מתן	3	נד
8	מתן	6	עונת

11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533

卷一
卷二
卷三
卷四
卷五
卷六
卷七
卷八
卷九
卷十
卷十一
卷十二
卷十三
卷十四
卷十五
卷十六
卷十七
卷十八
卷十九
卷二十

**FACILITATING JORDAN'S ENTRY INTO NEGOTIATIONS WITH
**ISRAEL SHOULD BE AVOIDED.

水 庫 三 湖 三 湖 三 湖

143 TB**

● ● ● ● ● ● ● ●

מחזור פ' : מהם, מנכל, ממנכל

משרד החוץ-מחלקת הקשר
סודי

4351

יוצא

אל: ווט, נר: 184, ט: המשרד
דח: ר, סג: ט, תא: 060384, רח: 1500

5/10
2

סודי/רגיל

אל: רוון - לנמטן בלבד

שמעתי מיוסי ורדי שבימנו הפגיש אדמנד המר אותו עם גרי הארט.
לדברי ורדי המר מיווד עם הארט. הידידות על רקע ענייני נפט בקולורדו.

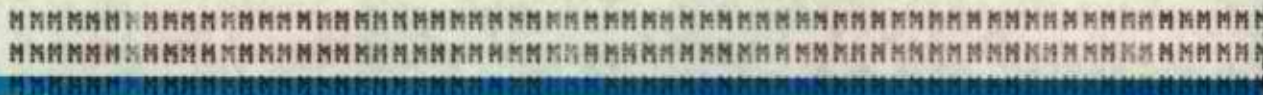
מרטי ברגר שהינו ס/נשיא ייאוקצידנמליי ושמוקום מושבו
בלוס-אנג'לס
היה הקשר בין המר הארט וורדי. ורדי גם מוסר שבאותה הזדמנות
היה נוכח
ג'רום ויזנר.

הנלי לידיעתך ולשמועך. מובן שיש להשתמש בזה בדיסקרטיות
מירבית.

בר-111. ==

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: טהח, מנכל, ממנכל
תח: מנהל מצפא

地址: 3000, 3400, 3600
 3800, 4000, 4200

[illegible]

שגרירות ישראל - וושינגטון

274

המשרד

0 7 2 5 0 8 1 5

97.1...6...7188...1...97

סוּרָה בַּעֲחָדִישׁ.

...דחיפות...מזדקק...

תאריך וד"ח 5.1229 חרס 84

מס' 67. מברק

מפ"א - 7א

להלן טיוטה לשאלות ותשובות עבור הדובר בנושא הסכם לבנון.

סיביל
מחלוקה

$\frac{1}{2} \quad \frac{5}{10} \quad \frac{3}{10} \quad \frac{4}{10} \quad \frac{1}{10} \quad \frac{2}{10} \quad \frac{1}{10} \quad \frac{1}{10} \quad \frac{3}{10}$
 $\frac{1}{2} \quad \frac{5}{10} \quad \frac{3}{10} \quad \frac{4}{10} \quad \frac{1}{10} \quad \frac{2}{10} \quad \frac{1}{10} \quad \frac{1}{10} \quad \frac{3}{10}$
 $\frac{1}{2} \quad \frac{5}{10} \quad \frac{3}{10} \quad \frac{4}{10} \quad \frac{1}{10} \quad \frac{2}{10} \quad \frac{1}{10} \quad \frac{1}{10} \quad \frac{3}{10}$

67 $\frac{2}{6}$

March 5, 1984 (revised 11:30am)

Proposed Q's and A's on the Repudiation of May 17

Q. What is your position on the May 17 agreement now that Lebanon has repudiated it?

A. As we have said, we believe the proposed agreement was a good one. It was negotiated fairly and carefully between the two parties. Those who were responsible for the rejection of the Agreement must now bear responsibility for finding an alternative negotiated formula to bring about Israeli withdrawal.

Q. What was the U.S. role in the GOL decision? Were we consulted ahead of time, or just informed -- when?

A. The decision was taken solely by the GOL, but they advised us of their thinking. The GOL was well aware of our views on the May 17 agreement.

Q. When were you informed?

A. I am not going to get into the details of our exchanges on this issue with the GOL.

Q. What about the reference in the Lebanese Cabinet statement to security arrangements for Israel?

A. We welcome the Cabinet's recognition of the importance of one of our continuing goals -- the need to implement adequate security arrangements in southern Lebanon to prevent terrorist infiltration across Lebanon's borders.

Q. How does the GOL now plan to get the Israelis to leave?

A. As we have said before, a proposed agreement existed which provided for the removal of Israeli troops. Since the agreement is not being ratified, it is up to those responsible to find new arrangements which would achieve the same goals.

.. /

67 $\frac{3}{6}$

-2-

Q. Will the U.S. help to negotiate the withdrawal of the Israelis from southern Lebanon now that the agreement has been repudiated?

A. We remain interested and involved in Lebanon, and still pursue the same goals we always have. But as I said, those who were responsible for the rejection of the proposed Agreement bear responsibility for making new arrangements to achieve the goals which ratification of the May 17 agreement would have achieved.

Q. What is your policy toward Lebanon now that Gemayel has repudiated May 17?

A. Our policy remains the same. We favor the establishment of a strong central government and a process of national reconciliation, a united, independent Lebanon, withdrawal of all foreign forces, maintenance of Lebanese sovereignty, and security arrangements for Israel's northern border.

Q. What will the Israelis do now that the agreement is repudiated?

A. You will have to ask the government of Israel.

Q. Now that the agreement is repudiated, do you approve of actions Israel is taking to ensure its security in southern Lebanon?

A. Our policy objectives remain unchanged. They are: the reestablishment of a sovereign, unified, independent country, and the removal of all foreign forces from Lebanon while ensuring the security of Israel's northern border.

Q. What have the Syrians agreed to as part of this understanding with Gemayel?

A. I refer you to the Syrians and the Government of Lebanon for a response.

Q. What is your understanding of what else is involved in the agreement?

A. I refer you to the parties themselves.

Q. Have you discussed this with our MNP allies?

A. We remain in close touch with our MNP allies.

.. /

67 $\frac{4}{6}$

-3-

Q. Have you consulted with the Israelis on this decision?

A. Yes. We remain in close touch with the Government of Israel.

Q. Have you informed Congress?

A. We continue to keep members of Congress abreast of events as they happen.

Q. Do you continue to support the Government of Lebanon?

A. We will not abandon the legitimate government of Lebanon nor President Gemayel.

Q. What kind of support are you going to give?

A. The nature and extent of our support will depend on how the situation evolves.

Q. What is happening to the LAF training program?

A. Our military trainers will remain in Beirut for the time being, but the program obviously depends on having genuine training functions to perform. Once the situation on the ground clarifies, we will decide how best to proceed with the program.

Q. Are you going ahead with a security assistance program?

A. Yes. We are, of course, reviewing the program on a case-by-case basis until we see how the situation evolves on the ground in Lebanon.

Q. What will happen to our economic assistance program?

A. We remain willing to provide appropriate assistance so Lebanon can rebuild its economy after the current strife ends.

Q. Will the ships remain deployed offshore?

A. As the President said on February 21, the ships will remain deployed off the coast of Lebanon. They will remain there as long as they can serve a useful purpose.

..1

HP-1

67 5/6

Q. What will be the rules of engagement on naval gunfire support?

A. As the President has made clear, the United States continues to be a member of the Multinational Force in Lebanon. Even though the redeployments announced by the President on February 7 have been completed, various U.S. personnel remain in the Beirut area and on ships offshore. They need to be protected.

U.S. reconnaissance flights assist in ensuring the safety of these personnel, as well as that of our naval units stationed off Lebanon. These flights have been fired on in recent days. Moreover, long-range artillery shelling of Beirut from Syrian-controlled areas of Lebanon obviously endangers those U.S. personnel who live and are stationed in various parts of the city, as well as our diplomatic facilities, whether or not they are the specific targets of an attack. Our Ambassador's residence has been shelled and taken direct hits.

The President's directive authorizes the commander in the area to make an informed judgment as to when responsive fire is necessary to meet these threats. We believe this is consistent with Congress' intent and essential to ensure the welfare of our people in Beirut.

Q. Will you fire to protect the LAF at Suq al-Gharb?

A. The ROEs would permit this, as before, if the fall of Suq al-Gharb were seen to endanger U.S. personnel in the Beirut area. However, our response to such an event will obviously depend on the tactical situation at the time.

Q. What will happen to the Marine positions at the airport?

A. They were turned over to the 33rd Battalion of the LAF.

Q. What will Ambassador Bartholomew's role be?

A. The Ambassador remains in touch with all of Lebanon's communities and their leaders to work together in Lebanon's best interests.

Q. What will Ambassador Rumsfeld's role in Lebanon be?

A. We remain involved, as before. What he will do specifically will depend on what the circumstances warrant.

- /

67 $\frac{6}{6}$

-5-

Q. What effect will the repudiation have on U.S. credibility as a valued mediator in the Middle East?

A. We believe that all of the parties involved realize that the U.S. occupies a unique position in its ability to play a mediating role. We will continue to have that responsibility and the repudiation of the agreement will not, in any way, jeopardize our efforts.

Q. Are the Camp David Accords now in jeopardy?

A. No. We believe the Accords are still the best and most realistic basis for peace in the area.

Wang #4613E

Handwritten signature or initials in blue ink.

42

[Handwritten signature and initials]

סגירות ישראל - ווטינגטון

אל:

המשרד

ט ו ט ס
 דפ.....מחוך.....דפים
 סוג בטחוני...טו...
 דחיות.....מדי...
 תאריך וז"ח...051700 מרץ 84
 סימני מברק...85

ממנכ"ל. מצפ"א.

משיחות שקיימו בארץ חברי קונגרס ומנהיגי ועידת הנשיאים התרשמו שישראל אינה מתנגדת במרצות לעסקות הסטינגרים. הדבר עומד בסתירה להנחיות שקיבלנו בנושא והסברנו להם שאנו מתנגדים במרצות. כדי למנוע אי-הבנות וכדי להגביר הסיכוי מבקשים שתינתן הודעה חד-משמעית בדרג גבוה שהסטינגרים מהווים סכנה לבטחון ישראל. ללא נקיטת עמדה חד-משמעית קשה יהיה לנהל המאבק כראוי.

רוזן

מה היה שיהיה גל/ג ארנסט רובינסון ג'נרל רלייף אלה רן אלה

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפוי

דפים 3 סחוד 1

רושינגטון

אל:

סיווג בטחוני: סודי

דחיפות: מידי

תאריך וזיח: 052000

מס. מברק: 163

לשימוש
מח'
הקשר

השגריר.

פגישת פלטן עם מתאם הפעולות באיו"ש ובאזח"ע (1.3). בפגישה, אותה ביקש פלטן בהמשך לפגישתו עם מנכ"ל משהב"ט והמתאם ב- 19.1, השתתפו בצד פלטן גם היועץ הכלכלי ברו, המזכיר הראשון קורצר ומצדנו המתאם, אליקים רובינשטיין, סגן המתאם, הי.ע.ע. הרל"ש והח"מ.

1. הצעות הפרוייקטים של הסוכנויות הוולנטריות. המתאם פתח ומסר החלטתו לגבי כ"א מהצעות הפרוייקטים שהופיעו ברשימות ה - CDF ו - ANERA ושנמסרו ע"י פלטן בפגישה הקודמת ושלגביהן ביקש אז בחינה מחדש תוך הנמקת הסיבות לגבי הצעות הפרוייקטים שלא יאושרו. אושרו פרויקטים רבים. בין הצעות הפרוייקטים שנדחו בעיקר כאלה העוסקים בדרכים חקלאיות לכפרים שאינם משתפים פעולה עם המינהל האזרחי מתוך עוינות, או טרקטורים גדולים ומפעלי "הכשרת קרקע" תוך שהוסבר שאלה מנוצלים לפלישה לאדמות מדינה. גם לא אושרו הצעות לפרוייקט לעיבוד מוצרי חלב ופרוייקט הקמת מדגרה תוך שהוסבר הקושי הנוגע לתכנון הכולל/ממחלקאות. פלטן ועוזריו שאלו שאלות הבהרה, אך בסך הכל היו מרוצים מקבלת התשובה ומהעובדה שפרוייקטים רבים שבעבר נדחו אושרו. לפירוט בנושא זה ובנושאים האחרים דלהלן ר' דיווח בדיפ'.

2. רשימת הפרוייקטים שהמתאם הגיש בביקורו בווינגטון כזכור בפגישה האחרונה אמר פלטן ששמח להודיע שהרשימה אושרה עקרונית. המתאם אמר שכיוון שלא שמענו מהם מאז הוא משאיר בידי פלטן מחדש הרשימה (פרוייקטים בסך 147 מ' דולאר) כדי שיוכלו ללמוד ממנה מהם הפרוייקטים החשובים בעינינו לצרכי יש"ע. בהמשך תיקן פלטן את עצמו ואמר שלא התכוון לומר שהרשימה אושרה עקרונית אלא שהיא כוללת סוג הפרוייקטים המקובלים עליהם.

3. פרוצדורה של הגשת פרויקטים מצד הסוכנויות הוולנטריות. המתאם הגיש לפלטן נייר בנדון.

4. ביח"ר למלט, "האגודה הערבית לפיתוח", בנק מסחרי ואיכות החיים". המתאם הסביר שברצונו להדגיש את מה שאמר למזכיר כי יש לנו תוכנית פיתוח כללית ואם הצעות הסוכנויות הוולנטריות ייתאמו לתוכנית זו יהא בכך כדי לסייע לשיפור היחסים בין הסוכנויות לרשויות שלנו. פלטן אמר שאינו שולל זאת, אך המזכיר, כפי שהדבר בא לידי ביטוי במכתבו האחרון לשהב"ט (5.2) רוצה לראות יוזמה מהתושבים עצמם. הוסיף שהוא ((פלטן) הדגיש זאת בפגישה הקודמת ובין היתר העלה יוזמות מקומיות לגבי ביח"ר למלט, בנק מסחר "והאגודה הערבית לפיתוח". המתאם הסביר שאנו עקרונית בעד יוזמות מקומיות, נוכל להמציא להם רשימה של מאות פרויקטים שהוקמו ע"י מקומיים פרטיים בעידודנו והקריא מספרים מתוכה. "אגודת הפיתוח" קיבלה תשובה שלילית משום שהגענו מסקנה שאין כוונתה לפיתוח כמה פרויקטים ע"י פרטיים אלא ליצור תשתית באיזור תוך

2/...

מ.א.רצואלי

5.3.84

אישור המנכ"ל:

אישור מנהל המחלקה:

השולח:

תאריך:

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל: רושינגטון

רפ"ד 3 מחוד 2

סיווג בטחוני: סודי

דחיפות: מדידי

תאריך וז"ח: 163

לשימוש
מח'
הקשר

- 2 -

התעלמות מקיום המימשל והמינהל. פלטן חזר שוב ושוב והעלה את נושא הקמת ביהח'ר למלט ולא הירפה מכך במהלך כל השיחה והמתאם מצדו חזר והסביר הנמקותינו מדוע לדעתנו אין צורך בכך. הוסיף והדגיש ענינו כמתאם. שהתושבים יהיו מרוצים ולכן, בין היתר, בדק לאחרונה מה ניתן לעשות כדי לקדם אפשרות אבטלה בישי'ע והנה מסתבר שדווקא בחודשים האחרונים עלה מספר הפועלים מישי'ע בישראל מ - 80 ל - 92 אלף.

רובינשטיין אמר שרצונו הטוב של המזכיר וכוונותיו הטובות ברורות, המזכיר מעוניין ברוחת התושבים וכולם מעריכים זאת, אך הבעיה שהלכה המתאם בשיחותיו ברושינגטון ובפגישות אחרות עם האמריקאים, והיא המטרידה אותנו, היא שהמניעים הפוליטיים של היזמים העומדים מאחורי פרויקטים מסוימים אינם תואמים את כוונותיו של המזכיר ויש להבין זאת. איננו נגד פיתוח, אדרבא, אך אם ראש מועצה מסוימת הוא פרו-אש"פ איננו רואים סיבה מדוע נסיע לוו. לו היו מאמצים האוטונומיה היו הדברים מתפתחים אחרת, אך חלק מהתושבים לא רצו לש"פ, ובמקום זאת בא'ם אליכם כאשר לעיתים כוונותיהם שונות לחלוטין מכוונותיכם שעניינן רווחת התושבים. כהערה אישית - הוסיף - מה שקראנו בעתונות בשבוע האחרון על מגיעכם עם אש"פ אינו מעודדנו. לו הפילוסופיה שלכם היתה חד-משמעית ואש"פ היה מוצא ממחשבתכם זה ענין אחר, אך אנו לא נוכל ואיננו רוצים לשחק לידי אש"פ. חזר והדגיש כי איננו מטילים ספק בכוונותיו הטובות של המזכיר, אך לעיתים קרובות כוונות גורמים באיזור וכוונותיכם אינן עולות בקנה אחד ולכן אנו בוחנים כל פרויקט לגופו, וכך נעשה.

פלטן השיב: איננו מתכוונים להחליש אתכם ע"י תמיכה באוייבכם, המזכיר אומר בואו נדאג שהאנשים יהיו מרוצים לגבי גורלם, כי אתם יכולים לשאת ולתת רק עם אנשים, ואם משהו ידוע כאוייבכם איננו מתכוונים לתמוך בו ואין זו כוונת המזכיר. אך מה שאנו אומרים שעלינו למצוא דרכים לשפר רווחתם של האנשים כמו ע"י ביהח'ר למלט ואנו רוצים שתבחנו זאת שוב. זו הרוח שבה הדברים מועלים ואנו מבינים את הענין, הפילוסופיה שלנו אינה שונה משלכם, אך ברצוננו לעודדכם לקפוץ קצת קדימה ולהסתכל איך אפשר לעזור לאנשים בישי'ע. כאן העלה פלטן שוב ענין הקמת בנק מסחרי ע"י מקומיים - המתאם הסביר ופירט שהענין עולה מאז 78, הזכיר בקשת ט'אפר אלמצרי, עזיז שחאדה ואחרים, אמר שהנושא בבדיקה ומכל מקום אם בכלל יאושר הוא מעדיף לאשר זאת לתושב מקומי ולא לגורמים מבחוץ. הוסיף שהיה לו הכבוד והעונג להיפגש עם המזכיר והפילוסופיה שלו זוכה להערכה וזו בדיוק גם מטרתנו - לעשות כל הניתן כדי לשפר רווחת התושבים. רובינשטיין הוסיף שבאותה רוח יש לבדוק מה ומי עומדים מאחורי ההצעה להקים בנק מסחרי מקומי, אם מדובר בענין כלכלי טהור זה דבר אחד, אך אם מדובר בכספי סעודיה שנמסרו לאש"פ ברור שלא נסכים. הזכיר גם הבעיות עם "בנק פלסטין" בעזה. פרופ' שרון אמר שכולם מעריכים את כוונות המזכיר, אל במושג "איכות החיים" במשתמע כאילו לא גרמנו להתפתחות כה גדולה בכל שטחי החיים בישי'ע מאז 67 - מספיק להשוות

3/...

אישור המנכ"ל:

אישור מנהל המחלקה:

השולח:

תאריך:

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל:

דפים 3 מתוך 3

סיווג בטחוני: סודי

רושנינגטון

דחיפות: מידדי

תאריך וזיח:

163

מס. מברק:

לשימוש
בח'
הקשר

- 3 -

עם תקופת הכיבוש הירדני, הבעייה אינה כלכלית - חברתית אלא פוליטית, כל פרויקט גדול שהועלה כאן יש לו אספקטים פוליטיים. מדובר באיזורים שלגביהם לערבים יש מאבק נגדנו ושהם רוצים להקים תשתית למדינה; אם מדובר על המשך הקו של פיתוח ורווחת התושבים - אין בעיה, אך אם מדובר בגזנות הערבים להמשך המאבק נגדנו זה דבר שונה לגמרי. פלטן הגיב שבמכתבו האחרון לשהב"ט המזכיר מכיר ברמת החיים שהושגה בישראל, אך הדגיש שכל ההחלטות לגבי רווחת התושבים הן החלטות ישראליות ואילו הוא מתכוון ליוזמות ע"י התושבים. מעבר לחברה וכלכלה המזכיר מתעניין באנשים, איך זאת אומרת שלא עשיתם רבות בישראל לרווחת התושבים, יש לכם אחריות לגבי שטחים אלו ואיננו מתווכחים עם זאת. רובינשטיין חזר והתייחס לכך שבעוד אנו מכבדים את דברי המזכיר אנו חייבים לקחת בחשבון מה עומד מאחורי יוזמות אלו או אחרות, ופלטן אמר שמסכימים שהעניינים אינם כה פשוטים, אך יש לחפש דרכים לשיפור רווחת התושבים.

5. בתום השיחה ביקש פלטן להעלות שני נושאים נוספים (אוניברסיטת ביר זית ופגישות של קורצר עם גורמים במינהל) בפורום מצומצם. דיווח בדיפ'.

ארציאלי

מה שאלמנה אצלה קיבלה שטח נמצא שטח
אחרי נתיב רציף אל שטח אצל 3 דיווח איש

תאריך: 5.3.84 השולח: מ. ארציאלי אישור מנהל המחלקה (א. א. א.) אישור המנכ"ל:

משרד החוץ-מחלקת הקשר

1036

**

יוצא

סודי

**

**

**

אל: ווש, נר: 148, מ: המשרד
דח: ד, סג: ס, תא: 050384, רח: 1600
נד: צינור הנפט

10/7
7

סודי/רגיל

רוון. סבל.

צינור הנפט העיראקי. שלך 600.

מציט שבהודמנות תגיד לפלסראו שנדמה לך שהוא מועה כאשר הוא
מוען של יישראל יש עניין בקיום מוצא הצינור בעקבה. יי
כידוע הסבירו האמריקאיים באופן כללי ביותר את קיום התוכנית
להנחת הצינור מעיראק לעקבה אך לא שאילו לדעתנו. למותר לציין
שיש לנו התעניינות בנושא, אך עמדתנו כלפיו טרם נקבעה.
לידיעתכם, אנו מקיימים דיונים בנושא זה לקביעת התייחסותנו.

בר און.

תפ: שהח, מנכר, ממנכר, מצפא, רובינשטיין, מינרבי, דרורי,
לכלכית, ר/מרבו, ממד, רס, אמן

Q478

* 1234

1

10

10

10

[illegible][illegible][illegible]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

939

**

יוצא

שמוד

**

**

**

אל: נ"י, נר: 147, מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 050384, זח: 1330
נד: לוינסקי

שמוד/רגיל

עקיבא לוינסקי גובר הסוכנות ישה בין ה-3.4 לבין ה-12.4
בניו יורק בעיניני משרדו. נודה על הגשת סיועכם במידת הצורך.

לשכת בר און.

תפ: ממנכל, גוברות/סוכ

10

NAME: J. L. GALT, JR. : 000001
 DOB: 01/01/1930 : 000001
 SSN: 01-01-0000

05175675

[illegible]

КСЕЯ ИГ ИГГ

RE: 001000, 1/1/10/015

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך: ל' באדר א' תשמ"ד
4 במרץ 1984

מספר:

סודי

א ל: המשנה למנכ"ל
מאת: נציג המשרד בשטחים

הנדון: שיחת פלטן עם מתאם הפעולות ביו"ש ועזה (1.3)

1. הפגישה, שאותה ביקש פלטן, בעקבות הפגישה הקודמת אצל מנכ"ל משהב'ט ובהשתתפות המתאם, התקיימה אצל המתאם ב- 1.3 בהשתתפות הציר פלטן, היועץ הכלכלי ביל ברו והמזכיר הראשון דן קורצר, ומצדנו המתאם, היועץ המשפטי של המשרד אליקים רובינשטיין, סגן המתאם אל"מ בקנשטיין, ה- י.ע.ע אל"מ פרופ' מ. שרון, הרל'ש ר. קרומר והח'מ.

2. המתאם פתח ונתן תשובתו לנושאים שהועלו בפגישה הקודמת:

(1) פרוייקטים של הסוכנויות הוולנטריות האמריקניות כזכור, הגיש פלטן בפגישה הקודמת 2 רשימות של הצעות פרוייקטים (של ה- CDF ו- ANERA) שטרם ניתנה לגביהם תשובה או שנדחו וביקש לדעת מה התשובות ולגבי אלו שנדחו - הסיבות לכך ומה הקריטריונים.

המתאם נתן ההחלטות של הבדיקה המחודשת לגבי 2 הרשימות כשהוא עובר על כל פרוייקט ומוסר ההחלטה ומסביר הסיבות לגבי אלו שלא אושרו (לפירוט ר' נספח). מתוך רשימת ה- CDF שכללה 24 הצעות לפרוייקטים - 11 אושרו 5 - עדיין בבדיקה, 7 נדחו 1 - אינו בתחום שיפוט המינהל האזרחי (ירושלים). בין היתר הסביר המתאם כי לגבי הפרוייקטים בדיר דיבואן (טרקטור) ו"דרכים חקלאיות" בבית רימא ודיר ע'סאן/בעקרון התשובה שלילית כיוון שפרוייקטים אלה עוסקים בהכשרת קרקע ויש לנו דוגמאות רבות שאנשים מגויסים טרקטורים וציוד כבד אחר והם מנסים להכשיר קרקע" שלא להם. מהרשימה שהגישה ANERA לגבי פרוייקטים שנדחו הסביר המתאם לגבי שלושת הראשונים שכיוון שהם עוסקים ב"הכשרת קרקע" - נס נדחים מהסיבות כ- נ"ל. לגבי פרוייקט המים בואדי פוקין, לא השתכנענו שהקואופרטיב מסוגל לממן את חלקו, אך אם אנר"א מוכנה לממן את כל הפרויקט אנו נאשר זאת זכפי שאנו יודעים CDF עושה משהו דומה בואדי פוקין. לגבי שני הפרוייקטים האחרונים הסביר המתאם שאנו לא מאשרים אותם, אלו נושאים שמתואמים עם שר החקלאות, אנו מאשרים גידול בקר לבשר אך לא פיתוח משק החלב. מאותה סיבה איננו מאשרים המדגרות ברמאללה לאור מדיניות החקלאות הישראלית ובעיות השווק, איננו חושבים שיש לכך שוק ואנו מוצפים בביצים.

פלטן: זו פתיחה טובה, תשובות טובות לגבי אחוז ניכר מהצעות הפרוייקטים ברצוני להעיר כמה הערות:

- למעשה עשית יותר ממה שביקשנו, ביקשנו לקבל הסברים מדוע לא אושרו, והנה בבחינה המחודשת אישרת רבים מהם.
- ישנם כמה דברים שאיננו מביין כשאמרת לגבי פרוייקטים מסוימים שאינך מאשר. כשהיית בואשינגטון דיברת על כך שתסכים לסלילת כבישים. האם הבעיות שונות לגבי שלושת הפרוייקטים בדבר דרכים חקלאיות שנדחו? המתאם: כן, הבעיות עם התושבים, שלושת הכפרים מתנגדים לש'פ עם המינהל ואיננו רואה שום סיבה מדוע אאשר.

פלטן: נתח לנו תשובה מלאה.

המתאם: אני מוכן ללכת יותר מזה. אנו יותר מאשר רוצים לסידע.

2/..

Page 1

SECRET

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

SECRET

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

מספר:

- 2 -

אבל אינני בטוח שכפרים אלה רוצים בזאת. אפילו אם הם מתנגדים למינהל - נסתדר עם זאת כי אינני רוצה שהתושבים יסבלו. בעקרון - אם שלושת כפרים אלו ישנו את התנהגותם אשמח לסייע ולבדוק למה הם זקוקים. פלטן: אנו נסתכל שוב בזאת.

פלטן: שאלה נוספת לגבי פרויקט הרזרבואר וקו המים בעראבה. המתאם: אותו סיפור. ראש העיר הוא מאד פרו-אש"ף, שיין לאגף הקיצוני של אש"ף, לא הכיר בממשל העבאי ולא במינהל, גורם בעיות; אנו עד כה התעלמנו ממנו כדי לא ליצור בעיות לתושבים, אך הוא מתנגד לנו ואני מעדיף לא לאשר לו כיום דבר. ביל ברו: אני רואה שיש מדיניות של דחיית הכשרת קרקע משום שהם עוברים לאדמות לא להם. שאלתי היא האם הכוונה לאדמות מדינה? המתאם: כן.

ברו: האם זה מסומן במפות? המתאם: כן. בעבר אישרתי דברים דומים ואז הם נכנסים לאדמות מדינה. ברו: האם פירושו התנגדות למתן טרקטורים. המתאם: כן, הם רוצים ציוד כזה למטרה כזאת. ברו: האם טרקטורים קטנים לצרכי חקלאות כן באים בחשבון. המתאם: אני מוכן לבדוק זאת. יש לדוגמא אחד הכפרים שבו יש כיום מאות טרקטורים אך לא אפשר פרויקטים שאני יודע מראש מה הבעיות לגביהם. ברו: בתחום אחר - אמרת שלא תרשו המפעל לעיבוד מוצרי חלב וכן לא מדגרת לאפרוחים בגלל התנגדות משרד החקלאות, זו שאלה של הגבלות על יבוא מזון שתתעורר בזמן המו"מ לגבי אזור הסחר החפשי. רובינשטיין: מה פירושו? אין לכך כל קשר. ברו: בודאי תיתקלו בבעיה בעוד שנה בהקשר של ליברליזציה של היבוא של מזון, אך יש הגיון בטענתכם שאין לכך קשר.

ב. רשימת הפרויקטים שהגיש המתאם כהצעה לכשביקר בואשינגטון
כזכור בביקורו בואשינגטון הגיש המתאם רשימת פרויקטים שבהם מעוניין תיאום הפעולה בס"ג של 147 מ' דולאר. (רצ"ב). המתאם: שמחתי לשמוע ממך בפעם הקודמת שרשימת הפרויקטים שהשארתי בואשינגטון אושרה. כיון שלא שמעתי ממך מאז שאיר בידך הרשימה, כי היא כוללת פרויקטים חשובים ותוכלו ללמוד מהם מהם צרכי האזורים. הערה: בהמשך השיחה הועלה הנושא שוב ופלטן הבהיר שלא אמר בפגישה הקודמת שהפרויקטים אושרו עקרונית אלא שסוג הפרויקטים הנזכרים ברשימה מקובלים עליהם עקרונית.

ג. פרוצדורה לגבי הצעות סיוע של הסוכנויות הוולנטריות
המתאם: בפעם הקודמת ביקשת ממני לקבל נייר על הפרוצדורה של הצעות הסוכנויות לגבי סיוע לפרויקטים - הרי הנייר (הרצ"ב). ברו: לאחר קריאת הנייר שואל לגבי סעיף 6 (הקובע שאם ביצוע פרויקט לא החל בתום שנה מאז קבלת האישור בכתב, יבוטל האישור אוטומטית, אא"כ אושרה הבקשה בכתב מחדש ע"י משרד העבודה והרווחה).

אל"מ בקנשטיין: בעבר העלו הסוכנויות מחדש בקשות לפרויקטים שלא אושרו. רובינשטיין: זו פרוצדורה מקובלת בישראל. פלטן: אולי תהיינה לנו שאלות יותר מאוחר לגבי נייר הפרוצדורה. ברו: האם נוכל לתת נייר זה לסוכנויות? בקנשטיין: כן, אם כי הם מקבלים זאת ממשרד העבודה והרווחה. המתאם: אני רוצה להדגיש את מה שאמרתי למזכיר המדינה - יש לנו תכנית שנתית ואם הסוכנויות הוולנטריות תוכלנה להתאים את הצעותיהן לתכנית הכללית יתרום הדבר לשיפור היחסים עם הסוכנויות.

מדינת ישראל

משרד החוץ

ירושלים

תאריך:

מספר:

- 3 -

3. ביח"ר למלט, "אגודת הפיתוח הערבית", בנק מסחרי ו"איכות החיים"

פלטון: אינני שולל זאת, אך המזכיר, ולבטח כך במכתבו האחרון לשהב"ט, רוצה לראות יוזמה מהתושבים עצמם, אנו משתדלים לעסוק באנשים ולא בפיתוח לשמו. המזכיר מעוניין ביוזמות שמועלות ע"י התושבים עצמם והעלינו זאת בפגישה האחרונה עם מנכ"ל משה"בט ואתך, בין היתר העלינו הנושאים הבאים:

- ביח"ר למלט

- בנק מסחרי

- "האגודה הערבית לפיתוח".

המתאם: יוזמות מקומיות אנו מחייבים עקרונית. אם יוזמות אלו באות מאנשים פרטיים אזי התשובה חיובית ואוכל לתת רשימה של מאות פרויקטים, אם אתה זקוק לכך, המעביעה על כך שמאז 1967 עודדנו גורמים פרטיים להקים מפעלים, נכון, לאחרונה, ב-6 החדשים האחרונים, התפתח ארגון חדש בשם "האגודה הערבית לפיתוח", ונכון שדחיתי את בקשתם. התכנית הכוללת שיוזמה הגישו לנו הביאה אותנו למסקנה שאין הדבר מכוון להקמת כמה פרויקטים ע"י אנשים פרטיים, אלא להתעסק בפיתוח כל האיזור תוך התעלמות מהממשל והמינהל. שוב, עקרונית, אם מחר ט'אפר אל מצרי או סעיד כנעאן ירצו להקים מפעל התשובה תהיה חיובית. פלטון: הבה ניקח 2 דוגמאות: מלט - אנו יודעים שיש כרגע מחסור בישראל, וביו"ש משתמשים במלט מרומניה ויש יתרונות שיקימו בעצמם ביח"ר למלט ביו"ש, וע"י כך יחסכו מט"ח. ידוע לנו גם שבאותו זמן "נשר" מרחיבה את מפעלה. לערביי יו"ש יש יתרון בכך שיביאו מט"ח מבחוץ - מירדן או wherever (הערנו שזו דווקא הבעיה לגבי ה-whatever ועל כך הגיב פלטון שיש דרכים לבדוק מקורות הכסף). שאלתו היא מדוע לא להקים ביח"ר למלט ויש לארה"ב הצעות מאישים בולטים ביו"ש להקים ביהח"ר כולל עם כספים מבחוץ.

המתאם: יש לי העונג לעסוק במפעל זה מאז 1978, כמושל יו"ש, ביליתי זמן מה עם אנשי מסו"ת ושוחחתי על כך גם עם מנהל "נשר" וכאז, כן גם כיום, אנו בדעה שע"י אישורנו למפעל כזה אנו נשפיע על אפשרויות פיתוח של מפעל "נשר" (פלטון - על המונופול של "נשר"). ברצוני להפנות תשומת לבכם לכך שכמה מתושבי יו"ש באו בשעתו עם הצעות כאלה ולכשבדקנו את המניות והבעלים הסתבר שמדובר בגורמים מחוץ לאיזור ולא מבפנים וכשרוב הכסף יבוא מאש"ף, אני מדבר על שנים קודמות. ברצוני להסב תשומת לבכם שלא רק ערבים באו עם הצעות אלה אלא גם יהודים וערבים במשותף, ומאותן סיבות סירבנו כדי שלא לפגוע ב"נשר" משום שהעלית את הנושא בפעם הקודמת ואמרת שתעלה זאת שוב, נפגשתי, לכן, שוב עם מנהל "נשר" בשבוע שעבר והמצב הוא אותו מצב כבעבר.

פלטון: אני מבין את הבעיה שלו, אבל זה לא יפגע בו, האנשים הללו בטוחים שיוכלו גם לייצא את המלט באם ישראל אינה רוצה שייצאו מלט לישראל, ולדעתנו יהיה הדבר טוב גם מבחינת ישראל כולל חסכון במט"ח והבאת מט"ח וכן ייצור מקומות תעסוקה ועניין של האנשים במה שהם עוסקים.

המתאם: אני, כמתאם, ענייני שהתושבים יהיו מרוצים ולכן במשך שלושת החדשים האחרונים בדקתי מה יהיה אם תוצר אבטלה והופתעתי להוכיח שאם בד"כ יש כ-80,000 פועלים מיו"ש ועזה בישראל, הרי בחדשים האחרונים, מדצמבר ואילך, למרות הצעדים הכלכליים בישראל, דווקא עלה מס' הפועלים מיו"ש ועזה בישראל ללמעלה מ-92,000.

ברו: מחפשים עבודה זולה...

פלטון: איך אתה מסביר זאת - האם הישראלים נדחקים ממקומות עבודתם?

המתאם: יש כאן הסבר של עבודה עונתית (קטיף ההדרים, למשל) וכן סיבה הקשורה לחברה הישראלית שפועלים בישראל אינם מוכנים לעבוד בעבודות מסוימות.

פלטון: האם אתה רואה את ביה"ח למלט, מבחינתך אתה (ללא האינטרס של "נשר") כמשהו שיכול להיות לך לתועלת?

המתאם: אם יבואו אלי מקומיים - ואתמול נפגשתי עם 7 נכבדים עשירים מיו"ש שרוצים להשקיע ואני מקווה שנתתי להם תשובות טובות - וישאלו אותי מה לעשות לטובת האוכלוסיה יש לי הצעות טובות יותר עבורם, כי אין מחסור במלט.

פלטון: אין מחסור כי זה מיובא, אך תוכלו לחסוך בזאת הרבה, אפילו אם העריכה ירדה באופן

4/...

מדינת ישראל

משרד החוץ

ירושלים

תאריך:

מספר:

- 4 -

ניכר ב-3-4 השנים האחרונות, הרי יש עליה ביבוא. ^{הגיע על ידי} המתאם: יש בידי רשימה של מפעלים שהוקמו בשנים האחרונות ביו"ש ועזה. המתאם הקריא מתוך הרשימה את מספרי המפעלים לפי ענפיהם, כאשר בתקופה הנדונה הוקמו ביו"ש 916 מפעלים ובעזה 870 מפעלים והדגיש שכל המפעלים האלה פרטיים. והוסיף שאם פלטון מעוניין ברשימה זו, אזי נתרגמה ונעבירה אליו.

פלטון: דיברת לפני כן על תכנית פיתוח שיש לכם לגבי יו"ש ועזה; האם זה פורסם?

המתאם: לא.

פלטון: האם זה סודי?

המתאם: כן.

רובינשטיין: רציתי לומר כמה מילים, ראשית, חשוב לציון שהתל"ג בירדן הוא אפסי וביו"ש גבוה. ברצוני להבין עבור הממשלה והמתאם, רצונו הטוב וכוונותיו הטובות של המזכיר ברורות ואין זה הדיון, ענין המזכיר הוא ברווחתם של התושבים וכולם מעריכים זאת. אך הפילוסופיה שהמתאם תאר ברושניגטון ובפגישות האחרות עם אמריקנים היא זו שהמניעים הפוליטיים מאחורי פרויקטים אינם תואמים את הכוונות שהמזכיר מעוניין בהן. המתאם נתן לכם את הדוגמא שראש עיר מסוים הוא תומך אש"ף. אין אנו נגד פיתוח, אך כוונותיהם אינן הכוונות של המזכיר ואת זאת יש להבין כשאנו דנים בבעיות אלה. אנו מאד forthcoming, אך עלינו לחשוף שמה במוחם של אלה אינו עולה בקנה אחד עם כוונותיכם. לו היתה אוטונומיה דברים היו מתפתחים אחרת, אך ערביי יו"ש לא רצו לשתף פעולה ובמקום זאת הם באים אליכם כשבמוחם לא מה שיש בכוונתכם, דהיינו רווחת האנשים.

ואני רוצה גם להעיר הערה אישית - מה שקראנו בשבוע האחרון בעתונות על מגעיכם עם אש"ף, זה לא מעודד אותנו להמליץ בפני הממשלה על מה שאתם מציעים, אם הפילוסופיה היתה clear cut ואש"ף היה מוצא ממחשבותיכם זה משהו אחר, אך איננו הולכים לשחק לידי אש"ף, איננו מטילים ספק בכוונותיו הטובות של המזכיר, אך לעתים קרובות מה שיש מאחורי הצעות של תושבי יו"ש איננו תואם את כוונותיכם ולכן אנו מסתכלים על פרויקטים אלה ודנים בהם case by case. פלטון: איננו מתכוונים להחליש אתכם ע"י תמיכה באויביכם. המזכיר אומר: בואו ונראה את האנשים, שיהיו מרוצים בגורלם, כי אתם יכולים לשאת ולתת רק עם אנשים, והם אנשים, ואם יש מישהו שאתם יודעים שהוא אויבכם אזי איננו מתכוונים לתמוך בו, וזו כוונת המזכיר. ומה שאנו אומרים, שיש אנשים בשטח ועלינו למצוא דרכים לשפר רווחתם, אפילו ע"י מפעל כמו ביח"ר למלט שאנו מייחסים לו ערך ואנו רוצים שתבחנו זאת שוב, וזו הרוח שבה הדברים מועלים - ואיננו כה תמימים, אנחנו מבינים את הענין והפילוסופיה שלנו אינה שונה משלכם, אך ברצוננו לעודד אתכם לקפוץ קצת קדימה ולראות כיצד ניתן לעזור לאנשים ולשפר חייהם. ברצוני להעלות נושא נוסף מהפגישה הקודמת - שיטת הבנקאות. הקמת בנק מסחרי זה רעיון שהועלה עוד מ-1976 ואנחנו חושבים שזה יעזור לשטח, כמובן הם יפעלו לפי כל התקנות הישראליות ויש לזה גם יתרון, עבורכם.

המתאם: נכון שמאז 78 אין זו הפעם הראשונה שהרעיון מועלה, כולל השנה האחרונה. אנשים מקומיים כמו ט'אפר אלמצרי, עדיז שחאדה ואחרים באו בהצעה זו ואנו בדקנו מה בדיוק הם עושים ורוצים, כי בישראל קיים "בנק לפיתוח התעשייה", ודרך אגב אנשים כמו ג'נחו משתמשים בשירותי בנק זה, ואני רציתי להבין מהתושבים המקומיים מה כוונתם ולא הבנתי. לו בפגישתי האחרונה עם ט'אפר אלמצרי הוא היה אומר שאין מספיק סניפי בנק - אזי יכולנו להקים יותר סניפים. לו היה אומר שאין לו תועלת מעבודה עם סניפי בנקים ישראלים ביו"ש הייתי משתדל להבין מה הבעיה. זו לראשונה שאיפשרנו להם ליהנות משירותינו דרך "הבנק לפיתוח התעשייה". עדיין איננו במצב לתת תשובה כי אני עדיין בודק בקשתו של ט'אפר אלמצרי שביקש להקים בנק מסחרי ואולי הדבר יאושר, במקרה כזה אעדיף לאשר למישהו המתגורר באיזור.

ובהמשך לדברי רובינשטיין - היה לי הכבוד והעונג לשבת מול המזכיר והפילוסופיה שלו מוערכת וזו בדיוק מטרתנו - לעשות למען שיפור רווחתם של התושבים. רובינשטיין: כמובן נצטרך לבדוק לגבי הבנק של מצרי מה עומד מאחרי זאת - אם מדובר בנושא

5/...

מדינת ישראל

משרד החוץ

ירושלים

תאריך:

מספר:

- 5 -

כלכלי טהור זה בסדר, אך אם מדובר בכספים מסעודיה ואש"ף - אזי זה דבר אחר לחלוטין. פלטן: בודאי יש דרך לפקח על הכספים והפעילות. בקנשטיין: יש לנו בעיות עם "בנק פלסטיק" בעזה. פלטן: איזה סוג בעיות?

בקנשטיין: בעיות של חשבונאות ואי-התאמה לנוהלים הנדרשים ע"י בנק ישראל ועוד. פלטן: האם נוכל להיות לעזר בשאלת הבנק?

המתאם: כאשר נגמור את כל הבדיקה ואם יהיה צורך בכך - נפנה אליכם. פרופ' שרון: כולם מעריכים את מה שהמזכיר רוצה, אבל ברעיון "איכות החיים" יש גם במשתמע כאילו לא נעשו דברים במשך השנים, מה פירוש "איכות החיים", השווה זאת למצב בתקופה הירדנית שהכל היה מופנה לפיתוח עמאן וירדן. תראה את קצב הבניה העצום כיום ביו"ש ובעזה תחת "הכיבוש הישראלי האיום". השאלה אינה כלכלית-חברתית אלא פוליטית וכל פרויקט גדול שהועלה כאן יש לו אספקטים פוליטיים. מה פירוש הטרקטורים הגדולים והכשרת הקרקע, אנחנו מדברים על שטחים שלגביהם יש לערבים מאבק נגדנו ושבהם הם רוצים לבנות כאן תשתית למדינה. כסף מנוצל בשטחים לקניית השפעה ואש"ף קונה השפעתו דרך כסף. אם נוכל להמשיך בקו של פיתוח ורווחת התושבים - אין כלל בעיה, אך אם מדובר בכוונות ערביות להלחם בנו, אזי זה דבר אחר לחלוטין.

פלטן: נחזור שוב לדוגמא של המלט, הנה המזכיר במכתבו האחרון לשהב"ט מכיר בכל מה שנעשה במשך השנים על ידכם בתחום העלאת רמת החיים, אך אמר שההחלטות לגבי רווחת התושבים עד כה היו החלטות ישראליות ומה שהוא מתכוון לו הם יוזמות ע"י התושבים עצמם ונכון מה שאתה אומר שהוא מתעניין במה שמעבר לחברה ולכלכלה, דהיינו באנשים, ואין זה אומר שלא עשיתם בשטחים ויש לכם אחריות לגבי השטחים ואיננו מתוכחים עם זאת.

רובינשטיין: אני מקווה שאתם מכירים בכך שהדברים אינם כה "בתוליים" כפי שנראים על פני השטח, ראיתי השבוע את משלחת אע"ב בביקורם השנתי כאן והנה הם מדברים על אנשי איגודים מקצועיים שנעצרו - האם אלה נעצרו משום שהם אנשי איגודים מקצועיים או בגלל חתרנותם! בעוד שאנו מכבדים את מה שמתכוון לו המזכיר, הרי מה שמתכוונים תושבי השטחים אינם תמיד תואמים את כוונותיו.

פלטן: אנחנו מסכימים שהדברים אינם פשוטים, אך עלינו למצוא דרכים לשפר רווחת התושבים כאנשים...

4. בתום השיחה ביקש פלטן להעלות אצל המתאם בפורום מצומצם 2 נושאים. דיווח בנפרד.

בברכה
מ. ארציאלי

מתאם הפעולה באיו"ש ובאזח"ע
סגן מתאם הפעולה באיו"ש ובאזח"ע
יע"ע ליד מתאם הפעולה באיו"ש ובאזח"ע.

העתק: מנכ"ל
סמנכ"ל מזתי"ם
דועץ משפטי
מנהל מצפ"א
שגריר-ציר - וושינגטון
ר. סיבל - שג' וושינגטון

/מא

מגזין חינוכי

מס' 100

תש"ס

מס' 101

מס' 102

המחברת היא מורה בבית ספר יסודי, שכתבה מאמר זה במסגרת
תוכנית הכשרה למורים, במסגרתה נדרשו המורים לכתוב
מאמר על נושא שהוצג בפניהם.

הנושא שהוצג בפניהם היה "השימוש בטכניקות
חדשות בשיעור". המאמר מנסה להציג את חשיבות
השימוש בטכניקות חדשות, ואת הדרכים שבהן
ניתן להשתמש בהן. המאמר מנסה להציג את חשיבות
השימוש בטכניקות חדשות, ואת הדרכים שבהן
ניתן להשתמש בהן. המאמר מנסה להציג את חשיבות
השימוש בטכניקות חדשות, ואת הדרכים שבהן
ניתן להשתמש בהן.

המאמר מנסה להציג את חשיבות השימוש
בטכניקות חדשות, ואת הדרכים שבהן ניתן
להשתמש בהן. המאמר מנסה להציג את חשיבות
השימוש בטכניקות חדשות, ואת הדרכים שבהן
ניתן להשתמש בהן. המאמר מנסה להציג את חשיבות
השימוש בטכניקות חדשות, ואת הדרכים שבהן
ניתן להשתמש בהן.

המאמר מנסה להציג את חשיבות השימוש
בטכניקות חדשות, ואת הדרכים שבהן ניתן
להשתמש בהן.

המאמר מנסה להציג את חשיבות השימוש
בטכניקות חדשות, ואת הדרכים שבהן ניתן
להשתמש בהן.

המאמר מנסה להציג את חשיבות השימוש
בטכניקות חדשות, ואת הדרכים שבהן ניתן
להשתמש בהן.

המאמר מנסה להציג את חשיבות השימוש
בטכניקות חדשות, ואת הדרכים שבהן ניתן
להשתמש בהן.

המאמר מנסה להציג את חשיבות השימוש
בטכניקות חדשות, ואת הדרכים שבהן ניתן
להשתמש בהן.

המאמר מנסה להציג את חשיבות השימוש
בטכניקות חדשות, ואת הדרכים שבהן ניתן
להשתמש בהן.

המאמר מנסה להציג את חשיבות השימוש
בטכניקות חדשות, ואת הדרכים שבהן ניתן
להשתמש בהן.

המאמר מנסה להציג את חשיבות השימוש
בטכניקות חדשות, ואת הדרכים שבהן ניתן
להשתמש בהן.

המאמר מנסה להציג את חשיבות השימוש
בטכניקות חדשות, ואת הדרכים שבהן ניתן
להשתמש בהן.

המאמר מנסה להציג את חשיבות השימוש
בטכניקות חדשות, ואת הדרכים שבהן ניתן
להשתמש בהן.

המאמר מנסה להציג את חשיבות השימוש
בטכניקות חדשות, ואת הדרכים שבהן ניתן
להשתמש בהן.

SOME AMERICAN VOLAGS PROPOSALS

1) C.D.F.

Agency's application	Project number	Project Description	Locality	Decision's Date	Our re-examined decisions
July 1979	17	Internal Water Net	Deir Nidham	3/12/79	Further to our previous approval, we have no objection to implementing the whole project
"	19	" " "	Biddo	"	Approved.
"	20	" " "	Beit Surik	"	Approved, as already mentioned to the Agency in regard with P.No. 162
21/10/81	85	Main line and network	Jalameh	31/10/82	Approved.
"	86	Reservoir and water line	Arrabeh	30/9/82	Disapproved - The village council has to be more cooperative.
"	87	Well and water network	Shufah	31/10/82	Still under re-examination.
"	84	Internal network in Kawbar + Shkeidem+ Mazra		13/11/83	Approved, provided funding regulations are respected and village councils reach a mutual agreement.
30/4/82	116	Agricultural road	Bani Naim	28/9/83	Approved, provided the village council is able to finance its part.
June 1982	173	Domestic water supply	Burqi	10/1/83	Approved.
2/12/82	126	Materials Testing Laboratory	Gaza	16/2/83	Such a laboratory can only be Governmental and therefore we approve on condition that the equipment is entrusted with and operated by the Civil Administration
"	142	Clinic equipment	Gaza	"	Approved, on condition that the equipment is delivered to hospitals, as the beneficiary's rights do not include such a project.
"	123	Traditional Rug Making	Samu'a	26/5/83	Still under re-examination.
Dec. 1982	-	P.B. Crippled Children Center	Jerusalem	-	Does not concern the Civil Administration in J.S. & G.
2/12/82	140	Clinic Services	Abu-Dis	28/9/83	Approved, provided the clinic is operated by a non-Jerusalemite factor.
"	149	Agricultural Road Construction	Tarqumia	26/5/83	Still under re-examination.
12/8/80	79	Water network	Attil	12/8 and 9/9/81	Approved.

61	Tractor	Dir-Dibwan	9/8/81	Disapproved. 1) we do not favor privately-carried out land reclamation. 2) We have not been convinced the cooperative's intentions are consistent with its declarations.
105	Agricultural road for Beit-Rima + Dir=Ghassaneh		30/9/82	Disapproved - Both village Councils are manifestly uncooperative.
139	Clinic	Zababdeh	10/8/83	Disapproved - the Association has no clinic of its own.
95	Clinic	Anabtah	29/9/82	Disapproved - Governmental health services are available and sufficient
114	Agricultural road	Surif	31/10/82	Disapproved - The village Council should be more cooperative.
121	Irrigation improvement	Central Uplands	4/7/83	Still under re-examination.
148	Agricultural road	Husan	26/5/83	Still under re-examination.

2) A.N.E.R.A.

6/5/83	114	Land reclamation	Tulkarem	4/9/83	Disapproved - 1) We do not favor privately carried out land reclamation 2) We have not been convinced the cooperative's intentions are consistent with its declarations
"	122	"	Tarqumiya	25/10/83	" " " "
"	123	"	(various)	5/10/83	" " " "
"	119	Water Management	Wadi Fuqin	28/9/83	"
"	115	Dairy facility	Al-Nasseriya	14/8/83	We approve only meat (and not milk) products processing.
"	117	Hatchery	Ramallah	19/9/83	Disapproved - A nearby hatchery can supply the region's needs.

⊗ We have not been convinced that the cooperative is able to finance its part.

New Project Proposals

Gaza District: -

Estimated Cost- \$

- 1) Water drainage project in Gaza:
Will help solving the problem of water in the area by recycling rainwater for domestic use in the range of 3-4 million cubic meters per year: 50 million
- 2) Concentration of rainwater in Khan Yunis:
Will help to solve the problem of drinking water in the range of one million m³: 5 "
- 3) Recycling of sewage water: will solve an ecological problem of sewage water disposal as well as recycling it for irrigation:-
 - a) in Gaza - 10 million m³ per year: 4 m.
 - b) in Khan Yunis - 3-4 m. " " " 6 m.
 - c) in Raffah - 1 m. m³ " " " 2.5
 12.5 "
- 4) Construction of schools:
200 additional classrooms can make away with the problem of second shift classes: 2 "
- 5) Slaughterhouse in Gaza: the present premises serving as such, in the middle of an inhabited area, constitutes an ecological nuisance: 1 "
- 6) Replacement of Government Hospitals' equipment 1 "
- 7) Retarded children institutions in the Gaza D.
will shelter 40 people around the clock 24 hours 2 "
- 8) Streets: 45 kms of urban streets: 3.5 "

TOTAL 77 million

Judea & Samaria :

- 1) Telephone exchange:
in Jenin, Kalkiliya & Tulkarem: 5 "
- 2) Electricity: connection of 100 villages to the national grid & internal network 17 "
- 3) Roads: Access roads to villages & internal roads (50 villages) 10 "
- 4) Hospitals & clinics: acceleration of implementation of Governmental hospitals in Ramallah, Beit Jallah & Hebron and their equipment with modern stuff, opening of a cardio-vascular department in El-Watani (Nablus) Government Hospital and construction of suburban clinics: 10 "

≠ development programs

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL
MINISTRY OF DEFENCE

COORDINATOR OF GOVERNMENT OPERATIONS
IN THE ADMINISTERED TERRITORIES

- 2 -

Estimated cost- \$

5) <u>Classrooms</u> : 250 additional classrooms could solve the problem of overcrowding and particularly that of second shift in Hebron:	5 million
6) <u>Sewage Disposal</u> : in various towns & villages (Nablus, Hebron and others):	15 "
7) <u>Urban markets development</u> in Beth-Lehem, El-Bira, Nablus:	5 "
8) <u>Vocational education development</u> :	2 "
9) <u>Problematic youth Vocational Center</u> in Jenin	1 "
TOTAL	70 million
GRAND TOTAL	147 " =====

Refugee Resettlement Project in Judea, Samaria and Gaza District: about 1.5 billion dollars to be spent throughout 5 years.

מדינת ישראל
STATE OF ISRAEL
MINISTRY OF DEFENCE

COORDINATOR OF GOVERNMENT OPERATIONS
IN THE ADMINISTERED TERRITORIES

Procedure relating to projects to be implemented with
the Agencies' assistance

The Agencies should apply, in writing, to the Welfare Coordinator in the Ministry of Labour and Social Affairs (M.L.S.A.) and mention in particular the following items:

- 1) The project/grant description, locality, district, area, beneficiary, notional investment amount (in U.S. dollars only) and the financing sources.
- 2) The Agencies should receive from the Welfare Coordinator of M.L.S.A. a serial number for each project/grant.
- 3) The Agencies should start implementing projects only after having received a written approval from the M.L.S.A. and by no means, before that.
- 4) The Agencies' representatives should refrain from promising any assistance whatsoever to eventual local beneficiaries, or to sign any agreement whatsoever, before having received the aforesaid final and written M.L.S.A.'s approval.
- 5) All Agencies should provide the M.L.S.A. as well as the Coordinator of Government Operations in Judea, Samaria and Gaza District (Ministry of Defence - Hakiriya - Tel-Aviv) a detailed implementation report, immediately after each project has been carried out and after each grant has been paid. An exemplar of the report sheet is attached herewith.
- 6) In case the project implementation has not started before the end of one year from its written approval, the latter will be automatically cancelled unless duly renewed in writing by the M.L.S.A.
- 7) In case the Agency is willing to re-submit a previously disapproved request, it should apply in writing as for a new project.
- 8) The Agencies should take into consideration proposals submitted by the Civil Administration with the same goodwill and seriousness as by any other factor.

Encl.: Exemplar of Implementation Report.

IMPLEMENTATION REPORT

The Agency's name:

Application's date:

Serial number:

Initial request description:

Beneficiary:

Locality

District

Area

Initial investment (in US \$):

Total Agency's participation Others

Ministry of Social Affairs' decision:

Date

Contents

Project/Grant current status:-

Agreement signed on

Implementation started on completed on

Final investment (in US \$):

Total Agency Others

Actual implementation (if different from initial request)

.....
Additional information:

Date:

Signature
(Agency's Representative)

ט ו ס ק

ד.פ. 1... סתוך... 3... דפים

סדרה יחסי: סודג-בירות

מגזר

21200 מרץ 84

36

Handwritten signature

א.כ.י.

אל : רוה"מ, מנכ"ל, ממנכ"ל, רובינשטיין, מצפ"א

הערכה : עמדת ארה"ב בנושאי המזרח התיכון נכון ל-1.3.84

- 1. המטרה העיקרית: השגת נצחון בבחירות.
- 2. הנושאים העיקריים בהם עסוקים:

2.1 - יחסי ארה"ב-ברית"מ

2.2 - מז"ת

2.3 - בעיות אמריקה המרכזית

2.1 - יחסי ארה"ב-ברית"מ

2.1.1 - טרם סכמו עמדה בנדון: הדעה המקובלת היא שצ'רננקו נבחר

לתקופה קצרה יחסית.

2.1.2 - אם יהיה סיכוי כלשהו ליצירת רושם של התקדמות ינסו להסדיר

פגישה פסגה.

2.1.3 - קיימת סבירות נמוכה לסיכויי התפתחות דרמטית כלשהי בשטח זה.

2.2 - מז"ת

2.2.1 - הנושא המרכזי המטריד את ארה"ב כיום הוא מלחמת עירק-אירן.

2.2.2 - הכשלון האמריקאי בלבנון יצר תדמית שלילית של ארה"ב בעולם-

וארה"ב מצטיירת כ"נמר של נייר". התבטאויות של הנשיא במהלך שבועות

רבים על כך שארה"ב is standing tall הבליטו עוד יותר את הכשלון.

אוחה עת שארה"ב "עושה שרירים" באונסקו, בהתבטאויות נציגים באו"ם

וכו' - מתקבלים המרינט כאילו היו נציגיה של מדינה הנכנעת לבעסי

הטרור של סוריה. מעמדם של האתראים על מדיניות החוץ נפגע.

2.2.3 - מתוך שיחות שקיימתי כאן עם הרבה אישים (סנטור לאקסולט,

ד"ר קיסנינג'ר, סנטור מוינאחן, שולץ, איגלברגר וינברגר וכו')

הערכה הכללית הינה שאין בכוונתה של ארה"ב לנקוט בשום פעולה נוספת

שעשויה ליצור מצב דומה למצב ממנו יצאה כיום "בשן ועין".

2.2.4 - מתוך כוונה לא לגרום לזעזועים כלשהם עד תאריך הבחירות.

2.2.4.1 - מפחיתה ארה"ב בחשיבותן של ההפרות המצריות של הסכם השלום - תוך נסיון למנוע מאתנו "הרעשת עולמות".

2.2.4.2 - מנסה ארה"ב לנקוט בצעדים שעשויים להגדיל את הסיכויים שירדן תסכים למו"מ (הקמת כח הפריסה, הוא אחד הצעדים).

2.2.4.3 - משאירה את האופציה לאפשרות שערפאת ישנה עמדתו. ומכאן נסיונות ההדברות הבלתי ישירה עם אש"ף (שלעניות דעתי נמשכים כפי שהתקיימו בעבר)

2.2.4.4 - המשך הפעלה לחצים על ישראל שתסכים לאפשר לתושביה הערבים של יהודה ושומרון לנהל ענייניהם בעצמם (מכאן דאגת ארה"ב לעדוד השקעות מכסף מקומי וודאי כספי אש"ף, וכו').

2.2.4.5 - אחת ההתפתחויות המעניינות בחודשים האחרונים: אכזבת ארה"ב מערב הסעודית. שומעים על אכזבה זו בשיחות אך הדבר לא קיבל ביטוי פומבי - ברור.

2.3 - בעיות אמריקה המרכזית

הממשל שגילה בחודשים האחרונים פרופיל גבוה בנושא זה הפחית הפעילות גם במישור זה תוך המשך זהיר של מדיניותו הקודמת ("אם האמלא גוף קיימתי")

3. סיכום - באשר ליחסי ארה"ב ישראל

3.1 - ככל שהכשלון האמריקאי בלבנון בולט יותר, מנצלת המפלגה הדמוקרטית עובדה זו כדי להבליט שבעוד שהדמוקרטים הביאו לעולם את "הסכם קמפ דוד" ואת השלום בין ישראל למצרים, הרי שהממשל הרפובליקני בזבז זרועה זו - ונכשל לחלוטין בכל המדיניות במזרח התיכון.

3.1.1 - בגלל הסוסי הסלטון - הופעל לחץ על ישראל וגזלו ממנה את הנצחון כשצה"ל עמד להביא לסילוק הסורים מלבנון - ולהחזרת העצמאות ללבנון.

3.1.2 - על אף הטיחות ושיחוף הפעולה האסטרטגי עם ישראל - הרי שהממשל הזה לא הסס לנהל מו"מ בלתי ישיר עם אש"ף מאחורי גבה של ישראל.

סיכום אש"ף 3 עמודים

$\frac{d}{dt} \left(\frac{1}{2} m v^2 + U(r) \right) = 0$

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

המשרד

קהיר

(ס.ס.)

10.7.54

ס.ד.ס. ס.נ.ר.כ.

דף.....מתוך.....דט.

סווג בסחוני...סודי...

דחופות.....

תאריך וז"ח. 02.13.00. מרץ 84

מסי מברק.....37

מצפ"א. דע: שגרירות קהיר - 10.7.54

מארוחת בוקר עם חבר הקונגרס מל לוין.

1. הרגשתו שבענין ה-P.V.O אי אפשר להעמיס על ידידי ישראל יוחר מדי דברים בבה אחת - ואנו עשויים על ידי כך לפעמים לאבד ידידים.

2. להסתיגויות שהוכנסו להחלטות בעניני הסיוע - בקשר לאש"ף וביצוע הסכם השלום - יש סיכוי טוב מאוד להתקבל כלשונן.

3. בנושא ירושלים שאל אם יש לנושא זה עדיפות מבחינתנו. כמובן שגם הוא וגם הרבה מאוד חברי קונגרס אחרים מעניקים תמיכה מוחלטת בהצעה אך יחד עם זאת הוא חושש שעל ידי הגדלת מספר נקודות החיכוך עם האדמיניסטרציה אנו עשויים להזיק לעצמנו לפעמים - אולי ללא צורך.

4. קיים פגישה עם השגריר המצרי כאן ויהעלה כל הנקודות המוכרות לנו. השגריר המצרי טען אותם הטענות ששמענו: החזרת השגריר היה המינימום שיכלו לעשות, העתונות המצרית חופשית, וכו' וכו'.

5. שגריר ארה"ב בקהיר - וליוטיס - נשאר כאן ונפגש עם חברי קונגרס לצורך סיוע למצרים בהשגת הסיוע. עומד להיפגש עמו היום. תדרכתיו לקראת השיחה.

רוזן

כמה
דברים
לדעת
השגריר
וקיי
נ

היה גליל אלמלא מצאנו קיבה מצחיק רובינשטיין אי' (הי)
הוא מסר לנו רשאלן ארמוני ארמון ארמון

117
3

ירושלים, כ"ח באדר א' התשמ"ד
2 במרץ 1984

א ל : מר מ. יגר, סמנכ"ל הסברה

הנדון: סדה"י לדיון בכנס קונכ"ליס
למכתבו של מנהל הסברה מה-24.2

ברצוני להוסיף מספר נושאים שעליהם לדעתי רצוי להתעכב בכנס:

1. בנוסף לנושא ההיסטאני מציע שתתקיים שיחה על בעיית הקשר עם השחורים למרות (ובגלל) הפרובלמטיקה הקיימת ביחסי יהודים-שחורים.
 2. אסיאנים - נושא אשר נוגע בראש ובראשונה למערב. נסיון לבנות לראשונה יחסים כלשהם עם הקהילות האסיאניות בכלל ועם יצאאי יפן בפרט.
 3. נשים - שימת דגש על קשרים עם ארגוני נשים מכל צבעי הקשת.
- בכל שלושת הנושאים הנ"ל לנסות ולעודד את הקהילות לפתח פעילות מצדן והכללת ביקורים בישראל בפעילות זו.

בחקר זה אני מציע לחלוקה לדיון גם את הניצול המירבי שאנו מצויים לתת ל- INTERCHANGE. אני גם מטליץ לבקש את הקונכ"ליס לתת שכם לפעולה זו.

בנוסף לנקודות הענייניות הנ"ל, אודה מאוד באם השגריר או אתם תזהירו את הקונכ"ליס מכתובת מכתבים ושיחות טלפוניות העשויות להתפרש כמתן הנהיות לקהילות ו/או אישים יהודיים. חייבים להצביע על הרגישות המיוחדת השוררת בשנת בחירות וכל אשר נובע מכך (אך מובן שאנו מצויים בזהירות זו גם הרבה מעבר לשנת בחירות).

ב ב ר ס ה,

חנן בר-און

העתק: השגריר, ציר, רוסינגטון
מנהל הסברה
מנהל מצפ"א
דני כירס, רוסינגטון

SECRET, C. N. 1955 11 10 1955
SECRET 1955

1. 1. 1955, 1955 11 10 1955

SECRET, C. N. 1955 11 10 1955
SECRET 1955

SECRET, C. N. 1955 11 10 1955

2. 1. 1955, 1955 11 10 1955
(SECRET) SECRET, C. N. 1955 11 10 1955

3. 1. 1955, 1955 11 10 1955
SECRET, C. N. 1955 11 10 1955

4. 1. 1955, 1955 11 10 1955

5. 1. 1955, 1955 11 10 1955
SECRET, C. N. 1955 11 10 1955

6. 1. 1955, 1955 11 10 1955
SECRET, C. N. 1955 11 10 1955

7. 1. 1955, 1955 11 10 1955
SECRET, C. N. 1955 11 10 1955

SECRET, C. N. 1955 11 10 1955

SECRET, C. N. 1955 11 10 1955

SECRET, C. N. 1955 11 10 1955
SECRET, C. N. 1955 11 10 1955
SECRET, C. N. 1955 11 10 1955
SECRET, C. N. 1955 11 10 1955

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

March 1, 1984

Mr. David Kimche
Director-General
Ministry of Foreign Affairs
91-130 Jerusalem

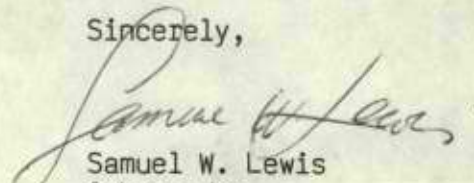
Dear David:

This is further to my letter to you of January 27th and in response to Hanan Bar-On's letter to me of February 19th regarding appointments to the Board of Directors of the United States-Israel Educational Foundation.

Following his reappointment to the Board for 1984, I have decided to redesignate Professor Boleslaw Goldman as Chairman of the Foundation in 1984.

With warmest personal regards,

Sincerely,

Samuel W. Lewis
Ambassador

March 1, 1984

Mr. David L. ...
Director, ...
Department of ...
Washington, D.C.

Dear Mr. ...:

I am writing to you in response to your letter of January 27th and to inform you of the results of the Board's review of the ...
The Board has concluded that the ...
I am sure that you will find this information helpful in your ongoing efforts to improve the ...
Sincerely,
[Signature]

Very truly yours,
[Signature]

1984

עגירות ישראל - ווינגסטון

אלו: ה מ ש ר ד

29 - N
23 - גמחין

ס פ ר ט ס פ ר ט

47... בתוך... 97.

סווג במחורני. סודי. בלוקר

דחיסות. בהול. לבוקה....

תאריך וז"ח. 1.3/1999

מחזורי קרבן מסי' מברק.....

רוה"מ , שר הבטחון

מנכ"ל, ממנכ"ל, רובינשטיין

להלן רישום שיחת טר הביטחון עם מזכיר המדינה מהיום 1.3.84

סיבל

10.

[illegible]

מגן: עזר כ"ד לבק

29 - N'
23 - מ'נ'ג'נ'

$\frac{2}{17}$

Meeting between Secretary of State George Shultz
and Defense Minister Moshe Arens
Thursday, March 1 -- 15:00 hours

participating: McFarlane, Rumsfeld, Silberman, Murphy, Eagleburger,
Pendleton, McNamara, Raphael.

Ambassador Rosenne, Simhony, Shai, Sabel.

SHULTZ: Gave condolences to Arens. Stressed need to maintain close contacts to Israel and that Rumsfeld and Lewis were doing it in Israel and State Department was keeping the Embassy informed here. Suggested that Arens open discussion.

ARENS: Obviously the Lebanon issue is ^{the} /most urgent issue. The last few weeks have been very difficult for both of us. Events didn't develop as we wished they would have. There might be some lessons that we would learn. However, the play is not over and the curtain is not down. The question is what can we do together and what achievements can the two of us obtain. Theoretically, the U.S. has the option of walking away completely though I know you wouldn't do so. We, of course, have no such option and we continue to have to contend with the developments on the ground. My own view is that very considerable things can still be accomplished ~~of~~ the U.S. and Israel work together in pursuit of common goals. We can't achieve these things if we don't work together. If we coordinate our efforts we still have enough cards.

29 -N' 3
23 -1/1062 17

Israel will have to ensure the security of the northern border even though it might turn out to be more costly in lives and more expensive economically than we hoped could have been achieved. The only alternative to our taking such steps is the shelling of the northern part of the country. The only differences in Israel are to the extent of the area where we will have to be present. Some hope that by decreasing the size of the area we would reduce pressures on us.

The government has decided, wisely in my view, not to decide. Things are in a state of flux and we don't know what would be the results of an immediate decision to withdraw. We might all regret the results of such a decision.

I don't yet know what Amin and Assad have decided but it is interesting and significant that the meeting took place at a period of increased instability inside Syria. There is a high degree of tension between Assad and his brother Rifaat. Rifaat is looking towards the time that Assad will leave and he is trying to ensure his inheritance. The situation was close to military conflict between the forces under Rifaat and other elements of the army. My guess is that this tension will continue.

There is no doubt that within Lebanon itself the various parties will conflict with each other. The outcome of all this will depend on what Israel and the US do or don't do. There are some "invisible" cards on the table. Namely, that all the groups in Lebanon are in potential conflict with other groups. The Druze for instance are afraid of the Shiites reaching agreement

29 -N' 4
23 -11/12 17

with the Christians. It must be remembered that the Druze so far have played a part out of all proportion to their representation in the general population. This again proves that military capability can produce results. There is also potential conflict between the Druze and the PLO. Although the Druze were happy to accept help, they know we are unhappy about such help. There is potential conflict between the Amal and the PLO and between the Lebanese forces and Amin's forces.

There are therefore certain pressure points that if used can produce results. The Syrians have done so effectively.

There are two components of the Lebanese equation that can be useful from both our points of view:

(a) The south which includes Sidon and the important Christian town of Gezeen and in the eastern section, a significant Druze population. The area includes important military positions.

(b) The other area is a Christian enclave in the north principally around Junya. Whatever distaste we may have as to certain aspects of the Christian fighters, it must be remembered that their enemies are congruent with our enemies.

One of Amin's errors was that he did not take advantage of these two bases and instead remained in his palace at Baabda. What is important for the future is what our relations should be in relation to both the south and to the Christian enclave in the north. The Christians in the north are vulnerable and concerned. However, their military capability is not less than that of the

29 -N' 5
23 -JINGA 17

Druze and the Shiites and Amin made a mistake in moving them off-stage. What these Christian forces are not capable of is standing up to the Syrian army and to Syrian shelling. It is on this issue that they are looking for a "life insurance policy". They are talking of a holocaust but none of the groups involved are intending holocaust, although hundreds and maybe thousands might be killed, most of the Christians would flee. There is, however, real concern about the Druze or the Shiites or the PLO coming into a village or town and leaving hundreds or thousands killed. The Christians in the north could be a factor if they have the sort of life insurance I was talking about. Some of them have been coming to see us. Some with the knowledge of Amin, stressing that they need the US and Israel.

As regards the south, Israel of course has to ensure that there will be no terrorist activity against us and we will try and do this with the people under our control in the south.

SHULTZ: I will try to react to your points.

Our quest of continuing US engagement in the Middle East and in Lebanon continues. The President is interested in staying engaged in these problems, that is with Israel, with the peace process, with Lebanon and with the Iran-Iraq war. We will stay engaged in varying manners. We are all of one mind as to the importance of working with Israel on these issues and we are determined to do so.

.. /5

29 - N' 6
23 - 11062 17

As far as Lebanon is concerned, our view is the same as yours that there is a state of flux and we are not sure how it will play out. It is clear that Amin has chosen the Syrian option, although we have no clear reading of what went on in Damascus.

MURPHY: All we have got is that Bander said it was a successful meeting and that there will be an announcement tonight or tomorrow.

SHULTZ: Our understanding is that he will start some sort of process towards disengaging himself from the 17th of May Agreement. We do not know what he obtained from the Syrians. However, even what he is trying to achieve from the Syrians was very limited, namely a cease-fire and Syrian help in forming a Government of National Unity namely "a government controlled by Syria". The question is the degree to which Amin would be able to stand up for people of independent views within such a government. We have nothing about a possible Syrian withdrawal except their statement that after a government of national unity is formed and after Israeli withdrawal then Syria will be willing to discuss it with the Government of National Unity.

MURPHY: They also demand that the Israeli withdrawal be "without gains".

RUMSFELD: They also demand a request by the new Lebanese government, that is a request by a government they will have formed.

29 - N
23 - 11062 7
17

-a-

SHULTZ: About two weeks ago when there was talk of abrogation, we publicly announced that anybody who advocated abrogation would have to deal by themselves with the question of Israeli withdrawal. One of the things that we want to consult with you about is how to avoid getting into a trap whereby somehow the US will be held responsible for getting/to withdraw from Lebanon.

We have received various vague messages from Assad stating that he recognizes Israel's legitimate security concerns. Our view is to wait and see and not to accept ideas that somehow we will be starting to negotiate a new agreement. We will see how it develops and in the meantime maintain close contact.

All our marines are now on ships except for some 200 of whom 100 are guarding the Embassy. The others are on a training mission, we had started to train an anti-terrorist group. Some are acting as liaison with the LAF. The President decided to leave them there so that we will be able to maintain close contact with the LAF. Our ships are still in the region so this might give Amin a little strength in his relations with Assad. The rules of engagement remain the same, i.e., to defend ourselves and it of course depends what we are defending. We are no longer at the airport so therefore, for example, Suk-el-gharb changes its meaning for us. We will not, however, be making any announcement on that.

The idea of the U.S. maintaining a naval or air umbrella over Lebanon is a non-starter. We cannot generate support in Congress for that. You have seen how Rumsfeld was trying to negotiate in Lebanon while at the same time there were speeches on the Hill calling

29 - N' 8
23 - JING 17

for the withdrawal of the Marines.

We cannot sustain military guarantees for the Christian enclave in the north.

We will wait and see if the situation deteriorates into component parts or into a cohesive situation that would be dominated by the Syrians. There would, of course, be no sense in our continuing to train a Syrian-dominated army. We will, however, continue to remain engaged diplomatically via Ambassador Bartholomew with Amin and with the others. We do not want to suddenly project ourselves in such a way that we might find ourselves in another round of negotiations. Amin must tell Assad that if they abrogate the agreement they should be talking to Israel directly.

We have had some discussions on the issue of what the US position should be if the Syrians try and get all the pieces in Lebanon together. We wondered whether we should be the spoilers, as Syria was in the past. However, provoking violence is not the US way of doing things. But if the Syrians feel they have the whole issue "on a silver platter" we at least should take the silver platter away and let them struggle for it.

We have to look also at the Syrian military buildup, its position towards Israel, its position towards Hussein and towards the peace process.

Our position is to maintain our Ambassador there and to maintain contact. At the same time, we want to make sure that the Syrians do not feel they are "cock of the walk" and we want others to have a more prominent role.

29 - N' 9
23 - 11/17/62 17

We don't want a situation whereby Rumsfeld or Silberman or Murphy are running to Damascus.

RUMSFELD: ...Or Shultz (laughter).

SILBERMAN: If there is a cease-fire and Geneva II and an abrogation of May 17th, would you prefer to negotiate a new agreement with Lebanon or simply to implement arrangements on the ground.

And if there are negotiations would you want the US involved.

ARENS: If the Lebanese abrogate the Agreement, it doesn't speak well for the longevity of the Agreement. Though we should not reject out of hand negotiations or even renegotiations.

What is of primary importance is the situation on the ground though we will obviously consider an agreement that might enable us to free our forces.

At this stage it is not proven that Amin and Assad have agreed on abrogation.

SHULTZ: Your problem is how to maintain control in the south to ensure the prevention of infiltration but at the same time lighten your load so as to avoid the inevitable difficulties involved in being an occupying force. The question is are there things that the US can do.

ARENS: We do not know how we can ensure security while at the same time withdrawing. Until the last few weeks we still hoped that Amin would be willing to send down south a military unit. The Shiltes

29 -N' 10
23 -JING 17

told us that they need the umbrella of the Lebanese army and with it they could recruit people. But now that does not seem likely. It is too early to say nothing can be achieved but things are not looking promising.

RUMSFELD: I talked to Steiner and he said that Nabich Beri still would like a brigade brought down. As you know the Syrians are also not totally disrespectful of your border. Don't therefore rule out the chance of getting an agreement.

ARENS: I am not optimistic.

RUMSFELD: Steiner said the Third Brigade should be sent,

ARENS: When elements of the Fourth Brigade broke up and began fleeing to our lines we tried to reorganize them into a unit but they simply melted away.

RUMSFELD: Would you prefer negotiations or de facto arrangements? We have received two or three mystical indirect 'Arabian' rumors from Assad that he wouldn't object if this was discussed with you.

It is not clear that he requires that his surrogates approve such an agreement.

29 -N' 11
23 -11062 17

MURPHY: It is not proven that Assad sent such a message.

ARENS: The question really is what capability we both have. If we have no capability then there will be total disorder and the PLO will get itself involved.

RUMSFELD: Amal is itself apprehensive of PLO and Khmeni types.

ARENS: I know. On the other hand Amal has problems within and we are finding that those within the organization who have contact with us are getting very apprehensive.

Within Sidon for example, the Sunnis have their own militia and of course there are Christians in the area. If a free for all develops the PLO will find its way in.

McFARLANE: It is clear that the Syrians are responsible at least politically for PLO activities. Would you be willing to hold the Syrians responsible. What are your red lines? I realize that you might quite well answer that unless we are willing to complement you, it is none of our business.

There is talk that you are considering fencing off the whole southern area. Since the Shiites themselves wish to keep the PLO out is there not a danger that by fencing the south off you might engender bad will among the Shiites? What about help to the L.F?

29 - N' 12
23 - 11062 17

ARENS: Yes, indeed, the Syrians are responsible politically for PLO infiltration and in some cases they have actively supported such acts. We have held them responsible and have not hesitated to attack PLO targets in Syrian-held territory and have encountered Syrian A/A fire against our aircraft. We are, however, not talking of an all-out war against Syria. Sometimes the Syrians have even restrained the PLO from acting but we are not sure whether it was because of our air activities. Basically it is true to say that the Syrians control PLO movement.

local
Events in Lebanon have demonstrated that/military forces are effective only if built on a cohesive structure. For example, the Druze, Amal and L.F. are all effective since they are built on such a basis but they need support. The L.A.F. remains a question mark because of its lack of cohesiveness.

McFARLANE: I hope you are right. I, however, have yet to see the Christians fighting well. So far they have shown bad leadership, bad technique and cowardice.

RUMSFELD: If the Christians are really worried about their survival, why aren't they making every effort to arm themselves. They don't seem to be behaving like a people obsessed by fear.

ARENS: The fear really exists there. However, they have the option of becoming refugees.

29 -N/
23-11062

13
~~12~~
17

McFARLANE: I noticed there are still some Christians in the IAF.

ARENS: Yes, the Christians took hold of some of the tanks from the Fourth Brigade and are trying to get them up north.

I agree that so far the Christians have never put up a good fight but if it comes to an attack on the northern area, they will fight. In Lebanon fighting ability has a lot to do with local patriotism. Compared to the other militias the Christians are no less capable.

SHULTZ: The IAF simply fell apart. We have heard reports of very substantial threats to kill members of family of soldiers if they didn't desert, and of course it worked.

ARENS: As to McFarlane's question on fencing, we are aware that it is a double-edged weapon. It could prevent the supply of weapons and explosives but at the same time the population might severely resist being cut off. For this reason we have not fenced in so far. There is however the possibility that south Lebanon may become like south Korea and the people in the south will be quite content to cut off contact with the north.

SILBERMAN: If the U.S. and Israel work together what should be their joint strategy and tactics?

ARENS: That needs to be talked over. The strategy should encompass the Christian enclave in the north and Israeli presence in the south.

29 -N'

14

23 -JINGA

~~13~~
17

These are our cards and they shouldn't be thrown away as Amin threw them away.

Israel sees a short-term and a long-term issue.

The short-term is the real danger of terrorist attacks against Israel across the northern border.

The long-term concern is about Syrian objectives. In our view their objectives are unlimited.

A Syrian perception of U.S. and Israel cooperation is important in deterring Syria from undertaking large-scale hostility.

In this respect there are two other issues that I would like to make.

First, I have been informed that Israel has been turned down on its request for three weapons systems. The Sidewinder AM 9M, the HARM and the AMRAM. I had brought up the AMRAM issue with Secretary of Defense Weinberger. We at least would like to have sufficient information to enable us to design the Lavi in such a way that it could carry them. Thayer assured me that this would be done.

The President has confirmed that Israel should maintain a technological edge, these weapons are part of it and we would like to obtain them.

SHULTZ: I'll look into it.

ARENS: The second issue I know is a sensitive one for you. I know you are interested in achieving progress on the Reagan plan and on getting results from Hussein and Arafat. However, focusing

29 - N' 15
23 - JINGO 17

on U.S.---Israel differences will not project an image of coordination.

SHULTZ: The U.S. will continue to be engaged .

I agree as to the importance of U.S.-Israel working together and we clearly intend to do that. The fact that I hear that the Joint Military-Military group talks are going well represents an institutionalization of such cooperation.

As to the question of U.S. involvement in a military engagement about the Christian enclave in the north, I would say that it can't be done.

On the U.S. attitude to Israeli presence in the south, we will consult with you as to how to proceed. We don't want to enter negotiations that will end up with us calling for your withdrawal. However, maybe some negotiation effort might be worthwhile.

As to the weapons you mentioned, I will check it.

McNAMARA: We haven't finished supplying AM 9M missiles to U.S. forces.

ARENS: Even if you can't give them now it would be better to set a future date rather than to give us a negative reply.

SHULTZ: I agree with your definition of the short-term and long-term threat.

We continue to believe that it is important to keep the peace process going.

The question is what our objectives can be. We want to continue the strong dialogue with you . We don't want the peace process to poison our relations with you. We want to prevent the situation

29 - N 16
23 - JING 17

where we have to continuously fight Security Council resolutions.

I don't know what Hussein and Arafat agreed upon. I don't believe that Hussein expects much from Arafat but he felt he had to go through with it. He wants to get involved in negotiations with you and for this he needs Palestinian participation. He is aware of the risk that Syria poses for him. Syria will be able to subvert negotiations and therefore our support for Hussein is important.

I understand the point you made and we are taking it in mind. We will keep you informed of developments as we did on the Mubarak-Hussein meeting. We will stay in close touch.

SILBERMAN: Putting aside the peace process we are more immediately concerned by the Syrian threat against Jordan with or without the peace process.

ARENS: Yes, we are also worried. But it may be because of our Israel-centered view that we see it more probable that Syria will move against Israel. At the present the vast majority of the Syrian force are deployed against Israel. There is a definite possibility that they will be used against us while as regards Jordan, Israel can serve more as the deterrent.

SHULTZ: You referred to tensions inside Syria. We don't know where it will go. And we don't know its implications. In addition to the things outside Syria there are the internal things which we should try and exploit. There is something

29 - N' 17
23 - 11/15/52 17

stirring there. We are talking about a minority regime which is cruel and ready to murder people. In such a situation things might change rapidly.

MURPHY: Assad is a wild man.

SHULTZ: It is most probable that Rumsfeld and Silberman will be coming round the area. We haven't finally decided yet.

ARENS: I think it would be a good idea for us to continue dialogue with them.

Shultz again reiterated condolences.

7.0

שגרירות ישראל - זושינגטון

אנלי

אל:

המשרד + ~~המחלקה~~ יאחון

ס ו פ ס ס ב ר ק

דף 1... בתוך 1... דפים

סוג בסחוני... שומר...

דחיפות... רגיל...

תאריך וז"ח 1430.1.1 מרס 84

מס' מברק... 20 - N

15 - יאחון

אל :- מצפ"א
דע :- משהב"ט ועבור בן יוסף

"לביא"

רצ"ב התיקון שהתקבל בוועדת החוץ של בית הנבחרים. והצעת לשון ההסבר. באחרונה ישנה טעות
כמובן כי היתה בקשה רשמית לשמוש ב-FMS נשתדל להוציא הפסקה כולה וכמו כן לתקן את הסטט
שלפיו אנו חייבים להוציא 250 מיליון דולר. ברצוני לציין שכל התיקונים וההישגים בנושא
הלביא ובנושאים אחרים הם מאד טנטיבים שם הם נכללים במסגרת של חוק שכלל לא ברור
שיתקבל לאור קשיים בפרקים אחרים שלו ובמיוחד סיוע לאמל"ט. אין מקום לדאגה רבה מדי כי
במקרה כזה נוכל קרוב לוודאי להכניס את "הלביא" להחלטת המשך. במקרה כזה לדיון
בוועדת החוץ ולעובדה ש"הלביא" קיבל לגיטימציה תהיה השפעה חיובית אם כי לא מעוגנת
בחוק.

מחבר
ערו

3 1 1 2 1 4 5
הנהגה א/א א/א א/א א/א א/א א/א
הנהגה א/א א/א א/א א/א א/א א/א

engineering contracts.

11. The subcommittee supports efforts by the Israelis to develop the new Lavi fighter with assistance from the American defense industry. In the Second Continuing Resolution Authority for fiscal year 1984, up to \$300 million of the FMS financing being made available for Israel was allocated for research and development in the United States on the Lavi fighter and not less than \$250 million was available for the procurement of defense articles and services, including research and development in Israel, for the Lavi fighter.

Although these funds have not been obligated or expended, and although there was not a specific Israeli request to the U.S. government, the subcommittee felt it was important to reinforce support for this program. Accordingly,

the subcommittee recommended that in fiscal year 1985 up to \$150 million of the FMS funds for Israel may be spent on research and development in the United States for the Lavi program and not less than \$250 million shall be spent on defense articles and services, including research and development on the Lavi program in Israel. (Subcommittee amendment number 6). The subcommittee is confident that this program in its research and development phase can absorb these funds within the time frame.

LEVINE013

[February 27, 1984]
AMENDMENT OFFERED BY MR. LEVINE

Add the following to the FY 85 FMS provisions in the bill relating to Israel:

1. Of this amount, up to \$150,000,000 shall be for research and
2. development in the United States for the Lavi program and
3. not less than \$250,000,000 shall be for the procurement in
4. Israel of defense articles and defense services, including
5. research and development, for the Lavi program.

ש מ ר

1 מרס 1984

14/5
70

אל :- א. בנצור-מנהל מצפ"א
מאת :- ר. סיבל - וושינגטון

הנדון :- י. ארמקוטס-מחליפו של איגלברגר

מצ"ב פרטים ביוגרפיים על הנ"ל.
ממחמ"ד ביקשו שלא ניתן כל פרסום למינוי החדש.

ב ב ר כ ה

רובי סיבל

העתק:- מנכ"ל
ממנכ"ל ✓
השגריר

ARMANI, GIORGIO, fashion designer; b. Emilia Romagna, Italy, 1936; studied medicine, Italy. Asst. menswear buyer, fashion coordinator, La Rinascente, Milan; then worked 8 yrs. as designer, Cerutti Co., Milan; freelance designer, opening own business, Milan, 1975; head Giorgio Armani Corp., N.Y.C. and Giorgio Armani boutiques. Recipient Neiman Marcus award, 1979. Home: Giorgio Armani Corp. 550 Fifth Ave. New York, N.Y. 10019*

Armstrong, Michael H—b Ohio 4/15/37. Carleton Coll BA 58, Columbia U MA 61 PhD 65. PHIV EXPER instr 62-65, asst prof govt 65-68, assoc prof 68-69 Pomona Coll, resch assoc Inst War-Peace Studies, Columbia U 65-66, visiting assoc prof int rel Int Christian U (Tokyo) 68-69. STATE Dept GS-13 Ign alt off 8/69, R-3 int rel off 8/70, det USIA 10/72-11/73, R-2 5/73. Tokyo spec asst 11/73. Dept int rel off 7/74, RU-2 8/75, superior honor award 76, det Nat Security Council 2/77, det Defense Dept 7/78. Dept sr dep asst sec E Asia-Pacific alt 1/80, RU-1 10/80, Dept of Defense distinguished civ ser medal 80. Manila AEP to Philippines 1/82.

** 665

** ** נכנס

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

** **

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 1 מתוך 8

עו"ת 10 מתוך 30 סודי ביותר

מל: המשרד, נר: 3, מ: 110

דח: ר, סג: מ, תא: 010384, וח: 0900

נד: משפ-ארהב

סודי ביותר/רגיל

מצפ"א, ממ"ד.

משי"ף - ארה"ב.

להלן סיכום, חלקי כמובן, של המגעים שנעשה באיפא"ק.

CHRONOLOGY OF THE KHALED EL-HASSAN AFFAIR.

**KHALED EL-HASSAN IS CO-FOUNDER OF FATAH WITH YASIR ARAFAT
**AND CHAIRMAN OF THE FOREIGN RELATIONS COMMITTEE OF THE
**PALESTINE NATIONAL COUNCIL. AS A SENIOR PLO OFFICIAL HIS
**VISIT TO WASHINGTON WOULD HAVE TO BE APPROVED BY HIGH
**OFFICIALS IN THE STATE DEPARTMENT.

**JULY 1982 THE PLO, BESEIGED IN BEIRUT, DECIDES TO TRY FOR
**US RECOGNITION AS THE PRICE FOR ITS DEPARTURE.

**JULY 13, 1982: HANI AL-HASSAN (KHALED'S BROTHER AND
**POLITICAL ADVISER TO ARAFAT) TELLS REPORTERS THAT " WE
**ARE FIGHTING TO FORCE THE U.S. TO RECOGNIZE US" AFTER
**WHICH THE PLO WILL LEAVE BEIRUT.

**JULY 15, 1982: KHALED AL-HASSAN DESPATCHED TO THE U.S. AS
**AN UNOFFICIAL MEMBER OF ARAB LEAGUE DELEGATION LED BY
**SAUDI FM SAUD AND SYRIAN FM KHADDAM " TO SEE IF THERE HAS
**BEEN ANY CHANGE IN USC OPINION."

משרד החוץ-מחלקת הקשר

8 מנחם 2 97
30 מנחם 10 מנחם

SENIOR AIDE TO ARAFAT ANNOUNCES IN BEIRUT THA EL-HASSAN
HAS BROUGHT A MESSAGE TO THE WHITE HOUSE PROPOSING MUTUAL
RECOGNITION OF TE PLO AND ISRAEL.

JULY 17, 1982: EL-HASSAN MEETS WITH URI AVEHRY IN NEW YORK
AND TELLS HIM THE PLO IS READY FOR MUTUAL RECOGNITION AND
WILL RENOUNCE TERRORISM ONCE NEGOTIATIONS BEGIN.

JULY 19, 1982: SENIOR ADMINISTRATION OFFICIALS REPORTED
LEARNING TOWARDS CONTACT WITH THE PLO AS A MEANS FOR
SECURING PLO WITHDRAWAL FROM BEIRUT.

JULY 20, 1982: SAUD AND KHADDAM MEET WITH PRESIDENT
REAGAN. PRSIDENT REPORTEDLY TELLS THEM THAT PLO WOULD
HAVE TO ACCEPT 242 AND 338 AND RENOUNCE TERRORISM BEFORE
THE U.S. WILL DEAL WITH THE PLO.

KHADAM MEETS WITH HUSSEIN AFTER WHITE HOUSE MEETING.
JULY 24, 1982: ASSOCIATED PRESS REPORTS THAT NEGOTIATIONS
BETWEEN HASSAN AND U.S. OFFICIALS '' THROUGH AN
INTERMEDIARY'' HAD BROKEN DOWN IN THE LAST 48 HOURS.
ACCOUNT CONFIRMED BY U.S. MIDEAST EXPERT WHO MET WITH
HASSAN.

STATE DEPARTMENT DOES NOT DENY THAT AN EFFORT HAD BEEN
MADE TO WORK OUT AN AGREEMENT FOR DIRECT CONTACT WITH THE
PLO BUT RESTATED USC POSITION ON CONTACT.

JULY 26, 1982: WASHINGTON POST REPORTS THAT HASSAN SENT
SEVERAL MESSAGES TO HIGH OFFICIALS THROUGH INTERMEDIARIES
INCLUDING WELL-KNOWN PALESTINIANS WHO RESIDE IN THE
U.S. HASSAN APPARENTLY URGED THAT THE U.S. TAKE A STRONG
STAND FOR PALESTINIAN SELF-DETERMINATION AND SUPPORT
ARAFAT.

SENIOR STATE DEPARTMENT OFFICIAL CONFIRMS THAT MANY
MESSAGES HAD BEEN RECEIVED RECENTLY FROM THE PLO.

JULY 25, 1982: HASSAN FLIES TO CHICAGO IN EFFORT TO SEE
KENNETH DAM, NOMINATED TO BE DEP.SEC OF STATE, DAM REFUSES
TO SEE HIM.

JULY 26, 1982: HASSAN MEETS WITH SENATOR PERCY AT THE

משרד החוץ-מחלקת הקשר

מס' 3 97
מס' 30
מס' 10
מס' 107

**TUNISIAN EMBASSY.

**JULY 27, 1982: HASSAN LEAVES THE UNITED STATES.

**JULY 28, 1982: PPRRRRRRRR

**JULY 28, 1982: PRESIDENT, IN PRESS CONFERENCE, STATES THAT
**THE US WILL NOT ENTER INTO DISCUSSIONS WITH THE PLO UNTIL
**IT ACCEPTS ISRAEL'S RIGHT TO EXIST AND ACCEPTS 242 AND
**338.

**OCTOBER 22, 1982: KHALED EL-HASSAN RETURNS TO WASHINGTON
**AS PART OF ARAB LEAGUE DELEGATION LED BY KING HASSAN OF
**MOROCCO BUT BARRED FROM OFFICIAL MEETINGS.

** EL-HASSAN TELLS REPORTERS THAT DELEGATION FREQUENTLY
**CONSULTED WITH HIM AS THEY MET WITH US OFFICIALS. CLAIMED
**HE ALSO MET WITH MEMBERS OF CONGRESS AND FOREIGN POLICY
**ADVISERS IN PREVIOUS ADMINISTRATIONS. DESCRIBES HIS
**STRATEGY AS 'KNOCKING ON THE DOOR UNTIL THE DOOR IS
**OPENED.'

** KING HASSAN URGED REAGAN TO NEGOTIATE DIRECTLY WITH THE
**PLO BUT REAGAN SAID ISRAEL WOULD NOT ATTEND SUCH
**NEGOTIATIONS. -DECEMBER 22, 1982: KHALED EL-HASSAN RETURNS
**TO WASHINGTON TO COINCIDE WITH KING HUSSEIN'S MEETING WITH
**THE PRESIDENT. IN EXPLAINING WHY EL-HASSAN WAS IN
**WASHINGTON STAYING AT HUSSEIN'S HOTEL, A SENIOR
**ADMINISTRATION OFFICIAL NOTED THAT HUSSEIN HAD TO GET PLO
**APPROVAL TO ENTER NEGOTIATIONS.

** HUSSEIN REPORTEDLY RELAYED EL-HASSAN'S RESPONSES BACK
**TO ADMINISTRATION OFFICIALS.

CHRONOLOGY OF THE MROZ AFFAIR

JUNE 1981: JOHN MROZ APPROACHED BY PLO INTERMEDIARY WITH A

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

דף 4 מתוך 8
עומק 10 מתוך 30

**SEVEN- POINT PLO PLAN FOR TALKS WITH THE U.S. INCLUDING
 **REFERENCE TO ISRAEL AND TO SECURE AND RECOGNIZED
 **BOUNDARIES.
 **JULY 1981: MROZ SHOWS PLO SEVEN-POINT LAN TO STATE
 **OFFICIALS.
 **EARLY AUG. 1981: SADAT, ON LAST TRIP TO WASHINGTON, URGES
 **U.S. TALKS WITH PLO.
 **
 **AUG. 4, 1981: ARAFAT SENDS MESSAGE VIA MROZ CONFIRMING
 **SEVEN- POINT PLAN. MROZ CONVINCES VELIOTES TO PURSUE PLAN.
 **VELIOTES DRAFTS 2.5 PAGE GAME PLAN MEMO T HAIG. HAIG IS
 **CONVINCED IT'S WORTH A TRY. HAIG (DATE UNSPECIFIED)
 **TELLS REAGAN AT PRIVATE MEETING IN CALIFORNIA.
 **HAIG TELLS AIDES REAGAN APPROVED, ON PLO SUGGESTION,
 **SAUDIS BROUGHT INTO GAME. ISRAEL AND OTHER ARABS WERE
 **NEVER TOLD.
 **AUG. 29, 1981: MROZ GIVES ARAFAT UNSIGNED MESSAGE SAYING
 **U.S. WOULD LIKE TO PURSUE SEVEN-POINT PLAN.
 **EARLY 1982: U.S. RENUNCIATION OF TERROR SHOULD BE ADDED TO
 **PLAN.
 **FEB. 1982: HAIG BEGINS OWN AUTONOMY INITIATIVE, LOSING
 **INTEREST IN MROZ INITIATIVE.
 **
 **APRIL 1982: STATE INSTRUCTS MROZ.
 **APRIL 29, 1982: MROZ TRANSMITS U.S. ' ' NATIONAL TEXT'
 **INCLUDING DRAFT PLO AND U.(' . STATEMENTS TO OPEN
 **DIALOGUE. KEY POINTS:-
 **- PLO TO ACCEPT ISRAEL'S RIGHT TO EXIST.
 **- PLO TO ACCEPT 242 AND 338.
 **
 **- U.S. TO AGREE THAT PALESTINIAN QUESTION INVOLVES
 **TERRITORIAL AND POLITICAL ISSUES.
 **
 **- U.S. TO ENDORSE ' ' PRINCIPLE OF SELF-DETERMINATION' ' BUT
 **NOT SPECIFICALLY PALESTINIAN RIGHT TO SELF-DETERMINATION.
 **MAY 1982: ARAFAT PROMISES ANSWER IN JUNE.
 **JUNE 6, 1982: NO PLO RESPONSE YET RECEIVED, BY DAY ISRAELI
 **OPERATION BEGINS.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

מס' 5
מס' 10
מס' 30

**LATE JUNE 1982: HAIG REPLACED BY SCHULTZ.
 **SEPT. 1, 1982: PRESIDENT OFFERS HIS OWN PLAN IN TELEVISED
 **ADDRESS. SCHULTZ ASKS MROZ TO SEE ARAFAT ON REGAN PLAN-
 **ARAFAT REFUSES TO SEE HIM.
 **NOVEMBER 1982: MROZ, NOW PRESIDENT OF INSTITUTE FOR
 **EAST-WEST STUDIES, LAUNCHES MIDDLE EAST PROJECT. TEAM
 **INCLUDES HOMA TADROS, A SENIOR MEMBER OF THE OFFICE OF THE
 **CHAIRMAN OF THE PLO, TUNIS.
 **JANUARY 1983: MROZ AND PROJECT TEAM - INCLUDING TADROS -
 **MEET WITH GEOFFREY KEMP (NSC STAFF) IN HIS OFFICE, AND
 **WITH WATT CLUVERIUS (NEA/STATE) IN HIS OFFICE.
 **FEBRUARY 1983: MROZ AND TADROS TRAVEL TO WASHINGTON ON
 **THEIR OWN ON FOUR OF FIVE OCCASIONS.
 **DURING THIS PERIOD MROZ IS IN REGULAR CONTACT BY
 **TELEPHONE WITH ARAFAT, KHALED EL-HASSAN AND AHMED SIDDI
 **DAJANI. HE ALSO CLAIMS TO HAVE MET SEVERAL TIMES WITH SSSS
 **HE ALSO CLAIMS TO HAVE MET SEVERAL TIMES WITH HULTZ.
 **TADROS ATTENDS PNC MEETING IN ALGIERS.
 **MARCH 1983: MROZ, KEMP AND CLUVERIUS ATTEND EAST-WEST
 **INSTITUTE'S CONFERENCE AT DITCHLEY PARK, ENGLAND. TADROS
 **IS EXPECTED AT CONFERENCE AFTER PNC MEETING.
 **KHALED EL-HASSAN HAD BEEN INVITED BUT U.S. OFFICIALS
 **REFUSED TO ATTEND IF HE CAME. NO SUCH OBJECTION WAS RAISED
 **ABOUT TADROS.
 **APRIL 1983: EAST WEST INSTITUTE'S MIDDLE EAST PROJECT
 **FOLDS.
 **TADROS SUBSEQUENTLY BECOMES THE PLO DELEGATE AT THE UN
 **GENERAL ASSEMBLY'S SPECIAL POLITICAL COMMITTEE. ALTHOUGH
 **SHE IS NOT CURRENTLY LISTED AS A PLO UN DELEGATE, HER
 **SECRETARY AT THE PLO'S UN OFFICE REFERS TO HER AS DEPUTY

מושרד. החוץ-מחלקת הקשר

8 7100 6 97

עוֹתָם 10 מִתְּחִלָּה 30 מִתְּחִלָּה 10 מִתְּחִלָּה

增刊

摩摩 摩摩

定率 定率

李 建 康

海軍軍港

謝 謙

##HEAD OF THE PLO'S DELEGATION.

**FEBRUARY 15, 1984: SHULTZ SAYS PLO ACCEPTANCE OF ISRAEL'S

**RIGHT TO EXIST, AND 242, ARE PRECONDITIONS FOR DIRECT

##DIALOGUE.

##FEBRUARY 19, 1984 MROZ INITIATIVE REVEALED BY GWERTZMAN IN

**NYT. HE LEARNED OF IT A MONTH EARLIER FROM 'A PERSON

##INVOLVED. ' '

**FEBRUARY 20, 1984: MCFARLANE SAYS HE NEVER HEARD OF IT.

**NOR DID THE PRESIDENT.

庫 庫

**FEBRUARY 22, 1984: SHULTZ CONFIRMS AUTHORIZATION OF MROZ

**MISSION, SAYS NO SUCH CONTACTS ARE NOW TAKING PLACE, THAT

**THERE WERE ' ' THOUSANDS OF VOLUNTEERS' ' WHO WANTED TO BE

**INTERMEDIARIES: '' THE PROBLEM WAS NOT WITH THE

==COMMUNICATION SYSTEM, THE PROBLEM IS WITH THE CONTENT.==

半半

注意

CHRONOLOGY OF THE SARTANI AFFAIR

**ISSAM SARTAWI WAS A MEMBER OF THE PLO'S PALESTINE NATIONAL

**COUNCIL AND A PLO REPRESENTATIVE IN PARIS.

◆◆◆

**APRIL 22, 1982: SARTANI SENDS MEMO TO TUNISION PM HZALI

##OUTLINING FORMULA FOR PLO RECOGNITION OF ISRAEL:

** - SARTANI WOULD ANNOUNCE THAT PNC RESOLUTIONS HAD

DEMONSTRATED THE PLO'S RECOGNITION OF ISRAEL'S RIGHT TO

**EXIST

** - THE PLO WOULD NOT REPUDIATE THIS STATEMENT AND ARAFAT

**WOULD ENDORSE IT IN FRONT OF EUROPEAN LEADERS.

**APRIL 27, 1982: MZALI TRANSMITS MEMO TO REAGAN AND NAIG

**APRIL 28, 1982: MZALI GIVEN U.S. REPLY BY STOESSEL (U/SEC

**OF STATE FOR POLITICAL AFFAIRS) AND VELIOTES (ASS. SEC.

**FOR NEAD ON PLAIN PAPER:

率率

##- PLO SHOULD RECOGNIZE ISRAEL AND ACCEPT RESOLUTIONS 242

**AND 338

*** MODERATE ARABS SHOULD DO THE SAME

**MAY 14, 1982: SARTANI GIVES NZALI HIS REPLY SEEKING

**CLARIFICATIONS AND U.S. COMMITMENTS, AND AN EARLY

8 תמוז 7 קד
30 תמוז 10 קמ

***9: שהח, שהבס, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמן, מצפא.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר

דף 8
מסוך 8
עומק 10
מסוך 30

מיון בינאומי

96 _____ סתוד _____ דפים

סיווג בטחוני: סודי

דחיפות: _____ בהול

תאריך וז"ח:

מס. מברק : _

לשימוש
בת'
הקשר

25.12

להלן תשובת הנשיא רייגן לראש הממשלה:-

(קשר נא העבירו הרצ"ב)

לשכת בר-ארך

תאריך: 1.3.84 השולח: _____ אישור מנהל המחלקה: _____ אישור המנכ"ל: _____

1.3.84

השולח:

אישור מנהל המחלקה:

אישור המנכ"ל:

מספר משלוח

לשימוש מח' הקשר בלבד

התפוצה :

על שם ה' אלהינו
אשר הוא ייחודי וקדוש
אשר הוא ייחודי וקדוש
אשר הוא ייחודי וקדוש

הנושא :

February 29, 1984

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

I have waited until now to reply to your letter of February 10 both to give you a clearer idea of our view with regard to Lebanon and to recent visits to Washington by President Mubarak and King Hussein. Let me say at the outset how much I value the personal relationship that has developed between us and the friendship that allows us to express ourselves with such candor and honesty.

Recent events in Lebanon have caused us great concern in Washington. We are continually reviewing our options to cope with the rapidly evolving situation. Our countries invested precious resources in that tragic, wartorn country, and we have worked with you and with moderate parties in Lebanon to try to stem the tide against those who would turn Lebanon and its people away from the road of peace back to the suffering and divisiveness they have endured over these past years.

There is no doubt that the Government of President Gemayel has suffered very great setbacks in the past several weeks. We, like you, have been deeply disappointed by the events in Beirut. We have remained in the closest touch with your Government during this trying period to coordinate as best we can our policies in dealing with the deteriorating situation there, and fully appreciate Israel's efforts to help stabilize the situation. I know that you will agree that we have nonetheless not always shared identical interpretations of events or what to do about them. At the same time, I know we share a determination to achieve our central objectives: to restore stability in Lebanon and ensure the security of Israel's northern border.

Let me address at this point, Mr. Prime Minister, your concerns about the May 17 Agreement between Israel and Lebanon. We are opposed to the repudiation of that Agreement, and we have not advised President Gemayel to take that step. You will have

seen recent public statements reiterating our very firm position on this matter. Like you, we believe that all parties should ponder the very serious consequences that would ensue from a step which would discard a formula whereby Israel agreed to withdraw from Lebanon. At the same time, we have also made clear that we will continue to honor our commitment to support the Constitutional Government of Lebanon as it grapples with the problems of forming a stable government. It remains our firm intention to help the Lebanese Government, along with other interested parties, devise a formula which will ensure the security of Israel's borders and preserve the prospect for a normal relationship between Lebanon and Israel.

I wish to assure you, Mr. Prime Minister, that I am equally sensitive to your concern over the state of the Israel-Egyptian relationship and to your perception that Egypt has drifted from the Camp David Accords. We discussed these issues during President Mubarak's visit last week, although in a number of respects their perspective is different from yours. President Mubarak and his advisers clearly assured me that Egypt's commitment both to the Peace Treaty and to progress in the broader peace process, as provided in the Camp David Framework, remains absolute. In this regard, they pointed repeatedly to their refusal to permit any conditions to attach to Egypt's reintegration into the organization of Islamic Conferences.

As regards the Israeli-Egyptian relationship, the Egyptians stressed to us that Egypt would stand by the treaty of peace and that there would be increased contacts with Israel to improve mutual understanding. Their position on returning the Egyptian Ambassador, as you are aware, remains unchanged, despite our strong urging. You may be assured, however, that we will continue to underscore to them the need for positive action on this and other scores. We are committed to working with both Israel and Egypt to strengthen your bilateral ties.

We, of course, differ sharply with the Egyptians' perception of the role of the PLO and their public advocacy of an independent Palestinian State. We made this point absolutely clear to them in the talks here. The Egyptian view, nevertheless, remains that their cooperation with Arafat will in the end make it easier for King Hussein to come forward. As regards their adoption of a public posture in support of an independent Palestinian State, our view is that Egypt, like

44 4/4

- 3 -

Israel, and for that matter the United States, is entitled to articulate positions prior to the negotiations. But as I asserted in my September 1, 1982, peace initiative, the United States will not support such an outcome -- just as we will not support annexation or permanent control over the West Bank and Gaza by Israel. Most importantly, the Egyptians repeated to us their view that the most practical outcome of negotiations would be a Palestinian entity associated with Jordan.

The developments in Lebanon underscore the need for the three Camp David partners to work ever more closely together in the effort to broaden and strengthen the peace process. The stakes in Lebanon are very high because those who oppose our objectives recognize the progress we have made in isolating advocates of violence and hatred. I am acutely aware of the imperative for restoring progress, and I assure you, Mr. Prime Minister, that the United States will not shirk its commitment to Middle East peace or to the agreed principles which can bring it about, or to the security of Israel.

Sincerely,

/s/

Ronald Reagan

February 29, 1984

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

I have waited until now to reply to your letter of February 10 both to give you a clearer idea of our view with regard to Lebanon and to recent visits to Washington by President Mubarak and King Hussein. Let me say at the outset how much I value the personal relationship that has developed between us and the friendship that allows us to express ourselves with such candor and honesty.

Recent events in Lebanon have caused us great concern in Washington. We are continually reviewing our options to cope with the rapidly evolving situation. Our countries invested precious resources in that tragic, wartorn country, and we have worked with you and with moderate parties in Lebanon to try to stem the tide against those who would turn Lebanon and its people away from the road of peace back to the suffering and divisiveness they have endured over these past years.

There is no doubt that the Government of President Gemayel has suffered very great setbacks in the past several weeks. We, like you, have been deeply disappointed by the events in Beirut. We have remained in the closest touch with your Government during this trying period to coordinate as best we can our policies in dealing with the deteriorating situation there, and fully appreciate Israel's efforts to help stabilize the situation. I know that you will agree that we have nonetheless not always shared identical interpretations of events or what to do about them. At the same time, I know we share a determination to achieve our central objectives: to restore stability in Lebanon and ensure the security of Israel's northern border.

Let me address at this point, Mr. Prime Minister, your concerns about the May 17 Agreement between Israel and Lebanon. We are opposed to the repudiation of that Agreement, and we have not advised President Gemayel to take that step. You will have

seen recent public statements reiterating our very firm position on this matter. Like you, we believe that all parties should ponder the very serious consequences that would ensue from a step which would discard a formula whereby Israel agreed to withdraw from Lebanon. At the same time, we have also made clear that we will continue to honor our commitment to support the Constitutional Government of Lebanon as it grapples with the problems of forming a stable government. It remains our firm intention to help the Lebanese Government, along with other interested parties, devise a formula which will ensure the security of Israel's borders and preserve the prospect for a normal relationship between Lebanon and Israel.

I wish to assure you, Mr. Prime Minister, that I am equally sensitive to your concern over the state of the Israel-Egyptian relationship and to your perception that Egypt has drifted from the Camp David Accords. We discussed these issues during President Mubarak's visit last week, although in a number of respects their perspective is different from yours. President Mubarak and his advisers clearly assured me that Egypt's commitment both to the Peace Treaty and to progress in the broader peace process, as provided in the Camp David Framework, remains absolute. In this regard, they pointed repeatedly to their refusal to permit any conditions to attach to Egypt's reintegration into the organization of Islamic Conferences.

As regards the Israeli-Egyptian relationship, the Egyptians stressed to us that Egypt would stand by the treaty of peace and that there would be increased contacts with Israel to improve mutual understanding. Their position on returning the Egyptian Ambassador, as you are aware, remains unchanged, despite our strong urging. You may be assured, however, that we will continue to underscore to them the need for positive action on this and other scores. We are committed to working with both Israel and Egypt to strengthen your bilateral ties.

We, of course, differ sharply with the Egyptians' perception of the role of the PLO and their public advocacy of an independent Palestinian State. We made this point absolutely clear to them in the talks here. The Egyptian view, nevertheless, remains that their cooperation with Arafat will in the end make it easier for King Hussein to come forward. As regards their adoption of a public posture in support of an independent Palestinian State, our view is that Egypt, like

Israel, and for that matter the United States, is entitled to articulate positions prior to the negotiations. But as I asserted in my September 1, 1982, peace initiative, the United States will not support such an outcome -- just as we will not support annexation or permanent control over the West Bank and Gaza by Israel. Most importantly, the Egyptians repeated to us their view that the most practical outcome of negotiations would be a Palestinian entity associated with Jordan.

The developments in Lebanon underscore the need for the three Camp David partners to work ever more closely together in the effort to broaden and strengthen the peace process. The stakes in Lebanon are very high because those who oppose our objectives recognize the progress we have made in isolating advocates of violence and hatred. I am acutely aware of the imperative for restoring progress, and I assure you, Mr. Prime Minister, that the United States will not shirk its commitment to Middle East peace or to the agreed principles which can bring it about, or to the security of Israel.

Sincerely,

/s/

Ronald Reagan

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9165

וצא

דף 1 מתוך 2
עו"ת 6 מתוך 12
סודי ביותר

מל: ווש, במחון, נר: חו"ס 2105, מ: המשרד
דח: ב, סג: מ, תא: 290284, יח: 1600
נד: המנכ"ל-לואיס

סודי ביותר/בהול

וושניגטון דע מתאם נושאי לבון משרד הבמחון

השגריר

להלן דוח משיחת המנכ"ל עם לואיס מהיום 29.2.84

1. ודיע חדאד ניסה לשכנע את אמין גמיי"ל לפני יציאתו לדמשק
לדרוש מאסד הדברים הבאים:

א. ערובה לנסיגה סורית

ב. הפסקת אש אמיתית

ג. לגבי תהליך ביטול ההסכם גמיי"ל ישוב מדמשק ויודיע שאין
אפשרות לביצוע ההסכם בתנאים הנוכחים ולכן יש לבטלו. הממשלה
החדשה תודיע לפי סעיף 10 של ההסכם שלא ניתן להגשימו ויש לחפש
הסכם אחר

2. נראה לוודיע שהוא שכנע את אמין אך אין במחון שאמין יצליח
להשיג הסכמת הסורים. ודיע שלח את השליח אלינו לנסות לשכנע
אותנו לעבד הודעה משותפת לפי סעיף 10 הנל

לשכת המנכ"ל

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי ביותר מתוך 2 דף 2
מתוך 12 עותק 6

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, קידר, לבנון, ד/מרכו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9521
* * * * *

דף 1 מתוך 2
עותק 10 מתוך 30
סודי ביותר

מל: המשרד, נר: 627, מ: 1105
דח: ר, סג: מ, תא: 290284, וח: 1650
נד: סיוע לישראל

סודי ביותר/רגיל

מל: ממנכ"ל, מצפ"א.

סיוע לישראל

1. מוכיר המדינה, שולץ, התקשר לשם דיין (איפא"ק) בתום פגישתו עם שר האוצר כהן אורגד. שולץ ביטא באוני דיין דאגתו הכנה למצבה הקשה של הכלכלה הישראלית. לדעתו יש לנקוט צעדים כלכליים עוד יותר חריפים. ציין כי הקהילה היהודית האמריקנית לא צריכה להיות מושפעת אך ורק מבטחונה של ישראל אלא גם ממה שבינה THE ISRAELI ECONOMIC SECURITY

דיין השיב כי מצבו הקשה של המשק הישראלי לא נעלם מעיניו. שולץ הצביע על כך שבמקרה של משבר כלכלי חריף ישראלי יכולה לסמוך על סיוע אמריקני.

2. שולץ העיר כי הוא מודע לכך שדבריו הינם רגשיים מאוד. הוא גם עד לכך שכלכלנים לא יכולים לעוף לפוליטיקאים עצות שמשמעותן הינה התאבדות פוליטית. שולץ המליץ על כינוס מומחי כלכלה אמריקנים כגון הרב סטין וסטנלי פיישר כדי לדון בכלכלת ישראל.

3. שולץ חזר והדגיש כי אין הוא רוצה שישראל תפרש דאגתו הכנה לחוסנה הכלכלי של ישראל כהתערבות בענייניה הפנימיים. יש לראות בכך דאגה כנה שבאה מידי.

קני-טל.

תפ: שהח, דהמ, שהבט, ממנכ"ל, ד/מרכז, רס, אמנ, מצפ"א, דרורי

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

5/11/84

תאריך: כה' באדר א' תשמ"ד
28 בפברואר 1984

מספר:

אל : חבר כנסת פנחס גולדשטיין

מאת: מחלקת צפון אמריקה, משרד החוץ

הנדון: העברת שגרירות ארה"ב לירושלים

כללי

א. ב-31 באוקטובר 1983 הגיש הסנטור דניאל מויניהאן (דמוקרט-ניו יורק) הצעת חוק (S-2031) הקוראת להעברת שגרירות ארה"ב בישראל לירושלים ולחייב את השגריר האמריקאי לקבוע משכנו בה.

להצעה זאת הצטרפו עד כה כ-30 סנטורים משתי המפלגות כששנינים נוספים.

ב. במקביל הוגשה ב-10 בנובמבר 1983 הצעה דומה בבית הנבחרים של הקונגרס על ידי חבר הקונגרס טום לנטוס (דמוקרט-קליפורניה). לשון הצעת החוק (4365-H.R.) זהה לזאת של הסנטור מויניהאן. להצעה הצטרפו - 17 חברי קונגרס כששנינים נוספים.

ג. ב-23 פברואר החל הדיון הראשוני בהצעת מויניהאן במסגרת שמיעת עדויות (HEARINGS) בוועדת החוץ של הסנאט. בדיון זה ייצג את הממשל לורנס איגלברגר, תת המזכיר לעניינים מדיניים במחלקת המדינה של ארה"ב.

ד. העדים שהופיעו בוועדה היו נגד ההצעה - דוד סאאד, מנהל האגוד הלאומי של אמריקאים ממוצא ערבי הרולד סונדרס, מי שהיה סגן מזכיר המדינה ושלשה אנשי דת - נציג איחוד הבישופים הקתולים נציג איגוד הבישופים האורתודוקסים הבישוף האפיסקופלי של וושינגטון

בעד ההצעה - קנת ביאלקין - נציג הארגונים היהודיים וארבעה אנשי דת נוצריים - נציג השגרירות הנוצרית נציג MORAL MAJORITY נציגת הארגון של נזירות קתוליות ונציג מועצת המנהיגות הנוצרית

ה. טרם נקבע מועד להמשך הדיונים

העדויות בדיון על ההצעה
בדברי ההסבר שלו בעת הצגת הצעת החוק שלו עמד מויניהאן על כמה מוזריות במחלקת המדינה בכל הנוגע לירושלים.

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

מספר:

- 2 -

א. במדריך הטלפון של מחמ"ד מופיעות רשימת נציגויות ארה"ב בחו"ל. עיון במדריך מגלה את הרשימה הבאה של "מדינות" IRELAND, ISRAEL, IVORY COAST, JAMAICA, JAPAN, JERUSALEM, JORDAN מול שמה של כל מדינה מופיעות כל נציגויות ארה"ב באותה מדינה וכך אנו מוצאים שבאירלנד קיימת נציגות בדאבלין, בישראל בעיר ת"א באיטליה - ברומא גנואה, מילאנו וכו' וב"ירושלים" - נציגות הנקראת גם כן ירושלים.

ב. עוות זה, בהפרדה בין ירושלים וישראל, מופיע גם במדריכים אחרים של מחלקת המדינה.

ג. ארה"ב מעודדת אויביה של ישראל - הסרוב למקם השגרירות בירושלים נראה כהצהרה מדינית.

ד. מוינהאן אינו מקבל את העמדה שהמהלך יזיק ליחסי ארה"ב עם מדינות ערב ומביא כדוגמא את סרובה של כווית לקבל כשגריר את מי ששרת כקונסול הכללי של ארה"ב ב"מדינת" ירושלים.

ה. עמדת ארה"ב מתכחשת למציאות. ירושלים הינה ותמשיך להיות בירתה של ישראל.

כל העדים שהעידו למען העברת השגרירות הסבירו המשמעות המיוחדת של ירושלים וקדושתה לעם ישראל. ציטטו בהרחבה מהתנ"ך, הזכירו זיקת היהודים לירושלים בתפילותיהם והצביעו על האבסורד שבאי הכרת ירושלים כבירת ישראל בימינו. העדים גם הדגישו האופן המופתי בו שומרת ישראל על המקומות הקדושים ועל חופש הפולחן בניגוד למצב המחפיר שהיה קיים בימי שלטון ירדן במזרח ירושלים. כולס דברו על הגיחוך שבמיקום השגרירות האמריקאית בת"א ודרשו במפגיע העברתה המיידית לירושלים.

נציג מחמ"ד בנמקו התנגדותו להצעה ציין כי

א. העברת השגרירות לי-ם תהיה מסר לעולם הערבי כי ארה"ב נטשה הנייטרליות שלה ואימצה עמדות צד אחד בסכסוך.

ב. מבינים הקשר הישראלי לירושלים, אך יש לקחת בחשבון גם המוסלמים והנוצרים.

ג. כבר ב-1949 הודיעה ארה"ב שלא תקבל עמדות צד אחד לסכסוך.

ד. הנשיא רייגן ביזמתו מ-1991 הודיע כי על ירושלים להשאר מאוחדת, אך מעמדה הסופי נושא למו"מ.

ה. העברת השגרירות תפגע ביכולת הנשיא לנהל מדיניות החוץ.

ו. בתשובה לשאלה ציין כי להערכתו אי העברת השגרירות לא תפגע ביחסים עם ישראל כי הנושא, עבור ישראל, אינו מצוי גבוה ברשימת הקדימויות שלה.

משאלי דעת קהל

א. במשאל דעת קהל של האריס (HARRIS POLL) ב-1980 נתבקשו הנשאלים לחוות דעתם על 3 אופציות באשר לעתיד ירושלים

1. שליטה ישראלית על ירושלים מאוחדת

2. בנאום העיר

3. חלוקה מחדש של העיר ושליטה ערבית על מזרחה. בכל האופציות נוסף התנאי של אבטחת חופש גישה למקומות הקדושים

מדינת ישראל

משרד החוץ
ירושלים

תאריך:

- 3 -

מספר:

תוצאות המשאל היו

נ ג ד	ב ע ד	
17%	63%	שליטה ישראלית
26%	52%	בנאום
56%	22%	שליטה ערבית

רוב גדול תומך אם כן בשליטה ישראלית על ירושלים מאוחדת

ב. ב-1981 במשאל של ינקלביץ (YANKELOVICH POLL) הוצבה השאלה האם לישראל הזכות לקבוע את ירושלים לבירתה תוצאות המשאל הראו כי 48% השיבו בחיוב ורק 17% בשלילה.
התמיכה בזכות ישראל לקבוע ירושלים כבירתה הינה בשיעור 3:1

הממסד המפלגתי

א. במצע המפלגה הרפובליקנית - בפרק על המזרח התיכון - סעיף המדבר על הצורך להבטיח שירושלים תשאר בלתי-חצויה ועל המשך הגישה החופשית למקומות הקדושים לבני כל הדתות.

ב. המפלגה הדמוקרטית כללה במצעה קריאה מפורשת להעברת השגרירות האמריקאית מתל-אביב לירושלים.

התבטאויות של אישים

רובלד רייגן, בהיותו מועמד המפלגה הרפובליקנית לנשיאות קרא ל"ירושלים מאוחדת תחת שלטון ישראל".

וולטר מונדייל, המתחרה על מועמדות הדמוקרטים לנשיאות הצהיר כי "המדינה היחידה עלי אדמות עמה יש לנו יחסים ואשר בה אין שגרירותנו ממוקמת בעיר הבירה היא ישראל. יש להעביר את שגרירותנו לירושלים ולהיות חלק ממנה כעיר בירה".

גם מועמדים אחרים של המפלגה הדמוקרטית התבטאו עד כה בזכות העברת השגרירות ביניהם הסנטורים קרנסטון והולינגס.

כל החומר בסקירה זאת גלוי.

ב ב ר כ ה
10/1
יוסי גל

מדינת ישראל

משרד החוץ

ירושלים

תאריך: כו' באדר א' התשמ"ד

29 בפברואר 1984

מספר:

ארה"ב

אל : מר י.ח. בן-אהרון, יועץ מדיני לרה"מ

מאת: מצפ"א

הנדון: סנטור GARY HART

קורות חיים

הסנאטור הארט (דמוקרט-קולורדו) נולד ב-28 בנובמבר 1937 בעיר אוטבה, קנזאס
ב-1964 השלים למודי משפטים באוניברסיטת YALE.
בין השנים 1967-74 שמש כעוזר למזכיר הפנים.
ב-1972 עמד בראש מערכת הבחירות של ג'ורג' מקווגרן ולאחר מכן היה מרצה באוניברסיטת
קולורדו.
ב-3 לינואר 1975 נבחר לסנאט של ארה"ב בו הוא משרת כיום בתקופת כהונה השנייה שלו
(שתסתיים ב-3 ינואר 1987).
סנאטור הארט חבר בוועדת השרותים המזוינים בוועדת התקציב ובוועדה לאיכות הסביבה
ועבודות ציבוריות.

הצבעות

רקורד ההצבעות שלו בנושאים הנוגעים לעניינינו חיובי למדי
ב-15.5.78 הצביע נגד הנשיא קרטרי בענין עסקת החבילה של מטוסים לישראל מצרים וסעודיה
ב-11.10.79 הצביע נגד הצעה לקצץ בסיוע לישראל בגלל התקפות על לבנון.
ב-17.6.80 הצביע נגד קצוץ בסיוע לישראל בגלל התנחלויות.
ב-28.10.81 הצביע אתנו בנושא האווקס
ב-27.5.82 היה אחד משופטי מכתב הסנטורים נגד הספקת נשק לירדן.
ההצבעות שלו בנושא סיוע חוץ בדרך כלל נוחות, והוא פעיל גם בענין יחדות ברה"מ.
ככל הידוע לנו טרם צרף חתימתו ליזמת מויניהאן הקוראת להעברת שגרירות ארה"ב בישראל
לירושלים.

מועמדות לנשיאות

בשיחה שקימו יועציו עם אנשינו קווישינגטון (20.4.83) ספרו אלה כי הארט החליט לרוץ לנשיאות בגלל שתי סיבות

א. לזכות בהכרה כלל ארצית (name recognition)

ב. לבנות תשתית (machinery) לקראת הבחירות של 1988, זאת בגלל ראייתו המפוכחת שנגד מונדייל אין לו סיכוי רב.

אותו עוזר גם סיפר כי הארט התבגר בצורה משמעותית מאז ימי ניהול מערכת הבחירות של מקגורן ב-1972 שעה שהשמיע הודעות תמיכה ב"מולדת לפלשתינאים". בשנות כהונתו בסנט הוכיח תמיכה ללא דופי בישראל.

באותה תקופה תכנן הארט בקור בישראל, שלא יצא לפועל, בשיחה עם הציר (נר 124 8.4.83) הודיעו עוזריו של הסנטור כי הוא לא ירצה לבקר ברמת הגולן, ביהודה ובשומרון. בבקורו התכוון, לדברי אנשיו, להדגיש הקשרים האסטרטגיים בין ארה"ב לישראל. הסנטור, חבר ועדת השרותים המזוינים, עוקב אחרי הארגון של צה"ל וסבור שהממסד הבטחוני האמריקאי חייב לחקות הדוגמה הישראלית.

כמוכ' אמרו אנשיו שהארט מאמין בצורך להחיות ה-100 וסבך שיש לנסות תוכן ממשי למסגרת שפ' האסטרטגי בין שתי המדינות.

הצהרות בנושא המז"ת

ערכה האסטרטגי של ישראל

בהזדמנויות רבות חזר הארט על ערכה האסטרטגי של ישראל

א. ב-1981 בארוחת ערב של הבונדס אמר שכחבר ועדת השירותים המזוינים של הסנאט...

I know investing in the security of Israel is a sound, sensible and strategic investment for those who care about the U.S.

ב. בהזמנות אחרת (גם כן לפני קהל יהודי)

Alone among the nations of the Middle East, Israel offers strategic value, military sophistication, political stability and deep ties of tradition and emotion.

ג. בתחילת 1983 אמר הארט

Israel is a strategic asset to our national security

והוסיף כי תמיכתו בישראל אינה נובעת רק מעובדת היותה נכס שכזה כי אם בגלל...

It is morally right, it was right in 1948, it is right today and it will always be right

יחסו לישראל

ד. על התבטאויות הנ"ל חזר הארט פעמים מספר תוך שהוא מדגיש את הקירבה בין ישראל וארה"ב בנאום שנשא ב-12 דצמבר 1982 אמר

Israel is a true democracy...its political system is based on the very ideals we americans cherish. Israel share our unbending commitment to freedom, to dignity, to justice. In a world where democracy is becoming an endangered species we must

continue - and we have a solemn obligation to continue our support for Israel

תהליך השלום

ה. הארט במכתב לר"ע ניו-יורק (7.9.83) עומד על נכונותה של ישראל להתפשר ולעשות ויתורים בתמורה לשלום

- The future of the West Bank should be settled by direct negotiations.
 - U.S policy should return to the philosophy of C.D.
 - The U.S must make it top priority to maintain a consistent policy in regard to the Israeli policy, while refraining from public statements, which play into the hands of those who seek to delegitimize the very existence of Israel.
- ו. אליבא דהרט רק מו"מ ישיר בין המדינות במז"ת בתווך ארה"ב יביא לשלום.

התנחלויות

ז. שאלת ההתנחלויות היא קונטרובסלית בעינינו. הוא מבקר את השינויים התכופים במדיניות ארה"ב בשאלה זו.

לגבי מדיניות ישראל הוא מוצא ניחומים בהתנהגותה של ישראל כאשר פנתה את כל ההתנחלויות מסיני בעקבות הסכם השלום עם מצרים. לא ניכרת אצלו הבחנה בין התנחלויות ביהודה שומרון וע"ה לאלה שפוננו מסיני.

לבנון

ח. עמדותיו לגבי לבנון פורטו בראיון ל *NEW YORK TIMES* ב-2.1.84

1. We will not pacify Lebanon nor do we have the strategic capability of reconstructing ^{LEBANON} we dont have the have the military capability we dont have the diplomatic capability.
2. The U.S. role ought to be diplomatic
3. The presence of U.S. (if requiered) "out to be on ships... and not marines on shore.

ולגבי סוריה אומר הארט כי יש לה דאגות לגטימיות לבטחונם ולבטחון גבולותיה. על ארה"ב לקחת זאת בחשבון ולדון בכך גלויות יחד עמם.

ב ב ר כ ה,

דוד
יוסי גל

העתק: ממנכ"ל

מנהל מצפ"א

השגריר וושינגטון

ממ"ד

דף...!... מתוך 2... דפים

סוג בטחוני... סודי

דחיפות... מיד

תאריך וז"ח 849281900

מס' מברק... 602

אל: המשרד

ממנכ"ל, מצפ"א

בנסגרת פגישתי עם מרפי העליתי שני נושאים נוספים מעבר לנושא סרילנקה.

1 - ערפאת בירדן. ביקשתי שימנעו מלשבת בצורה כלשהי את שליחותו של ערפאת לירדן. מרפי הגיב שהם יברכו את חוסיין רק אם אכן יחליט להצטרף לתהליך ולפני כן אין בדעתם להת ברכה כלשהי לא לחוסיין ולא לערפאת. הוסיף שגם אין להם ענין לרומם את ערפאת במסגרת שיחותיו עם חוסיין.

2 - מועביט. ביקשתי לקבל התרשמותו. סיפר שהתמונה מבולבלת לחלוטין. היו חילוקי דעות בתוך הממשל. היו כאלה שהיו מוכנים להסכים לנוסח הרוסי הקורא להרחקת אוניות מלחמה וזאת בתירוץ שמדובר רק באוניות הנושאות מרינס. מאידך היו כאלה בבנין שהתנגדו וראו בזה נצחון רוסי ברור. כללית, המגמה והתקווה הינן להגיע לנוסח כזה שיאלץ את הרוסים להטיל וטו. לדעתם אם לא יהיה גיבוי מפורש לפלישה הישראלית, הרוסים אכן יטילו וטו. חזר שוב שהמצב מעורפל והוא לא בקי בפרטי הניסוח המנוהלים ישירות בין קירפטריק והבית הלבן. מרפי מצידו ביקש להעלות שני נושאים:

1 - דיון בסנט על שיתוף פעולה אסטרטגי. לדבריו סנטור כהן קבע תאריך לשמיעה ודיון פומבי יזיק לנושא. העיר שקיבל דיווח חיובי על תחילת השיחות בארץ. ביקש שנפעל לדחיית הדיון ללא מועד.

הגבתי שאני מסופק אם הסנטור יקבל עצתנו, אך ניתן אולי להמנע מלשלוח נציגי הממשל, או לחילופין שעדותם תישמע בדלתיים סגורות. השיב שלא תהיה להם ברירה אלא לשלוח נציגים ודיונים בדלתיים סגורות דולפים מיד. חזר שוב על בקשתו שנפעל לדחיית הדיון. לא הבטחתי מאומה.

(בשלב זה הצטרף הציר נחניהו לדיון).

2 - דברי מובארק לשגרירים ערביים. מרפי התייחס לידיעה שמסרנו לפיה מובארק שלל תוכן ק.ד. בפגישה עם שגרירי מדינות ערב. לדבריו בדקו היטב והחברר להם שמאז 79 מובארק לא נפגש כלל עם כנס שגרירים ערביים ולכן לא יכול היה לומר הדברים שייחסנו לו.

הציר ציין בחגובה שהמקור שלנו מהימן לחלוטין.

(מרפי נאלץ לעזוב בשלב זה ולפי בקשת הציר הצטרף נציג הדסק העירקי שדיווח לנו כלהלן):

1 - הידיעה הראשונה על הטבעת האוניות ליד חרג היתה לא נכונה ואין להם מידע על התקפות עירקיות מהאוויר.

2 - ידוע להם על טיסה בודדת של מטוס עירקי באזור, אך מטוס זה לא ביצע התקפת.

- 3 - העירקים אכן מאמינים שהיתה התקפה מטעמם, מכאן חוקרי מחמ"ד מעריכים שחלו התרופפות חמורה במשמעת צבא עירק וטייטים מדווחים דיווחי סרק.
- 4 - סיפר שמעריכים שהאיראנים גייסו כ-500 אלף איש על הגבול. הצליחו להתקדם רק כ-15 קמ' לתוך עירק. נתן לעירקים עדיפות 5:1 בטנקים ו-4:1 במטוסים.
- 5 - לגבי המצב הפנימי בעירק, אין להם תמונה ברורה, אך תדאם חוסיין משוטט ברכב פתוח וזכה לתשואות מהקהל. ממספר עירקים שמעו שהמגמה הכללית בתוך המדינה היא להשאיר את חוסיין על כנו כל עוד המלחמה נמשכת. אם וכאשר תסתיים המלחמה, יתכנו שינויים.
- 6 - סיפר שהמצב הכלכלי בעירק מתחיל להתאזן. מדינות חוץ ממשיכות לתת אשראי. חלקן מחוטר ברירה, על מנת להציל את ההשקעות הקיימות. מדינות-ערב אשר תחילה טרבו לשלם גם עבור הוצאות בטחון וגם עבור פיתוח כלכלי של עירק, הכניסו שיטה חדשה לפיה הם משלמים ספציפית עבור קניות אמליח לעירק ואי לכך אספקת אמליח זורמת ללא בעיות. העירקים מתכווננים להתקדם עם חכניהם לציבור בפט.

סיבל

מה שהיה שם היה אולי רובינסון איננו רואים את זה

.....5.1.6.....

ממנכ"ל, מצפ"א, מסו"ק

ಮುಖ್ಯ ಸಲಹೆಗಾರರು

<u>Name</u>	<u>State</u>	<u>Party</u>	<u>Add-Names</u>
Ackerman	New York	D	
Annunzio	Illinois	D	
AuCoin	Oregon	D	
Barnes	Maryland	D	
Berman	California	D	Yes
Bevill	Alabama	D	Yes
Bosco	California	D	
Boxer	California	D	
Burton	California	D	
Coehlo	California	D	Yes
Corcoran	Illinois	R	Yes
Crane, Daniel	Illinois	R	
Crane, Phil	Illinois	R	
Daub	Nebraska	R	
Dowdy	Mississippi	D	
Dyson	Maryland	D	
Erdreich	Alabama	D	Yes
Fascell	Florida	D	Yes
Fazio	California	D	Yes
Feighan	Ohio	D	Yes
Ferraro	New York	D	
Frank	Massachusetts	D	
Frost	Texas	D	
Gilman	New York	R	
Green	New York	R	
Horton	New York	R	
Kasich	Ohio	R	Yes
Kemp	New York	R	Yes
Lantos	California	D	
Lehman	Florida	D	
Leland	Texas	D	Yes
Lent	New York	R	Yes
Levin	Michigan	D	
Levine	California	D	
Long	Maryland	D	
Markey	Massachusetts	D	
Mavroules	Massachusetts	D	
McKinney	Connecticut	R	
Mica	Florida	D	
Mrazek	New York	D	
Oberstar	Minnesota	D	
Ottinger	New York	D	Yes
Porter	Illinois	R	
Rangle	New York	D	Yes
Ratchford	Connecticut	D	Yes
Roe	New Jersey	D	
Schumer	New York	D	Yes
Sikorski	Minnesota	D	
Siljander	Michigan	R	
Simon	Illinois	D	
Sisisky	Virginia	D	Yes
Smith, L.	Florida	D	Yes
Sunia	American Samoa		Yes

575

 $\frac{3}{3}$

Torres	California	D	
Torricelli	New Jersey	D	Yes
Vander Jagt	Michigan	R	
Waxman	California	D	
Weiss	New York	D	
Wolpe	Michigan	D	Yes
Won Pat	Guam	-	Yes
Wyden	Oregon	D	
Yatron	Pennsylvania	D	Yes

משך החוץ-מחלקת הקשר

8267

יוצא

מחור 2
מחור 12
דף 1
עותק 7
סודי ביותר

516

מל: ווש, נר: 920, מ: המשרד
דח: מ, סג: מ, תא: 270284, רח: 1500
נד: סרילנקה

מיידי / סודי ביותר

סרילנקה. לשלנו 786 ו-789 ולשלכם 516.
נציג המוסד שחזר עתה מסרילנקה דווח והבהיר את הנקודות
שהוברקו לכם בשלנו 786.

א. בשיחת הנשיא עם שגריר ארהב נאמר לשגריר עי הנשיא שמסכים
שמהב תתן חסותה לנציג ישראלי ורשומו ברשימה הדיפי ואם
תהיה דרישה מצד ארה"ב להעלות התחייבויות אלה בכתובים יהיה
הנשיא מוכן לכך.
ב. מתקבל הרושם שהתהיות וההיסוסים באו דווקא מצד שגררה"ב
ולא מצד הסרילנקים.

ג. לא מדובר כבשלכם 516, על התייעצות בין הנשיא ושהח אלא
שהנשיא אמר שיביא העניין לידיעת שהח בצורת החלטה מוגמרת.
עד כאן דווחו של נציג המוסד בנקודה זו.
ד. מהנ"ל ברור שאנו מצווים בפעולה מהירה ביותר על מנת לנסות
ולסכם את העניין. מבקשים לכן שתנסו להפגש נהקדם עם מורפי
ותנסו להשיג מסכמה אמריקאית סופית ל- INTEREST OFFICER
ישראלי בהתאם ועל סמך הסכמת נשיא סרילנקה. בהקשר זה רצוי
להזכיר שוב שהמדובר בחסות ארהב ולא דווקא בישיבה פזית
בשגרירותם. אנו מוכנים שנציגנו ישתכן מחוץ לשגרירות.

ה. מציעים כי בודריכם עם מרפי תדגישו חשיבות נושא המסכמה
ומהירות הביצוע. המועמד לקצין אינטרסים מוכן ליציאה. המעבב
יציאתו קבלת אור ירוק אמריקני.

ו. הדגישו נא שאנו מייחסים חשיבות לקשר זה ואנו עלולים לאבדו
אם לא תהיה החלטה חיונית ומהירה.

[illegible]

ס ו פ ס מ ב ר פ

דפ...מחור...3...דפיס

ווג בטחוני...סודי...

יחידות.....

חאריך וז"ח 2719-000 פברואר 84

מסי מברק...567...

אל:

המשרד

אל: ממכ"ל מנהל מצפ"א

סיוע 85.

הערות לדיון

1. הדיון היה קצר בתכלית שכן הכל סכם בדיונים פנימיים.
2. המילטון נכנע הבקר ללחץ ידידינו בוועדה ובמיוחד לוין, סמית וטורצ'ילי, בנושא הלבוא
3. המילטון ובמיוחד עוזרו "הצליחו" לרכך את הצעת התיקון של לוין בענין אטיף וצנזרו את המשפט שאסר על מגעים בלתי ישירים וכמובן את התנאי של שנוי אמנת הארגון.
- אך גם כן יט לקבל בברכה את התיקון מטכניס את מזכר ההסכמה מ-1975 למסגרת החוק.
4. קונגרסמן זסאו (רפ. קליפורניה) מיטה להכניס תיקון שביקש לתמוך ביוזמת ריגן מה-1991. בלחץ חברים אחרים רוכז הנושא אף כי גם בגירסתו הנוכחית קשה לרווח ממנו נחת.
5. קונגרסמן ווין (רפ. קנזס) טען בליחה פרטית כי הוא עומד להלחם בהצעה להעלות את הסיוע הכלכלי ל-1.1 בטענה שישראל "תאווה בצע" וכי איגלברגר אמר לו בסוף השבוע שאין צורך לעבור את בקשת הממשל (50 מיליון). הוא ביקש להכניס המצ"ב לרקורד ובדיון עצמו לא אמר דבר ממה שהוזכר לעיל, פרט לכך שאי אפשר לפרט בצורה חד משמעית את עמדת הממשל לגבי העלאת הסיוע מעבר לבקשתם.

ערו

שהה רחב שהכס דנס דלגנס דלכסו רובינסון פירל
סלס קלייב אלגז רס אלן אלזר

United States Department of State

Under Secretary of State for
Security Assistance, Science and Technology

Washington, D.C. 20520

February 27, 1984

567 2
3
Dear Larry:

To follow up on our recent telephone conversation, I would like to acquaint you with the rationale for the Administration's recommendation on the Economic Support Fund (ESF) for Israel for FY 1985.

A fundamental change was made in the structure of our foreign assistance program to Israel in the FY 1985 budget. This change was made to facilitate Israel's efforts to cope with its serious economic problems while assuring Israel of the resources necessary for its defense. Israel's economic situation precluded assuming additional Foreign Military Sales debt as repayment on prior years' debt placed its economic recovery at risk. The Administration has thus recommended conversion of the FMS program to an all-grant rather than a split loan-grant program as was the case in previous years.

This program allows savings of \$85 million annually in foreign interest payments to the U.S. Treasury, an amount that is cumulative annually, e.g., \$170 million saved in year two, etc., and is worth hundreds of millions more due to improved international commercial lending terms (owing to the reduced future debt service burden resulting from the shift to an all-grant FMS Program). We viewed this proposal as a more effective means of improving Israel's economic prospects than a larger ESF program.

As noted in the hearings before the Hamilton Subcommittee, the total value of ESF, plus FMS savings proposed by the Administration, is thus almost identical to that provided by the Congress in FY 1984. Moreover, as we noted at that time,

The Honorable
Larry Winn, Jr.,
House of Representatives.

-2-
Israel's economic situation cannot be improved simply by additional outside assistance. It requires action by the Israeli government. As the Secretary said to the SFRC last week, until Israel acts, we are unable to judge how our assistance can best help Israel's reform efforts.

I hope you find these observations useful.

Sincerely,

Bill
William Schneider, Jr.

שגרירות ישראל - וושינגטון

אוריאל
5/7

אל:

המשרד

סנס
דף... מתוך... דפים
ווג בסחובי... גל...
רחיפות...

תאריך וז"ח 27.12.84
מסי מברק... 565

אל: ממנכ"ל - מצפ"א

סיוע 85

בנוסף להחלצות תח ועדת החוץ המג"ן אחה"צ כמה תיקונים.

- 1. תיקון הלבאי (מצ"ב)
 - 2. תיקון אשיף (מצ"ב)
 - 3. תיקון יוזמת שלום (מצ"ב)
- ראה הערות על שלושתם בנפרד.

עזריאל
ערן

שהה רגע שהיה אנא גלגל אפילו חביון בזה
באם יאמיננו אגד יא אמן

LEVINE013

[February 27, 1984]

AMENDMENT OFFERED BY MR. LEVINE, *Torricelli + Smith*

Add the following to the FY 85 FMS provisions in the bill relating to Israel:

- 1 Of this amount, up to \$150,000,000 shall be for research and
- 2 development in the United States for the Lavi program and
- 3 not less than \$250,000,000 shall be for the procurement in
- 4 Israel of defense articles and defense services, including
- 5 research and development, for the Lavi program.

[FEBRUARY 27, 1984]

AMENDMENT OFFERED BY MR. LEVINE. SMITH + TOLSON

565 3/4

1 CODIFICATION OF POLICY PROHIBITING NEGOTIATIONS WITH THE
2 : PALESTINE LIBERATION ORGANIZATION
3 SEC. ____ (a) The United States in 1975 declared in a
4 memorandum of agreement with Israel, and has reaffirmed
5 since, that "The United States will continue to adhere to
6 its present policy with respect to the Palestine Liberation
7 Organization, whereby it will not recognize or negotiate
8 with the Palestine Liberation Organization so long as the
9 Palestine Liberation Organization does not recognize
10 Israel's right to exist and does not accept Security Council
11 Resolutions 242 and 338."
12 (b) The United States hereby reaffirms that policy. In
13 accordance with that policy, no officer or employee of the
14 United States Government and no agent or other individual
15 acting on behalf of the United States Government shall
16 negotiate with the Palestine Liberation Organization or any
17 representatives thereof, and the United States shall not
18 recognize the Palestine Liberation Organization, unless and
19 until the Palestine Liberation Organization recognizes
20 Israel's right to exist, accepts Security Council
21 Resolutions 242 and 338, and renounces the use of terrorism.

[FEBRUARY 27, 1984]

AMENDMENT OFFERED BY MR. ZSCHAU

MIDDLE EAST PEACE

1
2 SEC. ____ (a) The funds and authorities provided by this
3 Act for assistance for countries in the Middle East, and
4 sales of defense articles and services under the Arms Export
5 Control Act to countries in the Middle East, are intended to
6 promote peace in the Middle East and are provided with the
7 expectation that all the recipient countries shall pursue
8 policies to enhance the peace process, including giving
9 consideration to peace initiatives by the President and
10 others.

11 (b) Not later than January 15, 1985, the President shall
12 report to the Congress on the extent to which each such
13 country is implementing such policies. With respect to each
14 such country, the President shall recommend to the Congress
15 such action as he deems appropriate to advance the peace
16 process.

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

כ"ג באדר א' התשד"ט
26 בפברואר 1984

סודי-ביותר

דחוף

אלו רה"מ ושה"ח
המנכ"ל
ממנכ"ל

הנדון: כוח הפריסה הירדני - בקשת ארה"ב למכתב אישור לעמדתנו

- א. האמריקנים מבקשים (נר 504 מווש' - שיחת רוזן-אילגברגר) כי נספק להם מכתב, שאת נוסחו הציעו, לפיו ישראל קיבלה הבטחות ממארה"ב בנושא שבנדון.
- ב. אני מטליץ בתום שלא לתת כל מכתב.
- ג. ככל שהבינותי, לואיס - שקיבל את ההסכמה המאולצת מצד ישראל בנושא זה, לא ביקש מכתב והסתפק בדבריו בע"פ.
- ד. לגופו של דבר הטקטיקה האמריקנית בנושא זה כמותה כסיפור הנודע על היהודי שחלה וחורפא אמר כי אין לו תקנה אלא באכילת בשר דבר אחר. נאנה היהודי וביקש כי לכל הפחות ייעשה הדבר בשחיטה ע"י שוחט. נעשה הדבר. ביקש כי יבשלו לפי כל הכללים. נעשה, אך היסט לאכול. אמר לו חרב, מה אתה רוצה, שגם אתן לך פסק הלכה שזה כשר?
- ה. ארה"ב במקרה דנן אילצה אותנו להסכים לדבר שגם אם צבאית ככל הנראה אינו סיכון עצום (כך הוטבר), הרי פוליטית הוא תקדים לא טוב לכל הדעות. עתה מבקשים שגם ניתן הכשר בכתב.
- ו. דעתי היתה כי המכתב האמריקני בטיסה שראיתי מותר "מרווח סיכון", וכן כי אין בו התחייבות ירדנית מפורשת. גם הוצע (ונאמר לאמריקנים ע"י ממנכ"ל) כי הסכמתנו מותנית בהתנהגות ירדן. עתה, לאחר כל זה, אנו מתבקשים לתת מכתב שהאמריקנים יוכלו לנפנף בו (שניידר טען שעד כה יש לו רק למברקים מהשגרירות בת"א). זאת בעוד שכאן הוקפד מצדק על סודיות יתרה בנושא ^{המכתב}.
- ז. מומלץ איפוא שלא יינתן המכתב, מה גם ש"הבטחות" אינן בשום פנים הרמטיות, גם ה"תמורה" עודנה "ציפור על העץ" עד שנראה מימושה בשטח (ש"פ צבאי).
- ח. טקטית אם אין רוצים להשיב באורח נחרץ בשלילה, אפשר לומר ששוקלים וללמשה"ן זאת עד שיוברר לאמריקנים שלא ניתן את המכתב. האמריקנים (למשל בנושא המכתב בקשר לגולן וכו' שביקשנו בשעתו) ידעו לעשות זאת יפה.

ב ב ר כ ה ,

א. רובינשטיין, ממנכ"ל
היועץ המשפטי

№ 123456789
1984

1984-1985

1984

1984-1985
1984-1985
1984-1985

1984-1985

1. 1984-1985
2. 1984-1985
3. 1984-1985
4. 1984-1985
5. 1984-1985
6. 1984-1985
7. 1984-1985
8. 1984-1985
9. 1984-1985
10. 1984-1985
11. 1984-1985
12. 1984-1985
13. 1984-1985
14. 1984-1985
15. 1984-1985
16. 1984-1985
17. 1984-1985
18. 1984-1985
19. 1984-1985
20. 1984-1985
21. 1984-1985
22. 1984-1985
23. 1984-1985
24. 1984-1985
25. 1984-1985
26. 1984-1985
27. 1984-1985
28. 1984-1985
29. 1984-1985
30. 1984-1985
31. 1984-1985
32. 1984-1985
33. 1984-1985
34. 1984-1985
35. 1984-1985
36. 1984-1985
37. 1984-1985
38. 1984-1985
39. 1984-1985
40. 1984-1985
41. 1984-1985
42. 1984-1985
43. 1984-1985
44. 1984-1985
45. 1984-1985
46. 1984-1985
47. 1984-1985
48. 1984-1985
49. 1984-1985
50. 1984-1985
51. 1984-1985
52. 1984-1985
53. 1984-1985
54. 1984-1985
55. 1984-1985
56. 1984-1985
57. 1984-1985
58. 1984-1985
59. 1984-1985
60. 1984-1985
61. 1984-1985
62. 1984-1985
63. 1984-1985
64. 1984-1985
65. 1984-1985
66. 1984-1985
67. 1984-1985
68. 1984-1985
69. 1984-1985
70. 1984-1985
71. 1984-1985
72. 1984-1985
73. 1984-1985
74. 1984-1985
75. 1984-1985
76. 1984-1985
77. 1984-1985
78. 1984-1985
79. 1984-1985
80. 1984-1985
81. 1984-1985
82. 1984-1985
83. 1984-1985
84. 1984-1985
85. 1984-1985
86. 1984-1985
87. 1984-1985
88. 1984-1985
89. 1984-1985
90. 1984-1985
91. 1984-1985
92. 1984-1985
93. 1984-1985
94. 1984-1985
95. 1984-1985
96. 1984-1985
97. 1984-1985
98. 1984-1985
99. 1984-1985
100. 1984-1985

1984-1985

1984-1985

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

57

משרד החוץ
ירושלים

THE DEPUTY DIRECTOR GENERAL

כג' באדר א' התשמ"ד

26 בפברואר 1984

המשנה למנהל הכללי

סודי ביותר

אל : היועץ המשפטי

הנדון: כוח הפריסה הירדני - בקשת ארה"ב למכתב אישור לעמדתנו
למכתבך מה-26 דנא

כפי שמסרתי לך הבוקר התקשרתי עוד ביום ו' ה-24 דנא ללואיס והבעתי באזניו
תרעומת על עצם הבקשה כפי שהועלתה ע"י שניידר. לואיס עצמו שלא ידע עוד על
הבקשה הביע השתוממותו הוא מהמהלך. אתמול ה-25 דנא התקשר עמי ואמר ששוחח
ארוכות עם שניידר, והוא השתכנע, להוריד את הבקשה לקבלת מכתב ישראלי מעל לפרק.

לאור זאת הבקשה הזאת לא עומדת יותר.

הודעתי על כך היום למאיר רוזן.

ב ב ר כ ה,

חנן מר-און

העתק: ראש הממשלה ושר החוץ
מנכ"ל

102

ירושלים, כ"ג באדר א' התשמ"ד
26 בפברואר 1984

א ל : היועץ המשפטי
מנהל מצפ"א

אני מסב תשומת הלב לקטע הבא מתוך תדרוך דובר מחמ"ד מה-24 לפברואר 1984:-

" Q: Will that include the Israeli bombings, will you also support a
cease fire that Israel ceases its activity there?

- The long term goals that we have consistently said for Lebanon, still
apply mainly the withdrawal of all foreign forces, the sovereignty of the
legitimate government, and concern for Israel's security on its northern
borders. The Israelis have talked about attacking Palestinians terrorist
bases and we have understood Israel's concern about Palestinian terrorism
directed at Israel from Lebanese enclaves."

בראה לי שרצוי לרשום עמדה אמריקאית זו לפנינו, ביחד עם הקטע הרלבנטי
מתוך מזכר ההבנה האחרון עם ארה"ב.

ב ב ר כ ה,

חנן בר-און

העתק: המנכ"ל
יועץ מדיני לרה"ט
השגריר, הציר, וושינגטון

1941-1942
1941-1942

1941-1942
1941-1942

1941-1942
1941-1942

1941-1942
1941-1942

1941-1942
1941-1942

1941-1942
1941-1942

1941-1942

1941-1942

1941-1942
1941-1942
1941-1942

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7951

י ו צ א

ש מ ו ר

אל: ווש, נמחוק, נר: חוים 1922, מ: המשרד
דח: ד, טג: ש, תא: 260284, רח: 1230

כ"א
כ"ב

ש מ ו ר - א י ש י

ר ו ו נ ר ט: מ נ ב ל מ ש ה ב י מ

נהמטך לשיחתנו כפי שאמרתי כך הוחלט על ידי דוהמי ושהבים לאשר
הצטרפותו של הציר לשיחות הצבאיות.

נ ד - א י ו נ

ת פ: ש ה ח, מ נ ב ל, מ מ נ כ ל, מ צ פ א, ד ו ו ב י נ ש ט י י נ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7946

יציא

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

סודי ביותר

דף 1 מתוך 1
עומק 10 מתוך 30

סודי ביותר

מל: ווש, נר: 869, מ: המשרד

דח: מ, סג: מ, תא: 260284, זח: 1300

נו: כח הפריסה

מיידי / שמור

רוון

כוח הפריסה. שלך 504.

כפי שמסרתי לנתניהו טלפוניית הודיעתי לו איס שבקבות שיחה בינו
לבין שניידר הוחלט להוריד את הבקשה שנתייחס, בכתב, בהצעתו שלי
שניידר אליך.

בר-און =

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמן, מצפא,
רוניו שטיין

8024

##

יציא

שמו

##

##

##

אלי: בטחון, נד: 622, מ: המשרד
 דח: מ, סג: ש, תא: 260284, וח: 1700
 נד: 510 מווש

Handwritten signature/initials

מיידי / שמו

לובדאני

להלן מווש'נגטון:

העברת נד 510 מווש

לשבת בד-מון =

תפ: ממנכר

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7890

יוצא

דף 1 מתוך 1
עו"ת 6 מתוך 26
סודי ביותר

מל: ווש, בון, נר: חו"ס 1846, מ: המשרד
דח: מ, סג: מ, תא: 260284, זח: 1600
נד: נשק לרפג

10) 2/3

סודי ביותר/מידי

רו"ן, נחיהו דע: בון

נשק לרפג

להלן מברקו של השגריר בבון המובר בעד עצמו
(העברת 216 מבונ):

נשאלת השאלה האם קיימת אפשרות כלשהיא לנסות ולהשפיע על
כתיבת ניירות העבודה לקראת ביקור קוהל. למרות אי-הנוחות
האמריקאית נדמה לי שרצוי שידגישו אם נתן לא רק הצד הדגשי אלא
העבודה שתוספת נשק לסעודיה אינה פותרת בעיותיה הבטחוניות
של סעודיה ושל המפרץ. ברור שיטאלו אם כן האם בכוחנו להציע
משהו קונסטרוקטיבי. מציע בהקשר זה להסב תשומת לב של אנשי
שיחכם גם לכמה מהדיונים שהצגנו בימנו לגבי אגן ים סוף.
להחומר בנדונם ביריבם. לשיקולכם.

בר-און

תפ: שהח, מנכ"ל, ממנכ"ל, סופות, אירא, ר/מרכי, רס, אמן

כג' באדר א' התשמ"ד
26 בפברואר 1984

445

אל : דני כירס, השגרירות וושינגטון
מאת: ראש אגף החסברה

סדר יום לדיון בכנס הקונסול"יט בארה"ב

ראה נא הצעת מנהל הסברה המצ"ב.
אני תומך בה וממליץ שתעביר למשתתפי הכנס בצורה המהירה
ביותר האפשרית את עיקרי ההצעה הזו, בהמשך וכתוספת
למוצע במכתבי אליך "תכנית כנס הקונסול"יט " מס' 437
מ-19 בפברואר.

ב ב ר כ ה,
N
משה יגר
סמנכ"ל

העתק: ממנכ"ל
מנהל מצפ"א
מנהל הסברה

מי/ער

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED

DATE

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED

ALL INFORMATION CONTAINED

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 10/10/01 BY 60322
ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED
DATE 10/10/01 BY 60322

ALL INFORMATION

ALL INFORMATION
CONTAINED

ALL INFORMATION
CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED

ALL INFORMATION

MINISTRY OF FOREIGN AFFAIRS
JERUSALEM

משרד החוץ
ירושלים

כ"א באדר א' התשמ"ד
24 בפברואר 1984

אל : ד"ר מ. יגר, סמנכ"ל

מאת: מנהל הסברה

הנדון: סדר יום לדיון בכנס הקונכ"ל ב"ארה"ב

מוצע לשגר חוזר לקונכ"ל, בו תוגדרנה מטרות הכנס, מתוך כוונה להגיע לידי סיכום ומסקנות שניתן יהיה לישמך, הן על-ידי מחלקת ההסברה והן על ידי הקונסוליות.

בנוסף יועבר סדר יום לקונכ"ל ליום כדי שיוכלו להתכונן לדיון בנושאים השונים.

בשיבות ראשי המדורים של מחלקת ההסברה שהתקיימו בימים 22-23-24.2 הועלו ההצעות הבאות:

כללית, מוצע שהכנס יופרד לשני חלקים.

החלק העיוני-מדיני אשר יעסוק בנושאים שהועברו במכתב לקונכ"ל ליום ולחלק מעשי-טכני אשר יעסוק בתפקוד הקונסוליות ועבודתן היום-יומית, מתוך כוונה ליעיל ולהדגיש את עבודתנו ההסברית.

להלן הנושאים המוצעים לדיון בחלק המעשי-טכני:

1. חדשנות - רענון מערך ההסברה בארה"ב ע"י העלאת הצעות וגישות חדישות בתחום המבנה הארגוני ובתכנים ההסברתיים. זאת, מתוך כוונה לבודד את הנושאים בהם נתקלים בקשיים ולנסות למצוא פתרונות מקומיים ופתרונות של מחלקת ההסברה.

2. שיטות עבודה וסוגיות בעבודה :-

- א. חובת הדיווח וההיזון החוזר כחלק בלתי נפרד מעבודת הקונסוליה, על חומר כתוב והפקות אודיו-ויזואליות (עד היום לא התקבל דיווח על תערוכת סט. לואיס).
- ב. הקמת צוות מקצועי (איש דת, אקדמיה, יחסי-ציבור, תקשורת וכו') כדי לבדוק חומר ההסברה הנשלח מהארץ. הצוות יחווה דעתו ויש לקבל חוות הדעת כהמלצות לשיפור ויעול, אשר יועברו ארצה. הדווח באחריות קונסול ההסברה.

3. דיווחי תקשורת למשרד :-

- א. לרכז את הדיווח בעמוד אחד ולהבליט עיקרי הדברים בלבד. עותק אחד להסברה ואחד לווינגטון. הסברה בארץ תדאג להעבירו לממוענים במשרד. לדו"ח יצורפו מאמרי מערכת וכתבות מקוריות, טורים.
- ב. יש לחדש את "מדד-התקשורת".
- ג. להקפיד על משלוח דו"ח חודשי.

4. היספאנים בארה"ב - יש לשקוד על דרכים להעניק תנופה מחודשת לקשר עם מגזר חשוב זה (22 מליון), המהווים גם ציבור לקשרים עם דרום-אמריקה. ניתן להעזר בחומר הסברה בספרדית; ב-YIPME; בסרטים בספרדית. ל-ADL מחלקה מיוחדת למגזר זה עמה ניתן לשתף פעולה. העברת ויקטור הראל הפקירה הנושא. במה ניתן להעזר בהרצל ענבר? נהיה מוכנים לקבל קבוצות מנהיגים ועיתונאים ובעיקר צוותי טלוויזיה.

5. להלן הצעות שונות שהועלו בישיבת ראשי מדורים :

- א. פעילות סטודנטים - יש לקיים תדריכים עונתיים לארגוני הסטודנטים השונים - לשם הפעלתם. התחלופה רבה ביניהם. חשוב לכך לכוון הפעילות מייד עם פתיחת שנת הלימודים ולקבוע אתם תוכנית עבודה למשך השנה.
- ב. מעקב אחר אורחים ועתונאים שבקרו בארץ. עם הכנסת המחשוב במערכת, יש לרכז רשימה ארצית למצוא דרכים לשמירת הקשר עמם - משלוח חומר, גיוסם לארועים פוליטיים והזדהות עם ישראל ולארגן עבורם הופעות בפני ארגונים ומוסדות.
- ג. יש לעודד צוותי טלויזיה לבקר בישראל לעשות תוכניות על ישראל היפה (בשנה האחרונה טיפלה הסברה/טלויזיה ב-83 צוותי טלויזיה מארה"ב).
- ד. עם רכישת מצלמת טלויזיה וציוד חדש ניתן לארגן כסוי מתאים של ביקור אח"מים במידה ותתקבל הודעה על כך מהקונסוליות מבעוד מועד. ההפקה תשלח לקונסוליה לשימוש מקומי.

הערות:

6. סוגיות במינוח - מבקשים להקפיד על מינוח נכון ועקבי בהתייחסות לסוגיה הפלשתינאית: יהודה ושומרון, פלשתינאים ערביים (ו/או יהודים) - ולא "פלשתינאים" סתם, וכו'. זה חשוב, בין השאר, גם כדי לתגבר את התיזה "ירדן-פלסטיין" ולהעמיק את החריש שנעשה עד כה בקידום תיזה זו.

לעסוק יותר במגמות החיוביות המסתמנות במדיניותנו - במיוחד לאור השינוי הטובה שחל בתדמיתנו בעקבות תהליך השלום: לא עוד מדינה במצור איזן-סופי, נפסלת ונרדפת על-ידי כל מדינות האזור כאחת - אלא מדינה שזכתה, סוף-סוף, להכרה מלאה על-ידי שכנתה הערבית הגדולה והחשובה ביותר.

7. חגיגות ה-40 - יש להתחיל ולהתכוון לחגיגות ה-40 שתתקיימנה ב-1988. בשלב ראשון רצוי לחשוב על המסגרת הכללית של הארועים: מקום לארוע המרכזי, תערוכות, מופעים, העברות ישירות של תכניות טלויזיה וכו'. בשלב זה רצוי לחשוב על המסגרת הכללית (מקום, תערוכות, מופעים וכו').

ב ב ר כ ה,
9 V J 8 K
אשר נעים

א.ר.ר

ס.ר.ר
דף... מתוך... דפים
סוג בשחוני... סודי... ביותר
דחיות... מזדג...
תאריך וז"ח... 24/2/84
מס' מברק... 532

אל : מנכ"ל/ממנכ"ל/מצפ"א
לשכת רוה"מ

הנדון : פגישת פרס - טגן הנשיא

היום ה-24.2.84 בפגש ח"כ פרס עם טגן הנשיא בוש. נכחו השגריר, גריג, אקרט, מלטאו, נתניהו, ביילין, טיבל.

בוש : קראתי בעיון פרוטוקול שיחתך עם מזכיר המדינה ואני התענינתי לקרוא השקפתך לגבי לבנון. אני מציע אבל שנקדיש הפגשה לנעשה בתוך ישראל במיוחד בנושא הכלכלה. קודם לכן ברצוני להעיר שבעקבות שינויי הממשל ברוה"מ אנו מתחילים להבחין בשינויים קלים. בג'נבה הרגשנו ביתר נכונות לדון על "בקורת במקום" בנושא פירוז וכן בנושאים מקלאיים אנשינו מצאו את הסובייטיים יותר פתוחים. לגבי צ'רננקו מצאתי אותו הרבה יותר עירני מאשר ניתן היה לחשוב כאשר ראינו אותו בעת הלוחיה. מאידך, דייוויד און הבריטי (שהנו גם דופא) העיר שהוא הבחין ב- *EMPHASIS* פרס : אכן הנושא הכלכלי מהווה הנושא המרכזי מבחינת פנים כיום בארץ. לא הצלחנו להתגבר על האינפלציה. בחשובה לשאלת בוש העיר שחשכונות צמודים לאינדקס אך עדין האינפלציה מהווה מכה. בנוסף לזה יש חוסר וודאות לגבי לבנון.

בוש : אכן גבי הרצוג סיפרה לי כאשר היא והנשיא וקרו כאן שיש בארץ בקרב הורי חיילים רצון כללי "שהבחורים יחזרו הבייתה". אני חושב שזה מקביל במקצת למצב בארה"ב בת היתה דרישה צבאית להוציא את המרינס.

פרס : כמובן שאולינו יש קונצנזוס כללי לגבי הצורך לשמור על גבולינו הצעונים. אישית, לא בוור לי אם אנחנו מנצלים את מרצינו בכוון הנכון בנושא. הממשלה מעונינת להוכיח שחל שפור במצב הכלכלי ובנעשה בלבנון אך לא ברור אם הצליחו להעביר תמונה זו לצבור. ממשלת שמיר מדברת בטונים הרבה יותר נמוכים מהממשלה הקודמת ואני חושב שזה מתקבל בברכה אצל כולם. הבטיט הקואליציוני של הממשלה בכנסת נשאר צר. (פרס הרנב הקואליציה). להערכתי תהיינה בחירות חדשות בקרוב אף שהברי כנסת מהקואליציה אינם ששים לכך. ייתכן שהבחירות תהיינה במאי ואם לא כן אז בנובמבר.

בוש : לגבי המצב בארה"ב המפלגה הרפובליקאית מעולם לא היתה מאוחדת כפי שהינה כיום. הועד לבחירה מחדש של רייגן ובוש כולל את כל הסקציות השונות במפלגה. הנשיא הינו אישית מאד פופלארי ולפי דעתי הקהל בארה"ב מעונין במדיניות חוץ תקיפה ואפילו מעריכים את מה שניסינו להשיג בלבנון. המבצע בגרנאדה היה מאד מקובל על הצבור.

פרס : אנו כמובן לא נוקטים עמדה בפוליטיקה פנימית בתוך ארה"ב. אך, התרשמתי מהארגון היעיל שלכם.

בוש : אנחנו חלשים בנושא מושלים וגם בסנט אנו נאלץ להיאבק על 6-7 כסאות שאינם בטוחים. אני אישית חושב שנצליח לשמור על הרוב בסנט אך יהיה קשה. כל צעד שהנשיא נוקט בו כיום נחשב כצעד פוליטי לקראת הבחירות. ייתכן והדמוקרטיים ינסו לעשות "עסק" בנושא מזה"ח והמרינס אך יקשה עליהם הדבר מאחר והמא עצמם קראו להוצאתם מלבנון..

פרס : שמתי לב שוואנס נמצא בצוות ההיגוי למצע המפלגה הדמוקרטית.

בוש : לא ידעתי על כך. לדעתי הדבר יועיל לנו מאחר והדבר יזכיר לקהל את המדיניות המתנזנת של ממשל קרט. כאמור, הצבור האמריקאי כיסודו מעונין במדיניות תקיפה.

פרס : צריכים להביא בחשבון שבמזה"ח הבלתי צפוי תמיד יכול לקרות וייתכנו אירועים לפני נובמבר. לגבי לבנון, לא ישראל ולא ארה"ב יכולות לשנות הנעשה שם. הייתי מציע לעקוב בדאגה רבה אחרי מלחמת איראן-עיראק. באשר לטוריה, חיוני שנשמור על יתרון טכני בתחום החמוש. אני מקווה שהסורים ידעו שיש גבולות לכושר פעולתם. לדעתי, הערכות העתונות על יכולתם הינן מוגזמות ביותר ומנפחות את בטחונם העצמי בצורה מופרזת ומסוכנת.

בוש : אני מסכים בהחלט עם הערכתך. אומנם הם כרגע "על הסוס" אך אני בטוח שלמעשה אין הם רוצים לראות את תומכי הווייני משתוללים במערב ביירות. יש לקוות הההגיון אצלם ישלוט.

פרס : לפי דעתי יש למנוע התרברבות הסורים. ניתן להשיג זאת ע"י הצהרותינו. ארתייב צריכה To contain them וישראל צריכה להפעיל באופן חד צדדי את הסכם לבנון-ישראל באם ההסכם יבוטל.

ס 1 ס 2 ס 3
דף... 3... מתוך... 4... דפים
סוג בסחונות
דחיפות
תאריך וז"ח
מס' חברה 532

להערכתנו אין הסורים רוצים שליטה צבאית מוחלטת על לבנון אלא בהגמוניה פוליטית עליה.

לגבי ירדן ומדינות ערב האחרות הרגשתי שמלחמת איראן-עיראק הינה בראש דאגותיהם. עמדתנו כידוע שיש לשכנע את המלך חוסיין להצטרף לשיחות איתנו. עלינו תחילה לנהל מו"מ רק על עצם פתיחת המו"מ ולא לנסות למצוא עתה פתרונות קבועים וטופיים. החשוב הוא לפתוח במו"מ על אף העובדה שיש חלוקי דעות קשים לגבי הפתרון הרצוי. ייתכן והמועד מתאים לכך מאחר וזה דו"ס עדין לא התארגנו ולוקח להם זמן רב לשנות כוון במנגנון המסורבל שלהם.

באשר ליחסי ישראל-ארה"ב יש הערכה לכס הן בממשלה והן באופוזיציה. כדאי לזכור שב-ישראל הקרבה לארה"ב הינה קונצנזוס לאומי. אין אצלינו מפלגות, כפי שיש באירופה, המתנגדות ליחסים קרובים עם ארה"ב. נושא הקרבה לארה"ב אינו חלק מהמאבק הפוליטי הפנימי בארץ. ישראל הינה אולי המדינה היחידה שאף על פי שקיבלה סיוע מארה"ב נשארה אוהדת לה. אנו שלמים ביותר עם היחסים, קרובים אך לעתים היינו רוצים להבין מדיניות ארה"ב.

נוש : יש לי שאלה קשה בשבילך : אם היית נאלץ לבחור בין נצחון איראני או נצחון עיראקי, מה הייתה בחירתך ?

פרס : שאלה באמת קשה אך בסופו של דבר לא הייתי רוצה לראות נצחון איראני.

בוט : זאת גם דעתנו.

פרס : נצחון של עיראק על יגרום לנו כל אושר. אך מאידך נצחון איראני מדאיג אותנו מאחר ויש סכנה של היגררות למלחמה אידיאולוגית והרחבת השפעת הפנדמנטליזם.

בוט : אני מסכים אתך. אין כל גבול או הגיון במעשיו של חומייני. נאמר לי ע"י ידידים ערביים שצדאם חוסיין לפני המלחמה היה אולי המנהיג הערבי היהיר ביותר והתייחס בזלזול אל כל עמיתיו. כיום התנהגותו השתנתה אך אם ינצח צפוי שיחזור להתנהגותו הקודמת. יחד עם זאת, יריבו חומייני הינו כאמור משולל מעצורים גיוניים.

פרס : לבסוף הייתי רוצה להעלות חיוניות נושא העליה מבריה"מ.

בוט : העליתי זאת בעת בקורי במוסקבה הותייחסתי במפורש ל-3 מקרים. עשיתי זאת אף כי

17K

97... 4... מתוך 4... 97

.....טווג נסחונ'י

.....דתינות

תאריך וז"ח

פרישט דאס מס' מברק. SS

סוד-CONFIDENTIALITY חיסור.

סיבל

$\begin{matrix} c & 3+1+1 \\ 1 & 2 & 3 \end{matrix}$
 $\begin{matrix} 1 & 1 & 3 \\ 1 & 2 & 3 \end{matrix}$
 $\begin{matrix} 1 & 2 & 3 \\ 1 & 2 & 3 \end{matrix}$

סדרג בטחוני
 דחיסות
 תאריך וז"ח
 1991... מברק מס

7777

Pulling Out Marines

Q. Mr. President, the marines you sent to Lebanon 17 months are now being withdrawn on your orders. Considering their inability to achieve their peacekeeping mission and the casualties they suffered, has the United States lost credibility in the region? Has Syria won? And where do we go from here?

A. Well, in the first place, no, I don't think first of all that you can say we have lost as yet. I know that things don't look bright — as bright as they have at some times in this last year and half since they've been there — but I think it's time to review a little history here and what this mission was and is.

A year and a half or so ago we and some of our allies — the United Kingdom, France and Italy decided on this idea of a multinational force — all of them to contribute troops to go there on a stabilizing mission, not a combat mission at all. And I would like to recall what the situation was. There have been five wars in the last 36 years between Syria and Israel — Israel across the Lebanese border because of terrorist attacks across her northern border, attacks on her civilians — and Israel had advanced all the way to Beirut. There were somewhere between 10,000 and 15,000 P.L.O. terrorists in Beirut and a pitched war was being fought right there in the streets with thousands of casualties among civilians.

Syria was also on Lebanese soil. Since 1975 Lebanon had been fighting a kind of civil war among its own people. There was very little in the way of a government in Lebanon by this time. The P.L.O. — finally there was an indication that they would be willing to depart from Lebanon, but they were fearful of stopping fighting for fear that they would then, if they tried in an orderly way to get out, they would be massacred. This again was one of the reasons our stabilizing force was going in from the four countries.

We went in with the idea that as they left, then the other two countries, Syria and Israel could withdraw. Then as a government was put in place in Lebanon and we helped and intended from the beginning to help them restore their military capability, not only with weapons but with training and all, that then as Lebanon with a government was able to move out into the areas that had been occupied by Syria and Israel and where there were the factions that had been part of the internecine warfare.

The force put in by ourselves and the allies would constitute behind their advance a stabilizing force there. Now that was the mission. We wanted to prevent a war between Syria and Israel. It was a part, and brought about by our proposal for an overall peace settlement in the Middle East where we were going to try and bring once and for all the Arab nations and Israel together to do what Egypt before them had done.

Great progress was made in the first year. First of all the P.L.O. did leave, the Israelis did start a phased withdrawal and evidenced their intention to move back toward their own borders. Syria then reneged having said that it would leave and refused to leave even though they were asked by the present government of Lebanon. The first president was the brother of this present president. He was assassinated shortly after he took office and a number of his Cabinet and officials were murdered. He was elected, this president, as was his brother, under the laws of that country.

A few months ago — late summer or early fall — because of the progress, remember the talks that had started in Geneva about broadening the base of the government to take in those factions that had been fighting against Lebanon and bring them in to be a part of the government so that it was broadbased and gave every element in the country representation.

Those meetings went on. I think there was progress in that. The Government of Lebanon then arrived at an agreement with Israel for peace between them and a withdrawal of Israel and protection of the northern borders so that the terrorist attacks that had prompted their invasion would no longer exist. As this much success came to be, terrorist attacks began against the members of the multinational force on the part of those who don't want a peaceful settlement and who don't want a solution to the problem. And I think this is an indication that the success that this stabilizing force was having — that

the efforts were made and a great tragedy took place with our marines with the suicide attack there.

Now, we still have an ambassador at large there that is commuting between Damascus and Beirut, Tel Aviv, trying to help wherever we can in bringing about a peaceful settlement. I have no hesitation in saying that I have no regret in the fact that we went in there with the idea of trying to bring peace to that troubled country. We are redeploying because once the terrorist attack started, there was no way that we could really contribute to the original mission by staying there as a target just hunkering down and waiting for further attacks.

So the forces have been moved — redeployed — ours as well as others — and ours are going to be on the vessels offshore. But as long as there's a chance for a peaceful solution, we're going to try and see if there's any contribution we can make to achieving that. As long as that chance exists, I'm not going to give up and say, well, it's all over and we're not bugging out, we're just going to a little more defensible position.

Motive for Pullout

Q. Mr. President, you said that the terrorist attacks were a factor in the withdrawal. Does this mean that terrorist attacks like that can succeed in the Middle East and elsewhere?

A. No, I have said that about those who urged us to simply bug out and come all the way home. And I said that that would be an admission. But I don't think that simply redeploying to a more defensible position because of terrorist attacks — no one has still found a truly fool-proof defense against these surprise attacks particularly when the attackers are willing to give their own lives. So, no, we're on hand. We still will have marines there defending as is customary of the marines defending our embassy and our embassy personnel there. And we have been discussing with the Gemayel forces sending some training teams in that have been specializing in things like terrorism for further training of their forces.

Impact of the Pullout

Q. Mr. President, on Feb. 2 you told The Wall Street Journal that if we pulled out of Lebanon there would be disastrous results worldwide for us, and you also said you weren't going to cut and run even though there was a widespread perception that that's what we're doing. My question, sir, is do you think we will have now widespread — disastrous results worldwide because of this pullout? And I'd like to follow up.

ס 1 5 ס 2 7

דף 4... סהוד... דפיס

סרג בטחוני

דחפוט

תאריך וז"ח

49 ס"ס מברק

Record of Shultz

Q. Sir, the Secretary of State has been one of those who is said to be very discouraged, and has said that in Lebanon the light at the end of the tunnel can be the train coming at you. Can you tell us whether you share that discouragement, and would you accept a resignation from George Shultz, who some people feel has failed in his policy?

A. No, I wouldn't, and he has not failed. And I have seen that talk and I think it's disgraceful, frankly. I think he has done a splendid job, and I have every confidence in the world in him. And I hope he doesn't have any thoughts about leaving us at this point. The idea for the mission happened to be mine, sitting in the situation room in a meeting with all of the people that are concerned in these affairs. And he and our ambassadors, beginning with Phil Habib and then Bob McFarland and now Don Rumsfeld, all of these have been doing a splendid job there. And we're going to continue, as I say, as long as there is a chance.

Shelling in Lebanon

Q. Mr. President.

A. My finger must not aim right.

Q. Someone jumping in the back.

Mr. President, our policy on naval shelling has been that it's in response to attacks against our marines on the ground. Now that the marines are being withdrawn to the safety of ships, does this mean that there will be an end to U.S. shelling in Lebanon?

A. Well there hasn't been some shelling for quite a while, but remember the most recent shelling was not because of attacks on the marines at the airport. It was because of shelling of our embassy. Now that's United States territory, and our embassy personnel, for a number of days, were living in the basement, and for whatever protection that could be. There was one direct hit on — I think it was the residence, I'm not sure whether it was that or the embassy headquarters — and that's what we were responding to. But we are behaving with restraint now. We are flying reconnaissance flights and there have been some instances of firing on them without result. I'm pleased to say. And we have not responded because we think this is a time for restraint and for hoping to cool things down.

Aid for Gemayel

Q. Mr. President, if I may follow up. Did you say earlier that — suggest earlier — that there may now be some question about whether U.S. troops will be sent in to train the Gemayel Government forces?

A. Well, this has been one of the things that we're planning, and we're watching developments here as to when that might be — they might be too busy right now to be being trained. We're waiting until we can coordinate with them.

Yes?

Arriving at Consensus

A. Bill?

Q. Mr. President, why did you not initiate some action sooner on withdrawing the marines from Beirut, and what's your response to the people who have suggested, a number of critics, that it takes too long for you to hear the debate between your advisers and arrive at a consensus, and who ask, therefore, whether you are in fact really running things and whether you are a full-time President. What do you say?

A. Well, Bill, I think I've read a little of the fiction that's been going around about that, also. I can tell you, no, there was certainly thorough discussion and for a long time, ever since the suicide bombing, as to whether there was a way in which we could keep our forces there — not only ourselves but, again, as I say, in synch with the other nations' forces, and that might reduce the possibilities of — the vulnerability from terrorist attacks. And we were looking at everything. And from the very first, one of the alternatives was putting them on the ships.

A. Helen, I don't think so because I think that those people who make decisions and so forth and who have to make them based on what is going on, they're not going to see this as cutting and running because, as I say, they are on the ships and that naval task force is going to stay where it is. So I don't think that they're going to view this in the disastrous way that I had, because when I was speaking then I was talking in reply to those who were urging us to just pick up and go home without any regard to whether our allies were going to do the same thing or not. We've stayed in consultation with them, we're acting together and in synch with them.

Q. Under what circumstance would you send the Marines back in?

A. Well, that's a hypothetical, but I don't know whether I could answer. If — let me say this, if they could improve the possibility of carrying out their mission then, yes, that would be a reason for sending them in.

Purpose of Mission

Q. Mr. President, when our marine compound was bombed, a lot of the parents of those young men said that they wondered what was the reason for the mission, and you've tried to explain the mission tonight, but can you say to those parents, now that you've withdrawn the Marines to the ships, why more than 250 young men died there?

A. Andrea, I have talked to a great many of the families, the widows and the parents of the men who died there in that one terrible holocaust, and I have — and at their attitudes, which was one of complete confidence that it was a worthwhile mission, and most of them based that on the letters that they were receiving from their sons and husbands who said they believed in the mission that they were there that it was a worthwhile mission. And many of them expressed a

pride in being there. I'm sure that now some of the younger men that are not really aware that this is a redeployment more than a coming home thing, have been quoted as saying that they're sorry that they were not able to complete their mission. Well, I don't see their mission as being over yet, and I don't think people knowledgeable over there with what's going on see it as over yet.

We held out for a while because — the very thing that Hellen brought up — we were concerned that people over there might see that as leaving, as abandoning the mission, and we didn't want that. We finally did arrive at the belief that we could do this. We talked to the Gemayel Government, we talked with our allies, and we had made a decision that this looked like the most logical thing to do — a phased withdrawal to the ships, keeping our training detachment there that has been working with the Lebanese Army.

And so it wasn't a case of delay, it was a case of looking at the situation and wanting to make the right decision. Now as to that other fiction, about whether I sit back and then somebody tells me what to do, that's a lack of understanding of how our system has been working here, and I will admit I don't think any Administration to my knowledge has ever exactly worked with the Cabinet and the staff the way we have. First of all, I think we've got one of the finest staffs and one of the finest Cabinets that has been in this city in many, many years. And I want people around me who are independent minded, I want to hear all sides of everything. We have regular Cabinet meetings and things we call the Cabinet council meetings where it's a portion of the Cabinet based on the particular issue where it wouldn't particularly be of interest to the others.

Now in these meetings, I hear all sides. It could best be compared to a board of directors or a board of regents of governors of an institution other than business. And the debate rages and it isn't just limited to one Cabinet officer who thinks that the problem is in his particular area. I hear and get the input, and the debate sometimes rages. And many times — it's nice if you can get a consensus, that's easy, but many times I have to make a decision in which I come down obviously against some of the advocates in the Cabinet and on the side of others. But it goes back and forth — the loser this week may be the winner next week. But this is the way the decisions are made.

The only difference between a board of directors then and our Cabinet meetings is when it comes time for decisions we don't take a vote. The decision is mine, and I make it on the basis of the information that I have heard. And if they haven't given me enough information I make them come back again and we talk some more.

Q. Well sir, what's your response to those who suggest that you don't spend enough time at the job of being President?

A. My answer to them is, they don't know what they're talking about. And I almost made that a little more blunt right then, but decided no, it would be unseemly if I did. But they don't know what they're talking about. I have never gone upstairs from that office once that I have not carried an entire evening full of homework with me. And I could tell you about the sniping that takes place at so-called vacations like the four days I spent at the ranch, one of which was a weekend day. I have to tell you: Presidents, I've learned, don't take vacations — they just get a change of scenery.

Mondale's Charges

Q. Sir, Walter Mondale is one of those who is attacking you on the so-called leadership issue, but he goes beyond the things that you've told Bill about. He says you are intellectually lazy and you're forgetful — so forgetful that he says you're providing leadership by amnesia. What do you say to that?

A. I'm surprised he knew what the word meant. I — I haven't any comment to make at that. If that's all he has to talk about out there on the trail to his audiences, why, let him go. I'm going to be talking about the things we're doing and the things we intend to do. And what we intend to do is build for the kind of a future that this country and the people of this country have always wanted, and we're going to try to give it to them.

Q. Well do you think those kind of personal attacks are fair comment or do you think that's sort of hitting below the belt?

A. Well, as I say, he doesn't know what he's talking about because I think through the process we have of discussing all issues in the Cabinet, I probably have a better store of information on the issues confronting us than a President normally has.

I think that one of the reasons the interest rates have stayed where they are is still out there in the money market. After seven previous recessions since World War II in which the artificial curbs only brought on another and worse recession each time, I think they're not quite convinced yet that we mean it and that we are going to hold inflation down, and so they're trying to guard against getting caught again by lending their money at a lower interest rate.

I think as they say that we're determined to follow the course, stay the course, if I can coin an expression, I think that we will see a further decline in the interest rate.

Now, listen, I've got to come here.

Arabs and Israel

Q. Last week you said the Arab-Israeli conflict must be resolved through negotiations involving an exchange of territory for peace. Were you telling Israel to reverse its settlement activity in the West Bank?

A. From the very beginning — and the Israelis know this — I have told them that I thought with an effort that must be made out there for an overall peace in the area, that it was not helpful to go forward with what they were doing. I think that the peace process that we envision is based on the Camp David process, the U.N. Resolutions 242 and 338. And I have never referred to them as illegal, as some did. But I did say that I thought they were not helpful, because obviously the peace process, when the negotiations come between the Arab states and Israel, is going to have to involve territorial changes in return for secure permanent borders. And so, no, I just think that we have a better chance.

ט ד פ ס מ נ ר ק

ד.פ. 6. טהור. 8. דפים

סוג נטחוני

דחיות

תאריך וז"ח

591 ט"ס מברק

Iraq-Iran War

Jerry?

Q. Mr. President, if the war between Iraq and Iran is heating up in a rather perilous way, and I'd like to ask what the depth of your concerns are about the possibility that this war would lead to the closing of the Straits of Hormuz and cut off the supply of oil to Japan and Western Europe and ourselves, and to what lengths you're prepared to go to keep the Straits open?

A. Jerry, I — what you've just suggested Iran itself had voiced that threat sometime ago — that if Iraq did certain things they would close the Straits of Hormuz. And I took a stand then and made a statement that there was no way that we — and I'm sure this is true of our allies — could stand by and see that sea lane denied to shipping, and particularly the tankers that are so essential to Japan, to our Western allies in Europe and to a lesser extent ourselves. We're not importing as much as they require. But there's no way that we could allow that channel to be closed. And we've had a naval force for a long time — virtually permanently — stationed in the Arabian Sea and so have some of our allies. But we'll keep that open to shipping.

Message to Soviet

Q. Mr. President, do you have anything different to say to Mr. Chernenko in Moscow than you had to say to his predecessor, Mr. Andropov; anything new to encourage them to talk with the United States?

A. Yes, and on the reports that the Vice President brought back after a very fruitful meeting there, we are very hopeful in this latest announcement that he had made that he was willing to agree to on-site inspection with regard to chemical warfare. We think this is a good sign and we have let him know that we want better relations, we want to sit down and try to resolve some of the problems that we have.

Gary?

הגירות ישראל - רוטינגטון

אלו החרד

ט.נ.ס. ס.נ.ס.
דף... מתוך... דפים
סוג כסחוני...
דמיסות...
תאריך וז"ח. 24.2/1400
מס' מברק... 522

אוכזר

ממנכ"ל, מצפ"א, כנסיות

עדויות בסנאט בדבר העברת השגירות לירושלים.

בהמשך למברק ערן 502.

דוד צאד, מנהל National Association of Arab Americans טען כי אין ספק שירושלים הוא שטח כבוש. ארה"ב תמיד התנגדה לפעולה ישראלית חד-צדדית בה. הזכיר החלטות או"ם ורלוונסיות. בשל קיום מצב מלחמה בין ישראל וארצות ערב קיים קושי רב לבקר במקומות הקדושים בירושלים. לא יעלה על הדעת להעביר השגירות לשם.

הארולד סונדרס, עדותו וחטובותיו לשאלות תאמו למעשה את דברי איגלברגר. טען כי מדבר כאיש המכיר את ירושלים אישית. יש להגיע קודם לפתרון שאלת ירושלים ע"י מו"מ בין הצדדים. רק אחרי כן אפשר להעביר השגירות.

שלושה אנשי הדת שהעידו נגד ההצעה הם הבישוף האפיסקופלי של רוטינגטון John Walker, המומחה למדיניות חוץ של איחוד הבישופים הקתולים האב Bryan Hehir ונציג איגוד הבישופים האורתודוכסים באמריקה האב Milton Efthimiou. שלושתם הדגישו המשמעות הדתית המיוחדת של העיר ליהדות, לנצרות ולאיסלאם. יש לשמור בכל מחיר על אופיה של עיר זו כ- open city והעברת השגירות לא תסייע לכך. הקתולי הדגיש ואמר העברה בשעה זו. כן הזכיר עמדתו החיובית של כנסיתו כלפי ישראל ותמיכתה בקיומה בגבולות בטוחים ומוכרים. להלן סיכומו:

Preemptive moves which touch the status of Jerusalem only hinder an approach to the larger regional questions in the Middle East. Such moves endanger rather than enhance the pursuit of a peaceful solution. It is because of the special character of Jerusalem within the larger drama of the Middle East and because of the perspective on the practical priorities of U.S. policy outlined above that the USCC opposes the content of S. 2031 on practical prudential grounds. In brief we find the proposal to move the U.S. Embassy to Jerusalem at this time an unwise prescription for policy one which is not in the interests of peace in the Middle East.

1 1 1 2 1 1 3
מנהל אגף אגף אגף אגף אגף אגף אגף
אגף אגף אגף אגף אגף אגף אגף

ס ד פ 2
 97...2...מתוך...3...דפים
 סוג בפחוני
 דחיפות
 תאריך וז"ח
 522
 מס' מברק

בשעה שבישוף וולקר דיבר רק בשמו ולא בשם הכנסיה האפיסקופלית, הופיע האב הייר בשם איחוד הבישופים הקתוליים. דייר פיטר סיפר בטוד לאחד מידידינו כי הקתולים האמריקנים לא התכוונו כלל להעיד, אך הגיעה אליהם הוראת הוטיקן באמצעות הנציג האפוסטולי.

הכומר היווני טען בעדותו כי איגודו הוא ארגון גג של כל הכנסיות האורתודוכסיות באוהייב - היוונית הרוסית, האוקראינית, האלבנית, הבולגרית הרומנית והסורית. אמר במפורש כי הוא מייצג גם את האפטריארכיה היוונית בירושלים. ידידנו האב פאול איטי מהכנסיה הבולגרית ששאלתי אותו על כך טוען כי הארגון מייצג רק קומץ אנשים ודברי הכומר בשקר יסודם. הבטיח לבדוק ולהודיענו. התנדב להעיד לטובתנו אם תהיה עוד הזדמנות. שמא תבררו עם האפטריארכיה.

אשר לעדויות לטובת הצעת מוינהן היה המצב יומיים לפני השמיעה כי לחמשת המקומות המיועדים נרשמו 4 ארגונים יהודיים ואילו לנוצרים נשאר מקום אחד בלבד. בהשתדלות השגרירות ו- AIPAC הוסכם ברגע האחרון כי ביאלקין מ-א.ד.ל. יעיד בשם כל היהודים כלומר NAJCRAC, AIPAC, A.D.L. ומועדון הנשיאים, כך שנחפנה מקום ל-4 נוצרים ^{המצית} עלות ביאלקין מוברקת בגלוי.

הנוצרי שהעידו לטובתנו הם - Dr. David Lewis נשיא NCLCI, Richard Helman עורך דין מושינגטון (נוצרי) שישב 7 שנים בירושלים ופעיל כעת בשביל השגרירות הנוצרית, קלוין תומס טגן נשיא ה- Moral Majority והנזירה דייר רוז מרינג מהאוניברסיטה הקתולית סיטון הול שהעידה כי היא מדברת גם כחברת הועד המנהל של National Coalition of Catholic Nuns

הם הטבירו המשמעות המיוחדת של ירושלים וקדושתה לעם ישראל. ציטטו בהרחבה מהתנ"ך, הזכירו זיקת היהודים לירושלים בתפילותיהם והצביעו על האבסורד שבאי הכרת ירושלים כבירת ישראל בימינו. הדגישו האופן המופתי בו ישראל שומרת על המקומות הקדושים ועל חופש הפולחן בניגוד למצב המחפיר שהיה קיים בימי שלטון ירדן במזרח ירושלים. הלמן דיבר כחושב ירושלים לשעבר וסיפר על יסוד השגרירות הנוצרית כמחאה על עדיבת השגרירויות. כולם דיברו על הגיחוך שבמיקום השגרירות האמריקנית בתל-אביב ודרשו במפגיע העברתה המיידית לירושלים.

היוזם פרטי הוא האומה לקבלת האג'נדה 53-85

indie

6 תיג'ה הג'נ'ה אבי'ן

7. 3. 1978

:7K

המשך

...527... מכתב

State Department Briefing - February 24, 1984

- I think the secretary Schultz pretty much responded to that in his testimony the other day, he made the point that there was no activity at the moment. Nothing was going on currently.

- Any thing that leads to the end of the killing in Lebanon obviously we welcome. We were a key factor in an earlier cease fire, if you remember, which did not hold.

- The long term goals that we have consistently said for Lebanon, still apply mainly the withdrawal of all foreign forces, the sovereignty of the legitimate government, and concern for Israel's security on its northern borders. The Israelis have talked about attacking Palestinians terrorist bases and we have understood Israel's concern about Palestinian terrorism directed at Israel from Lebanese enclaves.

- I can't give you a specific indication of what they have done, but there isn't any doubt that there has been reinfiltration into Lebanon of Palestinian forces and that is something that we think is very serious.

- Its not their domain, but there are certain realities that are obvious in a confused situation.

- We will have to differ, you say there is not a single PLO fighter in Lebanon and we would differ on any report that says that there is no reinfiltration.

[illegible]

ס 7 2 ס 7 2

ס 7 2 ס 7 2

ס 7 2 ס 7 2

ס 7 2 ס 7 2

ס 7 2 ס 7 2

ס 7 2 ס 7 2

טגרינות ישראל - ורשינגטון

אל:

Q: You are not calling upon the Israelies to observe the cease fire
Would you call upon the Israelies to put an end to the air raids?
- I will not respond to that question at the moment.

Q: The cease fore between the factions in Lebanon and Israel's activities
there will not fit under the cease fire which you told us now that
US supports, is that correct?
- I am not going to respond to a question on the position we are going
to take on Israeli air strikes. But our long term goals for the
removal of all forces are ofcourse still in mind.

Q: Dr. Wadi Hadaad advisor of president Gurnayel do you have anything
on his schedule?
- I think he has a meetning with Murphy, I don't think he is scheduled
to meet Schults, I don't have anything about what they are talking
about.

We note the Tass report with distaste charging American official
conivence in the bombing of the Soviet housing compound in NY, as
you know we issued a statement denouncing the disgraceful cowardly
attack in Soviet property, we today reiterate our condemnation of this
terrorist action and our contempt for its perpetrators. We reject any
accusation of US complicity or conivence in that event.

Q: What is the stage of the Anti-Terrorist Legislation?
- Can't give you the latest stage on that I know the White House is
working on that.

Q: Is the cease fire in Lebanon holding?
- we have seen the same kind of reports that you have, there is certainly
a cessation of violence, we hope that the cease fire does take affect,
we hope that it holds. There were no incidents in the past 24 hours
involving the MNF.
Rumsfeild is here with the Ambassador Silverman we expect when he returns
to the area Ambassador silverman will go with him, we don't have any-
thing on their travel plans.

Q: Can you tell us to whom the Mrines will be turning over the airport?
- Thats amatter that is currently under discussion with our ambassador
in Beirut and the government in Lebanon.
Q; will be that the marines will be turning over the airport to the
Moslem groups that the New Jersey was shelling a couple of weeks ago?
- I think that is a matter that is under discussion between the
Lebanese authorities and our ambassador. It is a possiblility that it
would be turned over to LAF forces.
Q: Some of whom are units that the US was shelling?
- I can't give you anything on that.

ס ו א ס
 3... 2... 1...
 ד... 3... 2... 1...
 סווג בטחוני
 דחיות
 תאריך וז"ח
 527... 27... 27...

אל:

Q: The Moslem gun men who surround the airport could control it after the marines leave, does that mean

- I understood the question to be, what units within the Lebanese Armed forces might be turned over.

Q: The question was will the marines be turning over the airport to the Moslem Militia group.

- No. I cannot tell you to whom but I think that is less likely.

Fardi Ephram who is the head of the PHilangest armed forces was asked to coordinate with the Israelies to create a deterrant to the Syrians as an influence in Lebanon?

- No comment, haven't seen that no comment.

Q: Will the Israelies cooperate with the cease fire as far as ceasing their air strikes?

- I can't answer that.

Q: Will Gunbelat be arriving in the US?

- I think that he has decided not to undertake that trip at the moment.

מחנה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

סודי

7526

יוצא

אל: ווט, נר: 828, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 240284, רח: 1200

שליח

סודי/מיד

רוון נתניהו

ירושלים

אמתי הבוקר לפלאטן שאני מקש להסב תשומת הלב לדברי איגלבוורגר
בפני
הועדה שמהם התקבל הדושם כאילו בעית העברת השגרירות האמריקאית
איננה
נושא חשוב בעינינו. אמתי שכידוע לו היטב הבעיה היא אכן בעיה
חשובה ומרכזית בעינינו. העובדה שאנו לא מעלים אותה מדי יום
ביום
אינה מורידה מאומה מהחשיבות שאנו מייחסים לה. אי-העלטה לעתים
מכופות

נובעת מהעובדה שעמדותיהן של שתי המדינות ידועות היטב

מציט שבהודמנות תתייחס לכך גם באחת מהופעותיך, דהיינו
שמבחינתו
בעית ירושלים כבירתה של ישראל היא בעיה מרכזית

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בר און

מפ: שהח, מונכל, ממנכל, מצפא, אונת/עיריה
מח: ורד אירא

FORMS
דולף ושות' בע"מ
336967

10.82

אל: ווט, ני, נר: חוים 1725, מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 240284, וח: 1230
נד: בקור קוהל

א.כ.ה.
כ

שמו/רגיל

ביקור קוהל בארהב

כידוע עומד ביקורו של קוהל בארהב להתבצע בעוד מספר ימים. טרם
ידוע לנו
אם מתוכננת איוושהי פעילות אפקטיבית בנוסף לפעילות שכבר נעשו.

ברור שחוסר פעילות או פעילות בלתי מרשימה עשוי להתפרש עי
הגרמנים
כאדישות מצד העם היהודי, דבר שקשה להעלותו על הדעת. אם,
חלילה, יקרה
דבר כזה יוכל קוהל לטעון כפי שטען בעת ביקורו בארץ וכפי
שסגריים

גרמנים טוענים שהם ציפו ל'הפגנות יותר רציניות. עם אלה שהיו
יובלו
לחיות יי.

האישים היהודים שהיו כאן תורכבו. הם חזרו לארהב ורצוי
להפעילם ללא
דיחוי.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

כאמור נותרו ימים ספורים בלבד. נודה על דיווח לגבי הפעולות
המתוכננות

בר אונ-יגר

תפ: שהח, מנכל, ממנכל, סופות, יגר, אירא, אירב, מצפא, יגר,
הסברה, תפוצות, ר/מרכז, ממד

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7386

**

אצ

טודי

**

**

**

אל: ווט, נר: 813, מ: המשרד
דח: מ, סג: ס, תא: 240284, וח: 0900

א-ה-ק
JLR

טודי/מיד

רוון

כוח הפריסה הירדני למברק 413

1. בשיחה עם ברמן עליה דווחתי, ציין רה"מ שלאחר קבלת
ערבויות
והבטחות אמריקאיות מתאימות שהכוח הירדני שיוקם לא חוזר לא
יפעל
אף פעם נגד ישראל ויועסק אך ורק בגזרה המזרחית במפרץ הפרסי -
לא תביע ישראל התנגדות לבוונת ארהב בנדון

2. מאיוך הדגיש רה"מ שישראל תתנגד חריפות לחמוש הירדנים
במילי
סטנדרט שיערערו את מאין הכוחות ויהוו סכנה לישראל.

גלבוט-בנצור

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ : שהח, מנכל, ממנכל, מצפא, תפוצות

אל: ווש, ביירות, נר: חוץ 1742, מ: המשרד
 דח: מ, סג: ס, תא: 240284, וח: 1500
 נד: פגישות בביירות

אורז

10די/מיד

פגישות בביירות בקשר להסכם 17 במאי

א. ביום 23.2 קיימתי בביירות מספר פגישות עם משפחתיים לבנונים בקשר להסכם 17.5. הפגישות קוימו לחוד עם ד"ר אנטואן פתאל עודי גורג ג'אבר נ שתי אלה בהשתתפות מרחבי, השופט אנטואן בארוד והשופט רוברט גאנס ועודי וליד חאונג בהשתתפות קסדנס. הכוונה היתה לבדוק את ההיבטים המשפטיים במישור הבינלאומי והקונסטיטוציוני הכרוכים במישור ההסכם. אף כי ברור שאין זה ההיבט המרכזי, לבנון דבקה מאוד ב"ליגליות" של הליכיה ומכאן העניין בנושא

ב. מבחינתנו אומתה על ידי מרבית בני שיחנו הגישה המשפטית שבה החוקנו קרי כי במישור הבינלאומי ובמישור הלבנוני באחד כל שעל נשיא לבנון לעשות כי "לבסלי" את ההסכם הוא להודיע כי אין בכוונת לבנון להכניס את ההסכם לתוקף

1. בהתאם למקובל במשפט הבינלאומי מוטלת על לבנון החובה שלא לעשות דבר העלול לסכל את ההסכם כל עוד לא הודיעה כאמור. משתודיע כך בטלה לכאורה מחויבותה לגביו

2. במישור הלבנוני הפנימי הסכם זה, לפי סעיף 52 לחוקת לבנון חייב אישור הפרלמנט לפני כהפיכתו להסכם סופי קרי אשרור והחלפת כתבי האשרור. אישור זה ניתן כיכור בסמוך לאחר החתימה

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION
WASHINGTON, D. C. 20535

MEMORANDUM

TO : DIRECTOR, FBI

FROM : SAC, NEW YORK (100-100000)
SUBJECT: [Illegible]
[Illegible text block containing several lines of typed information, possibly a summary or background section.]

RE: [Illegible]
[Illegible text block, likely a reference to a specific case or document.]

1. [Illegible]
[Illegible text block, possibly a numbered list item or a specific finding.]

2. [Illegible]
[Illegible text block, possibly a second numbered list item or another finding.]

משרד החוץ-מחלקת הקשר

ברוב גדול. בזאת נסתיים מבחינה משפטית השלב הפורלמנטרי. עתה הכדור לחלוטין בידי הרשות המבצעת לפי החוקה- אשרור דודש חתימת הנשיא אך הנוהג הוא מאז 1944 כי רהם חותם גם הוא. אילו רצה הנשיא היה בידו בכל עת נ מאז ההליך הפורלמנטרי לאשרר, והודעה על כוונתו שלא להכניס ההסכם לתוקף אף היא פררוגטיבה שלו ואין לפרלמנט ייזכות עמידה. כל דיבור על החזרת ההסכם לפרלמנט הוא איפוא במישור הפוליטי בלבד נ אם ירצה הנשיא לקבל תימוכין לצע בלשהו שיעשה, ואין בכך צורך משפטי.

אגב, זה לא כבר נשמעו דיבורים על כך שכביכול ביוון שההסכם עבר אישור פרלמנטרי כמותו כחוק שהאפשרות היחידה לנשיא לערער עליו לפי החוקה היא בהליך פרלמנטרי תוך חודש, ואם כך ישנו מלכוד שכן חודש עבר מומן, או לחילופין יש צורך בהליכים חוזרים לחקיקה חלופית מרבית בני שיחנו בדעה כי הוראות החוקה בענין זה מתיחסות לחוק דגיל ולא לאמנה בינלאומית שלגביה סמכות הפרלמנט היא לאשר או לדחות ותו לא נ בלא הכנסת שינויים ולכן אינן רלבנטיות במקרה דנן

3. כללו של דבר: הסמכות במישור הבינלאומי והפנימי כאחת היא בידי הרשות המבצעת קרי הנשיא, תהיה אשר תהיה הדרך בה יבחר אם יחליט על ייביטולי ושתהיה תלויה בצרכיו הפוליטיים הודעה על ידיו ייאשורי ממשה או אפילו הליך פרלמנטרי).

ג. לגישה זו שותפים פתאל, בארוד וגאנס. פתאל עמד על הבדלים לשוניים מסויימים שיש בסעיף 52 לחוקה בין הנוסח הערבינ הרשמי ובין התרגום הצרפתי שהוא מקור הפרשנות המקובל בהיותו יסוד מבסס החוקה מבוסס על חוקת הרפובליקה השלישית של צרפת מ-1875). ואולם בכל הנוסחים בסופו של דבר המסקנה זהה. עודי ג'אבר טען כי יש שתי תירות אפשריות והוא עצמו תומך בגישה המבוססת לדבריו על חוקת הרפובליקה הרביעית של צרפת) שיש צורך באישור פרלמנטרי גמי' לביטולי בחינת הפה שהתיר הוא הפה שיאסוד. ואולם הוא הודה כי יש אפשרות לתורה האחרת נזו שתיארנו לעיל ולדבריו גם יועצי הנשיא מחזיקים בה וממילא היא שתכריע גם לא יהיו פרלמנטרים שייצאו נגדה במצב הנוכחי של פחד וחשבונ). כללית לא התרשמתי מדבריו ואני מניח שדעת פתאל והאחרים מבוססת

ד. כל בני שיחי ביטלו כעפרא דארעא את ההבחנות המשפטיות בין חורה שלומלחורה שאינו של שלום שכביכול מתוארת ב-DAILY STAR

ה. במישור הפוליטי אפשר כמובן להעלות טענה נגד גומייל אם ייבטלי הסכם שקיבל אישור פרלמנטרי ברוב מכריע שכן אין תקדים לצעד כזה. יי ביטול לאחר אישור פרלמנטרי. ואולם זו טענה פוליטית מוסרית ציבורית וכו' אך אין לה נפקות משפטית שכן הסמכות בידיו והיא גם חרב פיפיות ראה להלן.

ו. להלן העדות נוספות אחדות מפני בני שיחנו. הקו המשותף לכולם הוא ביקורת קשה ונוקבת על אמין ועל חולשתו מזהנ בהבדלי שון אך בתוכן דומה. וקריאה לישראל לסיוע לנוצרים הממשיכים לרצות בה וזאת חרף אכזבה מן הנשיא בחינת יי האיש אחד יחמא ועל כל העדה תקצופי? ללמותר לציין שקיבלו תשובות הולמות לפי מדיניותנו ונסינונו העגום

הרושם הוא של פחד נוצרי אך הטיעונים שטיקרים ייהושיעונאי יי'מה תעשה ישראל בשבילנו? ולא יי'מה אנו נעשה בשביל עצמנו? היכירו לי את הלך הרוחות אצל הפלנגיסטים המצוחצים בייירות ביולי 1982 כשניסו לשכנע אותנו להיכנס למערב ביירות? לגמור ענייני וכו'. כל בני שיחנו מעוניינים בפתרון קנטונלי שיציל את הנוצרים אך רובם סקפטיים לגבי סיכויי מימוש בשל התנגדות שאר העדות.

ו. פתאל מנוטרל לחלוטין מאז החל אמין נומה לייקלפיי הסודי ביולי 1983. לא נועצו בו עוד עד אז היה בתמונה? ולא נפגש עם הנשיא. מותח ביקורת על יועצי הנשיא שאינם בקיאים מען כי שהח טאלם נשאל בפרלמנט מדוע לא חתמנהוא עצמו על ההסכם והשיב כי אילו חתם הוא היתה זו TREATY וחתימת פתאל היא ... על יחוזה? בלבד, טענה חסרת משמעות משפטית. סיפר שהיו ארבע תיזות בשאלה מדוע לא השלים אמין את האשרור- לחץ וזאן החלטה שלו עצמו, עצה אמריקנית ואפילו עצה ישראלית? כמובן אמדנו שאין לכך שחר. לדעת פתאל הסיבה היא הלחץ הסודי הקשה. פתאל חזר ואמר כי ההסכם הושג ברצון חופשי ובלא כפיהנ

משרד החוץ-מחלקת הקשר

כמובנ). לשאלתי על מה היתה מבוססת ההנחה האמריקנית והלבנונית בעת המוס כי הסודיס ייצאו, טען כי המשגה היה שעם הסודיס שוחח ג'אן עוביד שאינו אדם רציני אך בנשימה אחת הוסיף שגם האמריקנים חידו מידי פעם בדושם שהסודיס אכן יצאו. לו עצמו לא היה אלא מה שראו עיניו.

פתאל אמר כי נביה ברי אינו רוצה להפגש עם הנשיא ביוון שפטוס אינו מאמין למילה היוצאת מפיו

2. עודי גאבר טען כי נפגש עם חדאס בדמשק שבועיים לפני חתימת ההסכם והלה אמר לו שלא ראה כל סכסם ושלא יסכים לשום הסכם עם ישראל

בארודנ שהוא בגימלאות) טען עתה שכל הזמן היה ברור שהסודיס לא ייצאו

3. כאמור מבחינה בינלאומית וקונסטיטוציונית פנימית כאחת אמין ראשי להודיע שאין בכוונתו לממש את ההסכם ובזאת ייתמי' ההסכם. טיעון שניתן לכאורה לעשות בו שימוש מוגבל בלבנון ומחוצה לה וזאת במישור ההסברתי מדיני ובראש וראשונה אם הוא יוצא מפי חוגים לבנוניים אף כי אין לו נפקות משפטית של ממש (הוא-כאמור- כי אם אמין עושה צעד זה בצד הטיעונים על הקץ המעשי של דבונות לבנון על הליכה למינכן ולקנוסה שלו וכו'), הוא שאין זה מתקבל על הדעת שנשיא יעשה צעד המנוגד לדיון העם הקולקטיבי שביטא הפרלמנט לגבי ההסכם

כמובן טענה זו עלולה להיות חרב פיפיות כי הנשיא עלול להביא אז את ההסכם לפרלמנט לי'מכירת חיסולי' פוליטית וצפוי שיעביר החלטה שלילית כרצונו ולא דבים יגלו גבורה וייתייצבו נגדו. לכן יש צורך בשימוש זהיר בטיעון זה. מבחינה משפטית נודמטיבית כאמור, הסמכות בידי הנשיא

ח. האמריקנים מוענים באוזני הלבנונים הממשל והעדותנ כפי שטענו מרחב ואנוכי מברתולומיאו ב-22.4) שאם י'בטלו' את ההסכם תיפול עליהם האחריות להוצאת הסודיס וישראל כאשר לגבי ישראל היתה לארהב' נוסחה הסכם 17.5) ואם יוותרו עליה- אל יפנו לארהב' לבקש תווך לנוסחה חדשה. נדמה לי שרצוי להשיג כי ארהב' בצד חזרה על כך שההסכם הוא טוב וכו' וארהב' תומכת בו

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תחזור גם על כך בפומבי

רובינסטיין

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, סמנכל, ממד, רם, אמן, מצפא,
לבנון, לוברני, משפט

סגרירות ישראל - דושינגטון

אלי המשרד

ס ו ש ס

דף.../...מחור...דטים

סוג בטחוני...ד?

דחיפות.....כגיל

תאריך וז"ח.24/2/86

מסי מברק.....523

ארכיון

אל : ממנכ"ל - מצפ"א

דע : דברת/אוצר

הנדון : סיוע 85

השיתות הפנימיות במת הועדה למזה"ח בעניינינו נמשכו היום, להלן הסכום שהושג על ידי המשתתפים המילטון, סמית, לנטיס, לוין, טוריצילי.

1. סיוע 85 - הסכום ל- ESF יהי 1.1 כולל 65 לקרבות הדו-לאומיות. המילטון היה מוכן ל- 1.05 אך הסכים לעלות ל-1.1 בתנאי שלא יהיה קיצוץ למצרים והמשתתפים הסכימו.
2. המילטון רוצה לדחות הטיפול ב- *pari passu*. משום שהוא חושש שזה יפתח פתח למדינות אחרות לנצל סעיף זה.
3. "לביא" - המילטון אינו משוכנע שאנו יכולים לנצל את כל הכספים שכבר קיבלנו ומודאג מההשפעה על התעשייה המקומית. ביקשתי ידידינו בגבעה ללחץ בנושא ויעשו זאת.
4. המילטון מסכים בענין סעיף 604 בחוק הסיוע.
5. כאמור ביקש המילטון שלא לקצץ בסיוע אך הסכים שהצעת סמית תוכנס ללשון חוק הסיוע (מצ"ב). המלה Gravelly הוצאה וכמו כן המשפט בדבר הסגריר. כל פשעי קהיר כולל אי-החזרת הסגריר, יוכנסו ל- Report Language
6. לא היתה התנגדות להכנסת תיקון בענין מכירת נשק לירדן.
7. המילטון לא התנגד לרעיון של לוין לתקון בענין מגעי אש"ף-ארה"ב וביקש רק שלשון התיקון ההיה צמודה ללשון מזכר ההסכמה מ-1975.

אלי
ערן

ס ו ש ס

7/2/86
4 3+1+1 5

DRAFT FOR EGYPTIAN AMENDMENT

WHEREAS THE CONGRESS IS GRAVELY CONCERNED ABOUT THE
LACK OF PROGRESS IN THE NORMALIZATION OF RELATIONS
BETWEEN EGYPT AND ISRAEL (AND THE FAILURE OF THE
EGYPTIAN GOVERNMENT TO RETURN ITS AMBASSADOR TO
ISRAEL) IT IS THE SENSE OF THE HOUSE (THE SENATE
CONCURRING) THAT ALL U.S. FOREIGN ASSISTANCE TO
EGYPT IS PROVIDED IN EXPECTATION THAT THE EGYPTIAN
GOVERNMENT WILL CONTINUE TO SUPPORT AND FULFILL THE
PROVISIONS OF THE CAMP DAVID ACCORDS AND THE EGYPTIAN-
ISRAELI PEACE TREATY.

528
2
2

Specify problems in the report language

27

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

דף 1 מתוך 2 דפים
סיווג בטחוני: שמו
דחיפות: מבדד
תאריך וז"ח: 24/6/80
מס. מברק: 851

אוכף

אל: רושנינגטון

השגריר.

העבר נא המכתב דלהלן מרה"מ למזכיר שולץ:
(קשר : רצ"ב)

לשכת השר

שהיה רה"מ ממשלת ישראל
רובין

חתימה וטביעה

251 2/2
dear Mr. Secretary,

Upon my return from a short trip to Europe, I saw reports which included some criticism of your role in regard to the Lebanese question.

I would like you to know that we admire the wise, consistent, and courageous position you have taken on this very complex issue. We know how difficult and frustrating it is to make the right decisions in such matters, against the background of the ever-shifting sands of the Middle East. I am confident that you will remain steadfast in your course and I look forward to working with you for a long time to come in close cooperation, mutual understanding and friendship.

Please accept my very warm regards.

Yitzhak Shamir

ירושלים, כ"א באדר א' תשס"ד
24 בפברואר 1984

סדר ז

ד"ח 9

א ל : המנכ"ל

הנדון: רשאר אשורה

כידוע העלו האמריקאים במישורים בכירים (מורפי, רוטפלד ולואיס) את
בעית הגבלות הנסיעה שהוטלו על רשאר אשורה בפני רזה"מ, שהב"ט, השגריר
בווינגטון והח"מ. ידוע לנו כ"כ שהוסיף העלה סוגיה זו גם בשיחותיו עם
ריגן ושלץ.

כרגע עומד על הפרק טען אשור יציאה למר רשאר אשורה לארה"ב על מנת שהוא
ישתתף במפגש המאורגן ע"י האגודה הפסיכיאטרית האמריקאית, מפגש שבו יקחו חלק
חן אישים מצריים וישראלים.

נראה לי שיש מקום לאפשר לאשורה להשתתף במפגש זה. לדעתי אין טעם לחכנס
למאבק בנושא זה עם הממשל האמריקאי וחסיבות ברורות.

ב ב ר כ ה,

הנן בר-און

העתק: מנכ"ל משהב"ט
מר חיים ישראלי
ה/א ד. יתום
יועץ עדיני לרזה"מ
מר צ. קידר
מנהל מצפ"א
מר מ. ארציאלי

RECEIVED, C. W. LAYNE JR. JUN 11 1961
BY TELETYPE UNIT

11 11 11

11 11 11

11 11 11

11 11 11

ON 11/11/61, THE FOLLOWING MESSAGE WAS RECEIVED FROM THE
OFFICE OF THE DIRECTOR, FBI, WASHINGTON, D. C.:
TO DIRECTOR, FBI, WASHINGTON, D. C. FROM SAC, NEW YORK (100-100000)
RE NEW YORK TELETYPE TO BUREAU, 11/11/61.
FOR INFO.

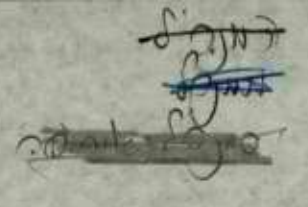
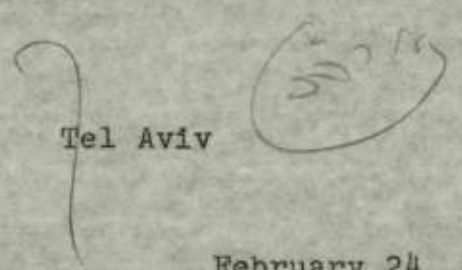
THE NEW YORK OFFICE IS CURRENTLY CONDUCTING AN INVESTIGATION
OF THE MATTER, AND HAS REQUESTED THAT THE BUREAU BE KEPT ADVISED
OF ANY DEVELOPMENTS.

THE NEW YORK OFFICE IS CURRENTLY CONDUCTING AN INVESTIGATION
OF THE MATTER, AND HAS REQUESTED THAT THE BUREAU BE KEPT ADVISED
OF ANY DEVELOPMENTS.

11 11 11

11 11 11

11 11 11
11 11 11
11 11 11
11 11 11
11 11 11
11 11 11
11 11 11

Tel Aviv

February 24, 1984

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

I have been asked to convey to you the
enclosed message from Secretary Shultz.

With warmest personal regards,

Sincerely,

Samuel W. Lewis
Ambassador

1-1-1941

1-1-1941

1-1-1941

The following
information
is being
furnished
to you
for your
information.

Very truly,
Yours,
John D. ...

Enclosed are ...

Very truly,
Yours,
John D. ...

Very truly,
Yours,
John D. ...

Very truly,
Yours,
John D. ...

1-1-1941

1-1-1941

Very truly,
Yours,
John D. ...

February 23, 1984

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the
State of Israel
Jerusalem

Dear Mr. Prime Minister:

Your letter of February 2 expressing your sense of anxiety about the possible sale of weapons to Saudi Arabia by the Federal Republic of Germany was forwarded to me while I was travelling in Latin America. I have read it with particular care and I am most grateful that the relationship between our two countries and between us personally is such that we can share our concerns in this manner.

As you are probably aware from your conversations with Chancellor Kohl and his public statements during his trip to Israel, the Federal Republic requested our views on the issue of arms sales to Saudi Arabia just prior to the Chancellor's visit to Israel. We repeated our position that we consider the question of West German military sales to Saudi Arabia to be essentially a bilateral issue between the two nations. But we also said that the United States stands by a firm commitment and determination to maintain Israel's qualitative military edge in the region. We said that we strongly believe that Israel's continued strength is a source of stability and peace in the turbulent Middle East, and I take this opportunity to reaffirm once again our commitment to Israel's qualitative military edge. I would also like to assure you that we have urged our NATO allies --specifically including the FRG--to be as sensitive as we are to the effects which proposed arms sales in the region will have upon Israel's security.

In response to your letter Mr. Prime Minister, I plan to discuss your concerns directly and personally during the course of the upcoming visit of Chacellor Kohl to Washington. Although it would not be appropriate for me to interfere

- 2 -

directly or seem to be applying pressure on the FRG, perhaps I can help my German colleagues understand the depth of Israeli concern on this issue. The ultimate decision must, of course, be Germany's.

Sincerely,

/s/

George P. Shultz

directly or indirectly to the public service on the part of
the Government, and the Government is not to be held responsible
for the actions of the public service on the part of the public.

1/1/1917

1/1/1917

1/1/1917

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9967

נכנס

מתוך 2

דף 1

סודי ביותר

מתוך 34

עותק 10

10 (5)
7

מל: המשרד, נר: 500, מ: 1005
דח: ב, סג: מ, תא: 230284, וח: 1700
נד: בטול ההסכם

סודי ביותר/בהול לנוקר

מנכ"ל, ממנכ"ל, לבנון, מצפ"א.

היום ה-23/2 נפגש השגריר עם איגלברגר.

איגלברגר - ברטולומיו הודיע לנו זה עתה שג'ומייל נפגש עמו

ועם חרידי והודיע שלבנון מתכוננת לבטל (TO ABERGATE) את

הסכם ה-17/5 וחריד יסע לדמשק עם מכתב על כך. ג'ומייל מתכוון

לנסוע לדמשק תוך 48 שעות ומיד עם שובו יתחיל את תהליך

הביטול. אמר מצידו הבטיח:

1) להעניק תמיכה מלאה לתהליך ה- RECONCILIATION הלבנונית הפנימית.

2) הפסקת אש מידית.

3) כינוס מידי של ג'ינבה למען הקמת ממשלת איחוד לאומי.

ג'ומייל וסאלם מבינים שעבדאללה השיג התקדמות מה בנושא נסיגה

סורית. כמו-כן נמסר להם שאסאד לא מתנגד להסדרים בטחוניים

בדרום. איגלברגר העיר שקיבלו המידע רק עכשיו ושרם החליטו על

תגובה. כמו-כן הוסיף שיתכן וג'ומייל אינו מתכוון לפעול כפי

שהוא מדבר כי בעבר היו הזעקות שווא בנושא.

השגריר: - שאל אם ארה"ב מוכנה לצאת מיד בהצהרת תמיכה בהסכם

והוסיף שיתכן וייתהליך ביטולי כרוך בהליכה לפרלמנט והינו

תהליך ארוך, על כן ארה"ב עדיין יכולה לפעול למניעת הביטול.

ס"ל==

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ד/מרכז, דס, אמן, מצפא,

משרד החוץ-מחלקת הקשר

2 710 2 97

34 מלת 10 קת

סודי ביומר

***רובינסון טייך, קיזר, לבנון

本本
 本本 本本
 本本 本本
 本本 本本
 本本 本本
 本本
 本本

ס ר פ
דף... מתוך... דפים

סוג בטחוני... סודי

דחיפות... רגיל

תאריך וזיחה. 23.1.1939. פבר' 84

503

מס' תברק

אל:
המשרד

אל :- ממנכ"ל - ורד - מנהל מצפ"א

ירושלים - הערכה

1. להערכתי הדיון הראשון (מתוך שנים נשלטני עדיין לא נקבע מועד) עבר בצורה מוצלחת מבחינתנו. עדותו של מוינהן היתה משכנעת וגם סנטור ספקטור עשה מלאכה טובה.
2. המפתיע בדיון הבקר היה סנטור פל שהיה מוכן להרהר בקול רם על אפשרות של תיקון לתקציב הסטייט דיפרטמנט שיאפשר מימון שגרירות בישראל רק אם תמוקם בירושלים.
3. גם עדויות אנשי הדת הנוצריים היו חיוביות מבחינתנו וכאמור שומרון ידווח על כך בנפרד.
4. הופעתו של איגלברגר היתה במכוון, כנראה, מינורית כאשר הוא מבקש למנוע רשם של מחלקת רציניה בנידון. זאת כמובן מתוך רצון להוכיח שהנושא לא תפס מקום גבוה בסולם העדיפויות של ישראל. איגלברגר גם לא נפנף באיום של תגובת מדינות ערב ולא התיחס כמעט לנושא זה.
5. המצב בקונגרס בנושא זה קצת מעורפל. כאמור מתוכנן דיון נוסף על מנת לתת הזדמנות נוספת לעדים שונים להשמיע דעותיהם. אתמול למשל נעשה מאמץ מלא שלבסוף הוכתר בהצלחה לקצץ את מספר העדים היהודים לאחד. (קן ביאלקין הופיע). ע"מ שהנושא יועבר מהועדה בסנט למליאה יש ללחץ על פרסי לעשות. הוא עלול לקרוא להצבעת בנושא בוועדה ע"מ לנסות ולהכשיל. להערכתי אפשר להשיג, במאמץ קטן, רב בוועדה (8 דמוקרטים ו-2 רפובליקאים מתוך 18). גם במליאה ניתן להשיג רב, במיוחד אם בבית הנבחרים יזכה תחוק לרב. כבר חייג 30 סנטורים החתומים על הצעתו של מוינהן. מנהיג הרב בייקר יוכל כמובן לנסות ולקבור את הטיפול בנושא בתואנה שיש נושאים יותר חשובים אך פרלמנטר משופשף כמו מוינהן עשוי להפחיעו. העובדה שפל העלה את האפשרות של "חקיקה באמצעות הארנק" גם היא צריכה להדאיג את בייקר.
6. כל אלו הם בבחינת הערכות וכאמור לא ברור בשלב זה כיצד יתפתחו העניינים בסנט. הדיון הבקר הווה מכל מקום פתיחה חיובית.

3318
ערן

מחלקת המידע / מחלקת המערכת / מחלקת המערכת / מחלקת המערכת / מחלקת המערכת

הגירות ישראל - וועינגטון

אל: ה מ ש ר ד

ס ו י ס
ד...1...מחור...13...דפיט
סווג בטחוני...גלגל...
דחיות...מדינה...
תאריך וז"ח: 28.2/1530
502...מס' חבר...

א.מ.ל.

ממנכ"ל - מנהל מצפ"א
דע: אבנה

ירושלים

היום נערך ה- Hearing הראשון בקונגרס בנדון. נכחו הסנטורים פרסי, פל
צורנסקי ביידן סרבנט מתיאס פרסלר ובוביץ.

סנטור פרסי פתח בדברי הסבר קצרים והתייחס להחלטת החלוקה ב-1947, לחלוקת העיר
עד ל-1967 להחלטת האו"ם ב-1980. השאלה היא אם זה הזמן המתאים.

סנטור מוינחן קרא את עדותו הרצ"ב.

סנטור ספקטר אמר כי הכרת ארה"ב בישראל פרושה גם הכרה בבירתה. כל הצהרה אחרת
בנידון פרושה שארה"ב מעניקה לישראל Second class recognition
ספקטר תקף את עמדות טוריה ואש"ף וטען שעמדות אלו משקפות עמדות העולם הערבי
של אי הכרה בישראל. באי העברת הסגרירות אנו נותנים תמיכה לעמדות אלו. ספקטר
תקף גם את מצרים בהקשר זה על אי החזרת הסגריר המצרי לישראל למרות ההבטחות שהוא
עצמו קיבל ממובראק. פרסי התערב והוסיף שגם הוא פנה בכתב למובראק והוא מאוכזב
מכך שמובראק לא פעל להחזרת הסגריר.

ספקטר חזר לענין ירושלים ואמר שיש דאגה בישראל בנידון. זו אחת הסיבות שרוה"מ
ישראל לשעבר בגין, דחה יוזמה הנשיא מה-1980. לשאלת פרסי בענין החוק הבינלאומי
וירושלים אמר מוינחן שב-1980 הסכימה ארה"ב בשתיקה להחלטת מועב"ט שכנתה את
ירושלים כשטח ערבי כבוש. אבל אין מדינה בשם "ערב". בהסכמה בשתיקה הצטרפה ארה"ב
לאויבי ישראל. ירושלים היא מושב הנשיא וממשלת ישראל.

ספקטר: בחוק הבינלאומי, בשונה מחוק המדינה, יש שני כללים - כוח והכרה. הכרה
בירושלים כבירה ישראל עשויה למנוע נסיון ערבי למוטט את ישראל בכוח.
פרסי שאל כיצד מתייחסות החלטות 242 ו-338. מוינחן אמר שבהחלטה 242 אין איזכור
לירושלים. כל מה שנעשה בהעברת הסגרירות הוא רק להכיר בזכותה של ישראל לקבוע בירתה.

פרסי שאל להיבט הקונסטטוציוני והוסיף ששולץ כתב לו בנידון (רצ"ב). ספקטור ענה שמאחר והקונגרס מקציב לממשל הרי זה מזכותו גם להתערב בענין זה ולהחליט שמעשה מסוים של הממשל נוגד את ההגיון. סנטור פל אמר שאפשר לטפל בנושא באמצעות ההרשאה וע"י כך לפתור את הבעיה הקונסטטוציונית (כלומר חיקון לתקציב הסטייט דיפרטמנט לפיו הנתן הקצבה אך ורק לשגרירות ארה"ב בירושלים ע.י) פרסי שאל את מוינהן אם יעשה זאת גם אם ידע שהממשל יתנגד לכך ומוינהן ענה בחיוב.

ספקטור אמר שהוא מעדיף למנוע מצב שבו הסטייט דיפרטמנט לא יוכל לקיים שגרירות בישראל ואפילו לשנוע ימים מתוך סירובם להעביר השגרירות לירושלים (פל טען שבכורח הנסיבות יאלץ הנשיא להעביר, במקרה של חקיקה באמצעות התקציב, את השגרירות לירושלים).

מוינהן חזר וטען שלא יהיה שלום כל עוד יש ספק בדעת הערבים באשר למחויבות ארה"ב לישראל. רק מעשה כזה של העברת השגרירות ישכנע את הערבים שאכן מחויבות זו אינה נתנת לערעור. התנהגות של ארה"ב במועביט ב-1980 רק חזקה מדינות ערב בספיקותיהן בנדון.

פל שאל את מוינהן האם יסתפק בהעברת השגרירות למערב העיר ומוינהן ענה בחיוב שכן שם מושב הנשיא והממשלה. הוסיף שמאידך לא ברור לו ממי בדיוק נכבש החלק המזרחי של העיר.

איגלברגר:

אמר שבוודאי ישנו עכשיו את מדריך הטלפון של הסטייט דיפרטמנט (בעקבות הערותיו של מוינהן). הוא הדגיש כי ארה"ב היתה ונשארת איתנה בתמיכתה בישראל והיא הראשונה שהכירה בה אחרי הקמתה. השגרירות מוקמה אז היכן שמוסדות השלטון הישראלי היו, ת"א. כמו כן יש לנו קונכיל בירושלים המדווח ישירות למשה"ח. הממשל בדעה שיש צורך במו"מ שיפתור את הסכסוך ויביא לשלום צודק ובר-קיימא. אם תועבר השגרירות לירושלים יהיה בכך מסר לעולם הערבי שארה"ב נטשה את מעמדה הנייטרלי בסכסוך ואימצה עמדות של אחד הצדדים. אנו מבינים את הקשר הישראלי לירושלים, אולם עלינו להביא בחשבון גם את הנוצרים והמוסלמים. ארה"ב לא היתה משיגה את הסכמי ק.ד. לו קבלה עמדתו של צד אחד וזה מסביר מכתבו של קרטל בנדון הנספח לק.ד.. עמדתנו בנושא זה לא השתנתה וכבר ב-1948 הודענו שלא נקבל תביעות צד זה או אחר לעיר. ב-1967 התנגדנו להחלת החוק הישראלי והנשיא אמר ביוזמת ה-פן כי על ירושלים להשאר מאוחדת, אך מעמדה הסופי הוא נושא למו"מ. העברת השגרירות תסגל ביכולה ארה"ב להביא את הצדדים לשולחן הדיונים ותפגע ביכולה הנשיא לנהל מדיניות החוץ.

באשר לטענה כאילו מיקום השגרירות בת"א פוגע בהכרה, הרי שאין זה תואם את מערכת היחסים ההדוקה ואין כל שמץ של ספק במחויבות ארה"ב לישראל.

שלום בר-קיימא הוא שיביא גם את הפתרון לשאלת ירושלים. לסיכום: הוא מוכרח להתנגד להצעה.

פרסי שאל את איגלברגר לדעתו על ההצעה לפתור את השאלה הקונסטיטוציונית ע"י פעולה תקציבית ואיגלברגר ענה שלא זו השאלה האמיתית אלא מה הפגיעה ביכולתה של ארה"ב למלא תפקיד בהשגת השלום באזור. אם הקונגרס ינקוט בצעד כזה תיפגע יכולתה.

פרסי שאל האם אי העברת השגרירות אינה פוגעת בזכותה של ישראל לקבוע בירתה ואיגלברגר ענה שהוא מעדיף שישראל תענה על כך. להערכתו מקום השגרירות האמריקאית בישראל בת"א הוא אולי מתסכל, אך אין זה גורם מפריע רציני וישראל מבינה עמדתה של ארה"ב. אנו מקימים דו שיח על נושאים חשובים ואין זה פוגע ביחסים העמוקים.

פרסי אמר שלפי העתונות השגריר לוויס אמר למועדון הנשיאים שזה עלבון affront לישראל שהשגרירות בת"א ואיגלברגר ענה שלואיס ממלא תפקידו באמונה...

פרסי שאל האם תואמות פעולות ישראל את אמנת ג'נבה ונענה על כך על ידי איגלברגר שהסתייג דפרטמנט התייחס לכך בדו"ח שלו על זכויות האדם. הוסיף שארה"ב ביקרה מעשים שונים כגון הפקעות.

פל שאל מי מעניק האקזקאוטור לקונכיל בירושלים ונענה שאיש לא. הודה שזה מקרה מיוחד, אך הוסיף שיירושלים היא מקרה מיוחד.

פל שאל מדוע אי-אפשר לנהוג בירושלים כבמזרח ברלין ואיגלברגר ענה שבמזרח ברלין המשטר נקבע ע"י ארבע המעצמות אחרי כניעת גרמניה, אם כי הודה שהסובייטים העבירו השליטה על חלקים בעיר למזרח גרמנים.

פל שאל את איגלברגר האם הוא צופה שלום בלא שיירושלים תהיה בירת ישראל ונענה זו אכן שאלה קשה ויכול רק להגיד שאין ארה"ב רוצה בחלוקת ירושלים.

פל שאל מדוע לא תועבר השגרירות למערב העיר ואיגלברגר ענה שיירושלים כולה הוא נושא למוי"מ. פל שאל האם אין זה הופך הנושא ל-hostage בידי המתנגדים ונענה שהעברת השגרירות תפגע ביכולת ארה"ב לקדם השלום באמצעות המוי"מ.

מתיאס שאל מה מידה המוקף ברצון הישראליים לראות השגרירות בירושלים. הברזילאים, למשל, נקטו בכל מיני שיטות כדי לאלץ מדינות להעביר שגרירויותיהן לבירה החדשה. איגלברגר ענה שהישראלים לא עשו זאת ואם כן, הרי שלא היו אלו שיטות מוצלחות במיוחד.

Jerusalem never ranked high on their agenda.

מתיאס שאל מי המדינות האחרות שצריכות להשתתף בדיון על ירושלים ואיגלברגר איזכר את אלו המופיעות בק.ד. מתיאס אמר שלא חלקנו על זכות ברזיל להעביר בירתה. במה שונה ישראל איגלברגר ענה שברזיליה לא היתה בטריטוריה השנויה במחלוקת. איננו חולקים על זכותה של ישראל להחליט מה היא בירתה, אבל דעתנו שטריטוריה זו צריכה להיות נושא למו"מ. מתיאס שאל האם מתגלגלות הצעות כלשהן לבינאום או ותיקניזציה ונענה שלא. בהקשר זה ציין איגלברגר לשבח את יחס ישראל לגישה חופשית למקומות הקדושים. ביידן אמר שהוא אמנם תומך ברעיון, אם כי אין זה הקרב הנכון. מאחר שהנושא עלה, יש להעביר השגרירות ולא לנפח העניין מעבר לחשיבותו.

איגלברגר אמר כי יכולת ארה"ב להשפיע על תהליך השלום will be grossly harmed אם תועבר השגרירות. זה יהיה מסר שמשמעותו שינוי מדיניות א נשיאים של ארה"ב. אם החוק לא יעבור, הוא מנחש, אם כי אינו רוצה לדבר בשם ישראל, שהיחסים הביטורליים לא יפגעו וכי ימשך הדיאלוג בנושאים החשובים. ביידן אמר שהעברת השגרירות אינה צריכה להראות כהכרה בבירה אלא בעובדה שסממנים הממשלה ואם זה ישחנה בעקבות מו"מ, תועבר גם השגרירות. יש צורך להפסיק את הפיקציה בעניין ירושלים.

The wrong issue at the wrong time and the wrong place איגלברגר ענה שהצעת החוק היא

פרסלר שאל על הצהרת יוסט ואיגלברגר ענה שמערב ירושלים היה תחת אדמיניסטרציה ישראלית ומזרחה תחת משטר ירדני. המושג שסח כבוש הוא קצרנות לעמדה שהשטח נתון למשטר אמנות ג'נבה והאג לפי עמדת ארה"ב.

איגלברגר נשאל ביחס למדיניות הביקורים של פקידים אמריקאיים במזרח ירושלים וענה שלא מקיימים פגישות רשמיות, אך מבקרים בלוויית אנשי עיריית ירושלים.

** אחרי איגלברגר העידו נציגי קבוצות שונות לפי הרשימה המציב. העדויות המלאות בדיפ'. גדעון שנמרון יבריק עליהן בנפרד.

31/5
ערן

FROM THE OFFICE OF

502 $\frac{5}{13}$

Senator Daniel Patrick Moynihan

New York

FOR IMMEDIATE RELEASE

THURSDAY, FEBRUARY 23, 1984

Contact: Lance Morgan
Tom Melia
202/224-4451

Statement by Sen. Daniel Patrick Moynihan (D.-N.Y.)

Before

The Senate Foreign Relations Committee

In Support of

S. 2031

..1

502 $\frac{6}{13}$

Jerusalem is the capital of the State of Israel and our embassy in that State should be in its capital.

This would seem an unexceptional statement. That it is not is the result of actions the United States has taken and not taken.

In the first category is the unprecedented and bewildering practice of the United States Government in its official publications to record that there is a "country" named Israel in which our embassy is located in Tel Aviv, and another "country" named Jerusalem in which we are represented in a "Post" named Jerusalem.

On page 167 of the "United States Department of State Telephone Directory", (dated January 1984), there appear in columns the names of all the American diplomatic posts abroad. The first column is titled "Country", the second "Post". In the first column, one reads alphabetically midway down the page, Ireland, Israel, Italy, Ivory Coast Jamaica, Japan, Jerusalem, Jordan Kenya. Next to each of them in the second column are listed all of the posts in each of these countries. In Ireland, we have a post in Dublin; in Israel a post in Tel Aviv; in Italy, several posts, in Rome, Genoa, Milan, Naples, Palermo, Florence, Trieste, and Turin; in the Ivory Coast, Abidjan; in Jamaica Kingston; several in Japan; And then, in the "country" of Jerusalem we have a "post" also called Jerusalem.

.. /

2/13 502

The Department of State also publishes a booklet titled "Key Officers of Foreign Service Posts: Guide for Business Representatives" (dated May 1983), for American businessman who travel abroad. One finds the same principal at work: on page 34, under the entry for Israel, there is recorded the address of an embassy in Tel Aviv, the phone number, and the names of the Foreign Service Officers who work there. The same is done for Italy's several posts; and Ivory Coast; Jamaica; Japan, with our seven posts there. Then, on page 39 one comes to the "country" of Jerusalem, where the United States apparently maintains one post, also called Jerusalem. Then Jordan and the rest.

When a young person writes to the State Department for information about the examination to become a foreign service officer, he or she will be sent another publication, "Foreign Service Careers." Included, once again, are all our diplomatic offices abroad. If the aspiring diplomat does not know it already, he learns here that the United States maintains an office in a "country" called Jerusalem.

By contrast, the "Diplomatic List" of foreign diplomats accredited to the United States records an Ambassador from the State of Israel residing in our capital of Washington. But no one from Jerusalem.

In the second category -- things not done -- I would list foremost the United States acquiescence in an extraordinary series of United Nations Security Council Resolutions in the course of 1980 which addressed themselves to "Arab territories

.. /

504 ~~8~~
13

occupied by Israel, including Jerusalem." The final resolution in the series, adopted on August 20, 1980 when the U.S. declined to veto it, called on all member nations to withdraw their embassies from that city. In consequence 13 nations that had established their embassies to Israel in the capital of Israel withdrew. Only Costa Rica subsequently returned.

This honorable committee is fully aware of the vicious anti-Israel measures which are routinely -- and at ever higher levels of hostility and assertion -- adopted by the United Nations. But I would call particular attention to the inane nature of this particular grotesquery.

What is this thing called "Arab territory" which Israel is alleged to occupy. Is there a nation named Arab? If so, it does not appear in the Diplomatic List or any of the other publications I have mentioned. Is this the mythic country of Araby once said to be inhabited by the Sheik thereof? Perhaps so. But there is surely no sovereign nation named Arab whose territory is capable of being occupied by another sovereignty.

I have had more than a few occasions in recent years to remark on the decline in the attention paid to principles of international law in the conduct of American foreign policy. But in this matter we lapse into incoherence.

More importantly, we give succor and encouragement to avowed enemies of the State of Israel, with which we have the closest ties of shared interest and conviction.

. . . /

502
9/13

Whether we intend it or not, our refusal to locate our embassy in Jerusalem, and our acquiescence in a Security Council resolution calling on other nations to withdraw theirs is seen as a statement by the United States that our attachment to the permanence of the State of Israel is tentative and subject to change. This denies reality. Jerusalem is and will remain the Capital of Israel. And our refusal to acknowledge this causes pain and concern in an embattled and beleaguered democratic friend.

There have been a succession of reports that President Reagan is privately of this view. It may be that State Department policy inhibits his taking his simple action that would resolve the matter.

I would respectfully suggest that if the Congress were to enact legislation directing the executive branch in this matter, the President would be enabled to act without fear of his action being misunderstood in other capitals.

On the other hand, I would dismiss with a measure of contempt the proposition that standing by Israel in this matter would cause grave damage to our relations with other states in the region. I would note that only last August, the government of Kuwait refused to receive as our ambassador there a career Foreign Service Officer, an experienced diplomat, on the stated grounds that he had once been the American Consul General in what our State Department Telephone Directory describes as the "country" of Jerusalem. What do we gain, then, for having kept our embassy out of Jerusalem?

.. /

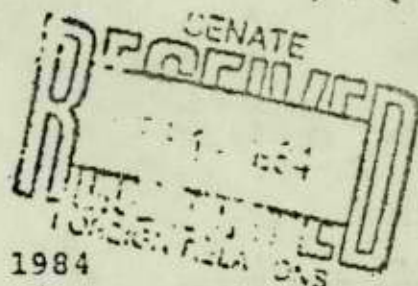
502 ¹⁰/₁₃

I would note in closing that the government of the Kingdom of Saudi Arabia, having until recently declined to have embassies located in its capital of Riyadh, has now reversed this policy, and indicated that it would like embassies to be established in Riyadh. And the United States government, in the normal way that applies to every country in the world save one, is now proceeding to build an embassy in that capital.

502 ¹⁸/₁₃

THE SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

February 13, 1984

cc: Reynolds
JC, PK
se, MB

Dear Mr. Chairman:

You have asked for a coordinated Executive branch statement on S. 2031, "Relating to the residence of the American Ambassador to Israel." As you know, this bill provides that the United States Embassy in Israel and the residence of the American Ambassador to Israel be located in the city of Jerusalem. At present, the Embassy and the Ambassador's residence are located in Tel Aviv.

The Administration opposes enactment of S. 2031. The decision to locate our facilities in Tel Aviv for supporting the conduct of diplomatic relations with Israel is an integral part of U.S. foreign policy. The United States has consistently taken the position that the final status of Jerusalem must be resolved among the parties concerned, in the context of a comprehensive, just and lasting Middle East peace. For that reason, we have refused to recognize unilateral acts by any party as affecting Jerusalem's status. In accordance with this policy, pending a negotiated resolution of Jerusalem's final status, our Embassy and Ambassador's residence remain in Tel Aviv, a recognized part of the state of Israel.

This carefully administered policy has been pursued by every Administration since the founding of the state of Israel; and the proposed revision in S. 2031 would be extremely harmful at a critical juncture in the search for peace in the Middle East. Pursuant to Security Council Resolutions 242 and 338 and the Camp David Accords, the President has called in his 1 September 1982 initiative for the resumption and broadening of negotiations to resolve the future of the disputed territories. Developments in the region indicate there is a renewed opportunity for such a welcome development. A precipitous transfer of U.S. diplomatic facilities to Jerusalem would give the erroneous impression that the U.S. had altered its longstanding position on the future of Jerusalem, thereby seriously undercutting and discrediting our facilitative role

The Honorable
Charles H. Percy, Chairman,
Committee on Foreign Relations,
United States Senate.

502 $\frac{12}{13}$

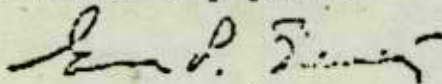
- 2 -

in promoting a negotiated settlement. Such an action would in that sense be damaging to the cause of peace and would therefore not be in the interest of the United States.

Finally, Mr. Chairman, S. 2031 raises serious constitutional questions of a separation of powers nature. The issue involved in this legislation is so closely connected with the President's exclusive constitutional power and responsibility to recognize, and to conduct ongoing relations with, foreign governments as to, in our view, be beyond the proper scope of legislative action. For these reasons the Administration opposes enactment of S. 2031.

The Office of Management and Budget advises that from the standpoint of the Administration's program there is no objection to the submission of this report.

Sincerely yours,

George P. Shultz

1

502 13/13

Senator Moynihan and Senator Specter

Lawrence S. Eagleburger
Undersecretary of State

Panel I (Opposed)

The Right Reverend John T. Walker
Episcopal Bishop of Washington

Father Milton Efthimiou
Representing the Standing Conference of Canonical
Bishops of America (of the Orthodox Church)

Father J. Bryan Hehir
U.S. Catholic Conference

The Honorable Harold H. Saunders
Former Assistant Secretary of State for
Near Eastern and South Asian Affairs

David Sadd
Executive Director for the National
Association of Arab-Americans

Panel II (Supporting)

Dr. David A. Lewis
President, National Christian Leadership
Conference for Israel

Richard A. Hellman
National Representative, the International
Christian Embassy, Jerusalem

Dr. Calvin Thomas
The Moral Majority

Kenneth J. Bialkin
National Chairman, Anti-Defamation League of B'nai B'rith

Sister Rose Thering
Professor, Seton Hall University

1 1 2 1 3
10/1/80 10/1/80 10/1/80 10/1/80 10/1/80
10/1/80 10/1/80 10/1/80 10/1/80 10/1/80

מדינת ישראל

לשכת המשנה למנכ"ל

המשרד/היחידה

ארה

זכרון דברים

מס' הדין	מס' התיק	תאריך
		23.2.84
משיחה טלפונית עם		מדיון ב(מקום/ועדה)
		הנושא
		השתתפו בישיבה/בסגיש

סודי

לואיס התקשר והעלה פעם נוספת את בעית היתר היציאה עבור רשיד אשוא.
הביע תקוותו שנאפשר יציאתו לארה"ב לוועידה שאליה הוזמן ללא קשיים נוספים. הזכיר את
פניתו של רמספלד בנושא אשוא לרה"מ ושהב"ט.

לואיס אמר שהוא שמע טענה כאילו הצרת צעדיו של אשוא גם קשורים עם סרובו של אחד
מבניו לשתף פעולה עם שלטונות הבטחון. הביע בטחונו דברים אלה לא נכונים ואמר שגם
טען כך באוזני אנשים דברו עימו על כך.
בשטחיתו להתעניין בנושא.

חנן בר-און

רושם הדברים

חפוצה:

לכל אחד מהמשתתפים

ול: מג"ל

א. רובינשטיין

ידי 1130

חתימה

יועץ מדיני לרה"מ

צבי קיזר

מר מ. ארציאלי

א. בנצור

2909/8

7162

NA

משרד החוץ-מחלקת הקשר שמו

אל: ווש, נר: 800, מ: המשרד
דח: ר, סג: ש, תא: 230284, רח: 1900
נד: האני אלחסן

אני

שמו/רגיל

רוון סבל, מרום.

ביקור האני ואלהסן לשלנו נר 758.

הקראתי ללואיס את הידיעה מהעתון הסעודי הגיב על הדברים אלה
שה שטות מוחלטת (TOTAL NONSENSE) אך הבטיח לבדוק פעם
נוספת בוויינגטון.

בר און.

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, מצפא,
רובינשטיין

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6936

יוצא

דף 1 מתוך 1
עו"ת 6 מתוך 20 סודי ביותר

מאל: ווש, נר: 789, מ: המשרד
דח: ר, סג: מ, תא: 230284, זח: 1500
נד: סרי לנקה

אנ"ש
/

סודי ביותר/רגיל

סייבל

סרי-לנקה

בהמשך לשלנו על שיחת נציג המוסד.

בראון מציע שאתה ונתניהו תפגשו את מרפי ותציגו בפניו את
הנושא. אם אמנם הוחלפו איגרות כאמור במברקנו לעיל תבקשו אם
אפשר לראות או לקבל העתקים מחליפת האיגרות בין שגארה'יב
בקולומבו לבין ממסרי לנקה על פיהם נצטרך לפעול ולציין
שנציגנו המיועד יצא לשם בהקדם אחר שנקבל מכס כל הפרטים
המתחייבים מאיגרות אלה. מנהל מאסוק בודק אפשרות ביקור
בסרי לנקה 11-14 מרס ואם הביקור יתבצע ישמח לפגוש שם גם את
שגארה'יב לסכום הסידורים הדרושים.
מצפא-מאסוק=

תפ: שהח, מנכר, ממנכר, מצפא, מאסוק, דס

משרד החוץ-מחלקת הקשר

6935

מצא

דף 1 מתוך 3
עוֹתָק 6 מתוך 10
סודי ביותר

מל: וושי, נד: 786, מ: המשרד
דח: ר, סג: מ, תא: 230284, זח: 1430
נד: סרי לנקה

42.1/א
22

סודי ביותר/רגיל

סייבל

סרי לנקה

להלן עקרי דברים מדווח נציגי המוסד שביקרו בסרי לנקה 18-21
דנא. הנחיות בנפרד:

נציגי המוסד הציגו לבן הנשיא את ההמלצות לסקר שנערך לשדות
הבטחון אשר ישומן בסיוע המוסד מותנה בהליך מדיני מקביל מצד
סרילנקה ובצוע ההבטחה לקבל את איש משהח תחת קורת גג של
השגרירות האמריקאית.

בן הנשיא קבל הדברים ואף הודהה עםם והבטיח להעביר המסר
לנשיא ולקיים מפגש עמו כדי לפתור הבעיה.
שיחות עמה נשיא.

הנשיא ספרנאת השגריר האמריקאי פגש בחודש דצמבר 83 וקיים
סיפול בנושא אך הם מעוניינים אשר החוץ הסרילנקי לא יהיה מודע
לקיום היחסים עמנו כדי למצנוע בעיות פנימיות בסרילנקה. הנשיא
הבטיח תשובה לנציגנו מרם עזיבתם את סרילנקה.
ביום שלאחר הפגישה עם הנשיא נקבעה פגישה בלשכת הנשיא עם צמרת
הממשל מרם הפגישה ביקש בן הנשיא מנציגנו שיחזרו על דבריהם
באותו אופן שדברו עם הנשיא. בפגישה נכחו הנשיא בן הנשיא
ראש הממשלה השר לעניני קרקעות שר התחבורה ושר לעניני
מוסלמים מזכיר הקבינט מזכיר הנשיא סגן שר הבטחון המזכיר
הצבאי של הנשיא ונציגי המוסד. נציגנו פתח והסביר את מי הם
מיצגים, הזכיר הסקר שנערך על השרות הסרילנקי, התעכב על
הבעיות שראה, התריע על הסכנות לעתיד וציין את נכונותנו
לסייע להם בכל הדרוש בנושאים מוסדיים. נציגנו הוסיף כי

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 2 מתוך 3
עו"ת 6 מתוך 10 סודי ביותר

בתמורה לסיוע שאנו מוכנים לתת אנו רוצים לקיים נוכחות תחת
 חסות אמריקאית אף כי למעשה אנו מעוניינים לקיים נציגות
 ישראלית במקום אך בהתחשב באילוצים הקיימים בסרילנקה אנו רואים
 בראש שלב מינימלי ראשון.
 בתגובה לדבריו של נציגנו הגיבו הנוכחים כדלהלן:
 א. שר התחבורה והנושאים המוסלמים- הזכיר כי יש מיעוט
 ניכר שני מוסלמי העשוי לעורר שאלות לגבי פתיחת משרד ישראלי
 בסרילנקה. ב. מזכיר הממשלה הסב תשומת לב לכך כי לסרילנקה
 אינפרסים כלכליים חיוניים בקשרים עם המדינות הערביות, יש
 פועלים בסעודיה, הלוואות והשקעות סעודיות ופתיחת משרד
 ישראלי יכול להביא לתגובות ולחצים קשים.
 ג. המזכיר האישי של הנשיא הציע שנתחיל בצווע ההדרכה
 והארגון של המוסד והטיפול בפתיחת המשרד הישראלי יבוצע בשלב
 מאוחר יותר.
 ד. השר לענייני פתוח הגיב בצורה נמרצת ביותר וטען נגד כך
 ששרותי הבטחון אינם מדכאים את הטרור וצריכה להיפת החלטה
 קרדינלית כי הסכנה הולכת וגדלה, אין מה לחשוש מלחצי
 המדינות הערביות והנושא הפנימי מסרילנקה חמור יותר מהחשש
 המדומה מהמדינות הערביות.
 ה. ראש הממשלה אמר כי לדעתו היתה צריכה סרילנקה כבר מזמן
 לחדש את יחסיה עם ישראל ולעבוד בשיתוף. אין בעיה מה תגדנה
 המדינות הערביות מאחר והנושא הנדון חיוני לסרילנקה
 ולעתידה. כמו כן אין מקום לשאול לעמדת שר החוץ מכיון שהנשיא
 יכול להחליט בתוקף מעמדו כנבחר במשאל העם ואיננו זקוק אפילו
 לאישור בית הנבחרים.
 כאשר שר התרבות הזכיר כי רצה שגם שר החוץ ומוסלמי יחווה דעתו
 בנושא מפני שהנושא בתחום טיפולו הגיב הנשיא כי מדובר
 בהחלטה מיוחדת העוסקת גם בנושאים עדינים נוספים והעיר שאין
 לו בעיות מכיון שחמש שיטות מחברי הפרלמנט תומכים בו.
 יש להדגיש כי נציגנו הביע מידי פעם דעתו שמונטב ושר החוץ
 ידע על ההחלטה כמה שיותר מוקדם.
 הנשיא סכם הדיון באומרו שהנושא יסופל בחיוב וינקטו
 הצעדים המתאימים לבצוע.
 הנשיא פעל במהירות וזימן אליו את השגריר האמריקאי עמו דן
 בנושא פתיחת המשרד הישראלי בחסות אמריקאית.
 לצורך כך סוכס בין הנשיא לשגריר האמריקאי כדלהלן:

דף...!... מתוך... דפים
סוג בטחוני...? ביטחון
דחיפות... לבטח
תאריך וזיחה... 84/232130

אל: המשרד

מפי מברק... 505

אל: מנכ"ל, ממנכ"ל, מצפ"א

פגישת חה"כ פרס עם מזכיר המדינה.

היום, ה-23.2.84 נפגש חה"כ פרס עם מזכיר המדינה. נכחו: השגריר, ומספ"ל, טילברמן, מרפי, פנדלטון, נתניהו, ביילין, סיבל.

המזכיר: פתח בצינון שחשוב להשיג יציבות במזה"ח ואולי אף שלום יציב ובר-קיימא, אף כי ומספ"ל, למעשה, אינו מאמין באפשרות השגת יעד כזה. מעביר לשמוע מפרס על דעותיו בנושא המזה"ח, דיונים עם ישראלים הם דיונים בתוך המשפחה.

פרס: העיונות מגזימה באשר לכוחה של סוריה. הסורים אינם מעוניינים בכיבוש לבנון. כוונתם לבטל הסכם ה-17 במאי והדבר הינו חלק ממאבקה של סוריה על הגמוניה בעולם הערבי. לדעתו חביב לא טעה בהעריכו שסוריה מבקשת שליטה פוליטית ולא צבאית בלבנון. בתוך לבנון חזר, למעשה, המצב למה שהיה לפני המלחמה. אמין, כנראה, בדעה שאם הוא חייב לעשות וויתורים, עדיף לו לוותר לסורים ולא לטובת הדרוזים-אן השיעים. השיעים הופתעו מקלות הנצחון. איש אינו מוכן לקבל החלטות בלבנון ואיננו רואים פתרון. גם הסורים אינם חופשיים לפעול בטרופולי כפי שפעלו בחמה.

רואה פעולתה של ארה"ב כמתן ארכת נשימה לג'ומייל, אך הוא, לא הצליח לנצלה. ברור היה מראש שארה"ב לא תוכל לעשות את עבודתו במקומו ושמשמית המרינס לא היתה ללא גבול. באשר לחגובת ישראל אם יבוטל ההסכם, הצעהנו שישראל תיישם ההסכם באורח חד-צדדי. קשה לעשות זאת כי עדיין לא נמצא גמולתי-למוראד, אן-ג'א לפי ההסכם יש לישראל נקודות תצפית וחופש פעולה בים ובאוויר. אם אשי'פ יחזור לשטח, אנו נצטרך שוב להכנס ולגרשם ולצאת שוב. בישראל העריכו דבריו לגבי חשיבות ההסכם והעובדה שאם ההסכם יבוטל בטלה גם מחויבותנו לצאת. המזכיר: הדגשתי שאם ההסכם יבוטל, ארה"ב לא תפעל בנושא ולא תנהל מריס על הסכם אחר. קבלתי אישור מראש לדברי מהנשיא.

פרס: לדעתנו הסורים לא יעזבו עתה, הם ממתינים, בין היתר, לתוצאות מלחמת איראן-עיראק. גישת המערך הינה שאנו מוכנים לנוכחות אוניפייל בדרום, עם השתתפות צרפתית רצינית. ההתפרסות יכולה להיות בין האוואלי לזהרני ולאו דווקא בערים.

המזכיר: מה עם המובלעת של ההר שכל-כך חשובה לכם?

פרס: אם ההסכם יקויים, אנחנו נקיימו גם כן, אך אם יבוטל, איננו מוגבלים לאותן נקודות תצפית שהוסכם עליהן בהסכם ונוכל לבחור לעצמנו המקומות הנוחים לנו.

שהיה זה שהבט ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן ג'אן
ואבנסטין קיצי אנון

איננו רוצים עימות עם סוריה, אך לא מעונינים בנצחון סורי.

המזכיר: הנוצרים מודאגים מאד ואני מקבל פניות מהקהילה הלבנונית בארה"ב.

פרס: אני דיברתי עם דני שמעון אשר ביקש שלא נפקיר את הדרוס. כדאי לזכור שמינוי חדאד נעשה בזמנו, בהסכמת בשיר ושמעון. דני שמעון אף ביקש שנפרוק את הנשק של השיעים, דבר שכמובן איננו בא בחשבון.

באשר למלחמת איראן-עיראק, הנושא מדאיג, אך אולי ידרבן את ירדן וטעודיה להכנס למו"מ אתנו. לשאלת המזכיר: חוסיין שיינו רואה מו"מ כזה עם עיראק. נשמח לדבר עם סודן.

המזכיר: לגבי ירדן, חוסיין ער לכך שפעילות סוריה ואשיפ מכוונת נגדו. חוסיין מעונין להיות חלק מתהליך השלום, אך חשכנה מצד סוריה הינה טכנה גדולה וברור שהסורים ינסו לשבש התהליך. חוסיין מודאג מהשאלה לאיזו תמיכה יזכה מארה"ב.

פרס: יחסים טובים עם ישראל ישמשו לחוסיין גורם ההרתעה הטוב ביותר כנגד סוריה.

באשר למו"מ עם חוסיין, חשוב להפריד בין כניסה למו"מ, ניהול המו"מ והתוצאה הסופית. לא יתכן מצב בו יקדמו דיון על התוצאות הסופיות לפני שהתחילו בצעד הראשון. גם בעת המו"מ ניתן לעתים למצוא ביטויים או נוסחאות המקלים על המו"מ. דוגמא לכך הינו הסכם פירוז סיני אשר השגריר רוזן נטל בו חלק מרכזי, בו סוכם על פירוז סמלי כצד הישראלי של הגבול על מנת להקל על המצרים לקבל את פירוז סיני.

באשר לאשיפ, חשוב ביותר להוציא אותם מהענין כליל. ערפאת אינו מתון, הוא מתחמק מקבלת החלטות והתחמקותו זו הביאה טרגדיה ללשתינאים. במקום ערפאת יש למצוא דרך להביא המלך למו"מ יש, עם זאת, להשאיר את מובארק בתמונה ולתת למצרים תפקיד מתמשך בתהליך השלום.

המזכיר: שמתי לב שלא העלית גידול הכוח הסובייטי בסוריה.

פרס: אנו מודאגים מאד מגידול זה. הצבא הסורי הכפיל כוחו וטילי הק.ק. 21 מהווים איום עלינו. הסורים מכינים כוח צבאי אשר יהיה מסוגל להתמודד אתנו. הם עדיין לא מוכנים לכך והדבר נותן לנו זמן להתכונן ויש למצוא גם פתרונות טכניים בנוסף לפתרון פוליטי.

המזכיר: האם פירוש פתרון פוליטי מו"מ על רמת-הגולן?

פרס: לדעתי סוריה אינה שותף בעחזד הנראה לעין למו"מ. הם רק ינסו להפריע להשגת הסכם עם ירדן וניהול מו"מ עם מספר מדינות מגביר את הכוח הקיצוני בהם. עם זאת כן ניתן להטכים איתם על הסדרים מקומיים, כמו הפרדת כוחות, אך, כאמור, לא מו"מ ממשי.

המזכיר: הרוסים מעונינים בוועידה בינלאומית בניהול ארה"ב וברוה"מ. בשיחות הם מזכירים לי שתמכו במדינת ישראל בראשית דרכה.

דבר הגורם לי תמיד לתכול עם הרוסים הינו נושא העליה. אני תמיד מעלה הנושא איתם, מקבל ברכות מידידי היהודים, על כך, אך לא משיג דבר בפועל. לפעמים הרוסים אומרים בגלוי שהנושא הוא חלק ממערך היחסים מערב - מזרח.

פרט: יש כ-400 אלף יהודים שהיו רוצים לעזוב את בריה"מ. אין נושא חשוב יותר לישראל מאשר עליה זו. אין לנו חשבה ברורה לפשר התנהגות הרוסים בנושא. בין 67 ל-81' עלו כ-200 אלף יהודים והקרדיט לכך מגיע לממשל האמריקאי ולקונגרס בהנהגת ג'קסון. רק ארה"ב יכולה לסייע בנדון. אנדרופוב נתן הבטחה לשחרור שצ'ראנסקי, אך כידוע היא לא מומשה. בנושא שחרור יהדות בריה"מ יש תמימות דעים בכל העולם המערבי, אפילו במפלגות הקומוניסטיות באירופה. חשוב המשך פעולתך בנושא.

ישראל היא מדינה קטנה, על כתפינו אנו נושאים האחריות לשמירה על השפה העברית, על היהדות, אנו חייבים לנסות לשמור על כלכלתנו, וגם להתגונן בפני אויבים. זהו עול כבד על 3.2 נפש.

המזכיר: באשר ללבנון, אנו נערכים שם מחדש. עד סוף החודש המרינס כולם יהיו על האוניות. מאז שהבינו כי אם יפתחו עלינו באש נשיב, התחילו להתייחס יפה למרינס. כללי פתיחת האש על האוניות יהיו מבוססים על הגנה עצמית, דהיינו: כאשר יורים על אמריקאים - משיבים באש. כאשר יהיו פחות אמריקאים בשטח, כמובן שיהיה פחות צורך להפעיל אש למטרת הגנה עצמית. אנו נשאיר שם יחידות להגן על הסגירות ועל בית הסגריר ואין בכוונתנו לפנות בנינים אלה. יש כ-100 מדריכים לצביל, אך כרגע אין כוח לבנוני אשר מתאמן ולא ברור מה יהיו תפקידי המדריכים, אם הייתי רוצה להגדיר את הבעיה המרכזית של לבנון, הרי שזהו הטרור. נושא לבנון הפנה את תשומת הלב לטרור הנחמק ע"י מדינה. אתם הכרתם זאת כל העת, אך אנו נתקלים בזאת רק עתה. אנו נוקטים בצעדים לפעילות בינלאומית בנושא ומאמנים אנשים.

נוכחותנו בלבנון בעתיד לא תהיה נוכחות צבאית על הקרקע. מאמצינו יהיו בתחום הדיפלומטי. כאשר אשי'פ עזב את ביירות הערכנו שיש הזדמנות להזיז דברים, אך לא הצלחנו בכך. אנו עדיין מוכנים להמשיך המאמץ הדיפלומטי ויש לנו היכולת לדבר עם כל הצדדים. אין ספק שהסורים הינם בלתי מתפשרים, לא ידוע לי מה אמין יעשה לגבי ההסכם. אנו וודאי שלא נתמוך בביטולו. בסופו של דבר זהו הסכם בין ישראל ולבנון ואנו לא נמליץ על שינויים. דעתי האישית הינה שזהו הסכם טוב אשר הביא הן להסדרי בטחון והן לשיפור יחסים בין מדינות שכנות.

יש לנו יחסים מצוינים עם ממשלת ישראל בנושא לבנון. אנו שמחים להזדמנות לדבר אחד כראש האופוזיציה והמעניין הוא שמשלת ישראל רגועה לגמרי לגבי שיחה כזו. הדבר יכול להתקיים רק בדמוקרטיה אמיתית.

לגבי תהליך השלום, אנו פועלים להכנסת חוסיין לתהליך. אין ספק שהוא מעוניין להצטרף.

ט ד ס
דף... מתוך... דפים
סוג בסחוני
דחיות
תאריך וז"ח
מס' מברק... 505

אנו תמכנו מאד בדבריו כאשר התבטא ואמר שאש"פ בשליטה טורית אינו מסוגל לייצג את הפלסטינאים, אני, קזמנו, ציינתי שאף מנהיגות פלסטינאית לא פעלה למעשה לטובת הפלסטינאים. הפגישה בין חוסיין וערפאת תחזיק, כנראה, בעוד כשבוע. חוסיין מודאג מהטורים, אך כיום גם אם לא יפעל הוא צפוי לסכנה מהטורים ומאנשי אבו-מוסא. חוסיין מעוניין להצטרף לתהליך, אך שאלתו הינה האם מישהו חזק (וודאי חושב בסתר ליבו על ישראל) יעניק לו כוח ההרתעה הנחוץ וכן נחוץ לו ציוד. אני מסכים אתך שטילו הק.ק. 21 מהווים שינוי מהותי באמצעי הלחימה והדבר מפחית מהיתרון שיש לכם בכוח אדם. הנשק מפחיד גם את הירדנים. היה זמן שרצינו למשוך את המלך לתהליך, עכשיו הוא זה המעוניין להצטרף. הוא חושש מהמספר הגדל והולך של פלסטינאים חוזרים הנפלטים ממדינות המפרץ. כמו כן הוא מעוניין להחזיר לעצמו את האדמות הערביות והוא מודאג שבגלל ההתנחלויות הדבר הופך קשה יותר ויותר. עם זאת הוא חושש שאם יכנס למו"מ עם ישראל, מדובר יהיה בתהליך ללא סוף והמו"מ לא יביא לתוצאת כלשהי. במצב כזה הוא יהיה נחוץ ללעג עמיתיו הערבים. מבחינת המלך, הוא חייב להרגיש שיש סיכוי להגיע להסדר ושהצד השני מוכן לדון בנושאים סובסטנטיביים אשר חשוב שבהם ייבנו נושא ירושלים. מובארק מרגיש שיש לו עניין לשתף אחרים בתהליך השלום, לכן הוא גם חומך בהסכם ה-17 במאי. אנו בקשנו שיחזור על תמיכתו בקמפ דייוויד. אינני יודע כיצד לפרש התבטאויותיו לגבי אש"פ בעת ביקורו בווינגטון, אך כנראה שהמדובר בכרטיס כניסה חזרה לעולם הערבי. הצהרתו בבית-הלבן הפתיעה אותנו. מובארק סיפר לנו שהוא מתכוון בעתיד לנקוט צעדים לשיפור היחסים עם ישראל. סיפר שהנעשה בלבנון שיבש את היחסים ביניכם.

פרט: המעניין הוא שתחילה הוא לא התנגד לפעולת ישראל בלבנון.

המזכיר: כעת נושא לבנון מפריע לו והוא העלה גם רשימה שכללה הגדמ"ע וטאבה. מסר שאם חוסיין יצטרף לתהליך, מובארק ישמח לשתף פעולה. הבהרנו למובארק שאם הוא תומך ברעיון "שטחים תמורת שלום", עליו לדאוג לכך שהשלום אשר ייתן תמורת סיני יהיה שלום חם. אני מסכים עם דבריך שיש להמשיך להעסיק את מובארק בתהליך השלום.

לגבי טוריה, הערכתנו שהם מרגישים עצמם חזקים עכשיו, אך כאשר אנו נוציא המרינס, יקל עלינו מאחר שלא תהיה עלינו המשקולת הפוליטית של הקונגרס בנושא. טוריה צריכה לדעת גם שעליה לטפל בישראל הנשארו באזור.

באשר למלחמת איראן-עיראק, מצרים חוששת מנצחון איראני. אנו מצידנו ניסינו להעלות דרג הייצוג עם עיראק והם מצידם נקטו בצעדים בנושא הטרור. להערכתנו טוריה נמצאת עתה בשיא השפעתה אך היא תחיל לרדת משיא זה. באשר לאסד, נחשוב עליו מה שנחשוב, הוא ברנש עצמאי.

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

ס ו פ ס ס ב ר ה
ד.פ. 5... מתור. 5. דעים
סווג בטחוני.....
דחיפות.....
תאריך וזיח
505... מסי מברק

ולא בובה סובייטית.

פרס: העלה נושא שבוינו בסוריה.

המזכיר: הסורים אמרו שלגבי האנשים שבידי ג'יבריל הם מוכנים לדבר עם ג'יבריל ולגבי
השבויים שבידיהם מוכנים לפעול באמצעות הצליא הבינ"ל. מסרו שגם חפשו נעדרים וגו' וז.
קשה לעבוד עם הסורים. כאשר הם נותנים הבטחה כללית, לדבר אין ערך, אך כאשר הם
נותנים הבטחה ספציפית במסגרת הסכם, נסיוננו שניתן לסמוך על דברתם.

השיחה הסתיימה בדברי נימוס.

סיבל

112
ירושלים, כ' באדר א' התשט"ד
23 בפברואר 1984

ס ו ד י

א ל : טר יוסי בן אהרונ

מצא נא ר"ב סיוטה (נצורה) למכתב שאני מציג
לשקול לשלוח לשולץ (או לנשיא רייגן) אם וכאשר
ההסכם יבוטל פורמאלית.

ב ב ר כ ה,

חנן בר-און

RECEIVED, C. BARTON, 1940
15 JULY 1940

SECRET

RECEIVED, C. BARTON, 1940

RECEIVED, C. BARTON, 1940
RECEIVED, C. BARTON, 1940
RECEIVED, C. BARTON, 1940

RECEIVED, C. BARTON, 1940

RECEIVED, C. BARTON, 1940

DRAFT

Dear Mr. Secretary,

that
(3) It is with a heavy heart that I address you today. Now that President Gemayel, under the ^{Syrian intervention had} pressure of outside directed forces, has initiated the ~~abrogation~~ ^{consolidation} of the May 17th Agreement and has lost the last vestiges of control over the affairs of his country, I cannot but come to the conclusion that the attempt to provide Lebanon with a chance to exercise its sovereignty over all its territory has failed. We, as her neighbour, who has suffered so much for so long by Lebanon's inability to control her own destiny, cannot but come reluctantly and sadly to the conclusion that we will have to take steps to ensure the minimal security to which our citizens and those of our neighbouring States are entitled.

You know how long and hard we had laboured in order to arrive at an agreed solution, alas an agreed solution is not within our reach. I do not believe that our minimal security requirements can be met by any force except by ourselves. The experience of peace-keeping forces in an environment where no agreement between sovereign parties exists, does not seem to us a solution to which we could entrust the lives of our citizens. Nor do I believe that the contributing nations would for long be willing to risk the lives of their soldiers in an endless and costly police operation. [UNFIL (1)]

Under those circumstances, and after Syria has foiled the hopes for a sovereign Lebanon, few choices are left. We on our part will have to look for solutions to our security, which means that we will engage in our search for the minimal security required in the South. We stand, of course, ready at any moment to reinstate the May 17th Agreement and to enter into a meaningful relationship with Lebanon just as we are always ready to enter into negotiations with Syria. It is not us who have ^{consolidated} ~~abrogated~~ the Agreement. (2)

Knowing the ways of the world, I imagine that we will witness within a relatively short span of time political attacks against us and in various international fora demands for our unconditional withdrawal from southern Lebanon. I trust that we can count on your political and diplomatic support to resist such ^{unjust} demands and not hand Syria an easy victory.

Shuly - Amos.

I am certain that even in these difficult times, US-Israel friendship and continuing ^{visible} cooperation represents the one element in the Middle East which can, in spite of set-backs, ^{assure} ~~guarantee~~ continued stability and hopefully deter the outbreak of hostilities. ~~One lesson can be learned from the sad events of the last few months, it is that~~ the role of the US in the area is vital because it is constructive and in spite of the vilification by which both of our countries are best, this basic American constructiveness will prevail.

With warm ^{personal} regards,

I am certain that ~~our~~ differences of view in particular with regard to the peace process should not be stressed in these difficult days. The perception ^{that} of both of our countries are determined to not to reinforce Syria's line that the cancellation of the May 17th agreement is ~~at~~ the harbinger of a similar fate befalling the Egyptian-Israel peace treaty and the Camp David accords is, I believe, essential. I ^{believe} ~~am certain~~ that

ס.נ.ס. ס.נ.ס.
דף...!...מחור...3...דפים

סוג בטחוני סודי ג' ונתר
דחיות מידע?

אל:
המשרד

תאריך וזיית 23.1.72 פבר' 84

מס' מברק...504...

א.נ.כ.ל

אל: מנכ"ל, מצפ"א

הנדון :- פגישת השגריר - איגלברגר

היום, ה-23 פבר' נפגש השגריר עם איגלברגר. נכחו: שניידר, מרפי, קנטור, רודמן, אבינגטון, רפאל, נתניהו וסיבל.

1. איגלברגר פתח בדיעה על צעדיו של ג'ומאיל (הוברק בנפרד).
2. השגריר ציין שעפ"י הוראות מירושלים הוא מעלה הפתעתנו וחוסר אמוננו בדיעה על קשריה של ממשלת ארה"ב עם אש"פ.

איגלברגר: עדיין לא בדקתי את כל הפרשה ואני מקווה שתוך יום יומיים תהיה לי תמונה מלאה ואז אחזור אליך. בהחלט מגיע לכם הסבר. בנתיים על סמך הידוע לי עכשיו אני רוצה להעיר שאכן השתמשנו במרוז להחלפת מסרים עם אש"פ. הדו-שיח היה במסגרת נסיונותינו להביא אש"פ להכרה בישראל, ב-242 וב-338. מלבד מגע אחד אשר נעשה, כאמור, לראות אם הם מוכנים להכיר ב-242 וב-338 לא היה אף מגע כזה בתקופת כהונתו של המזכיר הנוכחי.

השגריר: יש כאן 2 אספקטים לבעיה :-

1. סובסטנטיבי - אתם נהלם מגע עם ארגון טרור קיצוני וגם אתם רואים בנ ארגון כזה.
- איגלברגר: זה נכון.

2. יש לכם התחייבות כלפינו לא לנהל מגע כזה. הדבר מערער האמון בהתחייבויות.
- איגלברגר: יש חילוקי דעות מסויימים לגבי פרשנות ההתחייבות.

השגריר: בנושא לבנון אני מתחיל לראות תופעה שמתיכים בוץ כנגד ישראל ואחד כנגד השני.

איגלברגר: אם אתה מתייחס לדברי שולץ הוא לא התכוון להטיל אשמה אלא רק לקבוע עובדה כפי שהוא רואה אותה.

השגריר: כידוע לך לא הגבנו ואין אנו מעוניינים להגיב אך אם יתרבו ההאשמות כנגדנו על הנעשה בלבנון כפי שמתחיל להראות מהעתונות נצטרך כמובן להשיב להאשמות והתוצאה תהיה שהקהל ישכח שסוריה היא האשמה ויתחילו לשפוט מי מבנינו אשם.

איגלברגר: מסכים בהחלט שנושא לבנון לא צריך להיות גורם ביחסי ישראל ארה"ב ואסור שנראה כלפי חוץ חילוקי דעות כלשהם בינינו. שולץ לא התכוון לגרום למרחק בינינו ואל תבינו זאת כך.

נתניהו: ארנס הגיב בכנסת שדבריו של שולץ נלקחו מחוץ להקשר וחזר על כך ששולץ הוא ידיד מהימן של ישראל.

הצרה היא כמובן שניתן להשתמש לרעה בהצהרות מסוג זה ואנו מודים למרפי על שהעיר לנו את

שהחזרה שהם נסגרו אליהם רמ אלן 10/12
אבינו 10/12

ס ר ס
דף...2...מתוך...3...דפים
סוג בטחוני
דחיות
תאריך וז"ח
504
מס' מברק

אל:

הטקסט המלא.

שניידר : יש לנו גם אינטרס ישיר שלנו בגבעה שלא ייווצר רושם שיש מחלוקת בינינו לביניכם בנושא.

השגריר : העלה נושא יחסי ישראל - מצרים והעובדה שכנראה המצרים לא ערים לנזק שהם עושים בהמשך התקרירות היחסים.

איגלברגר : גורבאל הוא איש מקצוע, והוא ער בהחלט למצב. שולץ גם הבהיר זאת בצורה חדה ביותר למובארק.

נתניהו : ממקור מהימן בתכלית נודע לנו שמובארק סיפר לקבוצה של דיפלומטים ערביים כאן בושינגטון שק.ד. מה, מצרים השיגה מה שרצתה להשיג. מצרים לא תחזיר שגרירה לישראל ומאידך לא תגרש שגריר ישראל בקהיר אך תמנע ממנו גישה אל דרגים בכירים.

איגלברגר : אנו מודאגים מהמצב.

השגריר : בנושא טילי הסטינגר כידוע אנז נאלץ להאבק מאחר ומדובר בסכון בטחוני. אין לנו ענין במאבק כזה. והשאלה אם אתם מתכוונים להתמיד בנושא.

איגלברגר : כידוע אנו שלחנו הודעה בלתי פורמלית לגבעה. יחד עם זה הנהגנו שינוי בכל העולם לגבי אופן האכסון של הטילים. אין באפשרותי להשאיר בידיך רושם שאנו החלטנו לא להתמיד בנושא.

נתניהו : יש חשש רציני שטילים אלו יפלו בידי גורמים קיצוניים. רק היום השתלטנו על 40 טנקים אשר יחידה של צב"ל הפקירה ואנו מוכנים למסור אותם חזרה לרשויות צב"ל. בקלות רבה טנקים אלו יכולים היו להיות מוצגים בתהלוכה בדמשק.

שניידר : אנו לא מוטרדים לירדנים את המודל האחרון של הטיל, אמצעי הנגד שלכם (IR+Chaff) יעילים נגד הטיל.

(איגלברגר ביקש בכל לשון של בקשה שלא ניתן פרסום לעובדה שהירדנים לא מקבלים מודל אחרון). לגבי ההודעה לקונגרס אין קשר פורמלי בין משלוח ההודעה הבלתי רשמית להודעה הרשמית.

איגלברגר : בלז קשר לנושא טילי הסטינגר אנו חייבים לחשוב יחד על נושא ירדן. יש להביא בחשבון שלאחר לבנון, ירדן חשמש היעד של אסאד. צריכים להבטיח את ירדן.

השגריר : נוכחותנו הינה הערבות הטובה ביותר עבור ירדן.

איגלברגר : כן אבל היא לא צריכה להיות הערבות היחידה.

שניידר : בנושא כח הפריסה היו לנו שיחות משביעות רצון בירושלים אך חייב להיות לנו נייר כלשהו שנוכל להציג לוועדת ההקצבות בגבעה. עד עכשיו הנייר היחידי שיש לנו זה מברקים מהשגריר בתל אביב אותם אני מצטט בע"פ לחברי הועדה. אני מצרף איפוא הצעתנו לנייר מהשגריר לאיגלברגר.

השגריר : אתייעץ בבית.

ס י ב ל

2/13
Dear Mr. Eagleburger:

3/3 504

If asked, the Government of Israel intends to take the following public positions on questions related to the United States proposal to fund a Joint Logistics Planning Program (JLP) for Jordan:

While Israel does not welcome arms transactions with any Arab state not yet at peace with Israel, we have received assurances from the United States Government that this equipment will not be used against us.

Question: Does this statement mean that Israel is satisfied with the United States assurances?

Answer: Israel's relations with the United States are based on mutual confidence and their history speaks for itself.

Question: Do you believe that the equipment to be supplied under the JLP will not be used against you?

Answer: The United States assurances on this issue are clear.

Sincerely,

Meir Rosenne

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7160

**

NSI

סודי

**

**

**

אל: ווש, נר: 801, מ: המשרד
ח: מ, סג: ס, תא: 230284, יח: 1900

10/25

סודי/מיידי

דו"ח, נתניהו.

התקשר לואיס ואמר שבעקבות הידיעות שהתפרסמו בכלי התקשורת
בארץ בימים האחרונים כאילו שאלת הרכבת משלחת פלסטינאית
במו"מ עתיד אפסרי היה נושא לשיחות ודיונים בארה"ב בדיון
להודיענו על פי הנחיות מפורשות בדלקמן:
1. נושא הרכב משלחת פלסטינאית במו"מ עתיד לא נדון בדיונים
בוושינגטון עם חוסיין ו/או מובארק נ
WAS NOT A FOCUS OF DISCUSSION

2. עמדת ארה"ב בסוגיה זו היא וזהה לזו שארה"ב נקטה בה מאז
ק.ד. דהיינו שהמשלחות של מצרים וירדן יכולות לכלול פלסטינאים
תושבי יו"ש ועזה ללא התייחסות לצד אחר במו"מ. נ
WITHOUT REFERENCE TO ANY OTHER NEGOTIATING PARTY
אחרים חייבת להיות מקובלת על הצד השני.
3. ארה"ב לא שינתה את צעדה לגבי סוגיה זו. אין זה מציאותי
להאמין שישראל תסכים לשבת לשולחן דיונים עם חברי אש"ף גם אם
אש"ף יקבל את 242 ותכיר בזכותה של ישראל להתקיים.
ארה"ב השמיעה דעתה זו בכל הדמנות כאשר נושא זה עלה.
עד כאן.

אמרתי ללואיס שאני רוצה דברים אלה אך שלגופם של הדברים יש לי
מה להעיר ובמיוחד לפרוש של סעיף 2. לואיס הוסיף שהוא מקווה
ששמי לב לסעיף 3.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח,רהמ,שהבט,מנכל,מטנכל,סמנכל,ממד,רס,אמן,מצפא,
מצרים

משרד החוץ-מחלקת הקשר

9979

נכנס

דף 1 מתוך 3
עומק 10 מתוך 32
סודי ביותר

10/27

אל: המשרד, נר: 487, מ: 110
דח: מ, סג: מ, תא: 230284, זח: 1400
נד: לבנון

סודי ביותר/מיידי

אל: רמטכ"ל, משהבי"ט/מנכ"ל, משה"ח/מנכ"ל,
רמ"ח/קש"ח-אמ"ן שגריר, ציר (כאנ)

מאת: נספח צהל בוואשינגטון

הנדון: פגישה ב- N.S.C.

1. דובי סייבל ואנוכי נפגשנו ביום ה-22 פברואר עם מר קמפי,
מר טיישר, מר דור מהמועצה לבטחון לאומי. הפגישה התקיימה
ביוזמתם.

2. הרקע לפגישה - הם נמצאים בסדרת דיוני הערכת מצב על לבנון
והמרחב, המטרה - בחינת המדיניות הנוכחית והמלצות על כוונות
עתידיות.

3. הערכתם את מטרות הסורים בלבנון:-
א. מניעת קשר פוליטי בין ישראל ללבנון. להערכתם ישלימו
הסורים עם הסדרים צבאיים.

ב. מוכנים להשלים עם המשך כהונתו של ג'ומאייל כמובן בתנאים
שלהם.

ג. אין בכוונת סוריה לספח את לבנון או לשלוט בה שלטון צבאי
במובן המלא של המושג.

ד. בכל הסדר לא תוציא סוריה את כל כוחותיה מלבנון ותשאיר
כוחות בסדר גודל מסויים (נהכירו את המספר 10,000). חשוב
לסורים שקביעת מדיניות החוץ של לבנון תשאר בידיהם.

1. החשיבות הכלכלית של לבנון לסוריה הולכת וגוברת. בידיהם גם
ידיעות על כוונות הסורים לנצל את מקורות המים של לבנון.
4. הם מודאגים מאד מהאפשרות שאמ"ן ג'ומאייל יאלץ לסגת מבעבדה

משרד החוץ-מחלקת הקשר

	3	מתוך	2	דף	**
סודי ביותר	32	מתוך	10	עותק	**

****ולהסתתר במה שהגדירו 'מארוניסטאני'. המצב יתדרדר למלחמת**
****מזרחים גלוייה עם מעשי טבח הדדיים. הובידו בהקשר זה שחטיבת**
****צש"פ התמקמה באזור הימתני מול בקפריה.**

5. להערכתם, חטי' 3, 6 של הצבא הלבנוני בשירות לפעולה מבחינה
 **צבאית, אך הן נמצאות תחת השפעתו של נביע בארי. הסונים מחזקים
 **האח'י' מוראביטוני' ולדעתם יהיו מוכנים להתגונן אם יהיה צורך.

6** העלו הטיעון שנסוגתנו מהרי השוף היתה תחילת התדרדרות
 **המצב. רצו מאד לדעת מהו גבול ההבלגה שלנו, מה אנחנו מוכנים
 **לעשות כדי להרגיע את הסורים ממימם כוונותיהם בלבנון.
 **טענו שנאמר להם עיי נציג ישראלי רשמי בעבר שחזרת מחבלים
 **לביריות תהווה קו אדום לגבי ישראל, והנה המחבלים חוזרים.

7** ענ'נו בלהלן :-

***א. אין זה נכון שנסיעת צה"ל מהשופ גרמה להתדרדרות המצב.
 **הגורמים הם אחרים, אך החשוב מכל הוא שלא נעסוק בשלב זה בהטחת
 **האשמות הדדיות. אם נאשים זה את זה שנינו נפסיד והסורים יזכו.
 **צריך להפסיק זאת הדדית ומיד.

*ב. הסברנו מטרת הפעילות הצבאית, האווירית והיבשתית, שלנו
*בלבנון והעברנו הנתונים הידועים לנו לגבי מצב הדרווים השיעים
*והמחבלים בשטח.

אמרנו שקוים אדומים אינם בהכרח קו גיאוגרפי או מעשה
המחייב תגובה. קו אדום בא להגדיר מצב שמעבר לו איננו מוכנים
לקבל או להשלים. לא קבענו במפורש קו כזה, כאשר נקבע - כולם
ידעו, כולל הסורים. בפני ישראל פתוחות דרכי פעולה אחדות,
אנחנו יכולים להמשיך במצב הקיים, אנחנו יכולים לשנות את
הפריסה לפנינו או לאחור בהתאם לצרכי הבטחון שלנו. חשוב שיבינו
שאבטחת הגבול הצפוני של ישראל הוא צורך שעליו לא נוכל
להתפטר ואת הבטחון הזה ניתן להשיג במספר דרכים.

8. שאלנו איך הם רואים את עתיד שליחות ראמספלד - ענו שחץ
מהנושא הלבנוני יש לו משימות נוספות, ועל סדר היום בין
ארה"ב וסוריה קיימים עדיין מספר נושאים - ביניהם הצעת ישראל
להפרדת כוחות.

94. 07'13:01

משרד החוץ-מחלקת הקשר

דף 3 מתוך 3
 עותק 10 מתוך 32
 סודי ביותר

א. האשמות הדדיות - הנושא עליה בימים האחרונים, צריך להפסיק מיד.

ב. קיים רצון ברור שנפעל צבאית נגד סוריה כדי להרתיע ולמנוע הישגים סודים בלבנון. אם נכפי שאני מעריב לא זה הכיוון, כדאי לדעתי למנוע הווצרות אשירות.

ג. עם התרוקנות אליחות ראמספלד מתוכנה בנושא הלבנוני - יש להניח שיחפשו אפיקים חדשים לפעילות. הסיכוי שאפיקים חדשים יהיו חיוביים הוא קטן וכדאי לשים לב להתפתחות.

אורי שמחוני==

תפ: שהח, דהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכו, רס, אמן, מצפא,
 דובינשטיין, קידר, לבנון

United States Department of State

Under Secretary of State for Political Affairs
Washington, D. C. 20520

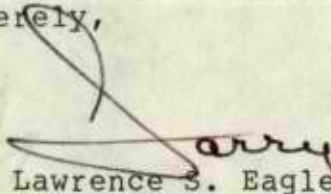
February 22, 1984

37/10

Dear Hanan:

Ambassador Rosenne has transmitted your message of condolence on Ray Hunt's assassination. I agree with your assessment of Ray Hunt's contribution to peace, and I appreciate very much your message of support.

Sincerely,

Lawrence S. Eagleburger

The Honorable
Hanan Bar-On,
Deputy Director General,
Ministry of Foreign Affairs,
Jerusalem.

100

12

שגרירות ישראל - וושינגטון

אל:

המשרד

ט ו ט ט ב ר כ

דף..... מתוך..... דפים

ט ג בטחוני... שמו...

ז יפות.....

תאריך וז"ח... 22/1000 פבר 84

מס' מברק... 446

המנכ"ל. ממנכ"ל

ממליץ מאד שרובי סיבל יצטרף לשיחות הצבאיות בארץ. איש
מחמ"ד מצטרף. לצורך המשך המגעים לאחר מכן חשוב מאוד
שאיש השגרירות המקיים את הקשר היום-יומי עם מחמ"ד ישתתף.

רוזן

למה לא נאסר פתרון. לא נאסר רובינא

20

~~7.11C~~

דף...!...מתוך...דפים

סווג בטחוני...שם...

.....דחיפות

תאריך וז"ח 1600, 22. פברואר 84

459... מברק

מצפ"א

יְרוּשָׁלַיִם

רצ"ב חשובת שולץ לפניח גילמן בנושא ירושלים.

פ-י-טל
א.א.

$\frac{7}{8}$ 2000 1000/2000 1000/2000 1000/2000

459

2/4

DAVID B. FASCELL, FLA., CHAIRMAN

LEE B. HAMPTON, IND.
GUS YATTON, PA.
STEPHEN J. SOLARZ, N.Y.
DON BUNKER WASH.
STORY E. STUDDS, MASS.
ANDY BELLARD, FLA.
GARY MICA, FLA.
MICHAEL D. BARNES, MD.
HOWARD WOLPE, NICH.
JES. W. CROCKETT, JR., NICH.
SAM GLASSBORON, CONN.
NORMAN M. DYMALEY, CALIF.
TOM LANTOS, CALIF.
PETER A. ROSENBERG, PA.
ROBERT E. TOWNSEND, N.J.
LAWRENCE J. SMITH, FLA.
HOWARD L. BERTMAN, CALIF.
MURRY AL. TELL, N.Y.
BIL LEVINE, CALIF.
EDWARD F. FECHAM, OHIO
TED WIGGS, N.Y.
ROBERT GARCIA, N.Y.

WILLIAM E. BROOKFIELD, MICH.
LARRY WYNN JR., KANS.
BENJAMIN A. GILMAN, N.Y.
ROBERT J. LADD, MASS.
JOEL PITCHARD, WASH.
JIM LEACH, IOWA
TOM ROTH, WIS.
OLYMPIA J. SNOWE, MAINE
HERBT J. HYDE, ILL.
GERALD E. N. SOLOMON, N.Y.
DOUGLAS E. BERNSTEIN, NICH.
MARK D. SILJANDER, NICH.
ED ZICHAU, CALIF.

JOHN J. BRADY, JR.
CHIEF OF STAFF

Congress of the United States

Committee on Foreign Affairs

House of Representatives

Washington, D.C. 20515

February 15, 1984

Honorable Benjamin A. Gilman
2160 Rayburn House Office Building
U.S. House of Representatives
Washington, D.C. 20515

Dear Ben:

The Committee has received comments from the Department of State on H.R. 4376, to require that the United States Embassy in Israel be located in the city of Jerusalem.

As you are the sponsor of this bill, I am enclosing a copy of the Department's report for your information.

With best wishes, I am

Sincerely yours,

Dante B. Fascell
Chairman

DBF:ech
Enclosure

3/4 459

THE SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

Received

February 13, 1984 FEB 14 1984

Dear Mr. Chairman:

Committee on Foreign Affairs

You have asked for a coordinated Executive branch statement on H.R. 4365 and H.R. 4376, relating to the residence of the American Ambassador to Israel. As you know, these bills provide that the United States Embassy in Israel and the residence of the American Ambassador to Israel be located in the city of Jerusalem. At present, the Embassy and the Ambassador's residence are located in Tel Aviv.

The Administration opposes enactment of H.R. 4365 and H.R. 4376. The decision to locate our facilities in Tel Aviv for supporting the conduct of diplomatic relations with Israel is an integral part of U.S. foreign policy. The United States has consistently taken the position that the final status of Jerusalem must be resolved among the parties concerned, in the context of a comprehensive, just and lasting Middle East peace. For that reason, we have refused to recognize unilateral acts by any party as affecting Jerusalem's status. In accordance with this policy, pending a negotiated resolution of Jerusalem's final status, our Embassy and Ambassador's residence remain in Tel Aviv, a recognized part of the state of Israel.

This carefully administered policy has been pursued by every Administration since the founding of the state of Israel, and the proposed revision in H.R. 4365 and H.R. 4376 would be extremely harmful at a critical juncture in the search for peace in the Middle East. Pursuant to Security Council Resolutions 242 and 338 and the Camp David Accords, the President has called in his 1 September 1982 initiative for the resumption and broadening of negotiations to resolve the future of the disputed territories. Developments in the region indicate there is a renewed opportunity for such a welcome development. A precipitous transfer of U.S. diplomatic facilities to Jerusalem would give the erroneous impression that the U.S. had altered its longstanding position on the future of Jerusalem, thereby seriously undercutting and discrediting our facilitative role in promoting a

The Honorable
Dante B. Fascell, Chairman,
Committee on Foreign Affairs,
House of Representatives.

4/4

459

- R -

negotiated settlement. Such an action would in that sense be damaging to the cause of peace and would therefore not be in the interest of the United States.

Finally, Mr. Chairman, H.R. 4365 and H.R. 4376 raise serious constitutional questions of a separation of powers nature. The issue involved in this legislation is so closely connected with the President's exclusive constitutional power and responsibility to recognize, and to conduct ongoing relations with, foreign governments as to, in our view, be beyond the proper scope of legislative action. For these reasons the Administration opposes enactment of H.R. 4365 and H.R. 4376.

The Office of Management and Budget advises that from the standpoint of the Administration's program there is no objection to the submission of this report.

Sincerely yours,

George P. Shultz

לשכת שר הביטחון

הקריה, י' אדר א' תשמ"ד
22 פברואר 1984

ק/1893

זיגור
ד

המשנה למנכ"ל משרד החוץ

הנדון: מכתב מזכיר המדינה לשר הבטחון

מצ"ב לעיונכם העתק מכתבו של המזכיר שולץ
לשר הבטחון מיום 4.2.84.

תשובה למכתב תישלח בתוך מספר ימים.

ב ב ר כ ה ,

רן יגנס, עו"ד
עוזר שר הבטחון

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL
WASHINGTON, D. C. 20530

100-100000

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE
OFFICE OF THE ATTORNEY GENERAL

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

UNITED STATES DEPARTMENT OF JUSTICE

THE SECRETARY OF STATE
WASHINGTON

February 4, 1984

SECRET

Dear Misha,

I was pleased to have a chance to take up in our talks last November my interest in what has become known as the quality of Palestinian life in the West Bank and Gaza. The opportunity to pursue this matter in greater detail with General Ben-Eliezer during his December visit was also helpful. I feel, however, that there is a need for follow-up with regard to one aspect in particular.

What is on my mind relates to the material on the West Bank and Gaza that the Prime Minister left with me in November. It describes quite well the improvements in living standards among the Palestinians. What I am interested in is something rather different. Let me explain.

It is noteworthy that so many Palestinians have found employment in Israel, a situation that has obviously contributed to the increased living standard to which your data refer. But that change derives from economic decisions made in Israel by Israeli investors and entrepreneurs. I am thinking rather of the kind of decisions that would be made in the West Bank and Gaza by local Palestinian investors and entrepreneurs. Such changes would have an intangible value beyond what can be measured in solely monetary terms. I see benefit in providing moderate West Bankers and Gazans with a stake in the economic future of the territories, which in turn should elicit an interest in stability and in movement toward peaceful negotiated solutions.

This is especially true of those with investable funds and constructive ideas on how those funds might be put to productive use. At this particular time, for many reasons, it would seem highly appropriate for the Israeli authorities to encourage moderate, pragmatic individuals or groups of individuals who might wish to pursue well-reasoned development proposals. At a time when jobs for young Palestinians are drying up in the Gulf countries, more extensive economic development in the West Bank and Gaza may also help prevent or alleviate potential unemployment problems. I think that encouragement of such development on your part would be to the benefit of all who are interested in true coexistence between Israelis and Palestinians.

His Excellency
Moshe Arens,
Minister of Defense,
Israel.

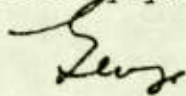
SECRET

SECRET

- 2 -

I know that you have many other pressing issues on your platter, Misha, but I hope you will be able to find time to address this concern. I hope, too, that you will give attention to our concern that the proposals of our Private Voluntary Organizations be treated in a more sympathetic and expeditious manner. My interest in this, as you know, derives in particular from the fact that these are all proposals which have been approved by AID and are to be carried out with official U.S. funds, appropriated by the Congress for that purpose.

Sincerely yours,

George P. Shultz

SECRET